அருணாசல புராணம்

சைவ. எல்லப்ப நாவலர்

DRC NO - 870

RR NO - 97-2-1888

C

Q23: 38 2113 TV
M88

114963

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவஎல்லப்பநாவலர் பாடிய

அருணாசலபுராணம்.

இதற்கு

மழவை.

மகாலிங்கையர் செய்த உரையுடன்

சென்னைத் துரைத்தனத்தாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட "பிரி
டென்ஸ் காலீஜ்" என்னும் சகலகலாசாலைத்
தலைமைப்புலமை நடாத்தி
திருத்தணிகை.
விசாகப்பெருமாளையரவர்களின்
மாணாக்கரில் ஒருவரான,
பு. அப்பாசாமி முதலியாராலும்,
[illegible]ராபவேலு
வேலு முதலியாராலும்,
பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை
ஸ்ரீ [illegible]ட்சியப்பை[illegible]ரி
அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
189[illegible]

114763

புராணச் சருக்கங்களின் அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்.	க.
க-வது. திருநகரச்சருக்கம்.	ய.
உ-வது. திருமலைச்சருக்கம்.	உஅ.
௩-வது. திருவவதாரச்சருக்கம்.	ருஉ.
௪-வது. திருக்கண்புதைத்த சரு	எஎ.
ரு-வது. இடப்பாகம்பெற்ற சரு	கக.
[illegible]	ாயஅ.
எ-வது. வல்லாளமகாராசன் சரு	ாகய.
அ-வது. தீர்த்தச்சருக்கம்.	ாருக.
கூ-வது. திருமலைவலம்புரிச்சரு	ாசுக.
ய-வது. ஆதித்தச்சருக்கம்.	ாஎக.
யக-வது. பிரதத்தச்சருக்கம்.	ாஎரு.
யஉ-வது. பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்	ாஅய.
ய௩-வது. புளகாதிபச்சருக்கம்.	ாஅக.

பாயிரம் உள்படச் சருக்கங்கள் ய௪.

படங்களின் அட்டவணை.

க-வது. சிவபெருமான் படம்.		க.
உ-வது. நந்திதேவர்.	,,	க.
௩-வது. திருமலை	,,	க.
௪-வது. அடிமுடியறி	,,	
ரு-வது. திருக்கண்பு	,,	க.
சு-வது. [illegible]ர்வதியார்	,,	க.
எ-வது. [illegible]ப்பாகம்		க.
அ-வது. [illegible]	,,	க.
கூ-வது. [illegible]சிராங்க[illegible]	,,	க.
ய-வது. வல்லா[illegible]சன்	,,	க.
யக-வது. தீர்த்தத்தின்	,,	-
யஉ-வது. திருமலைவலம்	,,	க.
ய௩-வது. ஆதித்தபகவா	,,	க.
ய௪-வது. பிரதத்தராசன்	,,	க.
யரு-வது. பாவந்தீர்த்த	,,	க.
யசு-வது. புளகாதிபன்	,,	க.

ஆக பதினாறுபடங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதில் தல்புராணத்தின் கருத்தின்படி விசேட[illegible] தீபச் சரித்திரச்சருக்கம் சேர்த்திருக்கின்றன.

சிவமயம்.

சுத்தபாடமாக

அ[illegible]ட்டிருக்கும்

[illegible]த்த[illegible]விள[illegible]பரம்.

இதனால் சகல[illegible]ன பேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்.—

அருணாசலபுராணம் பதிநான் சருக்கத்திற்கும் ஐதீகப்படி [illegible]னந்து லெத்தகி[illegible]ப் படங்களும் [illegible] தவிர வே[illegible]ற அருணசலேசர் [illegible] படமு[illegible] சேர்ந்திருக்கிறது.

பதினோரா[illegible]கவ[illegible]

விநாயக கவசம், சிவ கவசம், சத்தி கவசம், திரிபுரை தோத்திரம், திரிபுரை அகவல், மதுரை மீனாட்சியம்மைகலிவெண்பா, [illegible]தர் சஷ்டிகவசம் இவ்வே[illegible]ம் ஓரே புத்தகம்.

வாக்குண்டாம் மூலமும்-உரையும், நல்வழி மூலமும்-உரையும், நன்[illegible]றி மூலமும் - உரையும், இம்மூ[illegible]ன்றும் ஓரே புத்தகம்.

குரு[illegible]ாச சதகம்.

அறப்பளீசுர சதகம்.

மணவாள நாராயணசதகம்.

மதுரை மீனாட்சியம்மைபிள்[illegible]த்தமிழ்.

தண்டலையார் சதகம்.

நீதிவெண்பா மூல[illegible]- உரையும்.

[illegible]ராங்கக்கலம்பகம்.

மு[illegible]லாவது சூடாமணிநிகண்டு.

சே[illegible]நன் திவாகரம்

முதற்பாடம் இரண்டாம்பி[illegible]வு.

அருணகிரியந்தாதி மூலமும்-உரையும்.

ஆ[illegible]திசூடி மூலமும்-உ[illegible]ரையும், கொன்[illegible]றவேந்தன் மூலமும்-உரையும், வெற்றிவேற்கை, பால[illegible] போத[illegible] இ[illegible]மூ[illegible]றும் ஓரே புத்தகம்.

மேற்கண்ட புத்தகங்கள் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் பெத்தநாயக்கன்பேட்டை முல்லாத்தெரு வென்னும் ஸ்ரீரங்கநாதர் கோயிலுக்[illegible] அடுத்த தாண்டவராயபிள்ளை வீதி தென்னண்டை வாடையில் 11-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கிற சென்னை[illegible]ம்மை கலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில் பு. அப்பா[illegible]த்[illegible]வும், இரா[illegible]வேலூர்[illegible]முதலியாரிடத்திலும் [illegible]குப் பெ[illegible]றுக்கொள்ளலாம்.

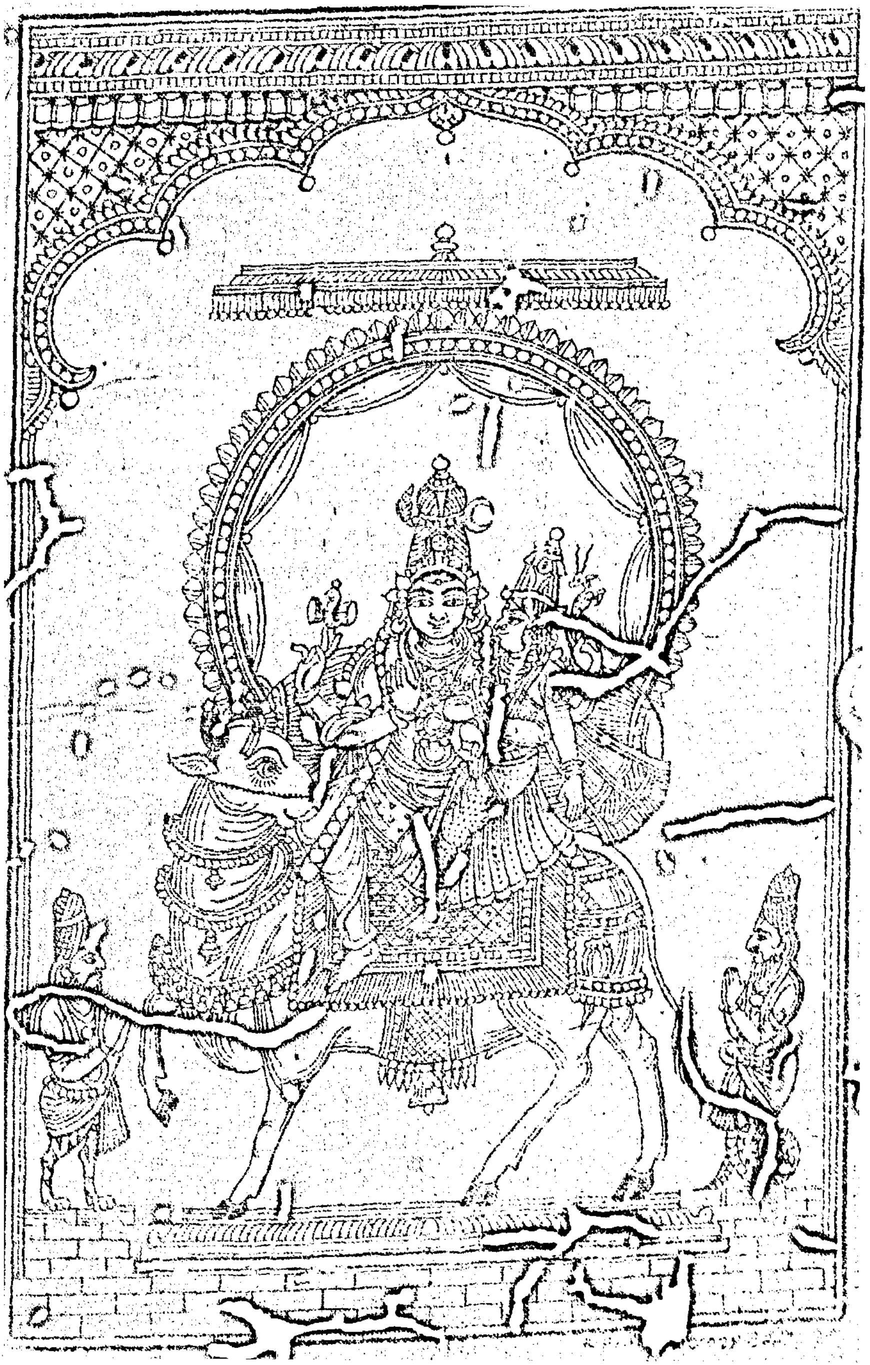

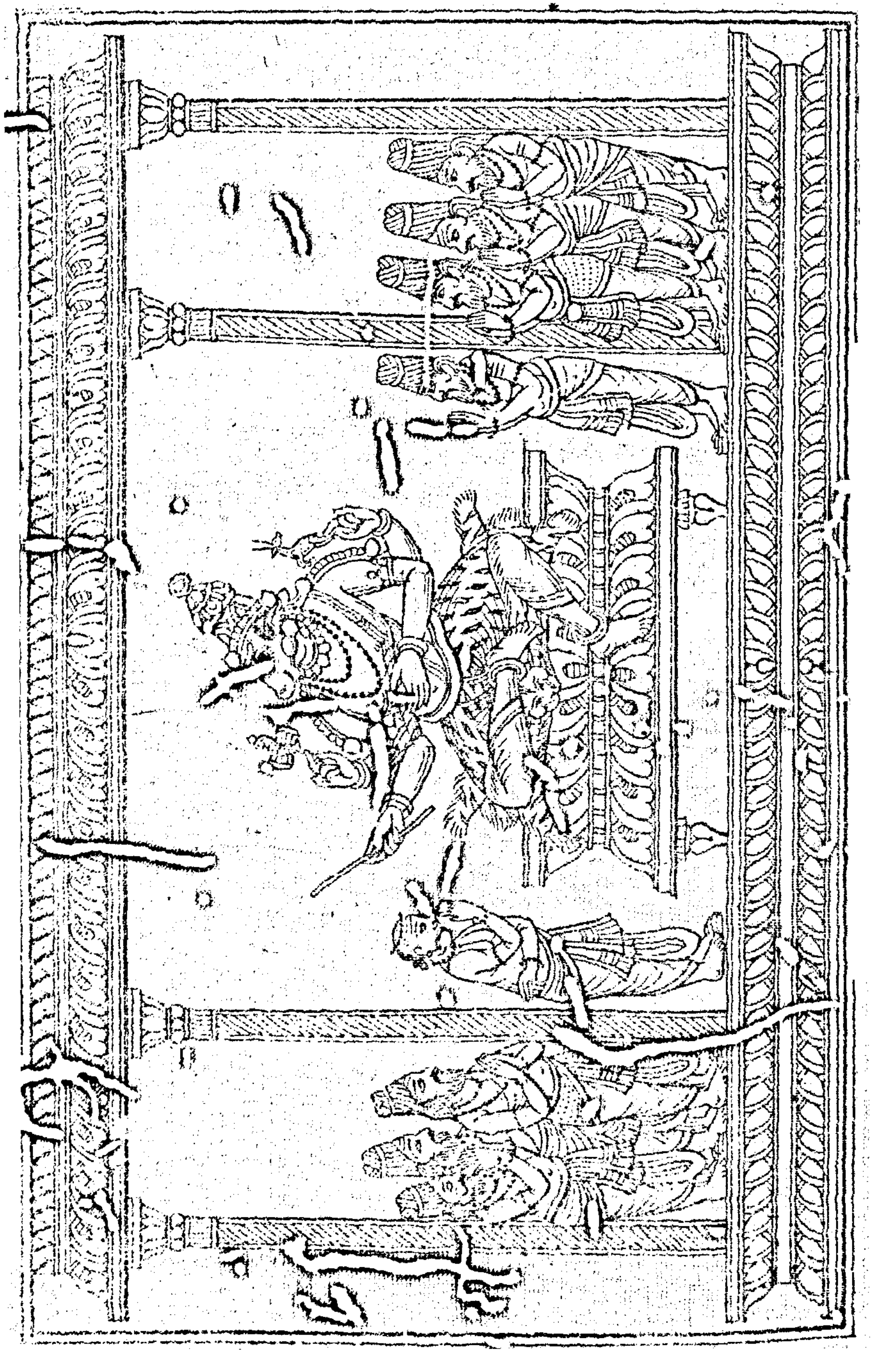

உ

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலைத்

திவ்ய தரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரண சுயம்பிரகாசப் பொருளாகிய ஸ்ரீ கைலாசபதியானவர் இந்த உலகத்திலுள் அங்கங்கிருக்கும் ஆத்துமகோடிகளுய்யும்பொருட்டுத் திருக்கோயில்கொண்டிருக்கின்ற பல தலங்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், ஆளுடைய வரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஆளுடையவடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் இந்நால்வர்களருளிச்செய்த பாடல்களை உடையனவாய்ச் சோழதேச முதலான தேசங்களில் இன்ன இன்ன நாட்டில் இத்தனை இத்தனை தலங்களென்று முன்னோர்களேற்படுத்தின கிரமப்படியே நடுநாட்டுக்குள்ளிருக்கும் தலங்களுள் விசேடமாகிய திருவண்ணாமலையென்னுந் திருப்பதி கிரேதாயுகத்தில் அக்கினி மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்க மலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கல்மலையாகவும் [illegible], அருணாசலம், சோணாசலம், கௌரிநகரம், தேசுநகரம், முத்திநகரம், ஞானநகரம், சிவலோகம் என்று இவ்வாறு பல பெயர்களையுடையதும், சிவபெருமானே கிரியுருவமாயிருப்பதும், பார்வதியார் திருவவதாரமானதும், திருக்கண் புதைத்ததும், மகிடாசுர மர்த்தனஞ் செய்ததும், இடப்பாகம்பெற்றதும், சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் பேறுபெற்றதும், கலாதரன், சாங்கிசாலி தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும், அக்கினிவம்சத்தனாகிய வல்லாளராசன் புத்திரசோகந் தீர்த்ததும், இந்திரதீர்த்தமுதலாகிய அநேக தீர்த்தங்களும், அன்பர்கள் திருமலை வலம் [illegible] பிரதாபசனும், ஆதித்தனுக்கு தரிசனங்கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தனாகிய [illegible] அஷ்டவசுக்களும், பிரமன்முதலானோர் அநேகசாபங்களைகள் பெற்றதும், [illegible] புளகாதிபன்பேறுபெற்றதும், நினைக்க முத்திதரும் தலமென்பதும் ஆகப் புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது.

பரமசிவம் மலையுருவானதற்குக் காரணம் யாதெனில், ஒருகற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம் தாம் பிரமமென்று வாதித்துப் போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அக்கினிமலையாய் அவர்கள் மத்தியில் நின்று [illegible] அவர்கள் வேண்டுதலினால் ஒரு சிறியமலையாயுருக்கொள்ள [illegible] மகாவிஷ்ணுவும் சுவாமியை நோக்கி இம்மலையுச்சியில் ஒரு சோதி எக்காலுந் தெரியும்படி கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

அதற்குச் [illegible]பெருமான் வாரும் பிரமவிஷ்ணுக்களே, கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கா[illegible]த்திகை நட்சத்திரத்தில் இம்மலையி னுச்சியிலொரு சோதி காண்பிப்[illegible]ம் அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்களில் தாரித்திரியமும் வியாதியும் நீ[illegible] இஷ்டகாமியங்களைப் பெற்று வாழ்வார்கள். இவையல்லாமல், அரசர்க[illegible] தவசிகளும் தரிசிப்பார்களானல் இடையூறின்றி வாழ்வார்கள். அல்லாமலும் இதைத் தொழுதவர்களுக்கும் தரிசித்தவர்களுக்கும் அவர் மட்டிலல்லாமல் அவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் மோட்சங் கொடுப்போம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

மேலும் இம்மலை சனன மரண[illegible]மென்னும் வியாதிக்கு மருந்துபோலிருப்பதனல் மலைமருந்தென்றும் [illegible]மா யிருப்பதனல் அருணசலமென்றும் பெயருள்ளது. இ[illegible]ரு சொன்னவர்க்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்ச[illegible]த பலன் வருமென்றும் அருளிச்செய்தார்.

அதற்குப் பிரமதேவனும் மகா விஷ்ணுவும் ஆநந்தமடைந்து சிவபெருமானைப் பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்கோலமா யிருந்தால் அடியோங்கள் எப்படி பூசைசெய்யக்கூடும் ஆகையால் இந்த மலையின்கீழ் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்தியா யெழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள், சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்க மூர்த்தமாகின்றேமென்று அந்த மலையினுள்ளே மறைய, [illegible]னே அம்மலையினிடத்தில் சிவ[illegible]லிங்கந் தோன்றியது, அதைக்கண்[illegible]பிரமாதி[illegible]யனென்னுந் தேவதச்சனல் ஓராலய[illegible]விதார்கள், அப்போ தவ்விட[illegible]த்தில் வளப்பம்பெற்ற [illegible] முந்நூறு தீர்த்தங்களும் உண்டாயின, அல்லாமலும் [illegible]ாயகங்கை கின்றுகளாகவும் கற்பகவிருட்சங்கள் மரங்களா[illegible]வும் வந்திருந்தன, தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதர்களாக வந்து பிறந்தா[illegible]ர்கள், அரம்பாஸ்திரீகள் தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள், ஆகையால் எல்லாத்தலங்களும் உடலென்றும் அருணசல தலம் முகமென்றும் [illegible]தில் சிவபெருமான் [illegible]ணென்றும் இத்தலத்தின் பெருமையை அளவி[illegible]டுச் சொல்லுதற் கரு[illegible]மை யென்றும் நமது பெருமா[illegible]கிய நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தார். அ[illegible]த்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி [illegible]ம்மலையின்மேல் கார்த்திகைமாதத்தில் வருகின்ற கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் சோதி தரிசனமாகிக் கொண்டுவந்த பாவனையாக இப்போதும் அந்தமலையின்[illegible]மேல் தீபதரிசனமாகின்றமையால் அத்தினத்தில் இந்திரதீர்த்த முதல[illegible]தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரியை வலம்வந்து அவரவர்கள் சத்திக்குத் தக்கபடி தருமங்கள்செய்து அருணசலேசுவரரைத் தொழுது தீபசரிசனமுஞ் செய்து துதிப்பவர்கள் அளவிலாச் சம்பத்தையும் மோட்சத்தையு முடைவார்கள்.

ஆதிவாரத்தில் [illegible] வல[illegible]ஞ்செய்தவர்கள் சூரிய மண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைத் தமக்கு இ[illegible]ச் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். சோமவாரத்தில் வலம்வந்தவ[illegible]ர்கள் இந்திரனைப்போல் எழுலகத்தையு மாண்[illegible]

சிவசாரூப்பியத்தை அடைவார்கள். மங்கலவாரத்தில் வல[illegible]ஞ்செய்பவர்கள் தங்கள் கடனையும் தரித்திரத்தையும் சங்கிலித்தொடர்போல்வருகின்ற எழுபிறப்[illegible]யும் நீக்குவார்கள். புதவாரத்தில் சிவபெருமானைப் பிரதட்சணஞ் செய்பவர்கள் நாலு வேதங்களையும் ஆறு சாத்திரங்களையும் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் தெளிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். குருவாரத்தில் வலமாய் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழத் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலாவார்கள். சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள் விஷ்ணுபதத்திற் சேர்வார்கள். சனிவார வுத[illegible]த்தில் வலம் வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதிகோராமிடத்தி[illegible]ன் நற்பலனைக் கொடுக்கும். சிவராத்திரியிலும், வருஷப்பிறப்[illegible] ஐ[illegible] முதலாகிய மூன்று மாதங்களிலும் வலம்வந்தவர்களுக்கு மேற்சொ[illegible]ளிலும் அதிகமான பலன் சித்திக்கும்.

உருவந் தெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலையை வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்யும்போது, வாகனத்தின் மேலேறிக்கொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக்கொள்ளாமலும், குடை பிடித்துக் கொள்ளாமலும், பாதரட்சை தொடுத்துக் கொள்ளாமலும், தாம்பூலந்தரிக்காமலும், வேறொரு சிந்தனையில்லாமலும், மனத்தினுல் வந்தனஞ்செய்து அருணசலேசரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபத்தியுள்ள[illegible]நடக்கவேண்டுமென்றும், [illegible]ளில் விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ் [illegible] [illegible]வர்களும் அ[illegible]லாதவர்கள் அவ்விடத்[illegible]செய்[illegible]யத்[illegible] [illegible]ிருக்கும் ஆதிசைவா[illegible]ரியர்களைக் கொண்டு வில்வார்ச்சனை முதலிய [illegible]ளைச் செய்வித்தால் தங்கள் கையினுற் செய்த பேறு கிடைக்குமென்[illegible]ம் பிரமதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னர்.

சர்வாலய தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுரு[illegible]

ஸ்ரீகைலாசத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியா[illegible] சிவபெருமான் [illegible] [illegible]பங்க[illegible] எழுந்தருளி யிருக்கும்போது அவ்விடத்தில் எற்பிய[illegible] [illegible]ளது அ[illegible]லிருந்த [illegible]ர் தீபம் அணைந்து போகிற தருணத்தில் [illegible] [illegible] நெய்யை உண்ணப் போனபொது அவ்வெலியின் [illegible]மானது [illegible] போகிற வத்தியைத் தூண்டிய மாத்திரத்தில் பிரகாச[illegible] அதிசயித்ததினுல் சிவபெருமானவர் [illegible]பை கூர்ந்து அவ்வெலிக்கு மானிட சரீரமும் அரசும் மற்றப் பே[illegible]பூமியில் பிறக்கும்படி கட்டளை யிட்டார், அவ்வெலியானது மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியாய்ப் பிறந்து சகல ஐச்சுவரியத்தையும் அநுபவித்திருக்குங் காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப்போக எத்தனித்துத் தன் இராசசின்ன முதலிய சகல ஆடம்பரவிபவத்துடன் சிவாலயத்துக்குட் பி[illegible]வேசித்துப் பி[illegible]ரதட்சணம் வருகையில் அவ்விடத்தில் எற்றிய [illegible]ருந்[illegible]நெய்யின் ஓர்துளி இந்த சக்கரவர்த்தியின் தேகத்தில் ஒழுகின உட[illegible]ன் அந்தச் சக்கிரவர்த்தியின் தேகமுழுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் சிவபெருமான் கிரு

வைகுந்த சக்கரவர்த்தியே நீ மிகவும் அகங்காரியாகையால் நம்மாலுனக் குண்டாயிற்று நீ இன்றுமுதல் உத்தேசித்து செய்முதலிய பொருள்களால் ஆலயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவையேயாகுல் உனக்கு இந்த விரணம் தீர்ந்து சாயுச்சியபதம் கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற சக்கரவர்த்தியானவர் ஆநந்தமடைந்து அந்தக் கட்டளை யின்படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும் மற்ற இருள்சூழ்ந்த ஆரணியங் களிலும் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாசபதி யாகிய சிவபெருமானவர் திருவுளமிறங்கிக் கார்த்திகைமாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் தேசோமயமா யெழுந்தருளி அச்சக்கரவர்த்திக் குச் சாயுச்சியபதமளித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் சிவ[illegible]க்கு வந்திருந்த தேவர்களெல்லாம் அந்தச்சோதியைக்கண்டு பய[illegible]துதிசெய்து சுவாமியினுடைய உட்ணந் தணியும்பொருட்டுப் பொரியவல் நிவேதனம் செய்தார்கள். இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கரவர்த்திக்குச் சோதிசொரூப மாகத் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாகச் சிவாலயங்கடோறும் கார்த்திகை மாசம் பூர்வபட்சம் கார்த்திகைநட்சத்திரத்தில் தீபம் வைக்கவும் *சுடக்கப்பனை கட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்கு முன்னாள் பரணி நட்சத்திரத்தன்று சாயுங் காலை அதிவாச தீபத்[illegible] முதலியவைகளின் மூலமாக [illegible] லிங்க மூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி அந்தத் [illegible] சுவாமி சந்நிதான த்திற்குமுனே பூசித்து வைக்கவேண்டும்.

*மறுநாள் சாயங்கா[illegible] அர்த்தசூரிய மண்டலத்தில் தென்னமரம், பனைமரம், [illegible]மரம், வாழைமரம், மூங்கில் என்னும் இந்த மரங்களில் ஏதாவது மரத்தை [illegible]பத்திற்கும் இந்திர திக்குக்கும் மத்தியதானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நட்டவேண்டும். இந்த மரத்துக்குத் தீபதண்டமென் றும் பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமி கெர்ப்பகிரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது அந்த விமானக் கழுத்தி னளவாவது [illegible]நடவேண்டும், இவ் விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்ந்த தென்[illegible]யாவது, பனையோலை யாவது, பாக்கோலையாவது, வாழைச்சருகாவது, தாழஞ்சருகாவது, அசோ கச்சருகாவது விமானம்போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிநட்சத்திரமறுநாளாகிய கார்த்திகை நட்சத்தி ரத்தில் பஞ்சமூர்த்தசமேதமாய்ச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை [illegible]லங் காரத்துடன் எழுந்தருளச்செய்து மேற்படி தீபம் சுவாமிக்கு முன்னே

* சுடக்கப்பனையென்பது சொக்கப்பானையென்று வழங்குகின்றது.

வரும்படியாகச் செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப் படுத்திக்கொண்டு அத்தீபத்தை அத்தண்டத்தின்மேல் வைத்துச் சருகுகளைக் கொளுத்தி விட்டு அந்தச் சருகுகள் எரிந்த பின்பு மேற்படி தண்டத்தைச் சேதித்து விடவேண்டும். அச்சோதியைச் சிவபெருமானாகப் பாவனைசெய்து தரிசிப் பவர்களுக்கு இம்மையில் செல்வமும் மறுமையில் மோட்சமுங் கிடைக்கு மென்று ஆகமங்களிற் சொல்லுகின்றது.

தண்டவிதி.

உத்தமம்-தென்னமரம், மத்திமம் - பனைமரம், அதமம் - பாக்குமரம், அதமாதமம்-வாழையும், மூங்கிலுமாம்.

தண்டவுன்னதப்பிரமாணம்.

உத்தமம்-உயர்வு, மத்திமம்-அதன்கழுத்தளவு.

மலையைச் சேர்ந்த தலங்களில் நட்சத்திரம் பிரதானமாகவும், சமு த்திரத்தைச் சேர்ந்த தலங்களும் பௌர்ணிமிதிதி பிரதானமாகவும் தீபம் வைக்கவேண்டியதென்று ஆகமங்களில் சொல்லுகின்றது.

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

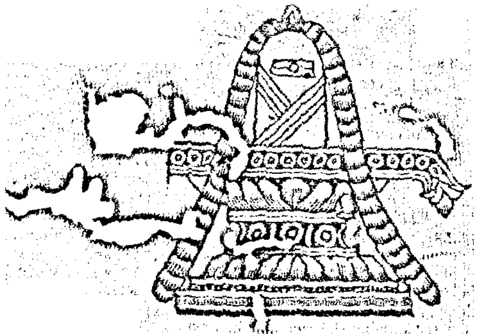

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசல புராணம்.

மூலமும் உரையும்

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கலிவிருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்பிய
திக்க ணைக்கினு மின்றருள் செய்திட
முக்கண் வெற்பினை மும்மத வாரிநய
கைக்க ளிற்றினைக் கைதொழு தேத்துவாம்.

இ-ள். அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்த புராணத்தில் உருத்திர சங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அருணாசல சரித்திரத்தை இக்காலத்தில் தமிழினாற் செய்ய இதற்கு இணையில்லை யென்று சொல்லும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தற்கு மூன்றுகண்களையுடைய மலைபோலவும் வைரச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுமுடைய யானைமுகம் பொருந்திய விநாயகரைக் கைதொழுது தோத்திரஞ் செய்வோம். எடுத்தநூல் இடையூறில்லாமல் முடிதற்பொருட்டு. (௧)

சபாபதி துதி.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

மதுரஞ்சுவை மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு முடையும்படி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

இ-ள். மிகுந்த மதுர ரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட பதிகங்களின் பொருளையுத் தரிக்கின்றவராகியும், தம்மை யடைந்தவர்கள் பிறவியைக் கெடுப்பவராகியும், மலரகிதராகியும் விளங்கி சூரியனுதிரவும், பகிரண்டமுடையவும் விளங்கிய பூமியதிரவும், நடனத்தைச் செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற வீரகண்டையைத் தரித்த சபாபதியினுடைய பாதத்தை வணங்குவோம். எ-று. (௨)

இச்செய்யுளுக்குப் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.

இத் தலமகிமை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

இரவிகள் சந்திரர் வயிரவர் விஞ்சைய ரிமையவ ரெண்டிசையோர்
உரகரு முனிவர் ... ருவனை நெடுங்கொடியோர்
பரவி நெருக்கலி னுலக நிறைந்தவர் பணியு மிடங்கிடையா
தரகர வென்மறை கடலின் முழங்கிய தருணை வளம்பதியே.

இ-ள். சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்ட திக்குப் பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் ஆரியதபசிகளும் முனிவரும் பிரமாக்களும் கருடக்கொடியையுடைய விஷ்ணுக்களும் பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள் வணங்குதற்கு இடங்கிடையாமல் ... சொல்லப்பட்ட அரகரவென்கின்ற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும் வளப்பத்தையுடைத்து அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (௩)

இளமுலை மங்கையர் முகமு நெருங்கிய விருகுழை யும்புகலே
யொளியொரு சந்திர னுடனிரு செங்கதி ருதய மெனுங்கதிர்கூர்
தலையனி முங்கொல்லை மகபதி கன்பதி ஞனபதி தன்பதியா
மளகை வளம்பதி தனிலும் வளம்பதி யருணை வளம்பதியே.

இ-ள். இளமை பொருந்திய தனங்களையுடைய பெண்கள் முகங்களும் அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்நகுண்டலங்களும் பகலிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரருடனே இரண்டு சூரியருதயமாவதென்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற முழக்கவிழ்ந்த கற்பகாலலை ... வேந்திரனு

டைய பட்டணமாகிய அமராபதியிலும், குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகா புரியைப் பார்க்கிலும், வளப்பத்தையுடையது, அருணாசலமென்னும் தல மாம். எ-று. (௪)

காலனை யிறத்திட மார்பி லுதைத்தவர் காம னுருப்பொடியா
ரால மிடற்றினர் மாலை மதிக்குறை யாடர வப்பணியார்
நானு முகத்தவன் ஞால மளிப்பவ னாடு மகற்கரியார்
சூல மெடுப்பவர் மேவு திருப்பதி சோண கிரிப்பதியே.

இ-ள். எமனை யிறக்க மார்பில் உதைத்தவராகியும், மன்மதனுடைய தேகத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும், விஷத்தைக் கண்டத்தில் தரித்தவராகியும், மூன்றாம்பிறையைத் தரித்தவராகியும், ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவராகியும், பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும், சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகியும், விளங்குகின்ற பரமசிவன் வாசஞ் செய்கின்ற அழகாகிய பதி அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. (௫)

பரசிவ வணக்கம்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையற வொருமுத லெவனவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி வினினடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியிணை தொழுவாம்.

இ-ள். உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்றமுதன்மையானவனெவன், சருவசங்காரமான பின்பு உலகத்தை உண்டாக்கிறவனெவன், வேதமுடிவிலே நடனஞ் செய்கின்றவனெவன், தன்னியற்கை யறிவினாலே சகலத்தையு மறிகிறவனெவன், அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவனது திருவடிகளை யாம் வணங்கினோம். எ-று. (௧)

அருணாசலேசர் துதி.

கலிநிலைத்துறை.

மண்கொண்ட நெடுங்கடலில் துயில்வளருந் திருமாலு மறையினோனும், மண்கொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் பரிந்து தேட, விண்கொண்ட பிரமாண்ட கோளகையும் கோளகையா யுருநாட்டக், கண்கொண்ட வொருவனையா மொருவனையா மகளாது கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

இ-ள். இரத்தினங்களுக் கிருப்பிடமாகிய நீண்ட கடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரமாவுந் தாங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளகையானது பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கோளகையாகி ... கண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலை

யாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதய கமலத்திற் சேர்த்துக் கொள்வோம். எ-று. (௭)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச் சிரத்தினில்வைத் துலகமேழுந் தருமானை யிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப் பவளநெடுஞ் சயிலம்போல், வருமுகத்தானை யளித்தானைப் பெருமானை மகிழவேழும், பெருமானை யருணகிரிப் பெம்மானை யடிபணிந்து பிறவி தீர்ப்பாம்.

இ-ள். தாருகாவனரிஷிகள் ஏவிவிட்ட மானைக் கையிலேவைத்தும், ஒரு மான்போன்ற கங்கையை முடியில் வைத்தும், எழுலகத்தையும் பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில் வைத்தும், அடியார்க்கருள் செய்கிறவரும், பவளம்போல வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப் பெற்றவரும், போர்செய்கிற இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்றவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைவணங்கி இனிமேல்வரும் பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம்.

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந் தொழுகுமிரு கடைக்கணாளை, மூரலிள நிலவொழுகப் புழுகொழுக வழகொழுகு முகத்தினாளை, வாரொழுகுந் தனத்தாளை வடிவொழுகித் தெரியாத மருங்குலாளைச், சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணா முலையாளைச் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

இ-ள். மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபை வழிந்தொழுகுகின்ற இரண்டு கடைக்கண்களையும், தந்தங்களின் காந்தி இளமையாகிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புழுகுவசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்தையும், கச்சணிந்த தனங்களையும், அதிக வழகையுடையதாய் ஒருவருக்குந்தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனத்தில் நினைத்துக் கொள்ளுவோம். எ-று. (௩)

யானைதிறைகொண்ட விநாயகர் துதி.

மதமூன்று மாறாக வருங் களிற்று முகத்தானை மனதிலுள்ளான், பதமூன்று மருந்தவர்க்குப் பதமூன்றுங் கடந்த பதம் பாலிப்பானை, விதமூன்று புரங்கடிந்தா ரளித்தருளு மொருமுதலை வேரோடுஞ் சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்

இ-ள். மும்மதங்களும் ஆறுபோ லொழுகுகின்ற யானைமுக முள்ளவரும், மனத்தில் தம்முடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தை யுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும், முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவபிரானாலே பெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற ... லாகிய சந்

சிதவினையையுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவருமாகிய யானை [illegible]கொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம். [illegible]. (௰)

சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாரு மலர்ச்சோலை யருணைநெடுங் கோபுரத்திற் குமர வேளை, வந்தாரை வாழ்விக்க [illegible] மயில்[illegible]னைக், கந்தாருங் கடக்களிற்று மகவாற்குத் தருந் [illegible] கனக நாடுந், தந்தானை யலர்கடப்பந் தாரானைப் பணிபவர்தா டலைமேற் கொள்வாம்.

இ-ள். பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த அருணாசலத்துக் கிழக்குக் கோபுரவாசற்குக் கடுத்த மேற்புற மண்டபத்தி லிருக்கின்றவரும், தம்மை யடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச் செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கின்ற மயில்வாகனக்கடவுளும், தறியிற் கட்டப்பட்ட மதம்பொருந்திய ஐராவதத்தி லேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் தெய்வ லோகத்தையும் கற்பக விருட்சத்தி னிழலைக் கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத் தரித்தவருமாகிய எமது சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம். எ-று. (௰௧)

தேவாரம் பாடியருளிய மூவர் துதி.

வாதுகொண்ட பரசமய கோளரியை யடிவணங்கி வன்கற்றுணைப், மீதுகொண்ட கருங்கடலைக் கீழ்ந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் [illegible]த்தாள் போற்றி, தா[illegible] விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக் காதறூதுவந், தாதுகொண்ட சுந்தரனார் [illegible] முனையார் துதிசெய் வோமே.

இ-ள். வாதுகொண்டு சயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைகளுக்கு சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்கி வலிய கருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திரத்திற்போட அக்கல்லின்மேலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந்தமிழ்க் கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்கி, காதலாகித்தாவியசண்[illegible]யுடைய பரவை நாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபோதங்களும் [illegible] எமதாண்டவனைத் தூதாக வனுப்பிய தம்பிரான் றோழராகிய சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்குவோம். எ-று. (௰௨)

திருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவுக் - கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக் கடல்கடந்து
புத்தனார் மத[illegible] மாகியசிவன்
முத்தனார் மா[illegible]ர் முத்திக்கு
வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

இ-ள். பரமசிவ[illegible]தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்கு[illegible] அச்சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அரிதாகிய

தீவினை[illegible] கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்த பௌத்தர்களுடைய [illegible]த்தைக் கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய சிவன்மூர்த்தி தனை யடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விதையாகியும் திருவாத[illegible] பிறந்த ஞானசொரூபியாகியு மிருக்கின்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்தை வணங்குவோம். எ-று. (௰௩)

[illegible]த்தொண்டர்கள் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனையாளை யரற்களித்து மனங்களித்த வியற்[illegible]கையார் மலர்த்தாள் போற்றித், தனையாளும் பெருமாளுக் கெச்சி[illegible] கண்ணப்பர் சரணம் போற்றி, வினையுடை[illegible] பாத திருநீல கண்டரடி விரும்பிப் போற்றி, எனையாளு மினியான்றன் குடிமாற நினையடியை யிறைஞ்சுவோமே.

இ-ள். பரமசிவன் அடியார்வேடம் பூண்டுவந்து பெண்சாதியை யெனக்குக் கொடுத்துவிடென்று கேட்க அதற்காக சந்தோஷத்தை யடைந்து [illegible] சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாரைக் கொடுத்து அதனால் [illegible] யடைந்த இயற்பகை நாயனாருடைய மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கித் தன்னை யாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான் தின்று ருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்ப தேவருடைய பாதத்தை வணங்கி வினையை யுடையவர்களழிய திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியேனை ஆட்கொண்டருளும் இளையான்குடிமாற நாயனாருடைய பாதத்தை வணங்குவோம். எ-று. (௰௪)

[illegible] ஐயடிகள் காடவர்கோ னாரடியை வணங்கியகை வறுந்தொண்டர் மாற்கு, மெய்யடியி லுடன்படைத்தார் திருவடியைத் தொழுதிருந்துக் கோழன், மெய்யடியைப் புகழ்ந்தருளிய வளர்சேரர்ன சேரனடி விரும்பி யேத்திப், பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் முதல் வினையனைத்தும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்.) ஐயடிகள் காடவர்கோ[illegible] நாயனாருடைய இரண்டு பாதத்தையும் வணங்கி எமது சுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச் சமைத்த கறியை செய்வித்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்ம்மை விட்ட அன்னத்துடன் படைத்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்ம்மை யாகிய பாதத்தை விசித்துத் தெய்வீகப்பொருந்திய திருவுலாப் பிரபந்தம் பாடிய சேரமான்பெருமாள் நாயனாருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப் பணிந்து மெய் யடிமையையுடைய புலவர்கள் முதலாகிய சகல[illegible]யும் வணங்குவோம். எ-று. (௰௫)

[illegible]திகேசுரர்-தூர்க்கை-கெள[illegible]தி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விந்தைதபடி புகழ்ந்தமன்ற நான்கில். [illegible]மை கந்தாய, வந்தருளுங் கௌதமனார் மாரடியென் முடி[illegible] குருபாதமா [illegible]ந்திருந்த [illegible]லை யாக்கித், தந்தையிரு பதந்தனைத்துச் சிறையா[illegible]

தண்டி[illegible]ரானைச், சிந்தைமிசைக் குடியிருத்தி யருணைகிரி [illegible]னைபவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) நந்திகேசுரருடைய அழகிய பாதங்களைத் தொழுது, துர்க்காதேவியினுடைய பா[illegible]த்தை வணங்கி, நான்கு வேதத்தினின்றும் ஐந்தாம்வேத சொரூப[illegible] கௌதமருடை[illegible] தாமரைபோன்ற பாதத்தை என் [illegible]த்துக்குத் தரிக்கப்பட்ட [illegible]ாலையாகச்செய்து, தம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டு பாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாதமோக்ஷபதத்திலிருந்த சண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்து அ[illegible]சலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தைச் சிரத்திற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம். எ-று. (௰௬)

அவையடக்கம்.

தேறுகின்ற பலகலையுந் தெளிந்தசுவை யிருநான்குந் திகழும்பாடல், கூறுகின்ற புலவர் முன்னே நமியேனுஞ் சிலபுகலக் குறித்தவாறு, வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்ச னேறிவரு மனத்தின் முன்னும் [illegible]ன்றுதை, யேறுகின்ற கருடன் முன்னு மொருமசகம் பறவையென[illegible]தல போலும்.

இ-ள். பல நூல்களையுங் குறைவறக் கற்று எட்டுச் சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றுமறியாத யானுஞ் சில பாடல்களைப் பாட நினைத்தலி தம் விளங்கிய நாலுவேதங்களை யுடைய பிரமனேறி நடக்கும் அன்ன [illegible]தின் முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன் முன்னும் ஒரு சிறிய கொசுகு தானுமொரு பறவையெனப் பறத்தல்போலும். எ-று.

எட்டுச் சுவையாவன — சிங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை, ரௌத்திரம், குற்சை, அற்புதம், பயம். (௰௭)

நீரிருக்கு தெனப்பழித்து விடுவரோ வதுபாலி னிகழு மாறல், நாரிருக்கு தெனக்கழித்து [illegible]டுவரோ வநுமலரி னண்ணு [illegible], லாரிருக்குஞ் சடைமுடியார் வி[illegible]மிருக்குந் திருமிடற்று ரருணை நாதர், பேரிருக்குந் தகைமையினு லெனது னையை யிகழுவரோ பெருமையோரே.

(இ-ள்.) பாலோடு கலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாச யோக்கியத்தால் தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடு சேர்ந்த நாரையும் அப்படியே [illegible]ள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச் சூடிய சடைமுடியையும் ஆலவிஷமிருக்குங் [illegible]ண்டத்தையு [illegible]டைய அருணாசலேசுரருடைய நாமமிருக்கிற பெருமை[illegible]ய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களேயன்றி இகழார்கள். எ-று. (௰௮)

அழகுதாக் கனிந்த நச்சு[illegible]ரம்பழுய தெனினுமதி லமுதுண்டாமோ, விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே யெனினுமதன்

விரதற்[illegible]போமோ, இழிவுறுபா டலுமுயர்வு தங்கியசெய் யுளாமவை போ விருக்கு மாகில், பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென விகழ்ந்திடுமோ பயன்கொள் வோர்க்கே.

இ-ள். அழகிய சிவப்புநிறம் பொருந்தப் பழம்பழுத்த எட்டி மரம் வெகுநாள் [illegible]ரமா யிருந்தபோதிலும் அதில் மாது[illegible]முண்டாகாது, யாவரானாலும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகிய கரும்பு செ[illegible]நசாளையதா யிருந்தாலும் அதில் கசப்புண்டாகாது, அதுபோல் குற்றத்தோடு கூடிய செய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலேயே ஒரு நன்மையைக் [illegible]டுக்காது, யாதொரு தோஷமு மில்லாத உயர்வான பாடல் சில நாளைக்[illegible]ண்டாயிருந்ததினாலேயே [illegible]ப்படாது, பிர[illegible]பாசனத்[illegible]தக் கொள்வோர்களுக்கு.

இனையளவு [illegible] தம்[illegible] பிறந்தகல்வித் திறமையோரும், இனையுமியற் சுவையறியா மூடர்பரூஉ வறிவின்முன்னே நிற்க லாமோ, வினையடருங் குவளைவிழி யனிச்சமல ரனையதிருமேனி மாதர், புனைவில்மதன் மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா லெரிவனம்பு பொறுத்தி டாரே.

இ-ள். கொல்லுந்தொழி லடைகின்ற நீலோற்பலமலரையொத்த கண்களையும் அனிச்சப்பூவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவில்லைத் தரிக்கின்ற மன்மதனாலேவிடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பார்களேயல்லாமல் [illegible]ரடியாகிய யுத்தத்தில் விடுகிற அம்பைப் பொறுக்கார்கள். அதுபோல், இனையளவு கூடச் செந்தமிழ்த் தாரதம்மியம் இன்றி அதிகமதுரம்பிறந்த கல்வி வல்லவர்களும் இலக்கணாசமே யறியாத மூடர்களுடைய மிகுந்த அறிவையுடைய கல்விப் பிரசங்கத்தின் முன்னிற்கார்கள். எ-று. (௰௯)

நூல்வரலாறு.

கருத்துருக வி றைவனந்திக் கருள்புரிய நந்தியுமார்க் கண்டற்கோத, விருத்திமறை வியாசமுனிக் கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன் சொல்லப், பொருந்தமன விருடியருக் கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங் கோடி, யுருத்[illegible] ரசங் கிதையுரைத்த வருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்க லுற்றேன்.

இ-ள். மனமுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரிய, நந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக் கருள்செய்ய, மார்க்கண்டேயர் வேதங்களையொழுங்கு செய்த வியாசருக் கருள்செய்ய, வியாசர் சூதமு[illegible]வருக்குச் சொல்ல, சூதர் ஒருவழிப்பட்ட மனமுடைய சௌனகாதி ரிஷி[illegible]ளுக் கருள்செய்த சிவபுராணங் கோடியாகும், அ[illegible]வ[illegible]ளில் முக்கியமாகிய [illegible] [illegible]மைச்[illegible]சொ[illegible]தில் [illegible] திரசங்கிதையிற் சொல்லி[illegible]ல்லத் தொடங்கினேன். எ-று.

அருணைநகர் வளமையுமா லயனகந்தை விடவுயர்ந்தெழு[illegible] மனர்ந்ததுங்கனாவாறும், பொருவின்மக மழிந்ததுவு மாலுமைபை

புனைந்த வாறும்,வருமகிடற் றொலைத்தனவு மிறைவியிடங் கலந்தனவும் வயிரப் பூணு, விருவினையை யகற்றியது மற்றுமுள சரிதை [illegible] மியம்புவேனே.

இ-ள். அருணசலத் தலமகிமையும், பிரம விஷ்ணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய யாகத்தை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன் பார்வதியைக் கலியாணஞ் செய்ததும், அப்பார்வதி சுவாமியினுடைய கண்களை மூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதேவி கொன்றதும், அப்பார்வதி வாமபாகத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கத பாண்டியனுடைய [illegible]தை நீக்கினதும், மற்றுமுள்ளதுஞ் சொல்வேன். எ-று.

அங்கிகுல மோங்கவரு வல்லாள மன்னனருண் மகிழ்ந்தீண்டுந், துங்கமிருந் தீர்த்தமுடன் திருமலை[illegible]யுஞ் சுடரோன் பேறும், பொங்குபிர தத்தனொடு வினைதீர்ந்த வாறுபுள காதி யாவு,மிங்கிதஞ்சேர் வடகலையி லிருந்ததனைத் தென்கலையா லியம்ப லுற்றேன்.

இ-ள். உலகின்கண் ஓங்கு முக்குல வேந்தருள் அக்கினிகுலோத்துங்கனென்று வழங்குஞ் சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளராஜனுக்குப் பிள்ளைக் கலி நீக்கி முத்தியளித்ததும், அத்தலத்தி லோங்குந் தீர்த்தங்களின் பெருமையும், அவ்வருணசலத்தை வலஞ்செய்பவர்கள் பெறும் பேறும், ஆதித்தனென்னுங் கதிரவனுடைய கர்வத்தை யடக்கி முத்தியளித்தவாறும் பிரதாபம் பொருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனது சரிதையும், பாவந் தீர்த்த சரிதையும், புழுகு பூசையாக விருந்து மூன்றுலோகங்களினுஞ் சஞ்சரித்து வந்த புளகாதிபனென்னு மரக்கனுடைய சரிதமும், இங்கிதமிருந்த வடமொழியென்னுங் கிரந்தத்தி லிருந்ததைத் தென்மொழியாகிய தமிழி[illegible]றற் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ-று.

(௫)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆ-க. திருவிருத்தம் ௨௨.

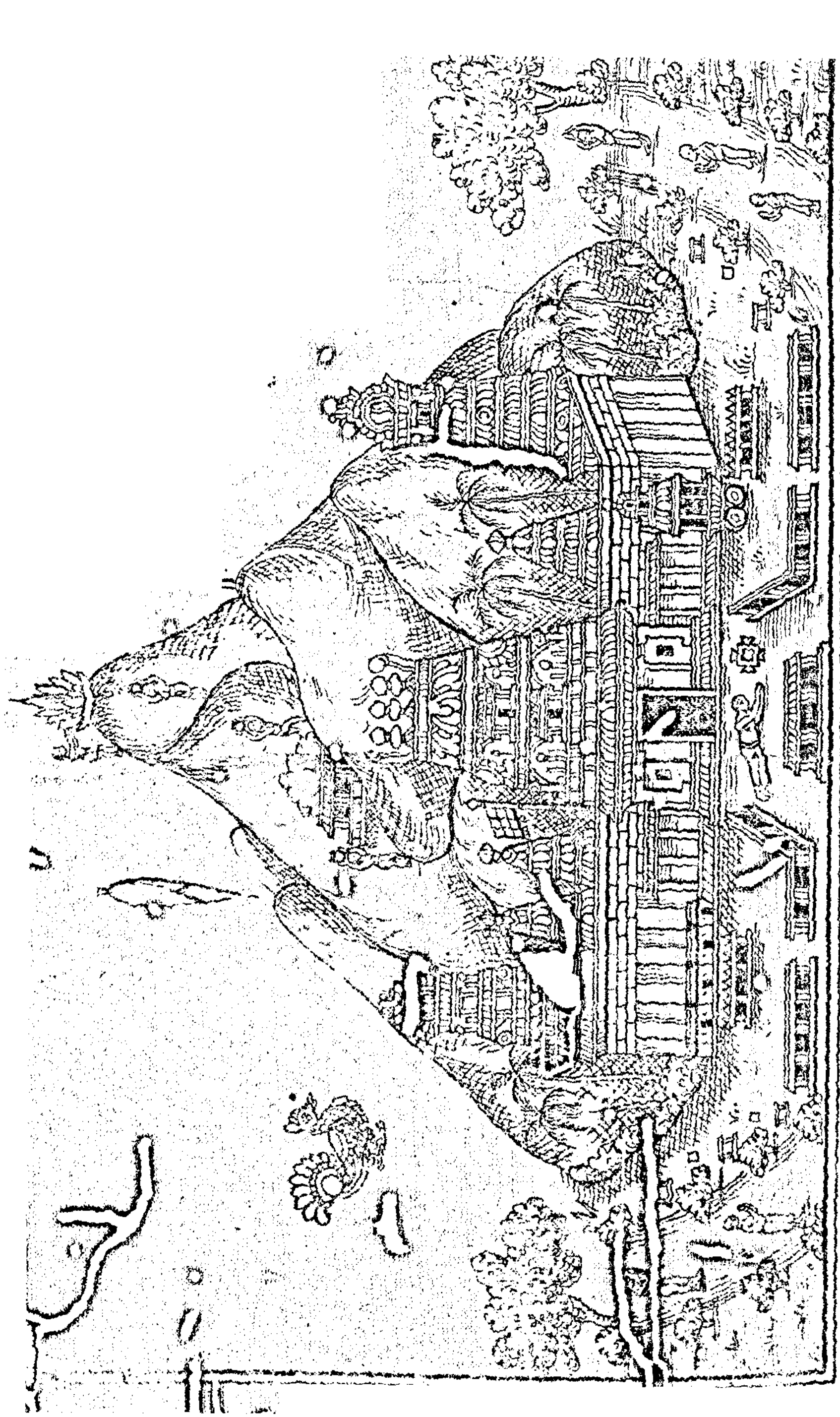

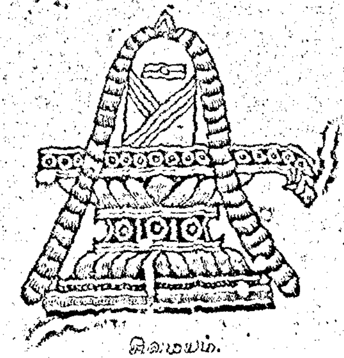

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கமறு வழைபிசம்பு குரிசையகளாதணையான் மூகிர்க்குன் றாடே, [illegible]கநெடிழ் நிலவினைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமுக் கண்ணான், பொங்குதிரு வரிசையகலாப் புலித்தோலான் புயநாலான் புரிமுந் நூலான், கங்கைமதி தவழ்சடையான் றிருவாணை செலுத்திவெள்ளிக் கயிலை காப்பான்.

இ-ள். உயர்வாகிய மழுவும் மானும் பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்காத கையையுடையவர், பசாமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற நிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியை யுடையவர், சடைமுடியையுடையவர், நெருங்கிய மூன்றுகண்களை [illegible]யவர், விளங்குகின்ற இடுப்பில் என்றும் நீங்காத புலித்தோலையுடையவர், நான்கு புயங்களையு முடையவர், மூன்று புரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழ்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு கைலாசகிரியை காக்கின்றவர். எ-று. (க)

கொய்[illegible]ச மலர்நிறத்[illegible] மையளருந் திருமிடற்றான் குலவெள் ளேற்றான், சைவமெனும் பயிர்தழைக்கக் கருணைமழை பொழிமேகந் [illegible] பொப்பா, னைவரு[illegible] மகத்தடக்குஞ் சிவாநந்தப் புறத்தலவு [illegible]வி போல்வான், [illegible]ய்வமெலாந் தொழுந் [illegible] ம[illegible]ந்த[illegible] [illegible]னந்திமெனுந் திருநாமத்தான்.

இ-ள். [illegible]ாய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்த நிறத்தையும், விஷம் பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்ல வெண்மையாகிய இடபவாகனத்தை யு முடைய [illegible] சிவனுக்குச் சம்பந்தமாகிய சைவசமயமெனும் பயிர்தழை

ப்பக் கருணையாகிய மழையைப் பொழிகின்ற மேகம் போன்றவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகத்தில் நின்றும் புறத்தில் தீமையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதரரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற உயிர் போன்றவர், விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனால் சிவப்பேறிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை யுடையவர், இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசுரரென்கிற அழகிய நாமத்தைப் பெற்றவர். எ-று. (௨)

ஈசனணி மதிநதியுந் திருவுருவுந் திருவுருவி லிசைந்த நீறுந், தேசுவெ[illegible]ங்குமொரு கயிலாயச் சிலம்புளதச் சிலம்பின் மீதே, வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந் தாக்கி, யோசையுடன் கனகமணிப் பொடி[illegible]ந்து கனகமலைக் குவமை யாகும்.

இ-ள். பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ் சந்திரனும் மேற்சொன்ன சுவாமியினுடைய வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணிந்த திருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்குங் கைலாசமென்னப்பட்ட ஒரு திருமலையுண்டு, அந்தத் திருமலைமேல் வணங்குகிறதற்காகதேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியால் கிரீடத்தோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சத்தத்துடனே சொர்னப்பொடிகளும் இரத்தினப் பொடிகளும் உதிர்ந்து மகமேருகிரிக்குச் சமானமாகக் குவியும். எ-று. (௩)

இந்திரநீ லச்சிலையா லிசைத்தகடந் தெரியாம லெழுதிச் சேர்த்து, மந்திரமா மெனவயிரத் தூணிறுத்தி மாணிக்க மதலை கூட்டிச், செந்துகிராற் போதிகையு மரகதத்தா லுத்திரமுஞ் செறித்து மீதே, சந்திரகாந் தத்தகடு பரப்பியமண் டபமுளதச் சயில மீதே.

இ-ள். இந்திரநீலக் கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சேர்த்துச் சந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்திரம்போல் வயிரத்தூண்களை நிறுத்தி மாணிக்கத்தினால் செய்[illegible] கொடுங்கை சேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத் தகடுவேய்ந்த மண்டபம் ஒன்று அந்தமலையின்மேல்.

இருமருங்குந் தாளமணி [illegible]ழைத்தவரி யாசனத்தி லிருந்து நீலப், பருமணியா லிழைத்தகொரு [illegible]தபீ டிகையி னிமலர்ப் பதத்தை யூன்றி, மருவுபெருங் கயிலையி[illegible] திருந்துமுய[illegible]கன்முதுகில் வலத்தா ளூன்றி, யருமறையை முனிவருக் குரைக்[illegible]றை யெனவிருந்தா னந்தவேளை.

இ-ள். நந்திகேசுவரர் அந்த மண்டபத்தில் இரண்[illegible]க்கமும் முத்துக்களிழைத்த சிங்காதனத்திலிருந்து பெரிய நீல ரத்தின[illegible]னாலே யிழைக்கப்பட் டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற [illegible]தங்களை வைத்துக்கொண்டு சிவகணங்களால் மருவப்பட்ட பெருமையா[illegible] கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தை [illegible]த்து அரிதா

கிய வேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் அந்தவேளையில். எ-று. (௫)

குற்சனு ரோமசன் குமுதன் குமுதாக்கன் சகடாயன் கும்பசாதன், வற்சர்வைசம் பாயனாக ணிசிறுண்டிபு லிக்காலன் வாமதேவன், நற்சனகன் சனற்குமரன் வாதரா யணன்மதங்க னட்டனந்தானை, யர்ச்சனைசெய் பதஞ்சலிமுனி முதலனந்த முனிவர்தம் மருங்கிற்சூழ.

இ-ள். குற்சர், உரோமசர், குமுதர், குமுதாட்சர், சகடாயர், அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர், கணாதி, வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர், சனகர், சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர், சுவாமியினுடைய நடம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலி முதலாகிய அனேக முனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற்சூழ. எ-று. (௬)

மன்னியமார்க் கண்டமுனி யுடனெழுந்து பணிந்துயிர்கண் மமைமின் போல, வின்னிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு மிருவினையு மெமக்குத் தோன்றச், சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்தியெனு நெறியெமக்குச் சொல்வா யென்று, மன்னவுரை செவிப்புகுது நந்தியருள் சுரந்துமுனிக் கருள்வ தானான்.

இ-ள். நிலைபெற்ற வயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவர் சிக்கிரத்தில் எழு[illegible]ந்து நந்திதேவரை வந்தனஞ் செய்து சுவாமீ மேகத்தில் தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியு மின்னலைப்போல உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும், இவைகளுக்குக் காரணமா[illegible] நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்ற கடவுளே நாங்கள் மோக்ஷத்தை யடைவதற்குத் தக்க வழியைக் கிருபை செய்யவேண்டுமென்று கேட்க அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபை உடையவராகி நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்[illegible] தொடங்கினார். எ-று. (௭)

கம்பநதி கும்பநதி காவிரிகோ தாவேரி கன்னவேணி, பம்பைநதி வேகநதி வேதவதி சரயுநதி பம் நாக கங்கை, செம்புநதி பொன்முகிநல் யமுனைநதி நருமதைமேற் [illegible]செப்புஞ்சோணை, யம்புவியின் மிகவுள்ளவ காடினர்தம் வினை[illegible]மறுவல்லரமல்.

இ-ள். கம்பநதி, கும்பநதி, காவேரி, கோதாவிரி, கிருஷ்ணவேணி, பம்பைநதி, வேகநதி, வேதவதி, சரயுநதி, எல்லா நதிகளுக்கும் மேலாகிய கங்காநதி, தாம்பிரவர்ணி, பொன்முகி, யமுனைநதி, நருமதைநதி, மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணைநதி யென்[illegible] அழகான பூவுலகத்தில் அனேக நதி[illegible]டு. அவைகள் தம்மிடத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுடைய பவத்தை நீக்கும். அதுவல்லாமல், எ-று. (௮)

காசியெனு மொருதலமிக் கயிலையினுஞ் சிறப்புளது கங்கைநீ ர்த்தம், விசுதினக் கொழுந்தோட்டிப் பரகதிக்கு வேரோட்டும் விப

ந்து மூழ்கின், மாசினுட லதிலிறந்தான் மரமேனும் விலங்கேனு மனிதரேனு, மீசனரு ளுபதேசஞ் செவிப்புகலா லிறைவனென விருக்கலாமே.

இ-ள். காசியென்கிற ஒரு திவ்ய தலம் இந்தக் கைலாசத்தைப் பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில் வருகின்ற கங்காப்பிரவாகம் எறிகின்ற அலைகளைக் கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பி முழுகினால் அவர்களுக்கு மோட்சத்துக்கு வழிகாட்டும். களங்கம் உள்ளதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனுடைய தாரகப்பிரமோபதேசம் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம். எ-று. (௯)

யோகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருப்பதாகவ் டிருந்தலைஞற புனிதர் போற்றும், யோகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருந்ததலங் கண்டதுண்டோ வுரைப்பக் கேளும், நாகமிசை நடித்தவருக் குயிர் வேண்டித் திருந்தவஞ்செய் நளினக் கோயில், சேருமனந் தவசான மருவாரூர் தனை யெரித்தார் திருவாரூரே.

இ-ள். சர்ப்பம் புற்றை யிடமாகக்கொண் டிருந்ததைப் பார்த்ததே யல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்ற யோகி புற்றினிடத்திலே யிருந்த தலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ அது யாதெனில். செவ்வலக்கேளுங்கள் காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிக்க வேண்டி இலட்சுமி பூசை செய்துகொண்டிருந்த கமலாலய மென்னும் தலமாகி வஞ்சம் பொருந்திய மனமுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவபிரான் வாசஞ் செய்கின்ற ஊராகிய திருவாரூரென்னும் திவ்ய தலந்தானே. எ-று. (௰)

தக்கவிராட் புருடன்மனந் தலமெனுமோர் தலமுளதந் தலத்தின் மீதே, முக்கணனார் நடிப்பவர் மூர்த்தியிலா யிரத்திலொரு மூர்த்தி தானே, யிக்கயிலை யிடத்துறைவ தந்தலத்தின் பெருமை நம்மா லிசைக்க லாமோ, வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன்கா ணாத முத்தி யடைகு வாரே.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய விராட புருடனுடைய இதயத் தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர் தலமுண்டு. அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்வார், அவருடைய மூர்த்திசுரத்தில் ஆயிரத்தி லொன்றுதான், இக்கைலாச பதத்தி லிருக்குமென்றால் அத் தலத்தின் பெருமையை நம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகு பொருந்திய கனகசபையைக் கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலும் காணப்படாத மோட்சத்தை யடைவார்கள். எ-று.

நாங்காழி யவன்சிவனை வழிபடுக்கொல் லளாயந்தத் தலத்தைப் பார்க்கி, லோங்கார வடிவதின்மே லுயிர்மூத்தா [illegible]டழியா தொ

ளி கெடாது, வீங்காது நெகிழாது பிறவுயிரால் வருந்தாது வெடிக்கிடாது, தீங்கான மணங்கிருமி பிறவாது கிடக்கும்வுலச் செவிமேவாக.

இ-ள். சக்கரத்தைக் கையில் தரிக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பரமசிவனைப் பூசைபண்ணிய விருத்தாசல மென்று ஒரு தலமுண்டு. அந்தத் தலத்தைப் பார்க்கு மிடத்தில் அது பிரணவசொரூபமா யிருக்கும், அந்தத் தலத்தில் உயிர் விட்டால் தேகமழியாது நிறங்குன்றாது வீங்கமாட்டாது கட்டு நழுவாது மற்றப் பக்ஷி மிருகங்களால் பின்னமாகாது வெடிபடாது அதில் துர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும். எ-று.

பொய்ம்மகிட முகனைவென்ற வம்மையிட மகலாத புனிதமூர்த்தி, செம்மையிட மென்றிருந்த கருமகிட முகமாகச் செறிகேதாரத், திம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச் சிறுமையிட ரெல்லாந் தீர்க்கும், மும்மையிடம் பெருமுலகுக் கெளிதாகத் தனியிருந்த முத்தி போலும்.

இ-ள். மெய்ம்மையாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடாசுரனைச் செயித்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசிவன் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளி யிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும் தலம் இந்தச் செம்மத்தில் வருகிற துக்கமும், மறுமையில் வருகிற துக்கமும், ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகிற துக்கமுமாகிய எல்லாத் துயரத்தையும் தீர்ப்பதற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகித் தனியே யிருந்த முத்திஸ்தானம் போல இருக்கின்றது. எ-று. (௰௧)

திருப்பனத்தன் பருப்பதத்திற் பிரமராம் பிகையுடனொன் றிரண்டு போதும், விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோ ருலகுமுத லனைத்துலகும் விதித்தான் மற்றைத், திருப்பதத்தே யிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ் சராசரமாய்ச் செனித்தாரி, ணிருப்பதற்கு முயல்வரோ ன்று லெத்தலமு மந்தலத்துக் கிணையாமே.

இ-ள். மல்லிகார்ச்சுனமென்னும் [illegible]தத்தில் பிரமராம்பிகையுடனே
பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருக்கின்றா[illegible] அன்னவாகனத்தை யுடைய
பிரமன் வந்து பத்தியோடு இரண்டுவேளை யும் வணங்கி அவருடைய அருள்
பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோக ங்களையு மடைத்தார். மற்றத் திரு
ப்பதியி லிருக்கிற வேங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தத் தலத்தில் சர
மாகவும் அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்கு தவஞ்செய்வார்க ளென்றால் எப்
படிப்பட்ட தலங்களும் அந்த க்ஷேத்திர[illegible]ற்குச் சமானமாகுமோ. எ-று.

திருப்படியார் சொரிந்தவறு கல்நடனே விழியிடந்த வேடர் காவிற், செருப்படியு முகந்தபிரான் காளத்தி நகரமெனுந் தெய்வப் பூமி, பருப்பதமா கியும்விளங்குந் தண்ணாறுங் கொழிக்குமலர்ப் பது

மை யோடு, மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமே லிருந்துகண்டு வணங்க மதோ.

இ-ள். திருக்காளத்தி யென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய தலத்தில் ஆதிசைவப் பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பக்தியோடு மிகுதியாக அர்ச்சனை செய்த அறுகு புஷ்பங்கள் இவையுடனே கண்ணைப் பிடுங்கிப் பதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்ட லிங்க சொரூபமாகிய சிவபெருமான் தானே குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனைச்சொரிகின்ற தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலட்சுமியோடு வாசனையுள்ள துளசி மாலையை யணிந்த மார்பினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்றுகொண்டு தரிசனஞ் செய்து வணங்கும் பொருட்டு அந்தக் காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குகின்றார். எ-று. (௰௫)

திக்குநா லிருதிசையும் புகழ்ந்தொண்டை நாடென்னுமோர் தெய்வநாட்டி, னோக்கினார் வினைபகற்று மொருதலமுன் டதன்பெயரை நுவலக் கேளும், வாக்குநா யகிகணவன் படைத்தபுவி தழைக்கவறம் வளர்த்தெந் நாளுங், காக்குநா யகியுடனே கம்பநா யகருறையுங் கச்சி மூதூர்.

இ-ள். அகன்ற எட்டுத்திக்கி லுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்குகின்ற ஒரு தலமுண்டு. அதன் பெயரைச் சொல்லக் கேளுங்கள், சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்து எந்நாளுங் காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசர் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும். எ-று.

பழுதற்வே பெழுகடலு மெழுகிரியு மெழுதலமும் படைத்த வேதக் கிழவனறி யாமுடியை யொருபால னறிந்தபதி கேளுந் தேறு மழகுகரு நடம்புரியு மிறையருங்கம் பிகைபூசை யயனார் பூசை விழைவுதரு மரிபூசை காண்பூசை புரிந்ததிரு விரிஞ்சை மூதூர்.

இ-ள். யாதொரு பழு[illegible]தில்லாமல் ஏழு சமுத்திரத்தையும் படைத்த பிரமனால் அறியக்கூடாத *[illegible]த்தை ஒரு ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அறிந்த தலத்தைச் சொ[illegible]ல்லக்கேளுங்கள், ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குப் பார்வதியாரும் [illegible]ரமனும் சிவநேசமிகுந்த விஷ்ணுவும் சூரனும் பூசித்த விரிஞ்சிபுர மென்னுந் தலமா[illegible]. எ-று. (௰௭)

* சுவாமி சிரத்தைப் பாலன் [illegible]ந்ததாவது அபிஷேக முதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியி[illegible]ய திருமுடி ஒரு குருக்களுடைய பிள்ளைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகாலந் தவறுகிறது என்னசெய்வேனென்று விசனப்பட அப்போது லிங்க வுருவாயிருந்த பரமசிவம் சிரம் வளைத்தருளினார்.

பொய்யாது புனல்பெருகுங் காவேரி நதிக்கரையிற் பூந்தராயு, மையாறு மிடைமருதூந் திருக்குடந்தை வளநகரு மானைக் காவு, மையாரு மிடற்றார் திரி சிரமலையு மாணிக்க மலையுந்தோன்று, மெய்யாக வவற்றினது பெருமை யெல்லாம் விரித்துரைக்கும் வேதந்தானே.

இ-ள். பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரிநதி யிருகரையிலும் சீகாழி, திருவையாறு, திருவிடை மருதூர், வளம்பொருந்திய கும்பகோணம், திருவானைக்கா, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதுருபூதேசர் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திரிசிரபுரம், இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது தான் மெய்ம்மையாக விரித்துச்சொல்லும்.

பருவளையார்ப் பரிக்கும்வைகை நதிக்கரையில் மதுரையறுபத்து நாலு, திருவிளையாட் டிறைவனியற் றியதலமாம் தன்பெருமை செப்ப லாமோ, கருவிளையாட் டகற்றுமிரா மேச்சுரந்தென் கடற்கரையிற் காணு மங்கே, செருவிளையாட் டிராகவனு மிராவணனைத் தொலைத்தபழி தீர்த்திட் டாரே.

இ-ள். பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வைகையாற்றின் கரையில் மதுர சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரை என்று ஒரு தலமுண்டு. அந்தத் தலத்தின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது. தென்சமுத்திரத்தின் கரையில், சனனதுக்கத்தைப் போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருதலமுண்டு. யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக்கொன்றதனால் வந்த தோஷத்தை அத்தலத்தில் சிவனைப் பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார். எ-று. (௰௯)

அத்தகையாந் தலங்கடமிற் பிறக்கவுட லிறக்கவிழி யன்மையங் காணச், சுத்தவெளி தனிலாடுங் கடவுளிக்கு மனங்களிப்பத் தாய் நீராட்டி, வித்தமதை யெடுத்துளைத் தாச் சிவாலயமும் விரிபொழிலுந் தொடங்கு வுத்தமமாம் பரமகதி யுளதென் றாதைக்குமுனி வரனுரைப்ப தானான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலே யாவராலும், பிறந்தாலும், இறந்தாலும், போ[illegible]கிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் திருநடஞ்செய்யும் மிகுந்த [illegible]ரகர் [illegible]ம சொரூபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுள்ளங் களிக்கும்படி தூய்மையா[illegible]ய நீரினால் அபிஷேகஞ் செய்தாலும், திரவியங்களைச் செலவுசெய்து சி[illegible]வாலயங்கட்டுவித்தாலும், விரிந்தபூஞ்சோலை மிகவைத்தாலும் உத்தமமான [illegible] பரகதி யுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு ம[illegible]கடேயர் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (௨௰)

இந்திரா நதிதோறுந் தலந்தோ[illegible]றுமிப்படியே யிபற்ற வெள்ளன், முன்னியசி யமாருக்குஞ் சிந்த[illegible]நுக்கு முனிவருங்கு முடிவுறுத்

மின்னிகருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர் தமக் கெளிதாமோ மேவி னாலு, மன்னியமாப் பிறவுயிர்க்கு மறத்தினுக்குங் கிடையாதே யமல வென்றான்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய நதிகள்தோறும் தலங்கள் தோறும் போய்த் தேவரீர் கட்டளையிட்ட விதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த சிறப்புப் பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும் முடியாது. அப்படி மின்னல்போற் றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ் சிறிய வாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில் முடியுமோ. அப்படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமீ என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (௨௧)

ஆடிமந் நதிதோறு மினிதெனுமத் தலந்தோறு மனந்த காலம், தேடுகின்ற பயனுலவுஞ் சிவஞானம் வருந்தாமற் சிறிதும் போதி, னாடுகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும் புலையருக்கு நாகாள் வார்க்கு, மோடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றெவைக்குந் தருமொரோர் றுறைப்பா யென்றான்.

இ-ள். மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தத் தலங்கடோறும் அநேக காலமாக ஸ்நானஞ்செய்து தரிசன முதலியவைகளைச் செய்ததனால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை வருந்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில் தவிர ஸ்நானஞ்செய்தல் கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும் விவேக சூனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில் விழத்தகுந்த பாவஞ் செய்தவர்களுக்கும் சஞ்சரிக்கிற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு தலம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர். எ-று. (௨௨)

இப்படியே நமனைவென்ற பெருந்தவனு மிருந்தவரு மியம்பி யேத்திக், கைப்பதும மலர்கொடுதன் காற்பதுமந் தீண்டுதலுங் கருணை யாகி, அப்படியே முத்திதரு மொருதலமுண் டெனக்குறுமென் றமைத்தான் பின்னை, மைப்படியுங் கண்டத்தா னருணகிரி நினைத்துபா வசத்த னானான்.

இ-ள். எமனைச்சயித்த பெருமையாகிய தவத்தினையுடைய மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லித் தோத்திரஞ் செய்து தாமரைமலர் போன்ற கைகளால் நந்திதேவருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப் பரிசித்து வந்தனஞ்செய்யுமளவில் அவர் கிருபை யுள்ளவராகி நீங்கள் [illegible] யே மோக்ஷங் கொடுக்கிற தலம் ஒன்றுண்டு. அதைச்சொல்லுகிறேன் என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந் தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளி யிருக்கிற அருணாசலமென்னும் தலத்தை நினைத்துப் பரவசமானார் நந்திதேவர். எ-று. (௨௩)

அங்கெமெல்லா மயிர்பொடிப்ப நடுநடுங்கி விழியிரண்டு மருவிபாய, செங்கையிணை மலர்க்குவிய மொழிதவறத் திடும்போது தெளிவில்லாமற், கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப் பெருமானே கனற்கண்ணனே, எங்களையா ளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்ததற்பி னிசைப்ப தானான்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டு கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்த பாஷ்பம்வர மலர்போன்ற இரண்டு கைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தை தடுமாற அநேக நாழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத் தரித்திருக்கின்ற சடையை யுடையவரே அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே அக்கினிக் கண்களை யுடையவரே எங்களை யாட்கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத் தொடங்கினார் நந்திதேவர். எ-று. (௨௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சத்தியம தாமொழிவன் முத்திதரு மோது தனக்குரிய நாமமிகவுண், டத்தனையு நான்மொழிய வெத்தனைவ லேன்றிலொ ரற்பவள வேபுகலுவேன், சித்தியுத வுங்கொளரி தேசநக ரென்றுபெயர் தென்னருணை யென்று பெயர்சீர், வைத்தசிவ லோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயுநக ரென்றுபெயரோ.

இ-ள். அப்படி தோத்திரஞ்செய்த பின்பு நந்திதேவர் சொல்வார் [illegible] மார்க்கண்டேயரே, சத்தியமாகச் சொல்லுகின்றேன் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாமங்களோ அநேகம். அத்தனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான் எவ்வளவு சக்தி யுடையவன், ஆனாலும் அவைகளில் சில நாமமாத்திரம் சொல்லுகின்றேன் சித்திகளைக் கொடுக்கிற கௌரிநகரமென்றும் தேசுநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப் பொருந்திய சிவலோக நகரமென்றும் நாகரீக மிருந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களை யுடையது. எ-று. ()

சத்தபுரி யேமுதலெடுத்ததலம் யாவுமொரு தட்டுமொரு தட்டதனிலே, யத்தலமு மிட்டெடுநிறுத்தவகை கட்டதிக மானதொ [illegible] ரிசத்தநகரம், முத்திநக ரென்றுபெயர் ஞானநக ரென்றுபெயர் தென்கயிலை யெமுந்தியதலேச்சுரமெனும், சுத்தநக ரென்றுபெயர் சோணகிரி யென்றுபெயர் [illegible] ன்றுபெயர் [illegible]

இ-ன். பின்னும் நந்திதேவர் சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி மதுரை மாயாபுரி காசி காஞ்சியவந்தி துவாரகை முதலாகிய எல்லாத் தலங்களையும் ஓர் தட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தை ஓர் தட்டிலும் வைத்து நிறுக்க அந்தத் தலங்களெல்லாவற்றிலும் அதிக கனத்தை யுடையதா யிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத் தலம் [illegible] முத்திநகரமென்றும், ஞான நகரமென்றும், முதன்மையாகிய [illegible] ரமென்றும், சுத்தநகரமென்றும், சோணகிரி யென்றும் [illegible] தக்ஷிணகைலாசமென்றும் பெயராம். எ-று. (௨௫)

வாதமந்த காலவழ லாழியலை யேழுபுயல் வாதைபுரி யாத நகர
ஞ், சீதமுத லானபிணி தீமையிடை யூறுபசி சேர்வரி தான நகரம்,
மாதவர்கண் மாதவர்கள் பூசைபுரி மாநகர மாதவர் தொழுமலராம்,
போதிலுறை வேதியர்தொண் ணூறுபெய ரோடுறுவர் பூசைபுரி
வேத நகரம்.

இ-ள். இறுதிக்காலத்தி லுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திர பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழுமேகங்களினாலும் யாதொரு வேதனையும் அடையாததலம், சயித்தியம் முதலான பிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசி இவைகள் சேராத தலம், மகத்தாகிய தவசிகள் அனேகம் விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்த தலம், அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடை நாபிகளாகிய தாமரை மலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமர்கள் பூசித்த தெய்வீகம் பொருந்திய தலம் அருணாசலமென்னும் தலமாம். எ-று. (௨௭)

ஒன்றுளது பூமிதனி லின்றுபுதி தன்றுலகு மும்பரு முயர்ந்த
வெளியு, மென்றுளதந் நாளுளது வேதமுடி மீதினி லிருப்பதகலா
மலதிலோர், குன்றுதலி லாதவொரு வெற்புளது புண்டரிக கோள
கையுமூடு ருவியே, நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழி யாது
நெடு நீருலவு வாழ்வு பெறவே.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மை... ஒன்றுண்டு அந்தத்தலம் ... தக்குப் புதிதா வந்ததல்ல. இந்தப் பூவுலகமும் மேலுகமும், ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டாயினவோ அந்த நாளிலேதானே உண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல் வேதத்தின் முடிவிலுள்ளது அந்தத் தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒரு மலையுண்டு அது தென் திக்கில் என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகையை யூடுருவி நிற்கின்றது நெடிய கடல் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு. எ-று. (௨௮)

கலிவிருத்தம்.

ஆரிட பிராக்கத மகரந் தைவதந்
தாருடை மானிடஞ் ... வென்றுநாம்
போரிடு லிங்கமே ... கு பெய்த்தனு
மேருடைப் பரு ... லிங்க மாவது.

இ-ள். ஆரிஷமென்றும், ... மென்றும், ஆசுரமென்றும், தைவதமென்றும், மாலையைத் தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாமங்கள்பெற்ற லிங்கங்கள் எந்தத் தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும். இந்த தலத்திலோ வென்றால் மலையே லிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசை செய்யப்பட்டது ஆரிஷலிங்கம், ராக்ஷசர்களாலே ராக்ஷசலிங்கம், தேவர்களாலே தைவதலிங்கம், மானிடராலே மானிடலிங்கம். எ-று. (௨௯)

செங்கனன் முதல்யுகந் திரேதை மாமணி
பொங்கிய துவாபரம் பொலிந்த பொன்னிறந்
தங்கிய கலியுகந் தன்னி லேசிலை
யங்கமா மதன்பெய ரருணைப் பூதரம்.

இ-ள். முதல் யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தை யுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத்தில் கன் மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும், அந்த மலைக்கு அருணாசல மென்னுந் திருநாமமாம். எ-று. (௩௰)

கருவியா முகக்கடைச் சொரியுங் காரினம்
முருவமே முன்றியால் வொன்று கோடியாய்
பருவமா யிரந்துளி பனியிற் பெய்யினும்
மருவியா யடங்கல் வசல மீதினில்.

இ-ள். எல்லாச் சிகரங்களும் கருவழும்படி புகாந்த காலத்தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் எழுகின்ற எண்ணிக்கை யில்லாமல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம் வருஷம் ஒவ்வொருதுளி பனைமரம்போலப் பருமனாகப் பெய்தாலும் அந்த மலையின்மேல் சிறிய அருவியாய்ச் சுவறி அடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில் வரமாட்டாது. எ-று. (௩௧)

அரியய னனவிடா தலைந்த காலமாய்த்
திரிதலை ... ருமோ
சுதரு ... பாலதிற் சுனையி ... ருனா
விரவிதன் புரவிமே லேறிச் செல்லுமே.

இ-ள். விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிரமன் அன்னமாகியும், அனேககோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடி காணாமல் வருந்தினவர்களானால் அந்த அருணாசல ... த்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ, அதுவல்லாமல் ஆகாசத்துக்கு ... சுனையிலே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிற் கட்டிய குதிரைகள்ஏறி நடக்கும். எ-று. (௩௨)

வெண்மைசேர் புயு ... ன் மேவுந
வெண்டிகழ் கயிலை திருப்பு ... தாங்குமா
றண்மைசேர் கார்த்திகை ... மேயுற்றுதல்
மண்மகள் மகுடமா மணியிற் றோன்றுமே.

இ-ள். வெண்மை ... மாகிய மேகங்கள் அந்த மலையடிவாரத்தில் சேர்ந்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாயகிரிமேல் அந்த மலையிருக்கிறது போலாம். குளிர்ச்சி பொருந்திய கார்த்திகை மாதத்தில் ... அந்த மலைமேல் ஏற்றுதல் பூமிதேவியினுடைய கிரீடத்தில் ... ணம் போலாம். எ-று. (௩௩)

அ[illegible]மா றிசைமுக னளவி டாமுதன்
மன்[illegible]லசேர் திடுமலை வடிவு கொள்கையா
னன்றுகம் மருகனு நாமு மோர்குல
மென்றுள மகிழ்ந்தனே யிமைய பூதரம்.

இ-ள். முற்காலத்தில் பிரமனாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படாத [illegible]சிவன் கீர்த்தி பொருந்திய அந்த மலையுருவ[illegible]கொண்ட திறைல் இமய மலை இத்தனை காலம் வரைக்கும் வேறு [illegible]தியாயிருந்த நம்முடைய மருக[illegible] நம்முடைய சாதியாய்ப் போய்விட்டானென்று மனஞ்சந்தோஷித்தான் எ-று. (௧௮)

பன்னிரு திங்களும் பரிதி யானதா
மன்னிய மதியமும் வலம தாய்வரு
[illegible]ங்கிலை யுரைக்கவென் னறிவு [illegible]போதுமோ
வுன்னிய வாசையா லுரைக்க [illegible]றன்.

இ-ள். பன்னிரண்டுமாதமும் சந்திர[illegible]யர்கள் மகாமேருவை வலஞ் செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வருவார்களென்று லந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னுடைய புத்திபோதுமோ ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்ட பத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கியது எ-று. (௧௯)

அர்க்கமா மலையுள தடு[illegible]கீழ்த்திசை
[illegible] யிரத்தவ[illegible]ன[illegible] வாழ்த்துவன்
தெற்கிலை யுளதுபுத் தே[illegible]ளிர் மாமலை
பொற்கையந் தகன்றினம் புகழ்ந்து போற்றுவான்.

இ-ள். அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்க [illegible]யென்று ஒரு மலையுண்டு அதில் ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியை தோத்திரஞ்செய்வான், அவ்வருண[illegible]க்கு அடுத்த தென்பக்கத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு, அதில் சிவந்த கைகளையுடைய எமன் புக[illegible]வணங்குவான். எ-று. (௨௰)

மேற்றிசைத் தண்[illegible]வி[illegible]க லுண்டதிற்
சேற்றிசை வருண[illegible]ன் செ[illegible]க கூப்புவன்
தோற்றிடும் வட[illegible]சூலமால் வரை
போற்றிய வளகைய[illegible] பொருந்[illegible] வாழ்த்துவான்.

இ-ள். அந்த அருணாசலமென்னு திருமலை[illegible] மேற்பக்கத்தில் த[illegible]ண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு, அதில் மகரவாகனத்திலேறுகின்ற வருணராசன் [illegible]கையைக் கூப்பி அந்த மலையை வணங்குவான், வடபக்கத்தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் எவராலும் போற்றப்பட்ட [illegible]போன் இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான். எ-று. (௨௧)

மற்றுநால் வரைகளில் வாயு தீயவ
னெற்றிசேர் விழியவ னிருதி போற்றுவான்
சுற்றுள மலைதொறுஞ் சாருஞ் சித்தரு
முற்றசீர் வசுக்களு முறைந்து போற்றுவார்.

இ-ள். மற்ற நான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிற மலைகள் நான்கிலுமிருந்துகொண்டு, வாயு, அக்கினி, ஈசானன், நிருதி இந்த நால்வர்களும் வணங்குவார்கள், அ[illegible]ச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் [illegible]களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்ட வசுக்களும் இரு[illegible]கொண்டு வணங்குவார்கள். எ-று. (௨௨)

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலே புவிக்
கன்னைமா தவம்புரிந் ததிக மாகவே
என்னையா ளுடையவ னிடங்க லந்தனள்
பின்னையு மதிலதுப் பேச லாகுமோ.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய வத்தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்த்தாள். ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமோ.

தன்னிகர் மந்திரம் புவனந் தத்துவம்
வன்னமாய் விளங்குமவ் வரையை மாலய
னன்னமு மேனமு [illegible]டி[illegible]
ரின்னமு மளவிடா திடும்பை நீங்கிறார்.

இ-ள். தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய மந்திரம், புவனம் தத்துவம் இவைகளினுருவமாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுபிரமன் இருவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித் தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியக் [illegible]ாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை [illegible]ங்கினார்கள். எ-று.

மருவிய பெரும்புகழ் வச்சி ராங்[illegible]த
னருணையை வலம்புரிந் தமல [illegible]ன்
கருவிய கலாதரன் காந்[illegible]ரா[illegible]மியன்
றிருவரும் பாதகந் தெய்[illegible]ன[illegible]ில்.

இ-ள். மகத்தாகிய [illegible]பெற்[illegible]கிரகுல [illegible] வச்சிராங்கத பாண்டியன் அருணாசலத்தை[illegible]ப்பிரத[illegible]ணம் வந்ததனாலே தன்னுடைய பாவத்தை நீங்கினான், பெருமை[illegible]பொரு[illegible]ய கலாதரன் காந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்தத் தலத்தை [illegible] மோட்சத்தையடைந்தார்கள். எ-று.

[illegible]சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியா மிவர்க [illegible] நாளுந் [illegible]
[illegible]யை நினைத்தாங், [illegible] கேட்டுமன் [illegible]
[illegible]ளால் [illegible] செய்தும், [illegible]

டுங்கயம் ப[illegible]தறம் புரிந்துஞ், சோதிதா டொழுதும் பணிவிடை செய்துந் து[illegible]க்கிலா முத்திபெற் றிருந்தார்.

இ-ள். முன் சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்[illegible]முதலின்று வரைக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும் ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்கடா[illegible]பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில் நீதி பொருந்[illegible]வேதமார்க்கத்தை அநுசரி[illegible]க்கொண் டிருந்தும் மகத்துவம் பொரு[illegible]ய தீர்த்தங்களிலே முழுகியும் த[illegible]மங்களைச் செய்தும் சோதி சொரூபமாகிய சிவனைத்தொழுதும் திருப்பணி செய்தும் கெடுதலில்லாத மோட்சத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். எ-று.

அப்பதி தமிழ்நாட் டுளதிடை பெண்ணை யாறுசெய் யாறுபிங் கலையாஞ், செப்பிய சுமலை நதிசுழு முனையாஞ் செய்தவ்கோன் றாயிரம் [illegible] முப்பத்து மூன்று கோடிதேவர்களு முனிவருந் தவஞ் செய்வா ரதற்கோர், ஒப்புவே றில்லை யிம்பர்நாட் டிடத்து மும்பர் நாட் டிடத்துமென் றுரைத்தார்.

இ-ள். அவ்வருணாசலத்தலம் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிறது, அப்பதிக்கு வலப்பக்கத்தில் வருகிற பெண்ணையாறு இடை என்னும் நாடியாகும் இடப்பாகத்தில் வருகிற செய்யாறு பிங்கலை என்னும் நாடியாகும் கமலை என்கிற நதி சுழுமுனை என்னும் நாடியாகும், அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்கு பலன் வரு[illegible]முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்முனிவர்களும் அத்த[illegible]த்தில் தவஞ்செய்[illegible]னை, அதற்கொப்பு இந்த உலகத்திலும்மேலுலகத்திலு மில்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர். எ-று. (சரு)

அற்றமி லவன்சொ லருணையின் சிறப்பா லகமகிழ்ந் துருகிய முனிவன், மற்றுள தலத்தி லதிகமென் றுரைத்த வாய்மையை மனங்[illegible]வா துரைப்பான், சிற்றறி வுடையே னாதலா லொருசொற் [illegible] னெனச்செ[illegible]ன தற்கு, முற்றுள முணர்ந்தா[illegible] மொழியென மொழிந்தார் முனிவனு மவற்கிவை மொழிவான்.

இ-ள். சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்தி தேவராற் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகான்[illegible]யத்தினாலே இதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் ம[illegible] சிவ[illegible]தலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமென்று செ[illegible]ததை ம[illegible]ல் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார் சுவாமீ நான் சிறிய அறி[illegible]யுடை[illegible]வனாதலால் நீங்கள் திருவுளம் பற்றியருளியது நன்றாய்த் தோ[illegible]வில்[illegible]லென்று சொல்ல அதுகேட்டு சகலத்தையும் உள்ளத்திற்கொண்ட நந்தி[illegible]தவா[illegible]க்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்க, மார்க்க[illegible]டேயர் சொ[illegible]னார். எ-று.

தில்லை[illegible]யைக் காணக் காசியி லிறக்கச் சிறக்குமா ரூர்தனிற் பிறக்க, வெல்லையில் பெருமை யருணையை நினைக்க வெய்தலா முத்தியென் றுரைத்தீ, ரொல்லையி னுலு தலங்களுந் தம்மி லொக்குமென்

றுரைத்திடா தடிகேள் எவ்விரு முருணை யதிகமென் றுரைத்த தருளெ வருள்செய்வா னவனும்.

இ-ள். சிதம்பரத்தை தரிசனம் செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும் சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவில்லாத பெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்தி கிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர், இந்த [illegible]ன்று தலங்களையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல் [illegible] அல்லிமலர்களையுடைய [illegible]டாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம் அதிகமென்று கட்டளையிட்டதை [illegible]னுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர் கேட்க அதற்கு நந்திதேவரும் அருளிச்செய்கிறார். எ-று. (சுகூ)

இறந்திடுந் தொழிலும் பிறந்திடுந் தொழிலு மெண்ணிய படியவை முடியா, பறந்திடு மனைக்குஞ் சில்லிலவ் விலுக்கும் பாடினி முதலவோ ருயிர்க்கு, நிறைந்தி புண்ணீச சந்தகர் தமக்கு நிறைந்த மண் டபந்தொழு தோரா, தறந்திகழ் பயனார் சிலர்சிலர்க் கெளிதா மல்லவர்க் கரியதா மதுவே.

இ-ள். [illegible]ளும் மார்க்கண்டேயரோ ருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந் தொ[illegible]நினைத்தபடி முடியாது, அதிருக்கட்டும், பட்சிசாதிகளுக்கும் விருக[illegible]க்கும் விருட்சமுதலாகிய ஓரறிவு யிருக்கும், புண்மைநிறைந்த [illegible]சருக்கும் [illegible] திருத்தசபையைத் தரிசனம் செய்யக்கூடாது, பூர்வசனன புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப் [illegible] காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத்திரம் கிடைக்கும், மற்றவர்க்கு அரியதாகும், அந்தத்தலம். எ-று. (சுகூ)

குண்டகர் பதிதர் கோளகர் புலையர் கொலையினர் குறைப்பினிற் குறைந்தோர், கண்டகர் நெடுந்தா ரத்தினி லிருப்போர் [illegible] [illegible]ருணைபூ தரத்தை, எண்டக வொருக[illegible]னினைத்திட [illegible] [illegible]தலா யினைவுமுன் காணல் விலங்குபுன் மரங்கள், முண்டக[illegible]முதலா முளைத்திட முத்தியே பெறுமால்.

இ-ள். ஒரு மாது தன் கணவனுக்[illegible]ன்றி வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட கோளப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளு[illegible]ம், விதவை பெறப்பட்ட கோளகருக்கும், நீசருக்கும், கொ[illegible]ய்கிறவ[illegible]ருக்கும், அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும், தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும், நெடுந்தூரத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் திருவை பொருந்திய [illegible]சல[illegible]த்தை [illegible] [illegible]ம் [illegible]முத்தி யுண்டாகும் [illegible]வர்[illegible]ல்லாமல் மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரை முதலிய கொடி பூண்[illegible]களும் அவ்வூரில் முளைத்தால் முத்தியை யடையும். எ-று. (சுஎ)

சிலை[illegible]லா பிலிங்க மதுசிவ லோகந் தேவர்பா தலங்களப தவங்க, ளலையுலாம் புனல்கள் சடையுலாங் கங்கை யருந்தமு [illegible]

ருண் ணமுதா [illegible] பூலகியே வருதல் புவிவலம் வருத லுரைத்தசொல்
சருகியா முறை [illegible] கள், மலைவலஞ் சமாதி யாகுமத் தலத்தை மாறுமோ
மற்றொரு தலமே.

இ-ள். அத்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியி
னாலே அது சிவலோகமாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற விருக்ஷங்களெல்லாங்
கற்பக விருக்ஷங்களாகும், அத்தலத்திலிருக்கிற [illegible] பொருந்திய நீரெல்
லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும். அத்தலத்திலிருக்கிற
வர்கள் சாப்பிடுகிற [illegible] ணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும், அத்தலத்தில்
சஞ்சரித்தல் பூமிபிரதட்சணஞ் செய்தலாகும். அவ்வூரில்சொல் வார்த்தை
கள் வேதமாகும். அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் நிஷ்டைகூடி சமாதியி
ருத்தலாம் ஆனபடியினாலே அதற்கு மற்றொருதலம் ஒப்பாகுமோ. எ-று.

[illegible] அழல் புரிந்தோர் நான்மறை தெளிந்தோ ரைவகை வேள்
வியு முடித்தோ, ரொத்தவம் புரிந்தோ ரெவ்வறஞ் செய்தோ ரெண்
வகையோகிய ரெனினு, மத்தல நினையா தவர்க்கிலை முத்தி யாதலா
லமரர்வா னிடத்தாஞ், சுத்தமா னிடராய்ப் பிறந்ததை நினைந்துத்
துளக்கிலா முத்திபெற் றிருப்பார்.

இ-ள். காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சணாக் [illegible] னியம் என்கிற
மூன்றக்கினியை வளர்த்தவர்களும்-இருக்கு, யசுர், சாமம், [illegible] வணம் என்
னும் நான்கு வேதங்களை உணர்ந்தவர்களும்; பிரமயாகம், [illegible] வயாகம், பூத
யாகம், பிதிர்யாகம், மானிடயாகம் [illegible] கிற ஐவகை யாகங்களையும் நிறை
வேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களும், எப்படிப்பட்
டதருமஞ் செய்தவர்களும்-இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தி
யாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனப்படுகின்ற அஷ்டாங்க யோகம்
செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணாசலத்
தை [illegible] காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை. ஆனபடியினாலேதான்
[illegible] வர்களாய் சொர்க்கலோக [illegible] தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடர
வப் பூமியிற் பிறந்து அவ்வருணாசலத்தைத் தியானஞ்செய்து கேடுதலில்
லாத முத்தியை அடைந்திருப்பார்கள். எ-று. (௩௧)

பொருவிலாச் சுவர்க்க [illegible] தமிர் தமுண் டிருப்போர் போகபூ மி
யைத்தனிப் புரப்போ, ரருணைமா நகரில் இருமியாய்ப் பிறப்ப ததிக
மென் றுதாங் கொள்வார், ம [illegible] மப் பி [illegible] றப்பது [illegible] மிக்கம்
புரிந் தவர்க்கலாற் கிடையா, திருவரு [illegible] படைந்தார்க் கெளிதலான்
மற்றைத் தேவர்கள் யாவர்க்கு மரிதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோ [illegible] த்தில் [illegible] திரை, மூப்பு உண்
டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும் போகத்தை அனு
பவிக்கும் [illegible] அந்தச் சொர்க்க முதலான உலகங்களைத் தனித்தனி யாளு
கின்ற தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர்களும், அருணாசலதலத்தில்
கிருமியாகப் பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின் பதத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கி

லும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள். தெய்வத்தன்மைபொ
ருந்திய அத்தப்பதியில் பிறக்கிறது நாடியாகஞ் செய்தவர்களுக்கு அல்லா
மற் கிடையாது. சுவாமியினுடைய கிருபைபெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும்,
அவர்களன்றி மற்ற தேவர்கள் முதலான மகத்துவம் பொருந்திய யாவர்க்
கும் அப்படிப் பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது. எ-று. (௩௨)

வெற்றிரும் [illegible] தில் செம்பில்வெண் கலத்தில் வெள்ளியில்
வெள்ளிய பொன்னிற், குற்றமொன் றில்லாக் குயிற்றிய மணி
போற் குலவிய சிவனிருந் திடுவன், மற்றைய தலத்தி லருணை
யென் றுரைக்கும் வளம்பதி தனிலெழுந் தருள்வன், பொற்றகட்
டிடத்து மணிமென வுரைத்தான் புனிதனு கியவருள் ளந்தி.

இ-ள். சொற்ப விலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்
திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப் பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட [illegible]
தோஷமில்லாத மாணிக்க ரத்தினம்போல் மற்றத்தலங்களில் எங்கும் நிறை
ந்த பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருப்பார், பொன்னாற்செய்த தகட்டில் பதிக்க
ப்பட்ட அந்த இரத்தினம்போல் அருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்
பொருந்திய தலத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்தி
தேவர் திரு [illegible] றினார், ஆதலால் எல்லாத்தலத்திற்கும் இத்தலம் அதிக
மாம். எ-று. (௩௩)

தன்னிகரில் விளங்குக தருமுக முகத்தாற கரியகண் விளங்கு
[illegible] மட [illegible] மல் விரண்டின, பன்னிறல் விளங்கு முட [illegible]
மறால் விளங்குமவ் வருணை, யன்னாருள் விளங்கு மருணைமா நகரா
லெங்குமே [illegible] ரப் பதிக ளெவைகளும்
விளங்குமெவற் றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே, கண்களிருப்பதால் முகம் பிர
திக்கும். முகத்திடத்தி லிருப்பதால் அக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிரு
க்கும், இந்த இரண்டினுடைய சேர்க்கை அழகினாலே தேகமெல்லாம் விள
க்கும், இவைபோல் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந் திருக்கும்
அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அருமையுடையவராய் விளங்குகிறார்.
அத்தலத்தினாலும் அதில் எழுந்தருளி யிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணி
க்கையில்லாத எல்லா க்ஷேத்திரங்களும் சிறப்பாய் விளங்கும் ஆனதினாலே
எல்லாத்தலங்களிலும் அதுசிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினார். எ-று.

இதனால் எல்லாத்த [illegible] உடலாகவும், அருணாசலத்தலம் முக
மாகவும், அதில் சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

விசவ ரிலேமெய் குளிர்த்திடுங் கொடியின் [illegible] சொரிந்
திடி னருமேனும், பூசனை யருணை நகரிலே சிறிதும் புரையற நடக்கு
மேயாகிற், [illegible] காசியே முதலெத் தலமெலாம் பூசை கனம்பெற நடந்

தரா யிலையே, விசர்வா முந்தந் தலமெலாம் பூசை யியற்றிலெ னிய
ற்றிடா திருக்கின்.

இ-ள். ஒரு கொடியின்து வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதி
லிருக்கிற மணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியை யடை
யும், அதுபோல் அருணாசலத் தலத்தில் சுவாமிக்கு எவ்வாறிலும் பூசை
குற்றமில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய ஏனைத்தலங்களிலும் மேன்
மையாகப் பூசைநடந்ததாகும், அத்திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்
டால் மற்ற தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனு
மில்லை. எ-று. (௫௬)

நிலந்தொழு மருணா சலந்தனி லிருந்து நெஞ்சினி லையமாய்
பிரிந்தோர், தலந்தனை விரும்பி நடந்தவர் முன்செய் தவங்களு மறங்
களும் பழாம், குலந்தனி லுதித்தோ ராயினும் புலையர் குணத்தவ
ராயினுங் கொடிய, ருலந்தவ ருயிரோ டிருக்கினு மதற்கோ ருவமை
சொலா னவர்க்குமீ தொக்கும்.

இ-ள். உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலத் தலத்தி லிருந்து
இதைவிட உயர்ந்த தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டு
பிரிந்து ஒரு க்ஷேத்திரத்தை நாடி நடந்தவர்களுக்கு அங்கு அதற்குமுன்
செய்யப்பட்ட தவங்களும் தருமங்களும் பிரயோசனப்படமாட்டா. அவர்
கள் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களாயினும் நீசராவார்கள் நல்ல குணங்களை
யுடையவர்களானாலும் கொடிய குணத்தராவார்கள். அவர்கள் உயிரோடிருந்
தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள். அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறொரு தலங்க
ளை ஒப்பாகச் சொன்னாலும் இந்த தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும். எ-று.

என்றுதா னருணைச் சிறப்பெலா முனிவற் கேதுவோ டெடுத்
தினி தியம்பிக், கன்றுமான் மழுவுஞ் சுரிகையுந் தரித்த கடவுணன்
றிருந்தன னவனைச், சென்றுநெசன் றிறைஞ்சி நெக்குநெக் குருகிச்
சென்னிமேற் செங்கையிற் கூட்டி, ஒன்றுமா னந்தப் பெருங்கட
லிடைப்புக் குணர்ச்சியாம் முனிவனீ துரைப்பான்.

இ-ள். இப்படி அருணாசலத்தின்பெருமையை ஏதுவோடு முனி
வர்களுக் கினிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து, மான்கன்று, மழு, உடை
வாள் இவைகளைத் தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்தார். அந்த நந்
திதேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட் டுருகிச் சிரசின்மேல்
சிவந்த கைகளை நெடுநேரங் கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆனந்த சமுத்திரத்
தில் முழுகித் தன்னை மறந்தவராகிப் பின்பு ஞாபகம்வந்து இதனைச் சொல்
லுவார் மார்க்கண்டேயர் எ-று. (௫௭)

முதல.வது திருநகரச்சிறக்கம் முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் - ௭௬.

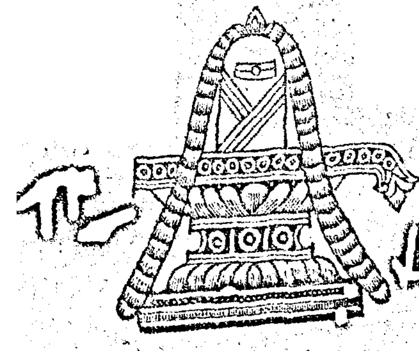

சிவமயம்.

இரண்டாவது.

திருமலைச்சருக்கம்.

*கலிநிலைத்துறை.

எந்தையே கருணாநிதியே யடியவர்க் கெளியாய்
இந்[illegible]ானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிற[illegible]
வந்த மாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடி[illegible]
வந்து வாறுட னறுமலை யாகிய வகையும்.

இ-ள். அருணாசலத்தலத்தின்மகிமையைக் கேட்ட மார்க்கண்டேயர் சொல்லுவாரெம்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்குஅருள் செய்த நந்திதேவரே, அடியார்க் கெளியவரே நீர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலை யென்னும் தலத்தின் மகிமையினால் மனங் களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திலே பரமசிவன் அக்கினி சொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதன்பின்பு மலையுருவமானதும். எ-று. (க)

அம்மலைச்சுட ரடிதலை தெரிகிலா தயன்மால்
விம்ம லுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்
கைம்ம[illegible]க்கட கரியுரி புனைந்திடுங் கைலை[illegible]
செம்மலைத்தொழுஞ் [illegible]வினை யெனவ[illegible] செப்பும்.

இ-ள். அந்த அக்கினி மலையின் அடியும் முடியும் அறியக்கூடாமல் பிரமனும்விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு [illegible]வாமி அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்ததும் திருவுளம் பற்ற[illegible]ண்டும் [illegible]புள்ளமலையை ஒத்[illegible]தாய் மதத்தை புடை[illegible]யின் தோலைத் [illegible]த்தருள[illegible] கைலாயவாசராகிய பர

* கெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை என்ப இலக்கணம்.

மசிவனை வணங்கும் படியான செல்வத்தை யுடையவரோ வென்று சொல்ல அதற்கு நந்திதேவர் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (உ)

பஞ்ச பாதக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
நெஞ்சி னினைத் திடினு நினைந்ததே பாமாய்த்
தஞ்ச மாகிய முத்தியா மெனமறை சா[illegible]
மஞ்சொ லாலது மொழிந்தபேர்க் [illegible]றதே.

இ-ள். ஒருவன் அந்த அருணாசலத் தலத்திலே பஞ்சபாதகங்களைச் செய்யவேண்டு மென்[illegible] நினைத்தாலும் அப்படி நினைத்ததே மேற்பட்ட புண்ணியமாகி அதனா[illegible] ப[illegible]க்கோடாகிய முத்தி யுண்டாமென்று வேதங்கள் முறையிடும். அன்பை யுண்டாக்கும். நல்ல சொற்களினாலே தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னபேறு கிடைக்க மாட்டாது. எ-று. (ங)

[illegible] யாதுமக் கன்றியே யெமக்குமுண் டதிகந்
தேசா[illegible]ாகங்கள் தவிர்ப்பவ னொருபாஞ் சுடராய்
மாக மூ[illegible] வளர்ந்தது மாலயற் காகப்
[illegible]யாக லிங்கமொன் றுளது மொருவகை புகல்வேன்.

இ-ள். ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரே இ[illegible] மான்மியத்தைக் கேட்கின்ற உமக்கே யல்லாமல் எனக்கும் அதிக பலனுண்டாம். துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கி விடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்ற பெரிய சோதி[illegible]வமாய்ப் பிரம விட்டுணுக்களுக்காக ஆகாசம் அளாவி வளர்ந்ததும் [illegible]ம் மோகத்தைப் போக்குவதுமாகிய [illegible]ம்படி திருவு[illegible]னக்கு தெரிந்த மட்டும் கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன். எ-று.

ஒடுங்கு நாளினி லயனரி யுருத்திரன் மகேச
னொடுஞ்ச தாசிவன் விந்துநா த[illegible]சத்தி நெறியே
யடங்கி டுப்பர சிவத்தினிற் ப[illegible] மனைத்துங்
கடந்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

இ-ள். சர்வசங்கார காலத்தில் முறைப்படிச் சகல உயிர்களும் பிரமனிடத்தில் ஒடுங்கி பிரமன் விஷ்ணுவினிடத்தி லொடுங்குவார், விஷ்ணு உருத்திரனிடத்தி லொடுங்குவார், உருத்திரன் மகேசுரனிடத்தி லொடுங்குவார், மகேசுரன் சதாசிவனிடத்தி லொடுங்குவார், சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவ[illegible]ந்து நாதத்தினி[illegible]த்தி லொடுங்கும், நாதம் சத்தியினிடத்தி லொடுங்கு[illegible]த்தி பரமசிவத்தி[illegible]ங்கும் அந்தப் பரமசிவம் இருவு[illegible]கொண்டு [illegible]லாங் கடந்த தத்துவமுடிவிலே நின்றது. எ-று. (ச)

பாசி[illegible] வருபரா சத்திபாற் குடிலை
விரவி டும்ப[illegible]ந்துவ் [illegible]டைவமே வி[illegible]
மருவு மைமவ[illegible] மொடு[illegible]ய முறையினே வந்
ாரிய கன்பா[illegible]க் [illegible]து நினைந்தன[illegible]ாதத்தி.

இ-ள். அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாய் நின்ற பரமசிவம் உலகமுண்டாக்க வேண்டுமென்று திருவுளங் கொண்ட அளவில் அந்தச் சிவனிடத்திற் றோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிலை என்னும் சத்தி தோன்றியது. அதில் பெருமையமைந்த மற்றத் தத்துவங்கள் முறையே உண்டாயின[illegible] பஞ்சகிருத்தியங்களினாலும் - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். ம[illegible]ன் [illegible]சிவன் முன்னே ஒடுங்கியமுறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடை[illegible]புத்திரனாகிய பிரமன் உலகத்தை சிருஷ்டிப்பதற்கு மனத்தில் எண்ணினார். எ-று. (ரு)

[illegible]றையோர்
மரிசி யங்கிரன் புலத்தியன் புலக[illegible]
கிருது வத்திரி சனபதி யெழுவரும் [illegible]
ருரிய தக்கனும் வலப்பதப் பெருவிர லுதித்தான்
பிருகு மார்பினு மறந்தினை முகத்தினும் பிறந்தார்.

இ-ள். அப்படி பிரமன் நினைத்தவுடனே-மரிசி, ஆங்கிரசர், புலத்தியர், புலகர், கிருது, அத்திரி, சனபதி எனப்படும் எழுரிஷிகளும் பிறந்தார்கள். தக்கன் வலதுகால் பெருவிரலில் பிறந்தான், பிருகு மார்பி[illegible] (௬)
தான், தருமதேவதை முகத்திற் பிறந்தது. எ-று.

உன்னு மைந்தரின் மரீசிபாற் காசிப னுதித்தான்
பன்னு தக்கனு மைம்பது பெண்களைப் பயந்தா
னன்ன காசிப னவர்பதின் மூவரை மணந்தான்
[illegible] வதிதிபா லிமையவர் முன்னர்[illegible]
மூ[illegible]ாகிய வதிதிபா [illegible]

இ-[illegible]மனிடத்திற் பிறந்த [illegible] ஐம்பது பெண்ரிஷியினிட[illegible]தில் காசிபரிஷி பிறந்தார். த[illegible] பதின்மூவர் பெண்களைப் [illegible] அந்த ஐம்பது பெ[illegible] அதிதி வயிற்றில் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள். எ-று.
காசிபர் [illegible]ரகஞ் செய்தார். (எ)

இருமை சேர்த்திடு மிவலிய விரணியாக் கர்களைத்
தெரிய வின்றனன் கிறப்புடைத் திதியெனு மின்னாள்
தருண மைந்தரி விரணியன் பிரகலா தனையே
டருளை மைந்தர்க ளேவரைப் பயந்தன னவரூள்.

இ-ள். அதன்பின்பு அதிதிக்கு [illegible]மையனாகிய செம்மா [illegible] [illegible]னிய[illegible] இரணி[illegible] இரணிய[illegible] [illegible] [illegible]ன்பவன் இரணி[illegible] இரணியாட்[illegible] மாகப் பெற்றாள், இர்த இருவரி[illegible] [illegible]ணியன் பிரகலாத[illegible] முதலைவர் (அ)
களைப்பெற்றான் எ-று.

பிரக லாதனன் றனக்[illegible]ரு மொருவனைப் பெற்று
னரு[illegible]ோசனன் மாபலி யளித்தான்
பரவு மாவலி வாணனைன் றெருவனைப் பயந்தா
ன[illegible]ா குர்ச்சனை புரிபவ ன[illegible]த விருந்தான்.

இ-ள். அப் பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றான், அந்த மூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலி என்பவனைப் பெற்றான். மாவலி வாணாசுரனைப் பெற்றான். அவ்வாணாசுரன் பரமசிவனைப் பூசித்துப் பிரமனை தொழும்படியான வாழ்வுபெற் றிருந்தான். எ-று. (௰)

தனுவ ளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதின்ம
ரனைய தானவர் பெற்றனன் சிங்கிகை [illegible]
பனியி ராகுவே முதலொரு நால்வரை [illegible]யந்தாள்
பினைய வா[illegible]கொரு மூன்றுபே ரசுரரைப் பெற்றாள்.

இ-ள். மலைகளி[illegible] சிறகை யறிவதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன் முதுகெலும்பைக் கொடுத்துத் தேகத்தை விட்டவராகிய [illegible] என்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார். அப்பத்துபே ரி[illegible]கை யென்பவள் இராகுமுதல் நான்குபிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அவளுக்கிளையவள் மூன்றுபே ரசுரரைப் பெற்றாள். எ-று. (௰௧)

கால கேயர்க ளறுவரைப் பயந்தனள் காலை
[illegible]ால நீள்சிறைக் கருடனு மருணனுந் தவிர
[illegible]ாலரைப் புதல்வரா வினதையு நயந்தாள்
ஆல நேர்விழிக் கத்துரு பணியெலா மளித்தாள்.

இ-ள். காலை என்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றாள். [illegible]வும் நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடைய கருடன் அருணனோடுகூட [illegible] பின[illegible]வினதை என்பவள் பெற்றாள், விடத்தை[illegible] கண்களையு[illegible]வள் பாம்புகளைப் பெற்றாள். எ-று. (௰௨)

அரிட்டை யென்பவ[illegible]ளிடத்திலே யரம்பையே[illegible]முதலாய்த்
திரட்டி மங்கையர் [illegible]ன ரிலங்கிளை மு[illegible]
னருட்ட வந்திலெண் ணிரட்டிகந் தருவரை யளி[illegible]
ளருட்டு வாள்விழிக் கபிலைபாற் பி[illegible]ன்மர்வந் துதி[illegible]தார்.

இ-ள். அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசி முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள். இள[illegible]கிளை என்பவள் முனியினுடைய கிருபையினாலே பதினறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப் பெற்றாள். வாள்போன்ற கண்களையுடை கபிலையினிடத்தில் பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். (௰௩)

அங்கி[illegible]ராசன பதிகள்[illegible] கருவரா யளித்தார்
தங்[illegible]த்திரி கதிர்ம[illegible]புலத்தியன் றவயர்
பொ[illegible]ராக்கதர் வான[illegible]கின்னரர் புலக
னங்கு மைந்தர்கிம் புருடரின் விலங்கையு மளித்தான்.

இ-ள். அங்கிரர் சனபதி என்கிற இருவரும் கந்தருவரைப் பெற்றார்கள். அத்திரி என்பவர் சூரியசந்திர ரி[illegible]ர். புலத்தியர் இராட்சதர் வானரர் கின்னரர் இவ[illegible]ளைப்பெற்றார். புல[illegible] என்பவர் கிம்புருடரையும் மிருகங்[illegible]ற்றார். எ-று. (௰௪)

தருண ராகிய வசுக்களைச் சனபதி தந்தான்
பிருகு வென்பவன் கவியுடன் சவுனரைப் பெற்றா
னிருவ ரோடுசெந் திருவையும் பிறகுபெற் றெடுத்தான்
பருவ மைந்தரிற் கவியுமோ வெள்ளியைப் பயந்தான்.

இ-ள். சனபதி என்பவர் பின்னும் தருணம் பொருந்திய அஷ்ட வசுக்களைப் பெ[illegible] பிருகு என்பவர் கவி என்பவனையும் சவுனகரையும் பெற்றார், இவ்விருவரைப் பெற்றது மல்லாமல் பின்பு இலக்குமியையும் பெற்றார். அப்பருவம் பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவி என்பவர் சுக்கிரனைப் பெற்றார். எ-று. (௰௫)

பரிய தானதன் றேவிமூக் கிரண்டிலும் பரிமி
யுரிய வான்பரி யாகியிந் திரியத்தை யுற்ற
வரிசை பற்றிய மருத்துவ ரிருவரும் வந்தார்
விரி*ச ராசரம் பிறந்தன பலபல விதமாய்.

இ-ள். சூரியன் தன் மனைவியைச் சேருகிறதற்கு [illegible] பெண்குதிரையா[illegible]சூரியன் போது அவளதற்குப் பொருந்தாமல் பெண்குதிரையா[illegible] அப்போது சூரி ஆண்குதிரையாய்த் துறத்த அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள் [illegible] யன் தனது பெண்சாதியி னிரண்டு மூக்கிலும் இந்திரியத்தை யேற்ற வுரி சையாகிய அசுவினி தேவர்க ளிருவர் பிறந்தார்கள் அதன் பின்பு விசித்த சரமும் அசரமும் அநேகவிதமா யுண்டாயின. [illegible]

†கலிவிருத்தம்.

க[illegible]டிலகெ லாமதா கற்பனை[illegible]ளென்றே
[illegible]ரிக வேதியன் மக்[illegible] புரத்தில்
[illegible]யடி[illegible]ர் தொண்டுபட[illegible]தங்கனிசை வண்டார்
வண்டுளப மாயவனை வைதுரை வழங்கும்.

இ-ள். இப்படிச் சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவன் [illegible] நக்காரம் ல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினா லல்லவோ உண்டாயின வென் றகங்கார கொண்டு அசனால் வைகுந்தத்தில் வலிதிற்போ யெதிர்த்துப் பகை கொள் ளும்படி சங்கீதம் பாடுகின்ற வண்டுகள் சூழ்ந்த துளபமாலையைத் தரித்த விட்டுணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங் கினர். எ-று. (௰௭)

ஏழுலக மொழிபல வேழு புயலோரே
ழாழிமுத லேழுகிரி யாம்வனை யியற்றி
வாழுமுயிர் யாவையும் வகுத்திட வந்தார்
பாழி[illegible]தன் மைந்தர்கள் படைத்தேன்.

* சரம்-நடையுள்ளனவும், அசரம்-நடையில்லனவும்.

† அளவடி நான்கின் கலிவிருத்த[illegible] என்ப திலக்கணம்.

இ-ள். விட்டுணுவே பதினான்கு லோகங்களையும் கறுத்த மேகங்களையும் சத்த சமுத்திரங்களையும் முதன்மையாகிய சத்தகுல பருவதங்களையும் உண்டாகும்படி மனத்தினால் படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்க வலிமை யமைந்த மரீசிமுதல் ரிஷிகளைப் பெற்றேன். எ-று. (௧௮)

மைந்தரா மைந்தர்கள் குருவொடு [illegible]னோர்
சந்திரன் முதற்பெரிய தானவர்க ளானோர்
கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர்கண நாத
ரிந்திரன் முதற்றிசைக ளெட்டினு மிருப்போர்.

இ-ள். விட்டுணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளாகிய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்வதி யுடனே எல்லாத்தேவர்களும் சந்திரர் சூரியர்களும் அசுரர்களும் கந்தருவர் கிம்புருடர் சித்தர் கணநாதர்களும் தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமா யிருக்கிறார்கள். இவர்களெல் [illegible] என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதே[illegible]. (௧௯)

எஞ்சுத லிலாவிறைவ னென்பதனை யென்பேர்
கஞ்சனினு மைந்தனை மறந்திடு கரத்தா
லஞ்சவில் படைப்பொழியி லெப்படி யளிப்பாய்
செஞ்சுவ ரிலாதெழுது சித்திரமு முண்டோ.

இ[illegible]வில்லாத [illegible]லத்துக்கும் நானே கர்த்தாவென்பதையும் என்பிள்ளைதான் பிரமனென்ப[illegible]யும் மறந்துவிடு. நான் கை[illegible]னாலே [illegible]லகத்தைப் படைக்கா விட்டா[illegible] [illegible]ப்படி காப்பாற்று[illegible]ல்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோ வென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரமதேவர். எ-று. (௨௰)

அளித்திடு களிப்பினை யகத்தினில் விடாயேல்
வெளிப்பட வொ[illegible]த்தனை யளித்திட விதிப்பேன்
குளிர்ச்சிய கடற்கிடை குதித்திடக வுள்ளே
யொளித்திடு சூத்திர னுனைச்சருவு முன்னே.

இ-ள். விட்டுணுவே சகலத்தையும் இர[illegible]சிக்கின்றேமென்கிற மதத்தை விட்டுவிடு. நீ விடாமற்போனால் உன் உத்தியோகத்தை நீக்கி மற்றொருவனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிலுக்கு நியமித்துப் போடுவேன். நம் புத்திர பௌத்திரர்களாகிய தேவர் கூட்டங்கள் வந்து உன்னைக் கொல்லும்படி வளைத்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார்[illegible]று. (௨௧)

வித்தக முனிப்பிருகு விட்ட முனிவாலே
பத்துரு வெடுத்தனை பருந்தரினி லாயோ

திருமலைச் சருக்கம். ௩௪

[illegible]வந்தனை யுடற்களு மமைந்தபடி யாலென்
கைத்தலமு மிப்படி கறுத்தபடி பாராய்.

இ-ள். ஞானசொரூபியாகிய பிருகுரிஷியிட்ட சாபத்தினாலே பத்துத்தரம் பூமியிலே பிறந்தாய், நீ அதை பகுத்தறிய வில்லையோ எல்லாம் படைத்துப்படைத்து என் கைகள் காப்பேறி எப்படி கறுத்துப்போச்சுது பாரென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார். எ-று. (௨௨)

உந்திமல ரோனென விகழ்ச்சியுரை யாதே
முந்தவொரு நாணிடை முளைத்தனை யுனக்குத்
தந்தையென வோ[illegible]லது தாயெனவோசொல்
செந்தழல் பிறந்தகழை திப்பதறி யாயோ.

இ-ள். விட்டுணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலேதான் வந்தானென்று நிந்தனை சொல்லாதை, முன்னாலே நீ ஒரு நாணிடத்திலே பிறந்தாயே அந்தத் நாணை உனக்குத் தகப்பனென்று சொல்லட்டுமோ அல்லது தாயென்று சொல்லட்டுமோ அந்தநாண் உனக்குத் தந்தையு[illegible] எனக்கு நீ தந்தையுமாவாய் செந்நிறம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்[illegible]னிடத்திலே பிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுவதை அறியாயோ அப்படி உன்னிடத்திலே நான் பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப்போடுகிறேனென்றார் பிரமதேவர். எ-று. (௨௩)

வேதனிவை சொற்றன கொடும்படை வெறுப்பிக்
காதிடை [illegible]னைத்தனல் புகட்டின கடு[illegible]
கோதமொ டெழுந்தபுகை கொண்டநகை கொண்டே
மா[illegible] மதித்தனன் மறுத்திவை யுரைப்பான்.

இ-ள். பிரமன் இப்படி சொன்ன வார்த்தைகள் விட்டுணுவுக்கு இரண்டு காதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் தொளைக்கவிட்டு உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல் தகிக்க மிகுந்த கோபங்கொண்டு புகையெழும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த அகங்காரம் வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச் சில வார்த்தைகளைச்சொன்னார் விட்டுணு. எ-று.

வந்தவழி தன்னையு நினைந்திலை மனத்தெதன்
னுந்தியுன தன்னையென வுன்னுதலை யில்லாய்
தந்தைதிரு மைந்தர்பிழை தன்னை யுணராரென்
றிந்தவுரை சொல்லினை யிகழ்ந்தது பொறேனே.

இ-ள். பிரமாவே நீ வந்த வழியையும் நினைத்தாயில்லை, என்னு[illegible]ாபியைத் தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தந்தைகளா யிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள் செய்த பிழையை ஒருகுற்றமாக நி[illegible]னயார்களென்று இந்த வார்த்தை சொல்லினையோ இனிமேல் இப்படி பொறுக்கமாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார். எ-று. (௨௪)

கன்று மதாவுங் கயிட வப்பகடு தானு
மென்றனை யாகவு மிகழ்ந்துயிர் குடித்தேன்
மன்றவொரு தீமைசெயின் மைந்தனென வுண்டோ
வன்றியுட னேயையு மறுத்தெறிகி லாரோ.

இ-ள். கோபத்தையுடைய மதுவும், யானைபோன்ற கைடவனும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னை யிகழ்ந்து எதிர்த்தபடியினாலே கொன்றுவிட்டேன். நிலைபெற்ற ஒரு தீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒரு கட்டிகண்டால் அதை யறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக்கொள்ளாம லிருக்கின்றார்களோ மனுஷர்கள். எ-று.

பித்தனுன னோர்தலை பிடுங்கியெறி போதி
லத்தலை நமக்கென வமைத்தவிதி யில்லா
எத்தலைவ னென்பதனை யித்தகைமை கொண்டோ
வைத்தலை யாமுடிகொள் பாரிடம் விதித்தாய்.

இ-ள். பிரமனே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன் உன்னுடைய தலைகளிலொன்றைப் பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை. உன்னை எப்படித் தலைவனென்று சொல்லுகின்றது இந்தத் தலையைக்கொண்டுதானோ படத்தையுடைய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கின்ற பூமியைப் படைத்தாயென்றார் விட்டுணு. எ-று. (உஎ)

மச்சவுரு வங்கொடு மறைதொகுதி தந்தேன்
விச்சையுள தானவரை வென்றுயிர் குடித்தே
னச்சுமர மாமெனினும் வைத்தமர மென்றே
யச்சமுறு கின்றன னழிக்கவரி தென்றே.

இ-ள். பிரமனே, சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து அவ்வசுரனைக் கொன்று வேதங்களை வாங்கித் தந்தேன். அதுவல்லாமல் சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உன்னையுங் காப்பாற்றினேன், எட்டிமரமானாலும் தின் வைத்த மரமாக விருந்தால் வெட்டார்கள் அதைப்போல பிள்ளையான உன்னைக் கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விட்டுணு. எ-று. (உஅ)

என்றிருவ ருங்கொருவ ரெந்தனை யுரைத்தார்
கன்றினர் புயத்தின்மிசை கைத்தல மடித்தார்
நின்றுல குதித்தனர் நெருக்கினர் நிமிர்ந்தார்
ஆன்றிய கனற்பொறி சுருங்கெழ விழித்தார்.

இ-ள். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் எத்தனை வார்த்தைகளையோ சொல்லிக்கொண் டிருந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக் கொண்டார்கள், நின்று பூலோகத்தில் குதித்தார்கள்,

நெருக்கினார்கள், நிமிர்ந்தார்கள், நெருப்புப்பொறி நெருக்கமாய் விழ எதிரெனக் கண்களை விழித்தார்கள். எ-று. (உகூ)

வெற்புகள் பொடிந்தன, வெடித்தகுகை டாகம்
பற்பல சுடர்க்கதிர் பனிக்கதி ரொளித்த
சர்ப்பமு நெளிந்தது தலைச்சுமை பொறாதே
கற்பமுடி வென்று கண்களை யிமைத்தார்.

இ-ள். பிரமனும் விட்டுணுவும் சண்டை செய்யும்போது மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப் போயின, அண்டகடாகம் படீரென்று வெடித்தது, பல கிரணங்களுடைய சந்திர சூரியர்கள் ஒளித்தார்கள். ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் உடல் நெளித்துக் கொண்டான். கற்பகாலம் வந்து உலக மழியப்போகின்றதென்று தேவர்கள் கண்களை இமைத்துக்கொண்டார்கள். எ-று. (௩௰)

உடுக்கண முகிற்கண முதிர்ந்தவுல கெல்லா
மிடுக்கணில் விழுந்தன வெழுந்தன பாக
மடக்கின பகீரதிமுன் னானநதி யெல்லாந்
நடுக்கொடு முழங்கின திசைக்கரிக ளெட்டும்.

இ-ள். நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் மேகக் கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன. உலகமெல்லாந் துன்பமாய அவகதிக்குள்ளாகி விழுந்து அலைமூழ்கின. கங்கை முதலாகிய நதிகளெல்லாம், தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போயின. அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் நடுக்கிட்டுப் பயந்தன. எ-று.

மேவினி ழுமெத்தெறிவர் வீழ்வர்கடி தோடிக்
கோடியெதிர் குத்துகென நின்றிடுவர் குத்திச்
சாலபடி தொட்டமாவில் சாரிகை திரிந்தார்
மாலையு மிருட்டுகால மாய்வருதன் மான.

இ-ள். ஒருவரை யொருவர் மேலே யெடுத்தெறிவார்கள், கீழே விழுவார்கள், மறுபடியும் எழுந்து விரைவில் ஓடி வளைந்து எதிரே நின்று குத்தென்று சொல்வார்கள், அப்படிக் குத்திக்கொண்டு மிகவும் மடியைப் பிடித்துச் சுற்றைபோ லநேகவிதச சுழன்று திரிவார்கள், அந்திநேரமும் இருளும் காலமிடமாக வருதலை யொத்திருக்கும்படி. எ-று. (௩௧)

ஒருவனு தந்தனை செல்வனவின் னோடே
யொருவனை நின்றெனை திரிந்தென திரட்டார்
தாருவனை யிற்றன தழைந்ததிரு வொங்கு
மேருவனை யுக்கதெழு வேலையள றுத.

இ-ள். அவ் வேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்றவைகளும் நவழுகின்றவைகளும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ் சிவாரிகள்போல ஆகாசத்திலே பறந்தன. நிலையாகின்ற விருட்சமு மலைகளுந் திரிந்தன. இராகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப் போ

ன. எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்தது, மகாமேரு அசைந்தது, சத்தசமுத்திரங்களுஞ் சேருயின. எ-று. (கங)

அந்தமுடி வெல்லைதனி லஞ்சியிமை யோர்தா
மிந்திரனை யெய்தினர்க ளெய்திய துரைக்கு
முந்திய வுற்றதுயர் யாவையு மொழிந்து
வந்தவரை வேந்தனு வருந்தலென செய்தின்ருர்.

இ-ள். சருவ சங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டைசெய்யும் வேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய துக்கத்தைச், சொல்லுவதற்கு முன்னே தேவேந்திரன் தான்பட்ட துன்பங்களெல்லாஞ் சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் எதென்று கேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று.

ஆரணனு நாரணனு மாகவிரு வோருந்
தாரணியி லேயிகு சமர்த்தொழில் விளைந்தா
ரோரணிய வேறுகதி யில்லை யெவருக்கும்
காரணனை யேதொழுதல் காரியமி தென்றார்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவரும் பூமியில் யுத்தத்தைச் செய்கிருர்கள், எங்களுக்குப் பிழைக்கத் தகுந்த மார்க்கம் வேறேயில்லை, எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத் தொழுது இந்தச்செய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்ஞர்கள். (கச)

நாயக னிசைந்துபினர் நாகவுல கத்தோர்
தூயமலர் போலடி தொழுதரிவை யா
மாயமுடன் மாலயன் வருந்தமது நோய்
தாயலது மைந்தர்துணை தாரணியி லுண்டோ.

இ-ள். இப்படிச் சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லாரும் போய்ச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது மங்கைபாகனே வஞ்சகங்கொண்டு விட்டுணுவும் பிரமனும் சண்டை செய்வதனால் வருந் துக்கத்தைத் தீர்க்க வேண்டும், பிள்ளைகளுக்குத் தாயே துணையல்லாமல் மற்றொரு துணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள். எ-று. (கரு)

உருண்டுபுரி சகடமென நிகருற்றுலகின் மீதே
பிறந்தயடு பிறப்பினை யிறப்பினை யுறாதே
பொருட்பெற வுனக்கடிமை புக்களவி லாவுன்
னருட்கடல் குளித்திட வடைக்கலம தாமேனும்.

இ-ள். உருண்டுகொண்டு போகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம் போல் அந்தந்தம் பொருந்திய பிறப்பையு மிறப்பையும் மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானேமென்ருர்கள் தேவர்கள். எ-று. (கசா)

முழுக்கடை யுடற்சுமை பொறுக்க முடியாத
விழுக்குடைய விச்சைகெட விச்சையருள் வோனே
புழுக்கட லிடைத்தினை முழுக்குறினு மாறு
மழுக்குமல மற்றிட வடைக்கலம தாமேனும்.

இ-ள். அநேகம் புழுக்கள் குடிகொண்டிருக்கின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்க முடியாத அழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப் பிரியத்திலுனலே கிருபை செய்கின்ற கருணையே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமா யும்மைச் சேர்ந்தோமென்ருர்கள். எ-று. (கஎ)

என்னாமினி வேறிலை யெமக்கருள்செ யென்றே
தன்னுதலை விண்ணவர்கள் தற்றுமொழி போதி
லென்னாலு முணர்ந்தன னெனேந்தரியி லுள்ளே
யெண்ணெயென நிற்குமவ னீதறிகி லானே.

இ-ள். இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை. எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத் தேவர்கள் புகழ்ந்து தோத்திரஞ் செய்கையில் சகலமும் அவ்விருவருக்கும் வந்த சண்டையின் மூலத்தை யறிந்தார். எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெய்போல் நிற்குஞ் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார். எ-று. (கஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரோர் மமரரெலாம் பயந்தவிர நாகமீது
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்தி லயனும் பகைமை நீங்க
விடுக்கரிய புவனமெலா மடுக்கழியா திருக்கமனத் தருள்வ தாகி
நடுக்கரிய தழற்றிருவந் தெருவரையா யிருவரையுந் தடுப்ப நாளும்.

இ-ள். நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயம் நீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரை செய்கின்ற விட்டுணுவும் தாமரைப் புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும் ஒருவருக்கொருவர் பகையை நீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம் அழியாமலிருக்கவும் கிருபைசெய்வதாய்த் தடுத்தற்கரிய அக்கினி சொரூபத்தோடு கூடிய ஒரு மலையாகி இவ்விருவரையுந் தடுக்கும்படி யெழுந்தருளினார் பரமசிவன். எ-று.

பாதலத்திற் பணிகளெல்லாம் விழுதாக வதன்கீழ்ப் பருமேவேரோடிப், பூதலத்திற் கிளைத்திமையோர் ருலகெல்லா மலர்ந்துமலர்ப் புண்டரீகன், மிகலத்து முகநிறைந்தாங் கடாகவெளி கடந்தொரு வெளிக்கு மேலா, யாதலத்தாந் திருவுருவொரு கனல்மேரு வடிவத்தெனவளர்ந்த பகோா.

இ-ள். பாதாளலோகத்தி லிருக்கும் பாம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச் சல்லிவேராகவும் அதன்கீழ் பருத்த வேரோடி பூமியிலடிமரமாகி மேருத் தேவலோகங்களெல்லாந் தாண்டிப் பிரமலோகத்து கட்டையுடை

அண்டகடாகவெளியைக் [illegible]ந்து அதற்கப்பாலிருக்கும் [illegible]வெளி
க்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினி சொரூபமாகிய [illegible]காமேரு அடு
த்ததென்று சொல்ல வளர்ந்தது. எ-று. (௬௧)

முளைக்குநெடுஞ் சுடரிரவி புரவியுல் வாவுலக முழுது மோடிக்,
கிளைக்குமணி யிருளகற்ற வேற்றிவைத்த விளக்கெனவே கிளர்ந்
கையாலே, யளக்கவொ மளப்பரிய வடவை யழல் பரந்[illegible]தன வா
ந்தமானத், திளைக்குமெழு கிரிகளெல்[illegible] மதுசொரிந்த [illegible]பொறி
போற் சிவந்த மாதோ.

இ-ள், உதயமாகி [illegible]ந்தூரம் கிரணங்களைவீசுகின்ற சூரியனுடைய
தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஓடி கிளைத்த
நீலமணிபோலுங் கரிய இருளை யோட்டுவதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குப்
போல் பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவா
முகாக்கினி பரந்ததுபோலச் சிவப்பு நிறம்பொருந்திய சத்தகுல பர்வதங்க
ளெல்லாம் அந்தப்பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்
பொறிகள் போலச் சிவந்தன. எ-று.

மீது ஓ அசைகள். (௬௨)

கலித்துறை.

வானக் கண்ணாழ லாயது கண்ட மலரோனுங்
கானக் கண்ணனு மஞ்சிய கன்றார் கரைகாணார்
ஞானக் கண்ணினர் காணும தல்லா னவைசேரு
மீனக் கண்ணின ருக்கெளி யானெ [illegible]வெம்மானே.

இ-ள். இப்படி ஆகாச பரியந்தம் அக்கினி சொரூபத்தைக்கண்ட
பிரமனும், வேணுநாதத்தைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விட்டுணுவும்
பயப்பட்டு ஒதுங்கி நின்றார்கள். ஞானக்கண்ணையுடையவர்கள் காணுவதல்
லாமல் குற்றம் பொருந்திய ஈனமாகிய முகத்திற் கண்ணுடையவர் காணு
கிறதற்கு எளியவரோ நம்முடைய பரமசிவன். எ-று. (௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிலள விடவரிய சுடரினைக்கண் டிருவருமாய்க் கவலையா
னொண்ணிவித னடிமுடியை யறிபவரே பெரியவரென் றிசைத்தா
ரிந்த, மண்ணினடி யறிவனெனப் பணியிடையிற் றாக்கமிக்கோன்
வராக மானான், விண்ணின்முடி யறிவலென [illegible]னவடி வெடுத்த
யனும் விரைந்து போனான்.

இ-ள், கண்களாலே இவ்வளவு தூரம் இந்த மலைபோலிருக்கிற தெ
ன்று அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந் துன்
பத்தையுடையவராய் இந்த மலையினது அடியையாவது முடியையாவது
அறிகிறவரோ பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.
அப்பொழுது [illegible]ப்பத்தில் நித்திரை செய்பவராகிய விட்டுணு இந்த மலையி

னடியை [illegible]னறிந்து வருகின்றேனென்று வராகவடிவானார், இந்த மலையின்
சிகரத்தைக் [illegible]ணுகின்றேனென்று பிரமனும் அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்
திற்பறந்தார். எ-று. (௬௪)

மெத்துமறைக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதம் பறந்தயனார் விரை
ந்துபோனார், அத்தியாயி [illegible]த்தபுவி கணத்தினுக்கா யிரங்காதந்
தொளைத்துப் போனார், மத்தவ[illegible]யோர் செயலுரைக்கிற் கனகமணி
நெடும்பூட்டுக் கருகிலோடு, நித்திலப்பொற் குண்டிகையு நீலமணிக்
குண்டிகையு நிகர்த்தமாதோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அரை கணத்தில் பிரமன் ஆயிரங்காதவழி
பறந்து மேலாகப்போனார், பட்டத்தையுடைய ஆதிசேடன் சுமந்த பூமியை அ
ரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் தொளைத்துக்கொண்டு விட்டுணு [illegible]கப்
போனார், அது எப்படி யிருந்ததென்றால் அம்மலை தங்கமயமாகி[illegible]
ப்பூட்டைப்போலவும், அதில் இறைக்கிறதற்குக் கட்டிவிட்டிருக்கிற
நீல ரத்தினத் தோண்டிபோலவும் முத்துக விழைத்திருக்கிற அழகிய தோ
ண்டிபோலவு மிருந்தது. எ-று. (௬௫)

பூவுலகை யரியகன்று கீழுலகின் முறைமுறையே புகுந்து போந்து
காவலுறு மாவலிதன் போகவதி யெனும் புரமுங் கடந்து மேவித்
தேவர்தொழும் பாஞ்சுடர்வா ழாடகே சுரங்காதலுஞ் சிரத்தும்
போற்றி, மூவுலகை முதலளந்தோ னெழுலக மளந்துமதன் முடிவு
காணான்.

இ-ள். வராக வடிவமெடுத்த விட்டுணு பூலோகத்தைக்கடந்து அ
திற் கீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும் முறையே தொளைத்துக் கடந்துபோய்
மாவலிச் சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதி பட்டணத்தைத் தா
ண்டி அப்புறம் தேவர்கள் வணங்கும் பிரமசொரூபம் விளங்குகின்ற ஆட
கேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினாலும் சிரத்தினாலும் வணங்கி முன்னே மூன்
றுலகத்தையு மளந்தவர் இப்போ தேழுலகங்களை அளந்தும் அந்த மலையி
னடியைக் காணமற்போனார். எ-று. (௬௬)

வளர்ப்புடைய பிறைபோல வளாமருப்புந் தேய்பிறைபோல்
மழுங்கிப் போகக், குளப்படியு முகநுதியும் பிணந்தேடு மாசை
யைப்போற் குறைந்து போக, வள[illegible]ய் துயரின்விழுந் தொரு
தாருண் டொழிந்ததற்பி னவனை வாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ் சலிப்ப
துமற் றெழுதலமு மிடர்க்கடலு மேறி னானே.

இ-ள். அப்படி மகாவிட்டுணு வராகவடிவங்கொண்டு தேடுகிறபோது
வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ச்சியுற்ற இரண்டு கொம்புகளும் தேய்
பிறைபோல் குறைந்து மழுங்கிப் போகவும், குளம்புகளும் முகத்தினுனி
யும் தேடுமாசை பின்பு எப்படி குறைந்துபோயிற்றோ அப்படித்தேய்ந்து
குறைய எண்ணக்கூடாத துக்க சமுத்திரத்தில் விழுந்து தாறு வருஷகா

...தேடியுங் காணமல் பின்பு வெளிவந்து இது சிவனுடைய ...லே ...றழிந்து அவரைத் தியானஞ்செய்து இளைப்புஞ் சலிப்பு நீங்கித் தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையும் எழுலகத்தையும் தாண்டி வந்தார். எ-று.

தம்போனை முதற்றடுக்கத் தழற்பிழம்பா யெழுந்தவந்தத் தலத்தைதச் சார்ந்தா, னம்போத னிதன்... னளவறியா னெனமனத்தினையத் தீர்ந்தா, னம்பருக்கா ...யானைச் சேயானைத் த...விழி நயனத் தோடே, பைம்போதைப் புனைவானைப் பலகாலும் பணிந்துருகிப் பாவி நின்றான்.

இ-ள். தனக்கும் பிரமனுக்கும் வந்த கலகத்தை நீக்கும்படி அக்கினி சொரூபமாக எழுந்த தலத்தைச் சேர்ந்து அழகிய தாமரைப் பூவிலிருக்கிற பிரமன் இந்தமலையின் முடியை அறியமாட்டானென்று நிச்சயஞ் செய்து ...நம்பாத மனிதர்களுக்கு அரியவனை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் ...மாக ...கிறவனைத் தம்முடைய கண்ணாகிய புட்பத்தோடு அழகிய புட்பங்களைத் தரிக்கின்றவனைப் பலதரமும் வந்தனஞ் செய்து உள்ளமுருகிப் பாவினர் விட்டனு. எ-று. (௬௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதா மிவன்செய லிருந்த விங்கிதன்
முன்னமே யழற்கிரி முடியைத் தேடவே
யன்னமாய்ப் பறந்தவ னாைக்க ணத்திலே
மன்னுமோ ராயிரக் காதம் வாவினான்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் இந்த விட்டுணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னப்பட்சியாகிப் பறந்த பிரமன் அரை க்ஷணத்திலே ஆயிரங் காதவழியாகத் தாண்டினார். எ-று. (௬௧)

திரியே யண்டகோ ளகையுங் கீழு...
வேறிநூ றாயிர மாண்டு மேவினான்
னூறுநா றாயிரங் காத நோக்கினு
மீறிலா திருந்ததவ் வெரியின் றூணமே.

இ-ள். அண்டகோ...கையுங் கீழ்படக் கிழித்துப் பறந்து நூறுயிரம் ...டந் தேடினார். அப்படி அநேக நூறுயிரங் காதந் தாண்டிப்போய்ப் பார்த்தாலும் முதல்பார்த்தபடியே ...யிருந்தது அக்கினித்தூண். எ-று.

சிறையவா முதிர்ந்தன விசையுந் தீர்ந்தன
...றைவரா மிடிக்கனு முயிர்ப்பு நீண்டன
...றையெலாம் வளர்ந்திடத் தனிமை கூர்தலான்
மறையினோன் சிலவயிவை மனத்தி லெண்ணினான்.

இ-ள். அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்துபோம்போது சிறகெல்லாம் முதிர்ந்துபோயின, விசையும் அடங்கிற்று குறைவில்லாத துக்கமும், பெருமூச்சும் ...கப்பட்டன, மனக்குறைவளர ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிரமன் சிலவற்றை மனத்திலெண்ணினார்.

...ரியமா லிதனடி யறிந்து ...ளுமோ
...யிவுறு திடையிலே திரு...புமோ வென
வரியதா கியதுய ருசா வாடினு
னெரியுறு மெழுகுபோ லிளகுஞ் சிந்தையான்.

இ-ள். அரிய விட்டுணு இந்த அக்கினி மலையினுடைய அடியை அறிந்து திரும்புவானோ, கொஞ்ச தூரந் தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்று திரும்பிவருவானோ என்கிற துக்கமாகிய வசலி விருத்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்ட மெழுகுபோல் இளகியமனமுடையவனாகிய பிரமன். எ-று.

மற்றிது சிவனென மனத்தி லெண்ணிலே
னுற்றறி தன்னையு முறவு கொண்டிலே
னிற்றைநாள் வரைக்குமிவ் விடர்க்குண் மூழ்கினே
னிற்றறி வுடைமையோ செய்த தீமையோ.

இ-ள். இந்த மலையைச் சிவனென்று அறியாமற்போனேன், பலைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விட்டுணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற் போனேன், அன்றுமுதல் இன்றுவரையிலும் வெகுகாலமாய்த் துக்க சமுத்திரத்தில்மூழ்கினேன், என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலே நான் செய்த பாவத்தினாலேயோ வென்று விசனத்தை யடைந்தான் பிரமன். எ-று.

எய்தினேன் முடியறிந் தேனிலே னெவ்வயு
...பொய்யையுரைக்கினும் பொருந்த லேயுனா
செய்துணை பிறிதிலை யென்று தேய்கின்றான்
கைதையின் மடல்வரப் பின்பு கண்டனன்.

இ-ள். இவ்வளவு தூரம் தேடிவந்தும் முடியை யறியாமற் போனேன், ஆனாலும் இனிமேற்போய் விட்டுணுவினிடத்தில் பார்த்தேனென்று பொய் சாட்சி சொல்லுவதற்கும் ஒரு துணையுமில்லையே யென்று விசனப்பட்டான். அந்தச்சமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்று மேலே யிருந் திறங்கப்பார்த்தான் பிரமன்.

இம்மட லெங்குற்று வருவ தென்றுமுன்
னம்மட லணைந்து கதனை யோ...னான்
செம்மற்ன் முடியில்வீழ் கைதை...செம்மலர்
மெய்ம்மைசே ருயிர்ப்பதாய் விடுமென் றதே.

இ-ள். இந்தத் தாழைமடல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ...லா ...சிக்குமுன்னே தாழம்பூ பிரமனுக்குச் சமீபத்தில் வர அதைப் ...தாழம்பூ பிடித்தான் அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிருந்து ...பெருமூச்சோடு ...லே விட்டு வாகையால் மெய்ம்மையான பெருமூச்சோடு ...விடுவாயென்று சொல்லிற்று. எ-று. (௭௧)

எரணி கைதையே யிப்படி வரும்
காரணை மேனெனக் காதலன் கூறினான்

ஆரண ஞான னளி[illegible]ா முத
ஞானி முடியினுந் தவ[illegible] வீழ்ந்தனன்.

இ-ள். அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியத்தைக்கேட்டு அழகான தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிரமன் கேட்கப் பிரமனாலும் விட்டுணுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவத்[illegible]னுடைய சிரத்திலே யிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று சொல்லிற்று. [illegible]று. (௩௬)

தார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தயின்
னாற்பதி னாயிரம் வருட நண்ணினே
னேற்பது விடுகெ[illegible]ன் றிசைப்ப வென்றையைப்
பார்ப்பது விடுத்தயன் பகர்வ தாயினான்.

இ-ள். கொன்றைமாலை பிரகாசிக்கின்ற சுவாமியின் திருமுடி[illegible]ன்று விழுந்து நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாக வந்தேன், இன்னும் நான் [illegible]மியிற் போகவில்லை வருத்தத்தோடு வருகிறேன். என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம் விட்டுவிடென்று தாழம்பூ சொல்லப் பிரமன் சுவாமியைத் தேடுவதை வெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

தா[illegible]னிய கைதையே துணையுமாய் நமக்
கின்னமு மலைவுறு திடுக்க ணீக்கினை
யுன்னினு முயிர்த்துணை யுறவு வேறிலை
யன்னிய னல்லனா னனமு மல்லவே.

இ-ள். என் சமீபத்தி லடைந்த தாழம்பூவே நீ எனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடி [illegible]லையாமல் என் வருத்தத்தை நீக்கினாய், உன்னைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையும் உறவும் வேறில்லை. நானும் [illegible]ன்னியனல்ல அன்னப்பட்சியு ம[illegible]லவென்று செ[illegible]னான் பிரமன். எ-று.

நாமமோ நான்மு[illegible] னனு மாலுமா
மேமமா மிவற்கள றிசைக்க வெண்[illegible]ரினோ[illegible]
பூமிகீ ழிடந்தவன் போயினான் மனத்
தீமையேன் றிருமு[illegible] தேடிக் காண்கிலேன்.

இ-ள். என் பெய[illegible] பிரமன் நானும் விட்டுணுவுங்கூடி அக்கினி சொரூபமாகிய இந்தமலையி[illegible]னவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம். பூமியின் கீழி[illegible]த்தைப் பிளந்துகொண்டுஅடியை அவன் தேடப்போனான், பாவியாகிய நான் முடியைக்காண வெகுநாள் தேடியுங் [illegible]ண்கிலேன். எ-று.

[illegible]டிதலை வாவிநு வதுகேர் டென்பய
னெடியநின் வாவினா னினைத்த தெய்தினாற்
படியளந் தவனுடன் பறவை யாமிவன்
முடியறிந் தானென மொழிதல் வேண்டுமே.

இ-ள். ஆ[illegible]ந்தமாக நடந்த செய்தி யிது. அதைக் குறித்துப்பேசுவதானாற் பலனெ[illegible]ன. பெருமை பொருந்திய உன்னுடைய நல்வரவி

னால்[illegible]த்தகாரிய முடிந்தால்தான் பய[illegible]ன், பூமியை யளந்த விட்டுவினுடன் பகைகொண்டு பறவையாயுருவெடுத்த இப்பிரமன் சிவனுடைய முடியை யறிந்தானென்று நீ சொல்லவேண்டுமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் பிரமன். எ-று. (௩௰)

வஞ்சமென் றிகழ்ந்[illegible]ல் வருந்தி னார்க்குயிர்
[illegible]ஞ்சமா மெனிற்பெரு[illegible] பொய்யுஞ் சாற்றலா
மஞ்சியே சொலத்தகா [illegible]மாழியு மன்றிது
நஞ்சமுண் டமைவரோ நண்பு வேண்டினார்.

இ-ள். தாழம்பூவே கேள், இது வஞ்சனைத் தொழிலென்று தள்ளாதை. யாதோ ஒரு துன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமானால் அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யையும் சொல்லலாம், இது பயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாத வார்த்தையுமல்ல, அன்பன் சொன்[illegible]த்தை விரும்பினவர் விஷத்தையுந் தின்ன இசைவார். எ-று.

உண்ணை ஏ[illegible]னும் செயவெனெச்சம் உண்டு எனச் செய்தெனச்ச மாகத் திரிந்து அந்த இழிவு சிறப்பும்மை தொக்குநின்றது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

கன்னுதன் முடியில்வாழ் கைதை யேபிறி
தென்னுவ தொழிகென வியைந்து போந்தய
னின்னினு மிருந்தகீழ் விரைந்து வேதியன
மன்னுல தொர்ந்தமான் மருங்கில் நண்ணினான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய முடியில் வா[illegible]கின்ற தாழம்பூவே வேறே ஒரு ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம், இத[illegible]குடன்படென்று சொல்லத் தாழம்பூ அதற்கிசைந்து வந்தது. ஆகாயத்தில்[illegible]ன்று சீக்கிரத்தில் பிரமன் பூமியை யளந்த விட்டுணுவினிடத்தில் வந்து சேர்ந்தான். எ-று. (௩௨)

சீதரா கேட்டியென் வரவின் செய்கையைச்
காததூ ருயிரந் தனைத்தி லேகடந்
தாதியான் முடியறிந் தனுகி னே[illegible]ன
வோதினான் கைதையு முள்ள தென்றதே.

இ-ள். விட்டுணுவே என்னுடைய நல்வரவைக்கேள், ஒருநொடியிலே அநேகாயிரங்காதம் பறந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவனுடைய சிரம்பார்த்து வந்தேனென்று சொன்னான். தாழம்பூவும் நிஜந்தான். பிரமன் [illegible]னென்று சொல்லிற்று. எ-று. (௩௩)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அக்கண மழற்கிரி வெடித்தது வெடித்தவா வத்தினி லொ[illegible]ரி
மையோ, ருக்கனர் திசைக்களிறு கக்கின வருக்கனை[illegible] யுருக்கிய தெ
னைக் குறுகினர், செக்கவொளி மட்கிட முருக்கிதழ் [illegible]ருக்குமெய் சிவ

[illegible]பாளி வெருத்த வடிவாய் முக்கண னதற்கிடை மு[illegible]த்தன்
முகத்திலவன் முப்புர மெரிந்த நகையே.

இ-ள். அப்படி பிரமன் சொன்ன உடனே அக்கினிமலை படீரொ
ன்று வெடித்தது, வெடித்த சத்தத்தில் இராட்சதர்கள் தேவர்கள் திடுக்கி
ட்டு உயிர் சோர்ந்தார்கள். திக்கில் உ[illegible] யானைகள் சூரியர்களை உருக்
[illegible] சாய்த்தா லெப்படியோ அப்படி[illegible] இரத்த ஜலத்தைக்கக்கி [illegible]சக்கர
வாளத்துப் பிரகாசம மழுங்கிப்போம்படியாகவும் முருக்கம் பூவிதழ் கறு
க்கும்படியாகவும் சிவந்த தமது திருவுருவின் ஒருருவு பொருந்திய நிறம்
விபூதியினால் வெளுத்த வடிவாய்த் தோன்ற அந்த வெடிப்பில் நின்றும்
பரமசிவன் எழுந்தருளினார். முப்புரத்தை எரித்தநகைப்பு அவர் முகத்திலே
வந்தது. எ-று. (சுஅ)

[illegible]மண்டக வகந்தையின் மொழிந்தவுரை நன்றென மொழிந்து
நகை [illegible]ண்ட வளவே, அண்டபகி ரண்டமு நடுங்கின வொடுங்கி
ன வடங்கின விடுஞ்சுடரெலாங், கொண்டலு மறைந்தன சிறந்தன
விறந்தன குறைந்தன நிறைந்தனகுலா, வெண்டி[illegible]க திரிந்தன கரி
ந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்த தருவே.

இ-ள். பிரமனே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்னசொல்
நன்றாயிருந்ததென்றுசொல்லி நகைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்
[illegible]டுகிடென்று நடுங்கி யொடுங்கிப் போயின, சூரியர் சந்திரருடைய
பிரகாசமடங்கிப்போயின, மேகங்கள் மறைந்தன, சிறந்து நிலையாயிருக்கி
றவைகளெல்லாம் இறந்தன, நிறைந்தவைக ளெல்லா[illegible] குறைந்துபோயின,
குறைந்தவைக ளெல்லாம் [illegible]றந்தன, கூட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்தன,
மரங்களெல்லாங் கரிந்தும் [illegible]ரிந்தும் எரிந்தும் [illegible]யின. எ-று.

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தன [illegible]மென வமர ரஞ்[illegible]னர்
குழிந்தது நிலமெனக் கொண்[illegible] [illegible]ய்மலர்
பொழிந்தனர் நெடியவற் குவகை பூத்தது
கழிந்தது மலர[illegible]த் திம்மைக் கங்குலே.

இ-ள். தேவர்களெல்லாரும் பிரமன் இன்றே அழிந்துபோனானென்று
பயப்பட்டார்கள், பூமிபள்ளமாம்படி கொள்ளை கொள்ளையாகப் புட்பமாரி
பொழிந்தா[illegible]ள், விட்டுணுவுக்குச் சந்தோடம் வந்து பிரமனுக்கு முன்னைய
[illegible]காரமென்கிற இருள் நீங்கிப்போயிற்று. எ-று. (சுகூ)

பாடினன் பரவினன் பரவ சத்தினு
லாடினு னோடினு னளவி டாமுதற்
கூடினு னெவ்வரங் கொள்ளு கேனெனத்
தேடினன் சிவனையத் தெளிந்த செய்கண்மால்.

இ-ள். [illegible]ப்போது தெளிவை யடைந்த விட்டுணு அக்கினிமலையி
னிடத்தி லிருந்[illegible] எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார்,

பரவச[illegible]கொண் டானந்தக் கூத்தாடினார், நான்கு [illegible]கிலும் ஓடினார்,
ராலு மளவிட[illegible]டாத இச்சுவாமியைத் தரிசித்[illegible]க் கூடினேன், இனி
யென்னவரங் கேட்பேனென் றாலோசனை செய்[illegible]தார். எ-று. (சு[illegible]

ஆசையா லுருகுமவ் வரித னன்பு[illegible]ண்
டீசனும் பலவர மினித[illegible] நல்கினன்
ஞாசமா மலரவ னுனக்கு [illegible]ண்ணில[illegible]மூற
பூசையுங் கோயிலும் பே[illegible]க வென்றனன்.

இ-ள். இப்படி மிகுந்த பத்தியினாலே தேகம் உருகாநின்ற விட்டு
ணுவினுடைய அடிமைத் திறத்தைப் பார்த்துக் கேட்ட வரங்களெல்லாஞ்
சிவன் அருளிச்செய்து பிரமனைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும்
பூசையு மில்லாமற்போகக் கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி. எ-று.

கைதையே யிவனொடு கரவு நீயுரை
செய்ததாற் றீண்டிலே மென்று தீர்த்தன
னெய்திர முனிவுகண் டேங்கி நான்முகன்
மெய்தள[illegible] யுறப்பதம் வீழ்ந்து போற்றினன்.

இ-ள். தாழம்பூவே இப்பிரமனோடு சேர்ந்து பொய்சா[illegible]சி சொன்
னபடியினாலே உன்னை இதுமுதற்கொண்டு தீண்டேனென்று தள்ளினார்.
அதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப் பார்த்து எச்ச
மெடுத்து பிரமன் தன்னுடைய தேகம் பூமியிலே நன்றாய்ப் பட[illegible]
வந்தனஞ் செய்தார். எ-று. (சுகூ)

பொடிமூடிய தழலேநிகர் புலையாகவ மலமாஞ்
செடிமூடுதை யாலேயுழல் சிறியேனொரு பொருளோ
வடிவேபெறு வெளியேசதுர் மறையேசதுர் மறையின்
முடிவேதனி முதலேயெனை முனியே[illegible]லெனை முனியேல்.

இ-ள். நீறுமூடி நெருப்பையொத்த சுவாமியே சண்டாளத்துவமா
கிய ஆணவமலமென்கின்ற செடி மூடிக்கொண்டிருப்பதனால் அவிவேகியா
ய்த் திரியாநின்ற சிறியேனொருபொருளோ உருவமானவரே ஆகா[illegible]வெ
ளியானவரே நான்குவேதமானவரே நான்குவேதத்தினுடைய அந்தத்திலிரு
க்கின்றவரே ஒப்பற்ற முதலாகியவரே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம் கோ
பித்துக்கொள்ளவேண்டாம். எ-று. (எய)

எந்நீர்களு மொன்றாகிய வெழுவாரியு மறுகி
வெந்நீரது வானாலுடன் விளாவப்புன லுண்டே
நின்னீர்மையி தென்றாலுல குயிரெப்படி நிகழும்
முந்நீர்விட முண்டோயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

இ-ள். எல்லாநதிகளினீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய எழு சமுத்திர
முங் காய்ந்து வெந்நீராய்ச் சுட்டால் அதையாற்றுவதற்கு வேறே சலமு
ண்டோ, உமக்கே யிப்படிப்பட்ட கோபம் வந்தால் உலகத்திலிருக்கிற சீவ

ராசிகள் எப்படி பிழைக்கும், முன்னே சமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆலகால விடத்தையுண்ட மூர்த்தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம். எ-று.

(எக)

பிறையேமுழு மதியேயுறை பெண்ணே பிறவானே
நறையேநறு மலரேயென நாலுவித மாவை
மறையேதிரு வருளேயொழி புயலேவிய விசையே
முறையோவென முறையேயினி முனியேலினி முனியேல்.

இ-ள். மூன்றும் பிறையாயும், பூரணச்சந்திரனும் பெண்ணாகியும், ஆணாகியும் தேனாகியும் புட்பமாகியும், மலைகளாகியும், கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகியும், சொல்லாகியும், நாதமாகியும், மற்றும் நானாவித ரூபமாகியு மிருக்கின்ற மூர்த்தியே உமக்கு முறையோ முறை என்னை கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாம் (அடியேனை க்ஷமிக்கவேண்டும் இறைவனே.) எ-று.

(எஉ)

வெம்மைச்சா மலராகிய வில்வேடனு வன்றே
கொம்மைத்தலை மதவாறெழு கோபக்களி றன்றே
செம்மைக்கன லன்றேகொலை செய்யுந்தக னன்றே
மும்மைப்புர மன்றேயொரு பொருளாயெனை முனியேல.

இ-ள். மிகுந்த வெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன் தேகமல்லவே, தாருகாவனத்து ரிஷிகள் விட்ட எழும்பின தலையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே, அந்த ரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே, கொலை செய்யுந் தொழிலையுடைய எமனல்லவே, திரிபுரமல்லவே, நான் எவ்வளவு உமக்கு என்னை ஒருபொருளாகக் கோபஞ்செய்ய வேண்டாம். எ-று. (எங)

அறிதற்கரி யவனின்முடி யறிவேனென வனமாவே
பறவைப்படி வானேனினி மேலேதுயர் படுவேன்
சிறுமைப்படு மென்பாலருள் செய்யென்றுரை செய்தான்
மறுகிக்குளி ரனல்போலிறை மகிழ்வாயினை மொழிவான்.

இ-ள். யாவராலு மறிதற்கரிதாகிய உம்முடைய முடியை யறிகிறேனென்ற மாத்திரத்திலே பறவையுருவமானேன். இனி மேலோ துக்கத்தை யடைவேன் சிறுமையை யடைந்த என்னிடத்தில் கிருபை செய்யுமென்று சொல்லி வியசனப்பட்டபோது மறுகக் காய்ந்து குளிர்ந்த சலம் போலச் சிவபிரான் சந்தோஷமாய் திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச் செய்வார். எ-று.

(எச)

அம்போருக வஞ்சேவினி யவனித்தல மறையோர்
தம்பூசனை யும்பூசனை யாகித்தம வியமாஞ்
சம்பூநத வுலகேழையும் விதியென்றருள் செய்தான்
கம்பூர்கடல் விடமுண்டருள் கருணைக்கட லானான்.

இ-ள். பிரமனே இனிமேல் நீ பயப்படாதே பூமியில் பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலை தாங்கும் எழுலகத்தையும் எப்போதும்போல்படையென்று அருளிச்செய்தார், சங்குகள் தவழ்கின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான். எ-று. (எரு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிய விருத்தம்.

இத்தலத்தி லுமக்குவரங் கொடுத்ததனல் யோசனைமூன் றெல்லை தூரம், சுத்தபவித் திரஞானத் தலமாகப் பொலிந்தவிந்தச் சோதி தானும், சிற்றுருவ மலையாகி வரமுதவக் கடவதின்பஞ் சிறந்த தான,முத்திதனைத் தகையாம லுதவுமிதற் கருணைபுரி மொழியு நாமம்.

இ-ள். பிரம விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்தத் தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செய்து வரங்கொடுத்த படியினாலே இந்தலத்தைச்சுற்றி மூன்றுயோசனைதூரம் வரைக்கும் சுத்த பவித்திரமாக விருக்கவேண்டும், இந்தச் செந்தீமலை சிறிய உருவத்தோடுங்கூடிய மலையாகக் கடவது, பேரின்பஞ் சிறந்த மோட்சத்தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணாசலமென்று பெயராம். எ-று. (எசு)

வாதைபடு மிந்திரனு மிமையவரு நினைக்கவவர் வருத்தந் தீர்த்தோம், ஆதலினு லித்தலத்தை நினைப்பவர்க்குப் பிறப்பிம்மையகற்று வோமிப், பூதலமு மித்தலமும் பிரளயத்து மழியாத பொற்ப தாகி, மோதியகாற் றடைந்ததிசை சராசரங்க ளெவையுமுயர் முத்தி சேர்க்கும்.

இ-ள். துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும், தேவர்களும், நம்மை நினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத் தீர்த்தோம், ஆனபடியா லிந்தத் தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்குவோம். இந்தப் பர்வதமும் இந்தத் தலமும் பிரளய காலத்திலும் நாசமடையாத லக்ஷணத்தையுடையதாகி மோதுகின்ற வாயு சஞ்சரிக்கின்ற திக்குகளிலுள்ளசராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலே சேர்க்கும். எ-று. (எஎ)

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்தவருக் கினியமுத்தி வழங்க வேண்டிச், செய்யவிந்தத் திருநகரி லவதரிக்க வரந்தருவேஞ் செய்த தான, மெய்பெறுமவ் வொன்றாயிர மாய் வளருமிதிற் கொடும்பவம் விளையா தீதை, யையமென வுணர்வார்க்குப் பாதகிகட் டாகுநம தாணை தானே.

இ-ள். பூமியி லரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களும் இனிமையான மோட்சத்தைக் கொடுக்க விரும்பி சோதிவடிவமாகிய இந்தத் தலத்திலவதரிக்க வரத்தைக்கொடுப்போம். இதில் ஒருதானம்செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்தியாகும். இந்தத் தலத்தில் பாவமே யுண்டாகாது, இதைச் சந்தேக

மாக நினைப்பவர்களுக்கு மோட்சங் கிடைக்கமாட்டாது, நம்முடைய ஆணை
ப்படி என்றார் பரமசிவன். எ-று. (எஅ)

அண்ணலிவை மொழியளவி லழற்றூண முதுகுறுகி யசல
மாகி, வண்ணநெடுஞ் சுடர்விரிந்து விளங்குதல்கண் டயன்றிருமால்
வணங்கிச் சொல்வார், வண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்சோதிக்
கெதிர்குறுகி விழிக்கப் போகா, தெண்ணரிய சுடர்களெல்லா மூட்
கரந்த மலையாக வி[illegible]வென்றார்.

இ-ள். இந்தப்படி சுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கினிமலைகுறுகி ஒரு
சிறிய மலையாய் நிறம்பொருந்தியமிகுந்த பிரகாசம்விரிந்துபிரகாசிப்பதுபார்
த்த பிரமனும் விட்டுணுவும் சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்கள், தேவர்
களுக்கும் எங்களுக்கு மிந்த மலையின் சோதிக்கெதிராகப்போய் கண்விழிக்
கக் கூடவில்லை, ஆனபடியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லா மறை
ந்து ஒருமலையா யிருக்கவேண்டு மென்றார்கள். எ-று. (எக)

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசை வருவானு மமல மூர்
த்தி, வன்னியொளி மறைத்துமற்றை மலையாக விருத்தியென மலை
யுருச் செய்தார், சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமுந் தெரியவ
ருள் செய்கவென்று, மென்னுமந்த வடியவர்க்கா விறைய[illegible]
[illegible] னுறநூர்.

இ-ள். அன்னவாகனத்திலேறுகின்றபிரமனும், கருடவாகனத்தில்
வருகின்ற விட்டுணுவும், மலரகிதாகிய சுவாமி அக்கினிப் பிரகாசத்தை
மறைத்து மற்றமலைகள்போ லிருக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அப்படியே
மலையுருவாகச் செய்தார். இந்த மலையினுச்சியிலே ஒரு பிரகாசம் எந்நாளுந்
தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்றார்கள். அப்படிச் சொன்ன
தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச் சுவாமியுந் திருவாய்மலர்ந்தார். எ-று. (அ௰)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருசோதி மலைநுனியிற் கா
ட்டி நிற்போம், வாய்ந்தவந்தச் சுடர்காணிற் பசிபிணியில் லாதுல
கின் மன்னின் வாழ்வார், பார்த்திவர்க்கு மருந்தவர்க்கு மிடையூறு
தவறுமிது பணிந்தோர் கண்டோர், கோத்திரத்தி லிருபத்தோர்
தலைமுறைக்கு முத்திவரங் கொடுப்போ மென்றார்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்களே கார்த்திகை மாதத்தில் கிருத்திகை நட்
சத்திரத்தில் மலையினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங் காண்பிப்போம், அப்படி பொ
ருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியு மில்லாமல் உலகத்தில்
நிலைபெற்று வாழ்வார்கள், இந்தச் சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும் அரிய
தவசிகளுக்கும் இடையூறுநீங்கும். இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்கள்
கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைக்கும் முத்திவரங் கொடுப்போமெ
ன்றார் அருணசலேசர், எ-று. (அக)

மரணபவ மறுக்கநல்ல மருந்தாகு மதற்குமலை மருந்தென் றோ
ர்பே, ரருணைவடி வாதலினு லருணகிரி யெனுமொருபே ரதனையோர்

[illegible] மஞ்செழுத்தச் சரி
கால், [illegible]ணியிலே யுரைத்தவர்க்கு முக்கோடி [illegible]
த்த தாமென், றிருணிலவு மிடற்றிறைவ னிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்
சியவ ரிசைப்ப தானார்.

இ-ள். இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு மருந்தானபடியி
னாலே இந்த மலைக்கு மருந்தென்றபெயர். இந்தமலை சிவப்புநிறமானபடியி
னாலே அருணகிரியென்று ஒருபெயர், அதை ஒருதரம் பூமியிலே சொன்ன
வர்களுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமான
மாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்ய, பிரம விட்டு
ணுக்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்து சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லு
வார். எ-று. (அஉ)

அடுத்தருண கிரியானே யுனக்கு விண்ணி ரலதுபுன லாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத் திரளலது திருமுடிக்கு மணிமாலை சூட்டு வாரார்
சுடுத்திகழு மிடற்றானே கதிர்களன்றி மணித்தீபங் காட்டு வாரார்
சுடுத்திறைஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கீழோ ரிலிங்கவடி வெடுப்பா
யென்றார்.

இ-ள். ஸ்ரீஅருணசலேசரே மலையாகிய உமக்கு ஆகாயத்தில் நின்று
பெய்கின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ் செய்கிற
வர்களார்? நட்சத்திரக் கூட்டங்களே முத்துமாலை யாவதல்லது வேறே
முத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களார்? சூரியகிரணமே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்
கொண்டுவந்து வேறே காட்டுகிறவர்களார்? ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபி
ஷேகமுதலானவைகள் செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழ் ஒரு இலி
ங்கவடிவமா யெழுந்தருள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எ-று.

அன்னவாயா ரி[illegible] நீர் காமியத்தி லருச்சியுமென் றசலம் புக்
கா, ரெந்நிலமும் புகழவந்தார் லிங்கமாய் முற்றதுகண் டிறைஞ்சி
கா, [illegible]

[illegible] மன்னியபூ மழைபொழிந்து பாவசமாய் மகிழ்ந்தாடி மய
யேத்தி, மன்னியபூ மழைபொழிந்து பரவசமாய் மகிழ்ந்தாடி மய
[illegible] கூவித், தன்னிகரில் கோபுரமு மண்டபமு மணிமதிலுஞ் சமை
ப்பித் தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலிங்கமாகிறேம், பத்தியுடன் பூசியுங்களென்
றந்த மலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ் செய்தார், எந்தத்தேசமும் புகழும்படி
யவ்விடத்தில் ஒரு இலிங்கந் தோன்றிற்று, அதைக்கண்டு வணங்கித்
தோத்திரஞ்செய்து புட்ப வருஷம் பொழிந்து பரவசமாய்ச் சந்தோஷம
டைந்து ஆநந்தக் கூத்தாடி மயனென்கிற தேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பி
ல்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகுள்ளமதிலுஞ்செய்வித்தார்கள்.

அழியாத வளநகருந் தீர்த்தமுந் நூற் றறுபதுங்கண் டழகு
செய்தார், வழியாநீர்ச் சுரநதியுஞ் சுரதருவுந் தேனுவு மாமுழா
[illegible]
ன், வொழியாம லிமையவரு மிருடியரு மனிதரென வுருவ[illegible]
டார், விழியால் விடமனைய கன்னிகையா ரம்பையரு மேவி [illegible]

இ-ள். எப்பொழுது மழியாத வளப்பமுள்ள நகரமும், முந்நூற்றறுப
துவகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானதுகண் டழகுசெய்தார் வழியாத சலத்
தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் கிணறுகளும் மாங்களா
யின. நீங்காமல் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனிதவடிவங்கொண்டு பிறந்தார்
கள். விஷம்போன்ற கண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்
தார்கள். எ-று. (அ௫)

காலையிலே முழுகிமர வுரியுடுத்துச் சிவந்தசடை கட்டி நீறு மேலணிந்து கண்டிகைபூண் டனமுதலா மஞ்சனத்தான் மிகுந்த கந்த, மாலையினாற் சிவபூசை புரிந்தண்ணா மலையதனை வலங்கொண் டேத்தி, ஏலவொரு பதினாலா யிரவாண்டு கழிந்ததற்பின் னிறைவ ரானார்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்கள் இருவரும் காலையில் முழுகி மரவுரி தரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடை கட்டி விபூதியை தேகமெல்லாந் தரித்து ருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும் மாலையினாலும் சிவபூசை செய்து அருணாசலமலையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து வணங்கிப் பின்பு பதினாலாயிரம் வருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த் தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். எ-று. (௮௬)

ஆசைதருந் திருவருணை சமைந்ததற்பின் கயிலைமலை யாசை போயிற், றீசனுக்குங் கனகமலை யிதுவாயின் வெள்ளிமலை யினிமே லென்னாங், காசிமுத லெடுத்துரைக்குஞ் சிறப்புடைய தலமேழுங் கனகநாடு, மாசகன்ற கதிர்தோன்ற வொளியிழந்த வுடுக்கணம் போல் வளமை தேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலத்தலம் அமைந்தபிறகு கயிலைமலையி லிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது. இந்தமலையே பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மே லாசையுண்டாகுமா? காசி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஏழு தலங்களும் சேர்ந்தாலும் [illegible] சூரியனுடைய பிரகாசமிகுந்த நட்சத்திரங்களைப்போல ஒளி மழுங்கிப்போயின. எ-று. (௮௭)

அரியயனு மளவிடுதற் கரியமலை நிலைமைதனைக்க வரிதென் றுணர்ந் தெரியவுனக் கறிந்தபடி சிறிதுரைத்தே னினியுரைக்குந் திறமே தென்றான், வரிசைபெறு மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து பணிந்துமையாள் மலையிற் றோன்றி, யுரியசிவ னிடங்கலந்த கதையுமுரைத் தருளுகென வுரைப்ப தானான்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேய ரிஷியைப்பார்த்து விட்டுணுவும் பிரமனும் அறிதற் கரிதாகிய திருமலையின் சிறப்பை என்னால் சொல்லுதற்கரியதென்றாலும் எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சிறிது உமக்குத் தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனிச் சொல்லவேண்டிய தென்னவென்றார். வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி சுவாமி பார்வதி யார் மலையரசற்பருவதத்தில் அவதாரஞ் செய்ததும் சுவாமியை நோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம் பெற்றதுவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (௮௮)

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக. திருவிருத்தம் - ௱௬௰௭:

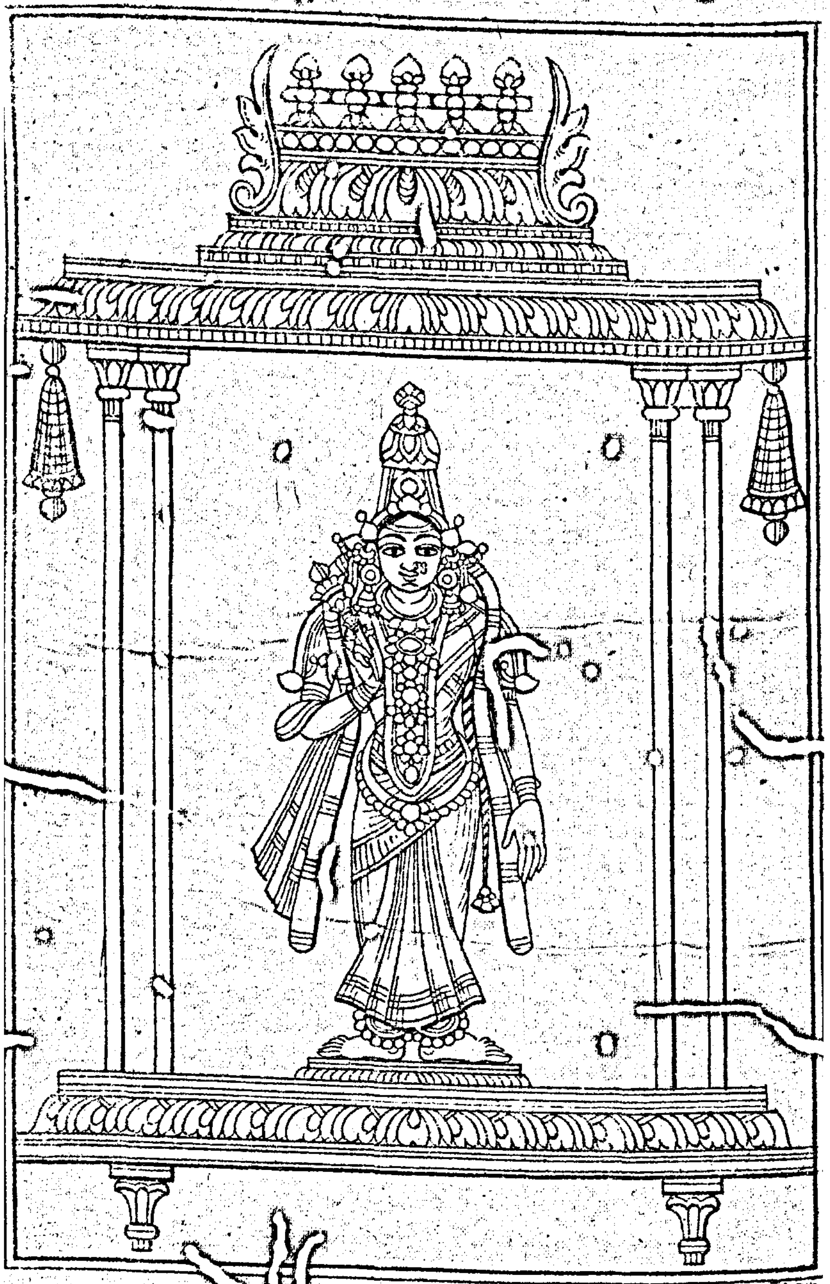

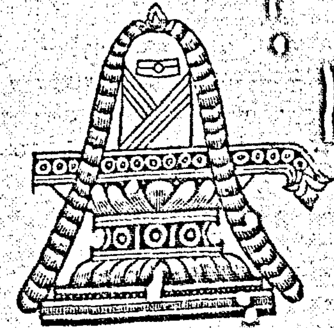

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்

திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

பன்னிருவர் பதினொருவ ரெழுவரெண்மர் திசைக்கிறைவர் ப
ணிநாட்டுள்ளோர், கின்னரர்கிம் புருடர்சித்த ரியக்கரிமை யவர்மு
னிவர் [illegible] லுள்ளோர், [illegible] மன்னுமல ரயன்றிருமால் கலைமடந்தை
மலர்ம[illegible]ந்தை மகிழ்ந்து சூ[illegible], முன்னவனை யிகழ்ந்து தக்கன் முடியா
த பெ[illegible]வேள்வி முடிக்க[illegible]ற்றான்.

பூருவகதை.

முன்னாளிலே பிரமனிடத்திற் பிறந்[illegible]
மார்க்கண்டேயரோ [illegible] பெ[illegible]க்கொண்டு மிக
ன்பவன் அரிய தவஞ்செய்து உயர்ந்த வரங்களைப் பெ[illegible]
வும் பிரசித்தனாகி வாழுகிற காலத்தில் பார்வ[illegible]யார் தன்னிடத்திற் பிறக்க
அந்த அம்மையைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலியாணஞ்செய்துகொடுத்து மாமனா
கும்படி வரம்பெற்று அந்தப்படி செய்தபின்பு ஒருநாளிவன் சுவாமியினு
டைய சபைக்குப்போனான். அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியா
தை செய்யவில்லையென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்கு வந்து
[illegible]மியைப் பார்க்கிலும் உயர்வை யடையவேண்டுமென்று.

இ-ள். பன்னிரண்டு சூரியர்கள் பதினொரு ருத்திரர்கள் சந்திரிக்ஷி
கள் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் நாகலோகத்தார் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் யட்
சர் தேவர்கள் முனிவர்கள் நிலைபெற்ற பிரமன் விஷ்ணு சரஸ்வதி இலட்
சுமி மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்து சுற்றிக்கொள்ள எல்லோருக்கும்முத
ல்வராகிய பரமசிவனை நிந்தித்து முடியக்கூடாத பெரியயாகஞ் செய்யத்
தொடங்கினான். எ-று. (க)

எந்தைசெயு மாம்[illegible]ர்க்க விடையருளென் றிறைக்கிறைவி [illegible]
சைத்தா ளிந்தைப்[illegible]ர்ப் பிலா திகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீ தெ
னைவேண்டிப் பொ[illegible]ப்பா யென்று,வந்தனஞ்செய் தனளவளை நகை
புரிந்து கடிதுசென்[illegible] வருவா யென்றான், கந்தமலர்க் குழலாளுந் த
ந்தைமகந் தொடங்குமன தலத்[illegible] சார்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதி தேவி தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம்பண்ணுவதைக்கே ட்டு சுவாமி என்னுடைய தகப்பன் செய்கிற வேள்வியைப் பார்த்துவருவதற்கு உத்தரவு கொடுமென்றுகேட்க அ[illegible]ற்கு சுவாமி உன் தகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும் நி[illegible]த்திருக்கின்றானே நீ போகலாமாவென்று சொல்ல அதை[illegible]கேட்டு சுவாமி என் தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னை வேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த அம்மையைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச் சீக்கிரத்தில் வந்து சேரென்று சொல்லப் பார்வதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப் போனாள். [illegible]. (உ)

தாயனைக்கண் [illegible]டிதொழுதா ளவட்டுழ்வா. திருந்தனடன் றந்
தை யான, தியவனைப் புனிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந் தானிகழ்ந்த செ
யலை நோக்கிப், பேயிருக்குஞ் சுடலையெனப் பிழைபிறந்து விடுகவு
ங்கள் பெருவாழ் வென்று, வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி மறைந்
தனளச் செயலறிந்தான் பூங்கை பாகன்.

இ-ள். பார்வதி தக்கன் யாகசாலைக்குப்[illegible]ய் தன்னுடைய[illegible]ய வணங்கினாள், அவள் இந்த அம்மையை த[illegible]வி உபசாரஞ் செ[illegible]ல்லாமலிருந்தாள், அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய த[illegible]ப்பனை வந்தனஞ்செய்[illegible] அவனும் நிந்தித்தான்,அதைப்பார்த்துக் கோபங்[illegible]ண்டு உன்னுடைய [illegible]லைவாழ்வு பேயிருந்து விளையாடுஞ் சுடலையாகிப்போகக் கடவதென்று ச[illegible] [illegible]யாலி வளர்த்ததேகம் இருக்கக்கூடாதென்று யோகத்தினாலே தன்னுடையதே[illegible]விட்டாள். அச்செய்கையுணர்ந்தார் பரமசிவன். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

உன்னிலாவு வஞ்சிசெல்ல வொருவனுவி யுய்யுமோ
தன்னிலா முடிக்குனின்று தழலைமொண் டிறைக்கையா
லன்னல்வெம்பி முனிவுகொள்ளு மளவினெற்றி விழிதனில்
விண்ணடுங்க மண்ணடுங்க வீரன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ள். எப்பொழுதுங் கூடவிருந்த பார்வதிதே[illegible]த்தை விட்டவனே ஒன்றியாகி யிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கியத்தை யடையுமோ குளிர்ந்தசந்திரன் தம்முடைய சிரத்திலே தானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச் சொரிகின்றபடியினாலே அதிக தாபமடைந்து இந்தத்தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற்றென்று கோபித்துக்கொள்ளும்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து வீரபத்திரர்ஆகாய வுலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படி தோன்றி[illegible]ர் எ-று. (௯)

மஞ்சுபற்றி யுடல்கறுத்து மணிம[illegible] [illegible]டியுடன்
சஞ்சரிக்கு மேருவென்ன விடிமுழ[illegible]கு[illegible]ழலின்வாய்
நஞ்சுகொப் புளிக்கநெற்றி நயனமு[illegible]கா திக்கமே
லஞ்சலித்த கையொடெங்க ளையன்வ[illegible] தோன்றினான்.

இ-ள். தேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்பு கறுத்து மயிலின்நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடன் சஞ்சரிக்கின்ற மேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடைய வாய் நஞ்சைக்கொப்புளிக்க நெற்றிக்கண் [illegible]திக்கச் சிரத்தின்மேல் வைத்துக் கூப்பிய கைகளோடு எம் ஐயராகிய வீரபத்திரர் வந்து தோன்றினார். எ-று.

ஒழித்தசிங்க வுரிபுயத்தி னுத்தரீய மாகவே
கழித்தெறிந்த வல்லியத்தி னதளிசைந்த கச்சையாய்
விழித்திமைக்கு முன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்த மேனியா
[illegible]ழைத்ததென்ன வென்னவென்ற ளையன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ள். இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தி[illegible]டைய தோல் உத்தரீயமாகவும் தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் விடப்பட்டுச் சுவாமியால் மரணமடைந்த புலியின் தோல் இடைப்புக் கச்சையாகவும் விழித்து இமைப்பதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லா மறைந்த தேகத்துடனே என்னை யழைத்தது என்ன காரணம் என்னகாரணமென்று வீரபத்திரர் வந்தார். எ-று.

[illegible]முக்கணத்த னீர்கொடாது கனல்கொடுக்கு முகிலென
[illegible]க்கன்வேள்வி ம[illegible]ந்தகர்த்து மீளுகென்று சாற்றினா
னக்கணத்தி னுவ[illegible]கபொங்கி யடிவணங்கி யேகினான்
பக்கநின்ற பூதநா[illegible]ர் பாரிடங்கள் சூழவே.

இ-ள். என்னை யழைத்த காரியம் என்னவென்று கேட்ட வீரபத்திரரைப் பார்த்து மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் சலத்[illegible] [illegible] யாமல் நெருப்புகளைக் கக்கும் மேகம்போற் போய்த் த[illegible]டைய யாகத்தை யழித்து வாவென்றருளிச்செய்ய அக்கண மே [illegible]பத்திரர் அதிக சந்தோஷமடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத் தொழுது பக்கத்தினின்ற பூதகூட்டங்களும் பேய்களுஞ் சூழப்போனார். எ-று. (எ)

நஞ்சுகொப் புளிக்குநாக நாலிரண்டு மாலையா
யஞ்சிரட்டி பூதநீல வாலவட்டம் வீசவே
குஞ்சரங்க ளொட்டையுங் குதம்பையாக விட்டவெண்
கஞ்சகத்தர் நால்வர்தூய கவரிநின்று வீசவே.

இ-ள். விஷம் கக்குகின்ற அஷ்டமா நாகங்களை மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்து பூதங்கள் நீலவர்ணமான ஆலவட்டம் வீசிக்கொண்டுவரவும் திக்கிலிருக்கும் யானைக ளொட்டையுங் காதிலே குண்டலமாகத் தரித்துக்கொண்டு வெள்ளைச்சட்டை யணிந்[illegible]ல்வர் பரிசுத்தமாகிய [illegible]மரம் வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர். எ-று. (அ)

தீயிருந்த வெம்மை விண்பிழிந்து தீர்த்திடும்
பேயிரண் றுனறு காகளம் பிடிக்கவே
வாயிரண் பாலுமாலை மதியிடந்த பூதமோ
ராயிரங் கமுந்தி ளூதபத்தி ரங்களே.

இ-ள். வடவாமுகாக்கினி குடிகொண் டிருந்த வயிற்றினுடைய பசியை மேகங்களைப் பிழிந்து குடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காளம் பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப் பிளந்து இரண்டு கடைவாயிலும் வைத்ததுபோல விருக்கும் ஆயிரம் பூதங்கள் முத்துக்குடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார். எ-று. (௯)

ளாயர் தந்தசங்கு கோடிகோடி மருகவே
தீயின்வாயி லூர்திதந்த சிங்கநாத மூதவே
சாயுமெண்ணில் காலர்மேதி தந்தகொம் பிசைக்கவே
யாயிரங்க ளிற்றெருத் தணைந்ததேரி லேறினான்.

இ-ள். இறந்திறந்து பிறக்கிற அனேககோடி விட்டுணுக்களுடைய கையிலிருந்த சங்குகளை அநேக பூதங்கள் வாயில் வைத்து ஊதிவரவும், இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடா கலைமானிவைகளுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்க ளூதவும், இறந்துபோன எமராசர்களேறிய எருமைக்கடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்க ளூதவும், ஆயிரம் யானைகள் கட்டியிழுக்கிற தேரி லேறினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௰)

சிலகணங்க ளானையான சிலகணங்க ளோடதே
யுலவுகின்ற சிலகணங்க ளோடுகின்ற வாசியாய்
மலைவுகொண்டு சிலகணங்கள் மனிதர்தேவ ராயினா
வலங்கைதானு மள்ளிலா தனந்தவேட மானதே.

அப்படி வீரபத்திரர் தேரி லேறினபோது சில பூதங்கள் யானைருபங் கொண்டன. சிலபூதங்கள் தேரினுருவங் கொண்டன. சிலபூதங்கள் குதிரையாயின. சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேருமாயின. அளவில்லாத பேய்க ளனந்தருபங்கொண்டு புறப்பட்டன. எ-று. (௰௧)

விரையே முடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாது மீளுமே
பாரவேழு பாருமுண்டு பசிகெடாது பட்டுமே
கூரவே லெறிந்துகால னுடுகொள்ளை கொள்ளுமே
போரையே விரும்பிமுன் னடந்துசென்ற பூதமே.

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்த பூதங்கள் எழு சமுத்திரத்து நீரடங்கவும் குடித்தாலும் விடாய் தீராமல் திரும்பும் பாரமாகிய எழுலகத்தையும் சாப்பிட்டுப் பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனுடைய நாட்டைக் கொள்ளைகொள்ளும் இப்படிப்பட்ட வலிமையுடையன. எ-று. (௰௨)

கொண்டமேலமை யுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீது சுற்றுமே
புண்டரீக ரண்டமும் புகைகொளுத்தி மீளுமே
யெண்டிசா முகத்தினாடி யாகசாலை தேடுமே
சண்டவாயு வென்னவங்கை தட்டியோடு பூதமே.

இ-ள். எழுமேகங்களையும் பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளும், அனேக பிரமாண்டங்களையும் புகையுண்டாக நெருப்பினாலே கொளுத்தும், எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயென்று தேடும், பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைக் கொட்டிக்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்னே யோடுகின்ற பூதங்கள். எ-று. (௰௩)

வெள்ளவாழி மதுநுகர்ந்து வீறுகின்ற சிலகணந்
துள்ளலந்து புவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்ற சிலகணந்
தள்ளுகின்ற பேர்களென்று சாய்க்கின்று நகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளு முடனெழுந்து பரிவுகொண்டு பாடுமே.

இ-ள். சிலபூதங்கள் வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்றிருந்த மதுவைப் பானஞ்செய்து அதனால் வீறுப்புமேலிட்டுச் சண்டைக்கு எழுந்தன. சிலபூதங்கள் நம்முடைய சுவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள் யாரென்றுகேட்க அவர்களைக்கொல்லுகிறதற்காக நின்று வீரநகைகொள்ளும். சிலபூதங்கள் நித்திரை செய்யும். சிலபூதங்கள் உடனே யெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைத் துதித்துப் பாடும். எ-று. (௰௪)

திர்சிலம்பு முரசசங்கம் விருதுடும்பை யதிரவே
தியகண்டை மணித்தவண்டை புரிமிதங்க மறுகநீள்
திகடந்து யாகசாலை கண்டுபூத கணமெலா
மதிநிமைந்த வானவோர்க ளையும்வாரி வீசினார்.

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே புல்லாங்குழல் சிலம்பு முரசு சங்கங்களும் விருதாகிய உடுக்கை முதலான வாத்திய முழங்கவும் மணி தவண்டை மிர்தங்கம் சதிக்கவும் வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப் பூதகூட்டங்களும் அத்தக்கனுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் தூக்கி வாரிவீசின. எ-று. (௰௫)

காரிலேறி மையிலேறி கடாவிலேறி யலகைமே
லேரிலேறி மகரமேறி யிரலையேறி யலகையாம்
பாரிலேறி மானமேறி பசுவிலேறி யெண்மருந்
தேரிலேறி வந்தவீரர் சேனைமாள மோதினார்.

இ-ள். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும் ஆட்டுக்கடாவிலேறுகின்ற அக்கினியும் எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும் பேய்வாகனனாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும் மான்வாகனனாகிய வாயுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களுந் தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டு வந்த வீரபத்திரருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள். எ-று. (௰௬)

வாளிசூலம் வேலுலக்கை வச்சிரங்க ணிச்சிவாள்
மீளிசேனை காவலாளர் வீழுமாறு வீசினார்
கூளிகா ளிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர் பரியெலா
மாளியோ டெடுத்தெறிந்த *வம்மனைக்கு நிகரவே.

இ-ள். திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம் சூலாயுதம் வேல் உலக்கை வச்சிராயுதம் மழு கத்தி இதுகளை வீரபத்திருடைய சேனைத்தலைவர்கள் விழும்படி பிரயோகஞ் செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதங்கள் புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் அம்மனைக்குச் சமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள். எ-று. (௧௭)

கூளிகா ளிரண்டுவீழ வமர்செய்பூத மோடவே
மலைவுகண்டு திக்குப்பாலர் வாகைமாலை சூடினார்
நலிதல்கண்டு வீரன்வாளி நாலிரண்டை யேவினான்
உலகபால ருடல்புகுந் துளமுமுண் டுலாயதே.

இ-ள். முன்னே எட்டுப்பூதங்களால் எறிபட்டு விழுந்த திக்குப்பாலக ரெட்டுபேரும் அந்த எட்டுப்பூதங்களும் கீழே விழவும் மற்றைப் பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவும் யுத்தம்செய்து வெற்றிமாலை சூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்ட வீரபத்திரர் எட்டுப்பாணத்தை விட்டார் அவைகள்போய் எட்டுப்பேருடலைத் தொளைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அமிர்தத்தை புசித்து சஞ்சரித்தன. எ-று. (௧௮)

மருங்கிழிந்து குயிலதாகி வச்சிரத்த னேகினா
னொருங்கியீச னளகையாளி நிருதிவாயு வருணனும்
சுருங்கிஇறார் கடாவிமேலேறி துஞ்சினா னழற்பிரான்
பெருங்கையேழு மீசனன்பர் பிறவிபோ லறுத்தனன்.

இ-ள். தேவேந்திரன் தன் வாகனத்தைவிட்டுக் குயில் வடிவங்கொண்டு ஓடினான். ஈசானன் குபேரன் நிருதி வாயு வருணன் இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள், எமன் இறந்தான், அக்கினி பகவானுடைய எழு கைகளையும் சுவாமி அன்பருடைய பாவங்களை அறுப்பதுபோல் அறுத்துத் தள்ளினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௧௯)

கச்சமற்ற வச்சமோடு கலையதான வெச்சனா
ரெச்சனாக வுயிரைவாரி யுடலுரித் தெறிந்தனன்
பச்சைவல்லி யன்னையான பன்னிகா திரண்டையும்
வச்சிரத்தி னலரிந்து மாமன்முன்பு சென்றனன்.

இ-ள். பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகாரிஷி பிராணனும் தேகமும் வேறாகக்கொண்டு உடலை உரித்து எறிந்தார் பார்வதியின் தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்சாதியின் இரண்டு காதையும் அறுத்துத்தள்ளி மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர். எ-று.

* அம்மனை மகளிரோடு மோர்விளையாட்டு.

மிக்கருந்து சோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்ற யாகநண்டு மொன்றுகொண்டு குன்றுபோற்
றக்கனை யெதிர்ந்தபோது தலையரிந்து தள்ளினா
னக்கணத்தி லொன்றுசென் றனாக்கனைத் தயின்றதே.

இ-ள். தேவர்கள் கூடிச் சோமபானஞ் செய்வதை நீக்கித் தனக்கு வீரபானமாகும்படி யாகசாலையிற் புகுந்து யாகத்தம்பத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலைபோல் கீழேவிழ அறுத்துத் தள்ளினார், அப்போது அந்தப் பூதகணங்களிலொன்று அரை நொடியிலேதானே தக்கன் தலையைத் தின்றுவிட்டது. எ-று. (௨௧)

பசுக்களேறு ருத்திரப் பசுக்களாவி தன்னையும்
வசுக்களாவி தன்னையு மறந்ததேவ ராவியும்
முசுக்கள்போ லொளித்திருந்த முனிவராவி தன்னையு
மசிக்கவீரன் விட்டசூல மள்ளியள்ளி யுண்டதே.

இ-ள். மாடுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரகூட்டங்கள் பிராணனையும் அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றுமுள்ள தேவர்களுயிரையும் குரங்குகள்போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனிவருடைய பிராணனையும் பரியாசஞ் செய்ய வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதம் எடுத்து எடுத்துத் *தின்றுவிட்டது. எ-று. (௨௨)

விழியிரண் டருக்கர்பல்லை வேறுதந்து வாணியா
மெழில்படைத்த துண்டநா விரண்டு துண்டமாக்கினான்
கழலமைந்த தன்றுதிக்க வயிர்த்துமுண்ட கலைநிலா
வழலனிக்கு மாறுதாளி லப்புவெண்ணெ யொத்ததே.

இ-ள். சூரியன் பற்களும் கண்ணும் தெரித்துக் கீழேவிழ அடித்துச் சரசுவதியைப் பிடித்து இண்டாக நாக்கரிந்தார். இலக்குமியை மூக்கரிந்தார். வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன் அக்கினித் தக்கனுடைய யாகசாலை நெருப்பை மிதித்ததனால் அந்த வெப்பந் தீர அப்பிய வெண்ணெய்போலானான். எ-று. (௨௩)

காயமண்ணில் விட்டதேவர் கரியமேனி யலகையாய்
மாயமாகி முன்னையாகம் வந்துதோன்றி யமர்செயத்
தூயசேனை யாயபேர் தொடர்ந்துசாக வமர்செய்தார்
பேயதா யிருக்கவும் பிணக்ககன்ற தில்லையே.

இ-ள். பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் கரிய தேகத்தையுடைய பசாசாகி மறுபடியும் முன் யாகத்திலே மாயமாய்த் தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய அவர்களை வீரபத்திரசேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆகையால் பேயாய்ப்போயுந் துக்கம் நீங்கவில்லை. எ-று. (௨௪)

* தின்றுவிட்டதென்றது, இங்குனம் பிளந்து கொன்றது. என்று கூட்டுக.

விதிபுணர்ந்த [illegible]மகுண்டம் வேறுபட்ட தென்னினும்
புதியசோறு மெள்ளினோடு பொரியுமிவாய் புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்[illegible] கடாமெடுத் தொழுகுபூதர் கூளிதன்
னுதாகுண்ட மனமெழுந்த வோமகுண்ட மானதே.

இ-ள். பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலை நாசத்தை ய[illegible]ந்தாலும் அதற்குபயோகமாக வைத்திருந்த சோறும் எள்ளும் பொரியும் ஒரு பூதம் வாயிற் கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களை யெடுத்து மட[illegible] வென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடைய வாய் ஓமகுண்டமாக[illegible] உதராக்கினியே நெருப்பாகவு மிருந்தது. எ-று. (௨௫)

அ[illegible] திக்குப் பாலரும் வசுக்களுங் குருக்களும்
முட்டரான மும்பதிற்று மூன்றுகோடி தேவரும்
பட்டபோது வவர்தமெய்கள் பழுதுறாது தன்னுளே
இட்டபூத வுதாமுன்னை யாகசாலை யொத்ததே.

இ-[illegible] அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் அஷ்டவசுக்களும் தலைவராகவந்த குருக்களும் முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள் தேகம் வீணாகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்கு முன்னே அவருடைய சேனைகள் சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப் பூதகணங்களுடைய வயிறு யாகசாலையை யொத்தது. எ-று. (௨௬)

கற்பகால முங்கெடாத கணமிதிக்க வமரர்த[illegible]
மற்பமா முடம்பு[illegible]த்த மாவிகார மொத்ததால்
பற்பல வியக்கர்சித்தர் பண்டிசிந்து குடர்களாற்
சர்ப்பயாக மொத்த[illegible]ன்று தக்கன்செய்த யாகமே.

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பினின்றும் பீரிட்ட உதிரம் யாகத்துக்கு நெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போ லிருந்தது பலபல யட்சர் சித்தர்களுடைய வயிறு பிதுங்கப்பட்ட அவர்களுடைய குடல் கொடிகொடியாகச் சிந்திக்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகஞ் செய்தலை யொத்தது அன்று தக்கன் செய்தவேள்வி. எ-று. (௨௭)

சிறந்ததிக்குப் பாலராதி தேவர்சித்தர் முதலினோ
ரிறந்திறந்து போகவேத னிமையிலே யியற்றினன்
பிறந்துவந்து வந்துபோர் பெருக்கினார் பிறந்தபேர்
மறந்துவிழ வீரன்மோதி மலரினானை மண்டினன்.

இ-ள். சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்கள் சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமன் நொடிப்பொழுதிலே யவரைப் படைத்துக்கொண்டே வந்தார். அவர்கள் மறுபடியும் யுத்தஞ் செய்தார்கள். அவர்கள் பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படி பிரமனை யடுத்து யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௨௮)

[illegible]த்ததேவர் மீளவுஞ் செருச்செயப் படைத்திடுங்
[illegible]த்தலங்கள் வீழுமாறு கமலனானை மோதினன்
*[illegible]த்தலைக்கொள் படையெடுத்து முண்டக[illegible]தார் சிந்தைசேர்
ப[illegible]மைந்தர் சென்னியும் படிக்குளே பரப்பினன்.

இ-ள். இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடி[illegible] சண்டை செய்யப் படை[illegible]ம் பிரமனுடைய கைகளை அறுத்துத் தள்ளினார். மூன்றுதலையுடை[illegible] ஆயுதத்தினாலே அவர் மனத்தில் உண்டாகிய புத்[illegible]மருடைய [illegible]லைகளையும் குத்திப் பூமியில் விழத்தள்ளினார் வீரபத்திரர். [illegible]

[illegible]ண்டகூட முண்டுமிழ்ந்த வாதிமாயன் மாசெய்த்
[illegible] டமேரு வெனவிளங்கு கருடன்மீது தோன்[illegible]
[illegible]விண்டவாளி வருடமாக வீரன்மார்பில் வீசினன்
கண்டதுண்ட மாகவீரன் கையில்வாளி யேவினன்.

இ-ள். அண்[illegible]ங்களை விழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விட்டுணு[illegible] சண்டைசெய்ய மூக்கையுடைய மேருகிரிபோல விளங்கிய கருடன்மேல் எறிக்கொண்டு அநேகம் பாணவருஷங்கள் வீரபத்திரர் மார்பில் பெய்ம்படியாகப் பொழிந்தார். அப்படிவிட்ட பாணங்களை எல்லாம் [illegible]ண்டமாகத் தன் கைப் பாணத்தினாலே அறுத்தெரிந்தார் வீரபத்திரர். எ-று. (௩௰)

வையமுண்ட மால்வெகுண்டு வாள்விதிர்த்து வீசினா
னையனங்கோர் வாளியா லறுத்தெறிந்[illegible]தா ரம்பினாற்
[illegible]ட்பரா வருத்தியாவி பருகினன்மெ[illegible] கருகினன்
கையிலாழி யேவினன்று னிந்த[illegible]லை காலிலே.

இ-ள். விட்டுணு வில்யுத்தம் பண்ணுகிறதற்குச் சத்தியில்லாமல் கோபங்கொண்டு ஒரு சத்தியை எடுத்துச்சுற்றி வீசினார். வீரபத்திரர் அச் சத்தியை ஒருபாணத்தைவிட் டறுத்தெறிந்து ஒருபாணத்தினாலே பாம்பைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்று விட்டார். அதுகண்டு துக்கத்தினாலே உடம்பு கறுப்பாய்க் கையிலேயிருக்கிற சக்[illegible]த வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகஞ் செய்தார். அது ஓடிவந்து சுவாமிகாலிலே விழுந்து பணிந்தது. எ-று. (௩௧)

எந்தைமுன் னளித்தவாழி யெந்தைதாளில் வீழவே
யந்தமெய் யொழிந்தபன்றி யரியின்வேட மாகியே
வந்துவந்து போர்தொடங்கி வாளின்வேலின் வவ்வினா
னுந்திவேறு[illegible] சேலதாகி வாரியீ தொளித்தனன்.

இ-ள். முற்காலத்திலே விட்டுணு ஆயிரம் தாமரைமலரைக் கொண்டு பரமசிவனைப் பூசித்து வருகிறபோது இவர் பத்தியைப் பரிசோதிக்கவேண்டி ஆயிரம் பூவிலே ஒரு பூவைச் சுவாமி மறைத்துவைத்தார். விட்டுணு பூசைசெய்து அருச்சனை பண்ணிக்கொண்டுவரும்போது ஒருபுட்பங் குறை

* மூத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்.

ய அதற்குப்பதிலாகத் தன்னுடைய தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் சுவாமிக்கு மனத்தில் சந்தோஷம்வந்துசக்கராயுதம்கொடுத்தார். அந்தச் சக்கரத்தைத் தாங்கிச் சுவாமிமேலேவிட அது பயந்து காலில்விழுந்தவர் இனிமேல் இந்த ரூபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்த உருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவும் ரூபமெடுத்து வந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்களை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார். அதன்பின்பு மிகவும் பயந்து மீனுருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து ஒளித்தார். எ-று. (௩௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணுண்ட நெடுமாலும் பழயபடி புவியுண்டு போனான், வேதன், தவியுண்டு தலைநாலுந் தனையுண்டா ரிமையவர் தந் தடியுண் டார், கவியுண்ட கனகுண்டம் பேயிறைச்சி யருந்துதன கலமே யானை, தவியுண்டு மனமகிழ்ந்தங் கெய்தமுனி வாரில்லா மவியுண் டாரே.

இ-ள். மண்ணையுண்ட விட்டுணுவுந் தோற்று மண்ணைவாயிற்போட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார். பிரமன்தவிர்த்து நான்குதலையும் அறுபட்டிறந்தார். தேவர்களுந் தண்டத்தா லடிபட்டு இறந்தார்கள். பூதகணங்கள் இரைச் சாப்பிடுகிறதற்கு ஓமகுண்ட பாத்திரத்தில் அவிர்ப்பாகங் கொடுப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினு லிறந்தார்கள். எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய் முடிந்தேற்பின் வின்னிறை பதம்பரவி யிசைத்தா னெல்லா, மங்களனுந் முனிவாறி யருள்சுரந்து மகத்திறந்தார்க் காவி யீந்து, மங்கரிய பதங்களெல்லாம் பழயபடி யுதவுதலும் வணங்கிப் போனார், சங்கரியை முன்பெற்று னென்றுபெற்றான் றனக்காட்டுத் தலைப் பெற்றானே.

இ-ள். இவ்விதத்தில் இவ்வாறாக யாகசாலையோடு யாவரும் நாசமடைந்த பிற்பாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்திற்குப் போய்ச் சுவாமியினுடைய பாதத்திலே வணங்கி அங்கேநடந்த சமாச்சாரமெல்லாஞ் சொன்னார். அது கேட்டருளிப் பரமசிவனுங் கோபமாறி கிருபை பிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடில்லாத அவரிடங்களை யவரவர்க்குப் பழயபடியே அருளிச் செய்தலும் அவர்கள் சுவாமீ நாங்கள் விவேகமில்லாமையினாலே செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று க்ஷமிக்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள். பார்வதியைப் பெற்ற தக்கனுக்குமாத்திரம் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராதம் அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில் வைத்துப் பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார். எ-று.

என்றுதன் றலையிழந்தோன் புதல்வியென வுரைக்குமாக்கு றிடுக்கண் ...ந், தன்றுறந் தவ்வேக சாதனத்தால் விடுத்திமயன் றவ

த்திறனும், முன்னாக மைநாகன் றனைப்பயந்த மேனையது மூபற்சியாலு, பின்னாக வவதரித்தா ளமரரெலாங் கலிபகப் பூவிசினாரே.

இ-ள். எனக்கு நாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நிந்தித்த தக்கனுடைய குமாரியென்று பழிப்பாக உலகம் சொல்லுமே யென்மையென்று பார்வதி அத்துக்கத்தினால் தன்னுடைய தேகத்தை யோகாக்கினியினாலே தகனஞ்செய்து இமயபருவதராஜன் தபோமகிமையினாலும் முன்னே மைநாகனைப் பெற்ற பிள்ளையைப் பெற்ற மேனாதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக் குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள். தேவர்கள் புஷ்பவருஷமாகப் பொழிந்தார்கள். எ-று. (௩௪)

சித்தாந்தந் தொன்மசத்தி சிவந்திசண்டாய் ஞானமிச்சை யியலின் மூன்று, கொத்தாகிக் குடிலைதரு நாதவிந்து விசண்டிலும் விரியின் மூன்று, கொழுகொம்பாகி, முத்தாகிச் சிவனிடந்தே யுருத்திரன்மாலயன்முதலா மூனைத்த மூலு, வித்தாகி நிலைறவாளைப் பயந்தவற்கு முடிந்த தவம் விளம்பலாமே.

இ-ள். சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்திலே ஒன்றாய் சொல்லப்பட்ட ஆதிசத்தியாய்ப் பின்பு அச்சியத்தில் நின்றும் பின்னாகத்தோன்றி ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி யென்று வேறுபட்டுப் பின்பு ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி யென்று வேறுபட்டுப் பின்பு குடிலையினுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்கு கொழுகொம்பாகி வகையாகிச் குடிலையினுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்கு கொழுகொம்பாகியும் சுவாமிக்குமுத்தாகியும் பரமசிவனிடத்தில் உருத்திரன் விட்டுணு பிரமன் முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்கு முதலாகிய வித்தாகியும் எங்கு நிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்கு முடிந்த தவப்பெருமையைச் சொல்லக் கூடுமோ. எ-று. (௩௫)

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனைவெல்ல மதன் வளர்க்குங் கரும்பே போன்றும், பலகலையுந் தெளிந்தயர்ந்து பந்துகழங் கூசல்பறிப் பயிலு நாளில், மலையாக விடத்திறைமறை நாதரு மொருநாள் மகிழ்வா யெய்தி, யுலகமெல்லாங் குடியிருக்குந் திருவயிற்று விலக்கணம்பார்த் துரைக்கலுற்றார்.

இ-ள். பார்வதி, இமாசல ராஜனுக்கும் மேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து மன்மதன் சிவனை வெல்லவில்வேண்டி அதற்கு வளர்த்த கரும்பையொத்துப் பலசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுப் பந்து, கழங்கு, ஊசல், விளையாட்டு முதலானவை செய்துகொண்டு வருகிற காலத்தில் மலையாசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்த நாரதர் ஒருநாள் வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்திருக்கு மம்மையுடைய இலட்சணம்பார்த்துச் சொல்லுவார். எ-று. (௩௬)

நெற்றியிலோர் புறத்தில்லை நேத்திரமுண் டாமொருகை நெடிய ரேகை, பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாத பாதமும்போய்ப் பவள மாகும், கற்றைநெடுங் குழல்... டையாகு மொருகைவ

ளை கழன்று போகு, மேற்றுவர விவைகளென மலையரசன் மனமுரு
கி யுவகை யானான்.

இ-ள். பருவதராஜனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சிலபொழுதி
லே நெற்றியின் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்தோன்றும், ஒரு கையிலே சூல
முண்டாகும் ஒருபக்கத்துத் தனம் மறைந்துபோகும். பாதிசரீரம் பச்சை
நிறம்போய்ப் பவளநிறமாகும். கூந்தலிற்பாதி சடைகளாகும். ஒருகையிலே
வளைகளில்லாமற் போகும். இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர் சொல்
லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச் சந்தோஷத்தை யடைந்தான். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க் கங்கை பாயும் பணிவரை மருங்கி லந்நாள்
ஐயநீர்ச் சடையான் வந்தங் கோர்தவந் தொடங்கக் கேட்டு
வையக மளித்தா டாதை வள்ளலைப் பணிந்து மாலை
யையநின் றவந்தாக் கேவல் கொடியென் றளித்துப் போனான்.

இ-ள். இப்படி நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டுப் பார்வதியே நமக்
குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன் மருமகனாகி வரவேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் பூமியிலே கங்கையைச் செலுத்
திக்கொண் டிருக்கிற அந்த இமயபர்வதத்தி லொருபக்கத்தில் பரமசிவன்
யாதோவொரு நினைவினாலே யோகத்திலிருக்கிறாரென்கிற வார்த்தை
வியாகித் தன் மகளாகிய பார்வதியையுஞ் சிலதோழிப்பெண்களையும் அழை
த்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை உம்மு
டைய தவத்துக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்
மையை விட்டுப்போனான் பருவதராஜன். எ-று. (௩௯)

ஓங்குமா லயன்மற் றுள்ளோ ரொழிவிலாத் தவம் புரிந்தால்
தாங்குமே றளிப்பான் றனோர் கருத்தினாற் றவஞ்செய் போதிற்
பூங்குழல் கனியும் போதா முஞ்சியும் புனலுங் கொண்டு
பாங்கியர் பலருஞ் சூழப் பணிவிடை பலவுஞ் செய்தாள்.

இ-ள். எல்லாத்தேவரினு முயர்ந்த விட்டுணு பிரமா மற்றவர்கள் பெ
ருமையா யொழிவில்லாத தவசு செய்தால் அவர்களுக்குவேண்டிய வரத்
தைக்கொடுக்கிற சுவாமி யாதோ ஒரு கருத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது
பார்வதி பழம் புஷ்பம் தருப்பை திருமஞ்சனம் முதலானவைகளைக்கொடு
த்துத் தன்னுடைய பாங்கிமார்களுடனே பலபணிவிடையுஞ் செய்துகொ
ண்டிருந்தாள். எ-று. (௪௰)

இங்கிவை யிருக்கத் தேவ ரியாவரு மிமையோர் கோவும்
பங்கயத் தவனை யெய்திப் பணிந்தனர் பதுமத் தோனும்
மங்கவர்க் கிருக்கை யீந்தா னவரவர் முகத்திற் சோர்வுங்
குங்குமக் குழம்பு தீந்த புயங்களிற் குழைவுங் கண்டான்.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படி யிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்
திரனுங் கூடிப் பிரமனைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமனும் அவர்களு

க்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்துப் பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்
திருப்பதையும் குங்குமம் பூசியிருந்த தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்
த்தார். எ-று. (௪௧)

வச்சிர மொடிந்தீ சானன் கணிச்சிவாய் மடிந்தங் காலன்
முச்சிரம் வளைந்து மற்றோர் படையெலா முறிந்துந் தேவர்
மெய்ச்சிர மகுட நீந்து மெலிந்தமை விளைப்பு மென்னென்
றச்சுரர் தமக்குக் கோமான் றாரக னழித்தா னென்றான்.

இ-ள். வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின்வாய்
மழுங்கியும் எமனுடைய சூலாயுதம் வளைந்தும், மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்
தும் தேவர்கள் சிரத்திலே யிருக்கிற மகுடம் பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தை
யடைந்தீர்கள். அவ்வருத்தத்தை சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திர
ன் தாருகாசுரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொல்லுகிறான். எ-று.

காலையம் புயத்தோன் சொல்வான் காலனாற் கனலாற் காற்றான்
மாலினா லென்னா லன்னா லவன்வலி தொலைக்க லாமோ
வாலையா மிடற்றான் சேயா யசலமா திடத்தே தோன்றும்
வேலனார் வெல்வா ருங்கள் சிறையெலாம் விடுப்பா ரென்றான்.

இ-ள். அப்படி தேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமன்சொல்லுவான்.
எமன், அக்கினி, வாயு, விட்டுணு இவர்களாலும் என்னாலும் உன்னாலும் அந்
தத் தாருகாசுரனைக் கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடைய பிள்ளையாய் இமாசல
புத்திரியான பார்வதியினிடமாக சுப்பிரமணியர் அவதரித்து அவனைக்
கொன்று உங்கள் சிறையை மீட்பாரென்று சொல்லுகிறான். எ-று. (௪௨)

யோகத்தி லிருக்கு மீச னுமைக்குநா ளளிக்கு மாறு
வேகத்தி னியற்று மென்றே யயன்விடை கொடுத்தான் மீண்டு
மாகத்தி லுறையுந் தேவர் மதனனை நினைந்தார் பாரன்
சோகத்தை யொழிக்குந் தென்றற் றேருடன் றோன்றிச் சொல்வான்.

இ-ள். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்கு மங்கிலியதாரணை
ஞ்செய்யும்படிச் சீக்கிரத்தில் முயற்சி செய்யுங்களென்று பிரமன் சகல
ருக்கும் உத்தரவு கொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்
மதனை நினைத்தார்கள். அவன் விடாய்தீர்க்கத் தருந் தென்றலாகிய தேரி
லேறிவந்து சொல்லுவான். எ-று. (௪௩)

எவன்றவ மழிக்க மாதரெவர்களை மயக்க நீவிர்
கவன்றதெந் தியாரெம்மை யழைத்ததென் கருமமென்று
னவன்றனை யிறைஞ்சிப் புல்லி யமரர்கோ னருளிச் செய்தின்
சிவன்றவ மழிக்க வேண்டி யழைத்தமை தெரியச் சொன்னான்.

இ-ள். மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழி
க்கவேண்டும். எந்தப் பெண்களை மயக்கவேண்டும். நீங்கள் வருத்தமடைந்த நிமித்தமாக
என்னை யழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இர

ண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித் தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனு டைய தவத்தை யழிக்கும்படி உன்னைவேண்டி யழைத்ததென்று தெரியச் சொன்னான். எ-று. (௪௬)

விண்ணுளார் மகவான் சொல்ல வெகுண்டுவேள் பயந்து கூறும்
பெண்ணலா ணலியா ணல்லர் பிறப்பிறப் பிறப்பு மில்லார்
கண்ணினு லளவை நூலாற் கருத்தினு லளவா வந்தத்
தண்ணிலா முடியார் செய்யுந் தவத்தையார் தவிர்க்க வல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்தி லிருக்கும் இந்திரன் சொல்லக் கோபித்துச் சுவாமிக்குப் பயப்பட்டுச்சொல்லுவான். தேவேந்திரனே சிவன் பெண்ணு மல்லர், ஆணுமல்லர், அலியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர், காட்சிப் பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலும் கருத்தினாலும் இப்படிப்ப ட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக் முடியையுடைய அந்தச் சுவாமி தவத்தை யழிக்கின்றதற்குயார்வல்லவர்.

கன்னிகை கவுரி யீசன் கதமிலாப் பிரம சாரி
சந்ததி மகிமையாலே யுயிரெலாந் தழையா நிற்கு
முன்னிய வுயிர்கள் போல வொடுங்கிடும் முன்பாற் செல்லு
மன்னிய பொருளும் தோன்றி மனதிலே யொடுங்கு மாபோல்.

இ-ள். அம்மனே கன்னிகை சிவனே குற்றமில்லாத பிரமசாரி இவர்களிருவருடைய சந்ததி மகிமையினாலே சகல உயிர்களு முண்டாகி வர்த்தி யாகும். முன் எப்படிசுவாமியினிடத்திருந்து சீவன்கள் உண்டாயினவோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும் மனத்திலே தோன்றிய அனேக வஸ் துக்களிலே ஒடுங்குவதுபோல். எ-று. (௪௭)

தாமத குணத்தாரென்பர் சங்கரித் திட்லா லீசன்
சேமமா முயிர்கட் கெல்லா மிளைப்பொழித் தருவர் தாக்கும்
மாமல குணமொன் றில்லை வடிவமிக் கனலா மென்கைப்
பூமலர் சொரிந்தக் காலும் புகையெழப் பொரிந்து போமே.

இ-ள். உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன் தமோ குணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள். அப்படி அன்று. உயிர்களுடைய இளைப்பை யொழிப்பதாகும். மற்றத் தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மல சம்பந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும் நெருப்பாகும். அவர் மேல் நான் புஷ்பபாணத்தை விட்டால் அவைகள் புகையாகக் கரிந்துபோ கும். எ-று. (௪௮)

உருவெனத் தெரியா தானை யுருவிலே டருவா னானை
யருவெனத் தெரியா தானை யிமைசெய லரிதெனன் றஞ்சி
வெருவரப் புகுந்தா னந்த வேளையில் வேளை நோக்கித்
தருவனத் திடையில் வாழுஞ் சதமக னுரைப்ப தானான்.

இ-ள். உருவென்று யாவராலும் தெரியக் கூடாதவனை யுருவமாகி யும் அருவமாகியும் இருக்கின்ற சிவனை அருவமென்றுந்தெரியாதவனை மிக

வும் யுத்தஞ் செய்து சயிக்கப்படாதென்று மன்மதன் பயப்பட்டுத் தன்னு டைய தானத்திற்குப்போகப் புறப்பட்டான். அக்காலத்தில் மன்மதனைப் பார்த்து கற்பகத்தருவி னிழலில் வாசஞ்செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொ ல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (௫௧)

மாயவ னுரத்தின் மீது மலரோனாவின் மீது
நாயகன் சிரத்தின் மீதும் பொருந்தவைத் தனலமே யன்றோ
காயுநற் கதிரின் மேனிக் கடைந்தது மெனக்கு மிந்த
வாயிர நயனந் தந்த செயலுமுன் றாண்மை யன்றோ.

இ-ள். விட்டுணு தம்முடைய மார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக் கொண்டதும், பிரமன் சரஸ்வதியை நாவில் வைத்துக் கொண்டதும், மகாதேவர் தலையிலே கங்கையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும் உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவோ சூரியனைச் சாயையில் கடையச் செய் ததும் எனக்கு ஆயிரங்கண் வந்ததும் உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோ வெ ன்றான் தேவேந்திரன். எ-று. (௫௨)

செல்வநின் றெமக்கா யங்கே சருவது தேவர்க்காகி
வெல்வது சிவனை வென்று கொடுப்பது காம வேட்கை
சொல்வது மறுக்க வேண்டா மெனச்சொல்லி ... ...
நல்வர ... ... வென்ன மதனவே ளையந்து கூறும்.

இ-ள். பின்னுந் தேவேந்திரன் சொல்வான். மன்மதனே எனக்காக அங்கே சென்று சிவனை ஜயித்து அவருக்குக் காமலாகிரி யுண்டாகும்படி செய்தால் அவருக்கும் புத்திரனுண்டாகும் அந்தப் புத்திரன் அசுரர்களைக் கொன்று தேவர்களைப் பிழைக்கும்படி செய்வார் அதற்கு நீயே காரண மாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன வார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று ... யைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்வரத்தைக் கொடுவென்று கேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச் சொல்வான். எ-று. (௫௩)

அரனிடம் மலையென்றாலு மடுத்தவை யாதென்றாலும்
வரம்பெற விசைந்து நானும் வாகுபெறவென்றாலும்
கரும்பெனுஞ் சிலையா லைந்து கணைதொடு ... ... [போருங்.
கரும்பெனுங் குணத்தால் வெல்வே னெனச்சொலித் தொழுது ...

இ-ள். தேவேந்திரனே சிவபெருமான் ... ... வாகுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாகுயே நன்றாக எற்றுகின்ற ... ... னும் என்னுடைய கரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுஷ்பபாணங்களினாலும் ... ... கனாலும் நிலைபொருந்திய ... ... செயித்துப்போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து ... ... (௫௪)

னான் மன்மதன். எ-று.

சந்தன மணமுந் தெய்வத் தமிழ்ப்புது மணமும் ...
வந்தது மலயத் தென்றல் வாசமும் ... ... சேர்த்த

திங்குவு நிலவாம் வெள்ளை வலையினை யெறிந்த தெங்குப்
கொந்தல மிளமா வெல்லாங் கோகில முழங்கிற் றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் சிவனை சயிக்கும்படி புறப்படும்போது பொதிய மலையிலிருந்து அவ்விடத்தில் தங்கிய சந்தனவாசனையும் இவ்யமான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தென்றற்காற்று வந்தது. வசந்தமாகிய மந்திரியும் வந்து சேர்ந்தான். சந்திரனும் கிரணமாகிய வெள்ளை வலையினை நான்கு பக்கமும் வீசினான். புஷ்பக் கொத்துகளையுடைய இளமையுள்ள மாமரத்திலெ ல்லாங் குயில் முழங்கியது. எ-று. (௩௬)

மல்லிகை முகையாஞ் சங்க மதுகர முழக்கஞ் செய்ய
முல்லைசண் பகம சோகு முளரிய முதலா யுள்ள
வெல்லையின் மலருந் தேறு மிசைத்தன னிரும்பைச் செம்மைக்
கல்லினை யுருக்குஞ் சொல்வார் குறிஞ்சியாழ் காந்திற் கொண்டார்.

இ-ள். மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்திக்கின்ற வண்டுகள் அச்சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிற வீரனாகவும் விளங்க முல்லை, சண்பகம், அசோகு, தாமரை முதலாகிய கணக்கில்லாத புஷ்பங்களின் தேனையும், நான்கு பக்கமு மிறைத்துக்கொண்டெடினமாகிய இரும்பு, கல், செம்பு, இதுகள்கூட உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள் குறிஞ்சியாழென்னும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள். எ-று. (௩௭)

பொங்கிய விடுக்க ளான புகாணி முகத்துஞ் செக்கர்
தங்குசிந் தூர மாகுந் தனியிருட் கரியுங் கிள்ளைப்
பைங்குர கதமுஞ் செல்லப் பணைமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மங்கைய ரெனும்போர் வீரர் வடிக்கண்வாள் விதிர்த்துச் சென்றார்.

இ-ள். மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாகவும் செவ்வானம் ஒரு திலதப்பொட்டாகவும், விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற இருட்டாகிய யானையும் பசுமை பொருந்திய கிளியாகிய குதிரையும் நடக்கப் பருத்த முலையையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். எ-று. (௩௮)

வளைணிய கரும்பு மைந்து குலமலர்க் கணையுங் கொண்டு
வாணுத லிரதி செல்ல மகரகே தனத்தி னோடு [கி
தாணுமா வனத்தைச் சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான் றனைக்கண் டஞ்
நாணிஞ னறுகால் வண்டு நாணின னடுங்கி னானே.

இ-ள். வளைவாகிய கரும்புவில்லையும் புட்பங்களாகிய ஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்தி நெற்றியையுடைய இரதிதேவி கூடவர மீனக்கொடியுடன் பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்

ந்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்தச் சுவாமியைப்பார்த்து இவரை எவ்வாறு செயிப்போமென்று பயந்து வெட்கத்தை யடைந்து நடுங்கினான். வண்டை நாணாகவுடைய மன்மதன். எ-று. (௩௯)

வெளித்தலத் தெதிர்த்தா லென்ன விளையுமோ தனக்கென் றெண்
யொளித்தனன் முன்னே பின்னே யுமையவள் வரவு கண்டு [ணி
களித்தன னயக்க மாமோ கனத்தாக வில்லை
வளைத்தன னளிநாண் பூட்டி வடிக்கணை தொடுத்தான் மாரன்.

இ-ள். நேரே வெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நமக்குண்டாகுமோ வென்றுநினைத்து சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தபோது பார்வதி அக்கடவுள்முன்னே பணிவிடைசெய்ய வருதலைக் கண்டு பெண்துணை நமக்கிருக்கிறதாயினுலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்துமோகத்தை உண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தை இறைத்துவில்லைவளைத்துநாணேற்றிப் பாணங்களைத் தொடுத்தான் மதன். எ-று. (௪௦)

ஒருகரும் புருவச் சாப மொடியினு முலக மீன்
றிருகரும் புருவச் சாப முளவெனு மெழுச்சி யாலே
பொருசரனை தொடுத்தான் சென்று புரஞ்சுடு நகையி றைவ
னுருக்கனை [illegible] யான் மார னுடலெல்லாங் கொளுத்திற் றன்றே.

இ-ள். மன்மதன் தானெய்தசரத்தால் ஒரு கரும்பு உருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்றன நமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை யென்கிற செருக்கினாலேபோய் அனேக பாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்த நகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அம்மன்மதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச் செலுத்தினார், அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பை யெல்லாங் கொளுத்தி விட்டது. எ-று. (௪௧)

நெருப்பென்னை யென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்பட்டது, கண்ணையென்ற சொல் மெய்கெட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்றது.

அருக்கனெவன் பஞ்ச போல வழற்கண்ணா லனங்க னான
திருக்குலங் கனலக்கண்டு தேவருந் திசையி னோரும்
வெருக்கொள வொளிந்தார் பூத கணத்துடன் விடையி னுமும்
பொருக்கென மறைந்து வெள்ளிப் பொருப்பிடை புகுந்தா னன்றே.

இ-ள். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுகிய மாறுபாடு பொருந்திய மனத்தை யுடையவன் எரிந்துபோகக் கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அவ்விடம் விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார். எ-று. (௪௨)

சங்கரன் மனத்தந்த வேண்டி யுமையுநற் றவமே செய்தா
ளங்கது புகலு மாறேழ் முனிவருக் கமலன் சொன்னான்

மங்கல வேள்வி செய்த முனிவரு மகிழ்வா யெய்தித்
துங்கவெற் பிறையார்க் கித்தைச் சோபனஞ் சொல்லினார்கள்.

இ-ள். பரமசிவன் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளப் பார்வதி தவஞ் செய்கிறாள் அவள் வந்து சேரச் சத்தரிஷிகளை யழைத்து பருவத ராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன் பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்து கொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார். அந்தப்படியே அந்த எழுபேரும் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய் இந்தச் சோபன சங்கதி சொன்னார். எ-று. (௬௰)

மலையிறை மகிழ்ந்தா னந்த மலையிறை புதல்வன் வள்ளல்
குலமது [illegible]தார் நாமங் குடிப்பெய ரேது வாழுந்
தலமது [illegible]து மென்றான் றவத்தவர் நகைத்துச் சொல்வா
ரலகிலான் பிறப்பு நல்ல கிளையென வறிவித் தார்கள்.

இ-ள். ரிஷிகள்போய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான், அவன் பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன் என்ன சா[illegible]ருக்கு[illegible]தகப்பன் பெயரென்ன? குடிப்பெயரென்ன? அவரிருக்[illegible]மூரெது? சொல்லுங்களென்றுகேட்டான். அதைமுனிவர்கேட்டுநகைத்துச் சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர் நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். எ-று.

பொருந்ததோ ருவனை [illegible] பிறைமுடி யன்பேர் நாளிற்
பொருந்தமு நாளுந் தோந்து புனிதரைப் புகழ்ந்து போற்றி
விருத்தியார் வரவு நாளுங் குறித்திறை [illegible]டுத்தா னன்னோர்
பருந்தகங் கையினாற் கிந்தப் படியெலாம் பணிந்து சொன்னார்.

இ-ள். அப்படி சத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராசன் முதலானவர்களெல்லாம் மகா சந்தோஷத்தை யடைந்து சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவன் பிறந்த நட்சத்திரத்திற்கும் அம்மைபிறந்த நட்சத்திரத்திற்குந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ் செய்கிற காலமு மறிந்து நிச்சயஞ்செய்து ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்து வணங்கி விருத்தி பொருந்திய திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையும் எழுதிக்கொடுத் தனுப்புவித்தான் அந்த எழுரிஷிகளும் கங்கையைத் தரித்த சுவாமிக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச் சொன்னார்கள். எ-று. (௬௨)

இமையவெற் பிறைவ னோலை முக[illegible]மேழ் கிரிக்கு மேருச்
சிமையமால் வரைக்குஞ் செம்பொற் றிகிரிமா வரைக்கு மேழு
தமரவான் கடற்குஞ் சித்த சாரணர் முனிவோ ருக்கும்
அமரா னவர்க்கும் வஞ்சி மணத்தினை யறிவித் தார்கள்.

இ-ள். இமைய பருவதராசன் பார்வதி யம்மை திருக்கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அநேக தூதர்கள்கையில் கொடுத் தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்தகுல பருவதங்களுக்கும் கொடிமுடி பொருந்திய மேருவுக்கும் சக்கிரவாள

கிரிக்கும் ஒளியையுடைய சத்தசமுத்திரத்திற்கும் சித்தர் சாரணர் முனிவர் தேவர் முதலானவர்களுக்கும், அம்மை திருக்கலியாணத்தை தெரிவித்தார்கள். எ-று. (௬௩)

ஓலைகண் டளவே சேர்ந்த வுததிக ளேழும் பூமி
மாலையாய்ச் செல்லு கின்ற மகிமைசேர் நதிக ளேழும்
நீலமே முதலா யுள்ள கிரியெலா நெருங்கிச் சென்ற
கோலமா முனிவோர் சித்த ரிமையவர் குழாங்கொண் டார்கள்.

இ-ள். ஓலையைக்கண்டவுடனே எழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமிக்கெல்லாம் மாலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற [illegible]கிமை பொருந்திய ஏழுநதிகளுக்கும் நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுல பருவதங்களுக்கும் அதிஷ்டமானமாகிய தேவதைகள் நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள். முனிவர்களும் சித்தர்[illegible]தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து வந்தார்கள். எ-று. (௬௪)

கூட்டங்கூட்ட மாகச் சேர்ந்து வந்தார்கள் விண்ணை
அட்டதிக் கனைத்துந் தோரூ் கொடிகளா லடைத்தார் வீதி
மட்டறு விமானந் தன்னால் மாலையான் மறைத்தார் வெ[illegible]
நெட்டிலை யரம்பை பூக நிரைகளாய் நிறைத்தார் [illegible]
றட்டிய புழுகி னாலே மெழுகினார் தரைக ளெ[illegible]

இ-ள். எட்டுத்திக்கையும் தேரினாலும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும் நிறைத்து விட்டார்கள் ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் நிறைத்து விட்டார்கள். வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும் கமுகுகளையும் நிரைநிரையாக நட்டு அலங்காரஞ் செய்தார்கள் மலையிலிருக்கிற புழுகைக் கரைத்துத் தரைகளெல்லா மெழுகினார்கள். எ-று. (௬௫)

தோரணஞ் சமைத்தார் முத்தின் றொடையெலாந் தொடுத்தார் வி[ண்ணி]
பூரண கும்பம் வைத்தார் புதுமணி விளக்கு மிட்டார்
ஆரண வுலகு மற்றை யளகையு மமரர் நாடு
நாரண னுலகும் வந்து காணவே நாளு மாறே.

இ-ள். தோரணங் கட்டினார்கள். அதில் முத்துமாலைகளைத் தொங்கவிட்டார்கள். ஆகாயகங்கைகொண்டுவந்து பூரணகும்பம் வைத்தார்கள். நாதமாகிய இரத்தின விளக்குகள் ஏற்றினார்கள். பிரமலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள். எ-று. (௬௬)

மணிவிளக் கனைய மின்னை மலையர மகளிர் கூடிக்
கணிமலர்க் கங்கை யாட்டிக் கலையினான் மருங்கை கூட்டிப்
பணிமலி யாரம் பூட்டிப் பரிமளத் தாமஞ் சூட்டி
யணிநுதற் றிலகந் தீட்டி யருமறைச் சடங்கு செய்தார்.

இ-ள். இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியை மலையிலிருக்கிற பெண்கள் கூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ் செய்வித்து இடுப்புந் துவளும்படி சேலைகட்டி ஆபரணங்களும் முத்துமாலையும்

பூட்டிப் பரிமளம் பொருந்திய நறுமலர்மாலை சூட்டி அழகிய நெற்றியிலே திலகப்பொட்டு அணிந்து வேதவிதிப்படிச் சடங்கு செய்தார்கள். எ-று. ()

பூமணக் கோலஞ் செய்த பொடியணி புனிதனைத்
தாமணக் கோலஞ் செய்யச் சதுர்முகன் முதலோர் தீண்டித்
தூமணித் துகில்கள் சாத்திச் சுரர்தரு மாலை சாத்தி
மாமணிப் பணியை நீக்கி மாமணிப் பணிகள் பூட்டி.

இ-ள். வாசனை பொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்த மாரனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அப்புட்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமன் முதலானவர்கள் கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ் சாத்திக் கற்பகப் பூமாலை தரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழற்றிப்போட்டு மாணிக்க ரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்தார்கள். எ-று. (சுஅ)

சடையிளம் பிறையைத் தங்க ளிறையெனத் தனைந்து சூழ்ந்த
உடுகுல மென்ன முத்தா லொளிவிடு மகுடஞ் சூட்டி
அடைவுடன் விழியாந் திங்க ளாதவர் காதின் மீது
குடியிருந் தனைய செய்ய குண்டல மிரண்டுஞ் சாத்தி.

இ-ள். சுவாமியினது சடையிலே தரித்த பிறையைப் பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக் கூட்டங்கள்போல முத்துக்கள் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப் பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியர் இருவரும் காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டு குண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள். எ-று. (சுகூ)

வரம்பெற்ற திருமால் சாத்து மலர்விழிக் கரிய சோதி
பரம்பிய தனைய நீலப் பருமணிச் சிலம்பு சாத்தி
விரும்பிய கோலஞ் செய்நா ரிறையுமால் விடைமேற் கொண்டார்
சரம்பையர் நெருங்கித் தண்ணீ ராஞ்சனங் காட்டி னார்கள்.

இ-ள். விட்டுணு வரம் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்களி லொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினாரே அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச் சோதி காலைச்சுற்றிப் பரவினதுபோல நீலமணிகளா லிழைத்தசிலம்பைத் தரித்து சர்வத்திராரும் விரும்பத் தகுந்த அலங்காரஞ் செய்தார்கள் பரமசிவன் விட்டுணுவேயுருமாகிய ரிஷபத்தி லேறினார். அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலாலாத்தி யெடுத்தார்கள் எ-று. (எய)

குலவுமா லனுகிப் போற்றக் குமுதவாய் மலர்ந்தான் கஞ்ச
மலரினோன் வணங்கச் சற்றே மணிமுடி யசைத்தான் விண்ணோர்
தலைவனோ டிரின் றேத்தத் தனிநகை புரிந்தான் றேவர்
பலரும்வந் திறைஞ்சி யேத்த வவர்க்கெலாம் பார்வை யீந்தான்.

இ-ள். விட்டுணு சுவாமியின்முன்னே வந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற்பூப்போலுந் திருவாய் மலர்ந்து வாருமென்றார். தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற பிரமன் வந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தினகிரீட மிழைத்த திருமுடியை

யசைத்தார்: தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்புன்சிரிப்புகொண்டார். மற்ற தேவர்க ளெல்லாரும் வந்து வணங்கக் கிருபைக் கண்ணினாலே பார்த்தருளினார். எ-று. (எக)

கலித்துறை.

முடித்த கங்கையாற் பிறைக்கெழுந் தொழுக்கமேன் முளைத்து
வெடித்த தாமெனத் தவளவான் கவிகைமேல் விளங்க
வடித்த கங்கையி னருவியு மம்புலிக் கொழுந்துந்
தொடுத்து வீழுமா றெனவிரு கவரிக டுலங்க.

இ-ள். சடையிலே வைத்த கங்காசலத்தினால் பிறையானது கொழுந்துவிட்டு அரும்பாகிப் புட்பித்ததென்று சொல்லும்படியாக வெள்ளைவட்டக்குடை பிடிக்கவும் அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும் சந்திரனும் சேர்ந்து விழுந்தனபோலும் இரண்டு சாமரம் வீசவும். எ-று. (எஉ)

திருவி னாயக னடப்பைகொண் டொருபுறஞ் சேரத்
தருவி னாயகன் களாஞ்சிகொண் டொருபுறஞ் சார
விரவி நான்முக னாலவட்டங் கொடு விசப்
பரவி நாரதர் தும்புரு விருபுறம் பாட.

இ-ள். இலட்சுமி காந்தராகிய விட்டுணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு பக்கம் வரவும் கற்பகதருவிற்கு நாயகனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம் எடுத்துக்கொண்டு வரவும், பிரமன் சமீபத்தில் நின்று ஆலவட்டம் வீசவும், தும்புரு நாரத ரிருவரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம் பாடவும். எ-று.

கூற்ற வனவன் கனகபா துகைகொடு குறுகத்
காற்று வேந்தனுந் திசையெலா நறும்புகை காட்ட
வேற்று வாகனக் கடவுளுஞ் சிவியவா னெடுப்பத்
தோற்று மாதவர் கலைமதி விளக்கொடுஞ் சூழ.

இ-ள். எமன் தங்கத்தினாற் செய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக் கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவான் திக்குகளெட்டிலும் அகிற்புகை சாம்பிராணிப்புகை காண்பிக்கவும், ரிஷபத்தி லேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டு வரவும், சூரியர்க ளநேகரும்சந்திரனேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டு வரவும். எ-று. (எங)

சுரம டைந்தநயர் துகிலின்மஞ் சிகைபல சுமப்ப
வரவ மங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந் தணுகப்
பரவு கின்னரர் முதலினோர் வீணையார்ப் பரிக்கப்
பொருவி லான்மறை நடந்திறை தலைமையைப் புகழ.

இ-ள். [illegible] தேவகன்னியர் அநேகர் வஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வரவும், நாகலோகப் பெண்கள் நவரத்தினங்களிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுமந்துகொண்டு வரவும், கின்னரர் கிம்புருடர்

வீணைவாத்தியஞ் செய்யவும் நான்கு வேதங்களுஞ் சமீபித்துச் சுவாமியெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்து முறையிடவும். எ-று. (௭௫)

கிரக மேழுமெண் வசுக்களு முனிவருங் கிளர
வரகர் விஞ்சைய ரிமையவர் மகிழ்ந்துகண் டுருக
விருநாங்களா றுருத்திரர் மலர்மழை யிறைப்பத்
திருவும் வெண்கலை மடந்தையு மிமசலந் தெளிப்ப.

இ-ள். சந்திரர் சூரியர் இருவருந் தவிர மற்ற யேழு கிரகங்களும், அஷ்ட வசுக்களும், முனியீசுரர்களுங் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள் பார்த்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்து உருக ஏகாதச ருத்திரர்களும் இரண்டு கைகளாலும் புட்பங்களை வருடமாக விறைக்க இலட்சுமியும் சரஸ்வதியும் பனிநீர் தெளிக்கவும். எ-று. (௭௬)

திக்குப் பாலகர் தெரிவையர் திசைதொறுந் திகழ
மிக்க மாதர்க ளெழுவருஞ் சோபனம் விளம்ப
விக்குநேர் மொழி நீர மகளிர்வாழ்த் தெடுப்பத்
தக்க விஞ்சையர் மகளிர்பல் லாண்டிசை தழங்க.

இ-ள். திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளிலின்று சேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோபனம் பாடவும் கருப்பஞ்சாறுபோல் மாதுரியம் பொருந்திய வார்த்தைகளுடைய நீர மகளிர் வாழ்த்துச் சொல்லவும், தருந்த வித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டு கூறவும். (௭௭)

கண்டை பேரிகை குடமுழா மத்தளந் துவைப்ப
மண்ட மல்லரி சல்லரி வலம்புரி யொலிப்ப
வண்ட கோளகை மடந்தையர் சிலம்பொலி யதிர்ப்ப
வெண்டி சாமுகந் தனிதுமென் பிரம்பொலி யிசைப்ப.

இ-ள். மணியோசையும், பேரிகை, குடவாத்தியம, மத்தளவாத்தியம். காகளம் சப்திக்கவும், மல்லரி சல்லரி சங்கங்கள் கோஷிக்கவும் தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத் திக்கிலும் நந்திதேவர் வருகிற கூட்டங்களை விலக்க அடிக்கிற கூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினது சப்தம் பிரகாசிக்கவும். எ-று. (௭௮)

என்றும் வெள்ளியாம் வரையடி யிறங்கிய விடப
மன்னல் சேனையின் முழுந்திமை யிந்தல மடைந்த
விண்ணு மண்ணும் வெளிமற நெருங்கிய விமானம்
மண்ணுமால் விடை நெறிகடந் தடைந்தது பதியே.

இ-ள். யாவராலுந் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட கைலாயகிரி யடிவாரத்தில் ரிஷபவாகன மிறங்கியது சுவாமியினுடைய சேனையின் முன்னணி இமையபர்வதத்தை யடைந்தது ஆகாயமும் பூமியும் எள்ளிருக்க விடமில்லாமல் விமானங்கள் நெருங்கின அலங்கரித்திருக்கின்ற [illegible]னுவாகிய ரிஷபம் சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங் கடந்து இமயபர்வதராஜன் பட்டணத்தில்வந்து சேர்ந்தது. எ-று. (௭௯)

இமகிரிப் பதியடைந்தது மிமகிரி மடவார்
நிமலனார் திருவழகெலாம் விழிகளா னிறைந்தா
ருமைதவத் திறுக்கழிவில வெனப்புகழ்ந் தரைந்தா
ரமர்செய் காமனை யழித்தகண் ணெதுவென வுரைந்தார்.

இ-ள். அப்படியே சிவன் இமயாசலத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்த மலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் சுவாமியின் அழகைப்பார்த்துப் பார்வதி செய்த தவத்துக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல் பலன் சித்தியாயின வென்றார்கள் அவர்களில் யுத்தத்துக்கு வந்த மன்மதனை எரித்தகண் எதுவோ அந்தக் குரூரமான கண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள். (௮௰)

ஆடமா ளிங்கிருந்தவு முலகெலா மயர்ந்த
யோகமீ திவரிருந்தமை யான்மத னுடலெரி ந்தா
போகமீ திவர் விருப்புற வுயிர்க்கவை புணர்ந்த
மோகமாந்த முதலவர் சொச்சிலர் மொழிந்தார்.

இ-ள். மன்மதன் தேகத்தையுடையவனு யிருந்தபோது இவர் போ[illegible] விகாரமில்லாகத்திலே யிருந்ததனுலே உலகத்திலுள்ள சகலமெல்லாம் மல் அசந்து கிடந்தன மன்மதன் தேகம் போயும் இவர் போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினுலே சகலருக்கும் போகத்தி லாசையுண்டாகிறது ஆனபடியினுலே மோகத்தை யுண்டாக்குகிறவர் இந்தக் கைவேளையன்றி [illegible] சொன்னார்கள். எ-று.
வேறொருவரு மில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் [illegible]

மையலார்ந்தவர் கலை யழகிய மொழின்மிகு வடிவி
னெயிர்ந்திவன் நிலையெனத் தினைமதித் தவிலந்
தியிடத்துடல் கொடுத்திடத் தவத்தினாற் பிறமெ
யாயுமுந்தம யழிப்பதோ வெனச்சில ருரைந்தார்.

இ-ள். மோயஞ்செய்கின்ற கருப்புவில்லைக் கையிற் றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்த சுவாமியினுடைய வடிவாகிய அழகில் அயிர்த்திலொருபங்கு காணுது அதனுலே அவனை இகழ்ந்து தன்னை மதித்துத் தியினுலே அவனைக் கொளுத்திப் போட்டது அயோமயமானதே யோ ஆராய்ந்தெடுக்கத் தகுந்த உத்தமர்கள் ஆனால் அப்படிச் செய்வார்களோ வென்று சில மாதர்கள் சொன்னார்கள். எ-று. (௮௨)

மாதுலன்பெருங் கிளைஞரு மருகனுர் திறனும்
காதலம்பினு லெதிர்கொடு தழுவினர் கலந்தா
ராதியந்தமு மதனிலே யளவிட வரியோன்
சோதியன்பர மிடிந்தினி நிழித்தவர் விடைமுன்.

இ-ள். மாமனுகிய பர்வதராஜன் சுற்றத்தார் முதலிய சேனைகளும் மருமகனுகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனைமுகமு மிருந்த ஆதியோடு கூடினவர்களா[illegible]ள திரெதிராசமந்து ஒருவர்க்கொருவராகத் தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலு[illegible]யில்லாத அளவிடப்படாத சோதிசான் பிரமவிஷ்ணு பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங்கினார். எ-று. (௮௩)

இலகுமங்கைய ரனேகர்தீ ராஞ்சன மெடுப்ப
வுலகபாலக ரிருமருங் கினுநடந் தொதுங்கத்
திலகமாதவ ளிருகைமே லொருகரஞ் சேர்த்திட்
டலகிலாமணி யிழைத்ததோர் மண்டபத் தணைந்தார்.

இ-ள். இப்படி சுவாமி சிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுள்ள அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தி எடுக்கவும் அஷ்டதிக்குப்பாலக ரெட்டுப்பேரும் சுவாமியி னிருபுறத்திலும் நடந் தொதுங்கி வரவும் எல்லா ருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டு கைமேலும் தம்முடை ய ஒரு கையைச் சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட் டிருக்கின்ற மண்டபத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். (அச)

அரியமண்டபத் தமைந்தபீ டிகையின்மீ தமைந்தார்
வரையிடப் பிறந்தமை வளர்முலை சொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந் தருள்குடி யிருக்கும்
திருமுகந்தனை யிறையவன் வலப்புறஞ் சேர்ந்தார்.

இ-ள். சுவாமி அருமையாகிய அந்த மண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்தி லெழுந்தருளினார் தன்னுடைய மலைபோலே யிருப்பதனால் அந்தத் தனங்களே இவர்கள் மலைமேலே பிறந்தார்க ளென்று காண்பிக்கும்படியாக வருகிறமாதர்களுடைய நிறம் புட்பம்போலும் கைகளி லேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியாக விருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வதியைச் சிவனுடைய வலப்புறத்திலே உட்காரவைத்தார்கள். எ-று. (அரு)

முன்னையாரணன் வதுவையின் சடங்கெலா முடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்துநெய் சொரிந்துமந் திரத்தா
லென்னையாளுடைய யிறைவனு மேழுல கீன்ற
கன்னிசெங் கரம்பிடித்து வலஞ்செய்தா னங்கியை.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்க அந்த வேளையில் பிரமன் கலியாணச் சடங்கை விதிப் படி முடிக்க என்னை யாட்கொண்ட பரமசிவன் அக்கினியிற் பொரியிறை த்து நெய்யாகுதிசெய்து முன்னமே ஏழுலகத்தையும் பெற்ற அம்மை கை யைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரம் வலமாகச் சுற்றிவந்தார். எ-று.

ஒற்றை வால்வளை யொலித்தது மருமறை யொலித்த
சுற்றும் வானவ ரிருடியர் மலர்மழை சொரிந்தார்
பற்றி யாசனத் திருந்தன னனைவரும் பணிந்தார்
பெற்ற தாதையோ டன்னையும் பணிந்தனள் பெருமான்.

இ-ள். வெண்மை பொருந்திய ஒப்பற்ற சங்க முழங்கவும் நான்கு வேதங்களும் சப்திக்கவும் நான்கு புறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும் சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்த ருளினார் அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ் செய்தார்கள் பார்வதியா னவள் அவள் தாயையுந் தகப்பனையும் வணங்கினாள். எ-று. (அஎ)

எரித்த காமனைத் தருதியென் றிமையவ ரயன்மா
லொருத்த ரின்றியே யிறையவன் மகிழ்ச்சிகண் டொத்தார்
மரித்தகாமனை யழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளல்
பெருத்த வன்பினு லனைவரும் விடைகொடு பெயர்ந்தார்.

இ-ள். தேவர்களும், பிரமனும், விஷ்ணுவும் மற்ற யாவரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்த பிரியத்தைப் பார்த்துச் சுவாமி நீர் முன்னே எரித்த மன்மதனை எழுப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக் கொடுத்துக் கிருபை செய்தார் பரமசிவன். பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார் கள். எ-று. (அஅ)

அறற்பி வண்ணனுங் கவுரியு முருகி யொன்றுகி
மறத்த வானையைக் குமரனும் பயந்தனர் மகிழ்வாய்
விறித்த வேலினைக் குமரனுங் களித்திறை விடுத்தான்
கொறித்த தாருக னுயிர்குடித் தவந்தனன் குமரன்.

இ-ள். அப்படியேதிருக்கலியாணம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் அம்மை யும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச் சேர்ந்து வலிமை பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரரையும் சிவசுப்பிரமணியரையும் பெ ற்றார்கள். அதன் பின்பு சுவாமி சிவசுப்பிரமணியருக்கு ஒரு வேலாயுதத் தை அருளிச்செய்து அனுப்புவிக்க அவர்போய் அந்தத் தாருகாசுரனை வே ட்டையாடிக் கொன்று சந்தோஷத்தை யடைந்தார் சோ ரசுவாமி, எ-று. (அகூ)

மயிலெ னத்திகழ் மலைமகள் பொருநரி வதன
னயிலெடுத்த செங்கரனுட னிமையவெற் பகன்று
கயிலை வெற்பில்வந் திமையவர் முனிவர் கண் களிக்க
வெயிலுடைப் புர மெரித்தவ னிருந்தன னப்பால்.

இ-ள். மயில்போல் விளங்குகின்ற பருவதராஜன் மகளாகிய ஸ்ரீபா ர்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார் வேலாயுதத்தைத் தரித்த சிவசுப் பிரமணியருடன் இமயகிரியை விட்டு நீங்கித் தேவர்கள் முனிவர்களுடை ய கண்கள்களிக்கக் கைலாசத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் முப்புரத்தையெரித் தவராகிய பரமசிவன் அதன் பின்பு. எ-று. (கூ0)

முன்றாவது திருவவதாரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௨௦௪.

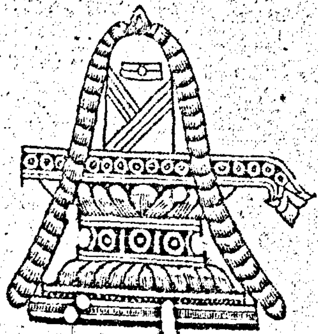

சிவமயம்.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

மின்னனைய முகிறவழு மிமகிரியின் றபோபலத்தான் மேனை
யாள, வன்னயிடத் தென்னன்னை யவதரித்த கதைசிறிதே பறைந்
தேனிப்பால், பொன்னனைய சடையிறைவன் றிருநா[illegible]ன் மிருகாத்
தாற் புதைத்த வா[illegible] தென்னருணை மாநகரி ல[illegible]வினை தீர்த்த
தாவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

இ-ள். மின்னல் பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இம
வற் பருவதத்தின் தபோபலத்தால் மேனை[illegible]வி யிடமாக என் தாயாகிய
பார்வதி அவதரித்த கதையிலே கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அப் பார்
வதி பொன்போலும் சடையுடைய சிவனது அழகிய கண்களை இரண்டுகை
களினாற் பொத்தியதும் அதனால்வரும் வினையைத் தெற்கின்கண்ணிருக்கிற
அருணாசலத்தில் அம்மை பூசைசெய்து தீர்த்ததும் சொல்லத் தொடங்கி
னேன். எ-று. (க)

வேறு.

ஊடுவர் புலவி தீர்ப்ப ரொருவருக் கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறைநூல் கேட்பர் சொல்லுவர் வீணை நாதம்
[illegible]டுவர் பலவிநோதம் பயிற்றுவர் பல்கா றூத
மாடுவர் வெல்வர் தோற்ப ரணிகலம் புனைவ ரன்பால்.

இ-ள். சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறு
படியும் தீர்த்துக் கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச் சூடிக்கொ
ண்டு வேதசாத்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்கேட்டும் அதன்
பொருளைச் சிலருக்குச் சொல்லியும் வீணை முதலியவற்றை வாசித்தும் மற்
றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்தும், பலதரம் சூதாடியும், அதனால் வெற்றி
யையும் தோற்பையு மடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்
டிருந்தார்கள். எ-று. (உ)

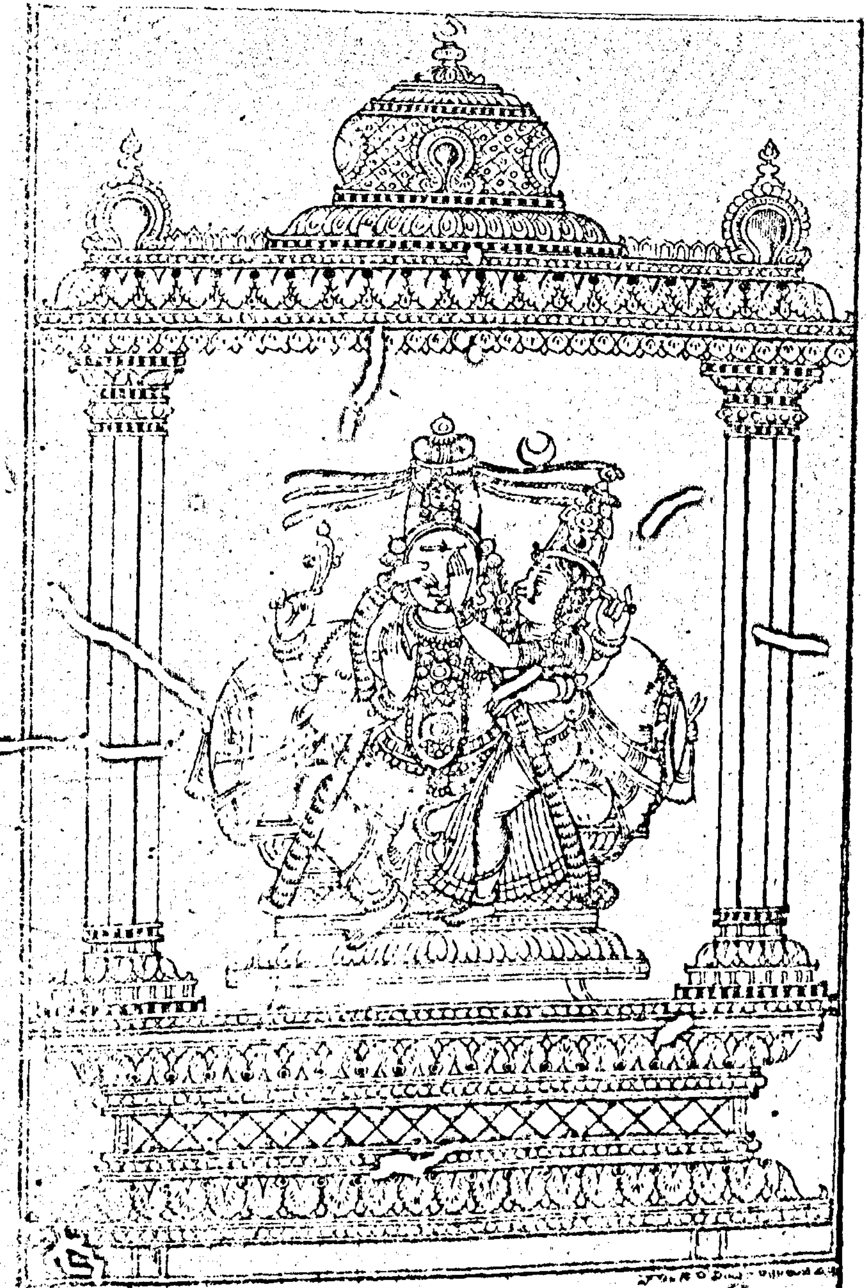

இதுவுமது.

அந்தவே ளையிலென் னன்னை யம்மையை யிறைஞ்சி யையா
விந்துவு மிரவி தானும் யாவரென் றிசைத்தா ளெந்தை
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னே சுடர்களெம் மிருக ணென்றார்
கந்தனைப் பயந்தா ளீசன் விழி [illegible] புதைத்தாள் கையால்.

இ-ள். அச் சமயத்தில் என் தாயாகிய பார்வதி சுவாமியை வணங்கி ஐயா சந்திரர் சூரியர்கள் யாவரென்று கேட்க அதற்குச் சுவாமி அழகியகனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய கண்களென்று சொன்னார் சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டு கைகளால் மூடினாள். எ-று. (௫)

114763

கலிநிலைத்துறை

ஈசனார்விழி புதைத்தலு மிருட்பிழம் பருக்கிப்
பூசி னாலென விருண்டன திசைகளும் புவியு
மாசி னீலமால் வரையெனக் கருகிய மலைகள்
காசு லாவிய நதியெலாம் யமுனைபோற் கறுத்த.

இ-ள். பரமசிவத்தின் கண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை [illegible]ச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுமிருண்டன, மலைகளெல்லாங் [illegible]றமற்ற நீலகிரியைப்போல் [illegible]த்தது. மணிகள் பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாநதிபோல் கறுத்தது. எ-று. (௬)

அறுசீர்க்கழி[illegible]டி லாசிரிய விருத்தம்.

மறையவனு நாரண[illegible] முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும் வானோ, ரிறையவனும் விழியொளிபோய் பிறவிநெடுங் குருடரென விருந்தார் மற்றைக், கறவைநிரை முதல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ண தான, அறவறமும் பிறவுமுந் தொலைந்தன மற் றுளதொழிலுந் தொலைந்த தன்றே.

இ-ள். பிரமனும் விட்டுணுவும் முனிவர்களும் அஷ்டவசுக்களும் நான்குவேதங்களும் தேவர்களும் இந்திரனும் கண்கள் பிரகாசமற்றுப் பிறவிக்குருடர்போ லிருந்தார்கள் பசுக்களை முதலிய மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் கண்ணொளியற்றன அறவற மில்லற மிரண்டும் ஒழிந்தன மற்ற எல்லாத் தொழில்களும் கெட்டது. எ-று. (௭)

கலிநிலைத்துறை.

தேவர் மானிடர் இராக்கதர் நி[illegible] திரிந்தார்
கோவி லிந்திரன் வெண்கா[illegible]றங் கொண்ட
தாவி லம்புயன் கொடிகொடி யானதவ் வளவின்
மூவர் தேவனுக் களவறு முறைசொலிப் புகன்றார்.

இ-ள். தேவர்களும் மனிதர்களும் இராக்ஷதர் நிறம்போலக் கறுத்தார். ஆகாயத்தில் இந்திரன் வாகனமாகிய வெள்ளையானை கரிபோலக் கறுத்தது;

கெடுதலில்லாத பிரமன் கொடியாகிய அன்னம் காகம்போல் கறுகியது. அப்படி எல்லாப்பொருளுங் கறுத்து மயங்குகிற காலத்தில், மும்மூர்த்திகட்கு முதல்வனான சிவனிடத்தில் எல்லோரும்போய் முறையிட்டுத்தங்கள் குறையைச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். எ-று. (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலென வமைத்தகரந் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனி யேழுங், கஞ்சமிரு வகன்றபகன் னிருகோடி சூரியர்தந் தோற்றம் போல; வஞ்சியுமை யினி[illegible]வன்விழி புதைத்ததிருக் காமலரை வாங்கி நின்றாள், விஞ்சுமறை [illegible]வர்வளர்க்குங் கனல்போல விழி மூன்றும் விளங்கிற் றன்றே.

இ-ள். சிவபிரான் பயம்வேண்டாமென்று கையமைத்துப்பன்னிரண்டு [illegible]சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்க, எழுலகும் அ[illegible]காரத்தை நீங்கியது பார்வதி பொத்திய கையை வாங்கினாள். பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாக்கினிபோல மூன்று கண்களும் விளங்கின.

பார்புதைத்த திருவயிற்றான் பணித்துறைப்பா னெ[illegible]ஞ்சுலப் படையாய் கர்லன், மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தா [illegible]தைத்த சடாடவியாய் வையு மேழும், கார்புதைத்த விருளா[illegible]விழிபுதைத்த கொடும்பாவங் கழு[illegible] மாறு, நீர்புதைத்த பாரி[illegible]ற் றவம்புரிதற் கானவிட மியம்புக வென்றாள்.

இ-ள். எல்லாச் சீவராசிகளையும் [illegible]வாக வைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடைய பார்வதி சுவாமியைப் பார்த்து நெடிய சூலத்தை யுடையவரே எமனை மார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பாதங்களை யுடையவரே ஆத்திமாலையை யணிந்த சடைக்காட்டினை யுடையவரே ஏழுலகமும் மேகநிறத்திலும் அதிக நிறமான இருளுண்டாக உமது கண்களை மூடிய கொடியபாவம் போம்படிச் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்ல இடஞ் சொல்லுமென்று கேட்டாள். எ-று. (அ)

ஈசனுமங் குரைத்தருள்வா னனைவினைவந் தணுகாதே யெனினும் யார்க்கும், மாசகலும் படிக்கரிய தவம்புரிய விரும்பினையேன் மதுரை மாயை, காசியவந் திதுவாரை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடைய காஞ்சி மேவிப், பூசைபுரிந் தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டாள் புகழ்ந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படி பார்[illegible]கச் சுவாமி பெண்ணே உன்னைப் பாவம்வந்து சேராதாயினும் மற்[illegible]க்குப் பாவம் நீங்கும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானால் மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி அவைகளுள் சிறந்த காஞ்சிபுரத்திற் போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்யென்று சொல்லச் சுவாமியை வணங்கி விடை பெற்றுகொண்டாள். எ-று. (கூ)

விசையமகள் குடைபெடுப்பச் சயமகள்பொன் னடப்பைகொடு விளாந்து மேவ, வசையுமணிக் கவரியிருவ் டருந்ததியுங் கமலனியு மருகில் வீசத், திசையிலெலா நிலவெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற் சென்று போது, நசைபெருகு மறம்பெருகப் புனல்பெருகும் புகழ்கங்கா நதியைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதியம்மை விசலட்சுமி குடைபிடிக்க செயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச் சேர்ந்திவர இரத்தினங்க ளிழைத்த சாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டு பக்கங்களில் நின்றும் சாமரை வீச நாலுதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசம் வீசும் முத்துப் பல்லக்கிலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம்பெருகச் சலம் பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்து சேர்ந்தாள். எ-று. (௰)

இறந்தவுயி ரினிமீளப் பிறவாம லிறவாம லிறைவனு[illegible] சிறந்ததிரு வருள்வாருந் திருக்காசி நகரடைந்து சிவ[illegible]போற்றி, வறந்தமழைக் குருகுமுந்து நலந்தவர்கள் பிழைக்கவரம் வளர்த்துப் பன்னாள், நறுந்தொடையி னாசன்விடை கொண்டுசிறப் [illegible]தொண்டைவள நாடு சேர்ந்தாள்.

[illegible]ள். இறந்துபோன உயிர் இனி திரும்பப் பிறக்காமலு மிறக்காமலும் பரம[illegible]ருடைய திவ்விய சொரூபமான சாயுச்சியத்தையச் சேர்க்கும் விசுவேசருடை பாதம் போற்றி மழையில்லாமல் வருந்துகின்ற தவசிகள் பிழைக்கும் பொருட்டு அச்சலத்தில் தருமத்தைப் பலநாள் வளர்த்துத் தேன் தங்கிய மலர்மாலையைத் தரித்த அத்தேசத் தாசன் விடைபெற்று சிறந்த தொண்டைமண்ட[illegible]தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி. எ-று. (௰௧)

மழைதவழுந் தலைப்பலவின் பழமுதுவாய் விரிந்தாறு மகரவாளைப், பழமதுவாய் விரிந்தாலும் புதுமதுவாய் விரிந்தொழுகும் பழன நீங்கிக். குழையளவு நடமாடும் விழிமாதர் நடமாடுங் குறிப்பு நோக்கிப், பொழிலதனிற் மயிலினங்க ணடமாடுந் திருக்காஞ்சிப் புரத்தைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாவினது பழங்கள் வாய்விண்டாலும், மகரவாழைப்பழங்கள் அவிழ்ந்தாலும் புதியதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால் வழியாக ஓடி விழுகின்ற கழனி[illegible]கடந்து குண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளி லிருக்கையாகிய மயில்கள் நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச் சே[illegible]தாள் பார்வதி. எ-று. (௰௨)

நாவரத்தை யழிவாக்கி ம[illegible]மையுள் ளறிவுறுக்கும் நடக்கன்மாதர், நூபுரத்தும் புயசாணத்து நிலப்பெற லிறைமருங்கு ஞடாங்வேறு, மாபுரத்தின் மணிமேடையரம்பையர்க்கு விளையாட மங்கைளாரும், கோபுரத்தி னெடுங்கொடிகள் காமவல்லி யெயங்கொடிக்குந் தொழுகொம்பாரும்.

இ-ன். கல்லுகளையும் மரங்களையும் உருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக் கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாதஞ் சிவக்க, நூல்போலும் இடைவளைய ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்த உப்பரிக்கை அரம்பைமுதலாகிய பெண்கள் விளையாடுதற்கு மலைகளாக விருக்கும். சிவாலயத்தின் கோபுரத்திற் கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவிருட்சத்திற்படர்ந்த காமவல்லி என்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்கு கொழுகொம்பாயிருக்கும். எ-று. (௰௫)

பரதநா டகமாடு மயில்போலுங் கயிற்றுவழிப் பாவைபோ
லும், சுரதநா டகமாடுந் துடியிடையார் கணவருடன் றுவளும் போ
து, மரகதநா திகளுருத்த விழிந்தமணி மேடையினும் வாரி வீச,
வருதலு கரமான தன்றுமுத லின்றளவு மாழி தானே.

இ-ன். பரதநாட்டிய மாடுகின்ற மயிலுக்குச் சமானமாகவும் கயிற்றுவழியாக ஆடுகிற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும் சுரதவிளையாட்டைச் செய்கிற உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள் புருடர்களோடு படுத்துப் புரளும்போது மரகதமுதலிய இரத்தினாபரணங்கள் அறுந்து அவ்வுப்பரிகையில் நின்றும் எடுத்து வீசி [illegible] ஆபரணங்கள் சமுத்திரத்திலே விழுந்ததனாலேதான் அது [illegible] என்ப் பெயர்பெற்றது. எ-று. (௰௬)

அதியமருங் ககன்றுவஞ்சி யொருமாவின் கீழிருக்கு மானைப்
போற்றிக், கனலனைய வினைகளையு நடுங்கவிக்க நடந்ததிருக் கம்பை
மேவிப், புனையமணல் குவித்திலிங்க வடிவாக்கி யுமை பூசை புரிந்தா
ளப்போ, தெளையுடையா னவட்கு நின்றிங்கொந் தரியகங்கை யே
வினனே.

இ-ன். அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மா விருட்சத்தின் கீழ் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி நெருப்பொத்த பாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதி யருகே போய் அலங்காரமாய் மணலைக் குவித்து இலிங்கருபமாக்கிப் பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடைய சுவாமி அவள் தவத்தின் உறுதியை யறியக்கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்தார். எ-று. (௰௭)

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டிகையிற் கவிழ்ந்துவரும் பொ
ன்னி [illegible], ஆதியிற்கு யங்க முனி யாசமித்தே யுமிழ்ந்தவலை யா
ழி [illegible], ஏதமறத் தவம்புரிந்த பகீரதற்காச் சன்னுமுனி யிரக்க
த்தாலே, காதின்வழி யொழுகவிட்ட பரவிய கங்காநதியோ கம்பை
யாறு.

இ-ன். பூமியில் அகத்தியமுனிவர் கமண்டலங் கவிழ்த்ததனாலே வருகிற காவேரியோ அந்த முனியானவர் ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின் பெருக்கோ குற்றமற்ற தவஞ்செய்யும் பகீர

தனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதின்வழியாக விடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்பட விருந்தது கம்பைநதி. எ-று. (௰௮)

வேறு.

மங்கா நதியின் மணலிலிங்க மழியா திருக்கும் வகையுமையா
ள், வெங்கா தலினு லணைபவள்போல் வெற்பா ரிமைய வெற்பாட
ன், சங்கார் கரத்தா லிருதனத்தா லிறுக விறுகத் தழுவுதலுங், கொ
ங்கார் களபத் திருமார்பு முருகி யுருகிக் குழைந்தானே.

இ-ன். பார்வதி கேடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போது மணலாலே செய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாமென்று பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைபவள்போல் பர்வதராஜகுமாரி வளையணிந்த கைகளாலும் இரண்டு கொங்கைகளாலும், இறுக விறுகத் தழுவுதலும், பொழுந்திய சந்தனத்தை யணிந்த திருமார்பு உருகிக்குழைந்[illegible]. எ-று.

மனத்தா லினைந்த பெருந்துயரு மணந்தாய் பிரிவுறுமன் றிரந்
தனத்தா லொருங்கி முகமழுந்தத் தலைநாட் போலத் தழுவுதலு
மனத்தால் விளங்குங் கம்பைநதி யருணாசலத்தை யொருபொழுது
நினைந்தார் வினைபோ லிரண்டாய்ப் பருந்து நீங்கிப்போ[illegible].

இ-ன். தன்னுடைய தவத்துக்குப் பின்னம்வாராமல் நினைத்திருந்த துன்பமும் சுவாமியைக் கூடாமற் பிரிந்த துன்பமும் நீங்கும்படித் தனங்களிலே நெருக்கி முகமழுத்தி முன்னைப்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள் சூழ்ந்த கம்பாநதியானது அருணாசலத்தைத் ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடைய நல்வினை தீவினை இரண்டாகப் பிரிந்து இலிங்கத்தைச் சுற்றிப் போனது. எ-று. (௰௯)

வேறு.

விடுத்தனள் கரத்தைப் பாய்ந்தர் விளங்கிழை யவர்கள் சூழத்
தொடுத்தபூந் தொடையுஞ் சாந்து மணிந்தவள் தொழுநா ளந்த
வடுக்கணா டனதுகேள்வன் மார்பினைத் தொடாது நாளிந்
தடுத்திடுங் குறிகள் போல விளங்கிய தழும்பா யம்மா.

இ-ன். பார்வதி சுவாமியைத் தழுவிய கைகளைவிட்டாள் அருகில் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அநேகம்பெண்கள் சூழப் புட்பமாலையுஞ் சந்தனமுந் தரித்து வந்தனை செய்தாள் வடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமி மார்பை மற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த குறிகள்போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள். எ-று. (௨௰)

அப்பொழு தானுமாற னடித்தழும் பிருக்குந் தோளு
மப்பொழு திறைஞ்சுந் தேவர் முடித்தழும் பிருக்குந் தாளு

மைப்பொலி குழலாள் கொங்கை வனைத்தழும் பிருக்கு மார்வு
மெய்ப்பொலி நீறு மாகத் தோன்றினார் விடையின் மீது.

இ-ள். அக்காலத்தில் பரமசிவன் பாண்டியராசன் அடித்தழும்பிருந்த திருத்தோள்களும் மூன்று காலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் தழும்பிருந்த திருவடிகளும் மேகம்போல் விளங்குங் கூந்தலையுடைய பார்வதி முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பு மிருக்கின்ற மார்பும் தேகத்திற் பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளினார். எ-று. (௨௧)

அந்தரத் தமர ரெல்லா மலர்மழை சொரிய வானிற்
றுந்துமி முழக்கத்தோடே சுருதிகண் முழங்கா நின்ற
விந்திரன் றிருமாதேவ யுமையைத் தொழுது நின்றார்
[illegible] கனிவாய் மின்று மீசனைத் தொழுது நின்றாள்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புட்பவருஷம் பொழியத் தேவதுந்துமி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கின. தேவேந்திரனும், விட்டுணுவும் தேவர்களும், பார்வதியைத் தொழுதார்கள் அழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மையும் பரமசிவனை வணங்கி நின்றாள். எ-று.

ஒன்றுநல் விடைமுன் சென்று பணிந்துள முருகிப் பூசை
பன்றுநல் புகழ்தலாகிப் பணிந்தன ளவனை நோக்கிக்
கன்றுத லுனக்கு வேண்டும் வரமெது கூறு கென்று
னொன்றுநல் பிறிதொன் றில்லை யிடப்புறந் தருதி யென்றாள்.

இ-ள். விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மை ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச் சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெய்து புகழ்ந்து வணங்கினாள். சுவாமி பார்வதியைப் பார்த்து உனக்குவேண்டியவரம் யாது சொல்லென்றார். அதற்கு அம்மையும் யாதும்வேண்டிலேன் உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்று கேட்டாள். எ-று. (௨௨)

அந்தறு மொழிவா ளென்கண் புதைத்ததா லடைந்த தீமை
இந்தலந் தினிய பூசை யியற்றலா லகன்ற திந்த
மெய்த்தலந் தனக்குத் தென்பா லொழிநகர் விளங்கித் தோன்று
முத்தி[illegible] நகரந் தன்னை நினைத்தபேர்க் களிக்கு மென்றார்.

இ-ள். அதற்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் கண்களை மூடியதனாலே அடைந்த பாவம் இந்தத் தலத்தில் இனிமையான பூசை செய்தலினால் நீங்கியது. இந்த மேன்மையான [illegible]த்துக்குத் தென்பாரிசத்தில் ஒரு நகரம் பிரகாசிக்கும் அதை நினைத்தால் முத்தியுண்டாம். எ-று. (௨௩)

ஆரணன் றிருமா றேட வடிமுடி யொளித்து ஞானப்
பூரண வொளியாய் மேல்கீ ழுலகெலாம் பொருந்தி நிற்போந்
தாரணி யவர்க்கு மற்றைச் சயிலமா யிருப்போ மங்கே
வாரணி முலையாய் பாகந் தருகுவோம் வருதி யென்றார்.

இ-ள். பிரமனும், விட்டுணுவும் தேடப் பாதமும் சிரசும் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாய் மேல் கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாய் நிற்போம் பூமிகளி விருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம் அவ்வி[illegible]ல் கச்சணிந்த தனத்தையுடைய பெண்ணே இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வா என்றார் பரமசிவன். எ-று.

என்னலு மிறைவி சொல்வா ளி[illegible]மைச்சர் கயிலை காசி
தன்னிலு மினிது காஞ்சித் தலமென வுரைத்தீ ரிந்த
நன்னிலந் தனக்குச் சோணை [illegible]மே யதிக மென்றீர்
பின்னையு முளதோ வந்தத் தலத்தினுக் கிணையாம் பேரூர்.

இ-ள். பரமசிவன் அப்படித் திருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதி சொல்லுவாள் இனிமைசேர்ந்த கைலாயம் காசி இவ்விரண்டு தலங்களிலும் இக் காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருளிச்செய்தீர் அத்தலத்துக்குச் சமானமான பெருமைபொருந்திய தலம் வேறொன்றுண்டோ வென்றாள் பார்வதி.

அவ்வுரை மறந்தெங் கோமா னருளுவா னமக்கொப்பான
தெய்வமும் தெழுந்து மானத் திருந்துமந் திரமுமில்லை
சைவமே யனைய தான சமயமு மருவினை போக
வெவ்வினை தவிர்க்கு மூரு மிலையென விளம்பிப் போனார்.

இ-ள். அப்படி பார்வதிசொன்ன வார்த்தையைச் சுவாமி மறந்து நமக்குச் சமமான தெய்வமும், பஞ்சாட்சரத்திற் கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச் சரி[illegible] சமயமும், பொல்லாதபாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணாசலத் தலத்திற்குச் சரியான தலமும் உலகத்திலில்லை என்று திருவாய் மலர்ந்து கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினார். (௨௪)

கொம்பனாள் பொறுப்பீரென் றிறைவனைக் குவித்துப் போற்றி
கம்பையா றகன்று காஞ்சித் தலத்தையுங் கடந்து வேலன்
தம்பிமான் முகத்தோன் கன்னி வயிரவர் கணங்கள் சூழச்
செம்பொருள் கவரி வீசச் சிவிகைமேற் சிறந்து சென்றாள்.

இ-ள். புட்பக் கொம்பையொத்த பார்வதி சுவாமி நான் தெரியாமற் சொன்ன வார்த்தையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமென்று இரண்டு கைகளையுங் குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றை விட்டுக் காஞ்சிபுரியையுங் கடந்து சுப்பிரமணியர், கணபதி, சத்தகன்னிகள், வயிரவர், பூதகணங்கள் சூழவும் இலட்சுமி கவரிவீசவும் பல்லக்கில் எழுந்தருளினாள். எ-று. (௨௫)

மண்மகள் மகிழப் பட்ட மரங்களுந் தழைத்து விரிந்
தண்மலர் சொரிக் கல்லு மலைகளுங் கரைந்து சோர
வெண்மலர் மடவாள் போற்றக் காவத மிரண்டு நீங்கி
விண்மதி முகத்தாள் மற்றோர் வெள்ளிடை மருங்கிற் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷ முண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களும் தளிருண்டாகித் தழைத்துத் தேனோடு புட்பங்களைச் சொரிய

ரும் கல்லுகளும் பெரிய மலைகளுங்கரைந்துருக வெள்ளைத் தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தோத்திரஞ்செய்ய இரண்டு காதவழிதூரம் போய்ச் சந்திரனை யொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி ஒரு வெளியிடத்தி லிறங்கினாள். எ-று. (உஅ)

வெய்யவ னுமையா ளென்று வினவக்கி ரணந்தா னீலக்
கையவன் மரக தத்திற் காயவள் கமலக் காலுஞ்
செய்யவள் வருந்தி னாளென் றறிந்துயிர் சிதைப்பான் போலப்
பையமேற் கடலிற் பாய்ந்தான் குமரவேள் பந்தல் செய்தான்.

இ-ள். சூரியன் தன்னை யாரென்று பரமசிவனைக் கேட்டதனாலே நீலம்போன்ற கையும், மரகதம்போன்ற வடிவமும் தாமரைப் பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மை சாபத்தினால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரை விட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ள மேற்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அத்தமித்தான். சுப்பிரமணியர் அம்மையிருக்கிறதற்காக ஒரு பந்தல் போட்டுவைத்தார். எ-று.

அத் தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது. (உகூ)

அன்னையுங் குகனை நோக்கி யரம்பையாற் பந்தல் செய்து
பன்னிரு கரமுஞ் சால வருந்தினை யெனப்பா ராட்டிப்
பின்னுமோர் கருமஞ் சந்தி முடிப்பதற் கினிய நன்னீர்
கைந்நிறை வேலை யேவி யழைத்திடு கனந்தி யென்றாள்.

இ-ள். அதன்பின்பு பார்வதி சுப்பிரமணியரைப் பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தை யடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ் சொல்லி இன்னும் ஓர் வேலையிருக்கின்றது அது என்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ் செய்கிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமான சலம் வேண்டும் உன்கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தை யேவி அழைப்பாயென்று சொன்னாள். எ-று. (௩௰)

வாய்தகை விறைஞ்சிக் கந்த னேவினான் கைவே லவ்வேல்
போதவான் புத்தி ராண்டன் புகழ்புரு கூதன் போதன்
வாதிடு பாண்ட ரங்கன் சோமன் வாமனெ னுமெழு வாட்டி
மாதவ ரிரிவைப் பொதிக் கோணாந்ததுறு வேலை நீத்தம்.

இ-ள். அப்படிச் சொன்ன அளவில் அதிக பத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தை யேவினார் அது போதவான், புத்திராண்டன், புருகூதன், போதன், பாண்டரங்கன், சோமன், வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட எழுபேரையும் அவர்களிருந்த எழுமலையையும் உருவி நல்ல தண்ணீர்க் கடலுக்குப்போய்ச் சலங்கொண்டு வந்தது. அந்தநதிக்குச் சேயாறென்று பெயர்

கந்தவேலு வழைந்த வாற்றிற் கடனெலாங் கழித்து வாழைப்
பந்தரி லிருந்தா ளப்போ தாமைபதம் பணிந்து வாற்றிற்

இந்துநீர் சிவப்ப நோக்கென் னுரைத்தலுஞ் சிறப்ப தாக
வந்தவா றதனை யாறு திருமுகற் குமைப்பாள் வஞ்சி.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லா முடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தலிலிருந்தாள். அப்போது அம்மையை வணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கேட்க அந்த விவரத்தைச் சுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகின்றாள் பார்வதி. எ-று.

அனந்தமா புரத்தி லேழு மறையவ ரதியாக் காலந்
தனந்தமா வினைகள் செய்தா ரதன்பின்பு லயிறு தோன்றி
யனந்தமா மெனவே யேறு மயன்பதங் கருதிப் பன்னா
ளனந்தமா லமுதா யுட்கொண் டருந்தவம் புரிந்தா ரந்நாள்.

இ-ள். அனந்தமாபுர மென்கிற பட்டணத்தில் எழு பிராமணர்கள் அறியாதகாலத்தில் அனந்த தீவினைகளைச் செய்து அதன்பின்பு கல்வியறிவுண்டாகத் தோன்றி அதன்மேன்ற அன்னத்தைத் தனக்கு வாகனமாகக் கொண்ட பிரமனைக்குறித்து இலைகளையே உணவாக உண்டு பலகாலம் தவஞ்செய்தார்கள் அக்காலத்தில். எ-று. (௩௨)

பதுமனு மவர்முன் வந்தே யெண்ணிலா வரைக ளேழில்
விதிமுறை தவஞ்செய் வீரேற் குமரவேள் விடுக்கும் வேலாற்
பொதிசடை முடியு முங்கள் வினைகளும் பொடியா மென்ன
சதுர்முக னுரைத்துப் போனா னவருமத் தவமே செய்தார்.

இ-ள். பிரமன் அவ்வெழுபேர் முன்னேபோய் பாவிகளே நீங்களெழுபேரும் எழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவம் செய்வீர்களானால், அப்போது அம்மைக்குச் சலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால், சுப்பிரமணியர் வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள் சடையோடுகூடிய சிரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப் போமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனார் அவர்களும் அப்பிரகாரம் தவம் செய்தார்கள். எ-று. (௩௩)

வேறு.

எழுவரையு மதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துபீ யெறிந்த
கூர்வே, லழியுமவ ருதிரமுடன் புனல்கலந்து சிவந்ததுதா னுனைக
யாலே, யழுவிலையிங் குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்
ன் மலைமேற் பட்ட முனிவர் சிவந்த போல்
சிவந்ததுவே செந்நிர்வானம்.

இ-ள். அவ்வெழுபேரையும் அவர்களிருந்த மலைகளையும் பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதம் அதனால் வழிந்தொழுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு சலங்கலந்து சிவந்துபோயிற்று. உனக்கொரு குற்றமு மில்லையென்று சொல்ல அம்மை பாதத்தில் சுப்பிரமணியர் வணங்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தவம் செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினாற் சிவப்பு நிறத்தை யடைந்ததுபோலச் சிவந்தது செவ்வானம். எ-று. (௩௪)

வித்தகர்தண் புதைக்குமுனம் பாந்தவிருண் மறுமையிற்சூழ் வினையைப் போல, வந்தலந்தி யுமையவலே பின்பிடித்தா லெனப் பரந்த தந்தகார; முத்தமியோ சிறுந்தவிப் பந்தலின்கீ ழிருப்பவ ளென் றம்ப ரிட்ட, நித்திலப்பந் ... விளங்கியது தா ரையா னெருங்கும் வானம்.

இ-ள். சுவாமியினுடைய க... களை முன்னே மூடி... னாலே உகல மெல்லாம் பரவியவிருள் ஒருவனுக்கு மறுமையில் வந்து ... டித்துக்கொள் ளுகிற பாவத்தைப்போல் அ... த் தல...தில் பிறகுவந்து அம்மையைப் பிடி த்ததுபோ லிருந்தது, பார்வதியோ ஒரு வாழைப்பந்தலின் கீழிருப்பாளெ ன்று தேவர்கள் போட்டுவைத்த முத்துப் பந்தலை யொத்திருந்தது நட்சத் திரங்களால் நெருங்கப்பட்ட ஆகாயம். எ-று. (௫௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுக மகற்றிய... செவ்வானச்சோ ரிக் கோலமுடன் படிகலிங்கங் கொண்டதுபோன் மதியெழுந்து குடபாற் சென்று, நாலமணி யிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்க வளை ந்தவிரு ளினைந்து நீங்கப், பாலமிசை வெடித்தெழுந்த விழியென வே யெழுந்ததுசெம் பரிதி ...

இ-ள். மாலைக்கால மென்னும், துர்க்கை யிருட்டாகிய மகிடாசுரன் தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோ லத்தோடு படிகலிங்கத்தைக் கைகொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகி மேற் குத்திக்கில் அத்தமித்தது, நீலகண்டராகிய பரமசிவ... இரண்டு நேத்திரங் களையும் அம்மை புதைத்த அளவில் நான்கு திக்கும் பரவிய யெல்லாவிரு ளும் போகும்படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின் நெற்றிக்கண்போலச் செம் மைநிறம் பொருந்திய சூரியன்கிழக்குத்திக்கி... உதயமானான். எ-று. (௫௭)

வேறு.

கங்கை நிகராஞ் சேயாற்றிற் காலைசந்திக் கடன் கழித்து [டாள்
மங்கை கனகச் சிவிகையின்மேன் மறையோ லமிட வழிக்கொண்
யங்க மலந்தீர் வழியடியார் கொடிய வினையாம் பஞ்சமலைக்
கங்கி மலையாய் விளங்கியசி ரண்ணு மலைகண் டடிதொழுதாள்.

இ-ள். பார்வதி கங்கைக்குச் சமா...கிய சேயாறு என்கிற நதி யில் காலைக்கடனை முடி...க்கொண்டு பெ...ண்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வே தகோஷ்ட முழங்க நடந்து பங்கப்படு... மும்மலங்களை தீர்க்கிற அடியார் களுடைய பாவமாகிய பஞ்சமலை...கு ... நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவ ண்ணுமலையைப்பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள். எ-று.

வென்றியினுற் கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவி பலியாடும் வே னிற்பாலுங், குன்றமெலாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம் பொது வர்பின்னூர் குரவை யாடன், மன்றல்கம ழிந்திரற்கு விழாவெடு ...ாங் கொண்டாட்டன் மருத வேலி, முன்றிலெல்லாஞ் சினற்சுரவு மு ...வணங்கி யணங்காடு முந்நீர் கானல்.

இ-ள். வல்லமையினாலே பாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித் துப் பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டு அந்த நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள்; மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடு பலி கொடுக்கிற பூசை...ர்கள், முல்லை நிலத்தில் இடைச்சிகள் குர வைக்கூத்தாடுவார்கள்; கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருத நிலத்தார் உற்சவஞ் செய்வார்கள்; முற்றங்களில் சுறுமீன்களை காயப்போ டுகின்ற கடற்கரையாகிய நெய்தநிலத்தி லிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச் செய்வார்கள். எ-று. (௫௯)

சோதிபெறு கானக மறையவரம்பு சொரிகையினாற் றூய்மை யாய, மாதரையெ லாங்கலந்த மகிழ்ச்சியினாற் பொன்கலிந்து மருவு ...ரால், போதவரி சனங்களையப் பெருகுதலான் மதுவுடைய பொருத ...ல், சீதரனை நிகராகத் திருநதிநாற் றிசைகளெலாஞ் சி றந்த தன்றே.

இ-ள். திருநதி ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள் மறையச் சலத்தைப் பெருக்கி வரு...ம், பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெ ல்லாம் ... சந்தோ...ற்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொ ண்டு வருதலாலும், மஞ்சள்பொடிகளை ...பெருக்கினபடியாலும், தேன் ...கூடுடைத்து மோதுதலினாலும் என்று நதிக்குப் பொருள்கொண்டு சிலே டைவகையால் கானுடையதேகமறையப் பாணங்களைச் சொரிதலாலும் ... வைஷ்ணவர் உரு ய்மை பொருந்திய கோபிகைகளைச் சேர்ந்திருத்தலாலும் சாக யுத்தஞ் செய்தலாலும் கத் தையசெய்தலாலும் மதுவென்கிற அசுரன் சாக யுத்தஞ் செய்தலாலும் ... சிறந்தது. எ-று. (௬௰)

விட்டுணுவுக்குச் சமானமாக நாலுதிக்கிலுஞ் சிறந்தது. எ-று.

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச்சிலேடையணி என்க.

* இதுமுதலாறுபாடல் வயற்சிறப்புக் கூறும்.

மேவுபுனல் பாய்ந்தொழுகக் குளிர்ந்துமயிர் பொடித்தனபோல் விதந்திற் றோன்றிக், கானிறுத்த பசுங்கிளியின் சிறகெனவே பசு ந்துதொண்டைக் கதிராய் முற்றிக், கூவுகின்ற வாரணத்தி னிரம் போல நிமிர்ந்தெழுந்து குறைவில் சாலி, பாவையுமை தவம்புரியுந் நலமிதெனப் பணிந்தனபோற் படிந்த மாதோ.

இ-ள். அக்கினி... நீர் பாய்ந்து ஒழுகும்படியினாலே குளிர்ந்த ...மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத பூமிதேவியினுடைய தேகத்தி... பச்சைக்கிளிகளின் நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ் செய்கிற ... தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக் கூவு சிறகுபோல பச்சைநிறத்தை யடைந்து தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக் கூவு கின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதி தவஞ்செய்கிற தலம் இது என்று வணங்கினதுபோல வளைந்து கிடக்கின்றன. எ-று. (௬௧)

சந்தநறு மேருமவர் பதம்பார்த்தங் கரிந்தவரி தடுத்து வாரி, ...ந்திரனுருவிலிருடு போர்செய்வா னெழுமலையா மெனப் போ ...ர்செய்... தந்தரமே சுற்றிரவி புரவிகள்போற் கடாயிடத்தே யசற்றி

த் தூற்றி, மந்தமா மெனத்[illegible]துவிக்க வழங்குகினுந் தொலையாநென் மருத வேலி.

இ-ள். எப்பொழுதும் உழவர்கள்[illegible]ம் பார்த்து அறுத்து அரிகளைச் சுமையாகவாரித் தேவேந்திர ஜாலகத்தோ[illegible]சனை[illegible]செய்ய எழுந்த மலையென்று சொல்லும்படியாகப் போர்[illegible]டு ஆசாரவழியா[illegible]வருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்[illegible]ாவிட்டு அடித்து வை[illegible]க்கோலைத் தூற்றி மந்தரகிரிபோலக் குவியல்செய்து[illegible]எல்லாமனிதர்களுக்[illegible]ங் கொடுத்தாலும் நெல் குறையாது மருத[illegible]த்தில். எ-று. (சஉ)

கயலினமென் றழந்தியர்தங் கண்ணிழலைக் கண்டுகருங் கயல்வந் தேறாட், அபலிவர் கொடும்புருவ நிழலினைக்கண் டேகிலையென் றஞ்சி மீளு, மயலுதவு மாவதனந் தாமரைப்பே தெனமருவி வண்டு சேரும், இபலுமவர் நாசிநிழல் சண்பகப்பே[illegible]தனவெருவி விரியல் போகும்.

இ-ள். வயலிற் களை யெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக் கண்டு சேற்கண்டைகள் நம்மின[illegible]வந்துசேரும்; பின்பு அருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப் பார்[illegible]லைபக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டுகள் வந்துசேரும், அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப் பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும். எ-று. (சங)

பெரும்பயனத் தழந்தியர்தங் கணைக்கா[illegible] வராலெனப்போய்ப் பிடித்துப் பள்ளர், திரும்பவுமங் கவர்புறங்கால் கமடமெனப் பிடிமருநந் திகைக டோறும், குரும்பையெனு முலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குங் குலைந்தோ[illegible]ன்று, சுரும்பினுடன் கழுவனபோற் றுமரையுங் குவளையுந்தேன் சொரியு மாதோ.

இ-ள். பெரிய வயல்களிற் களை பிடுங்குகிற பள்ளத்திகளுடைய கணைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர் பிடித்து வெட்கத்தை யடைந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்று பிடிக்கு மருதநிலந்தோறும் தென்னங்குரும்பைபோன்ற முலைகளையுடைய பெண்கள் முகத்திற்கும் கண்ணுக்குந் தோற்றுப்போனோமென்[illegible]டனே சொல்லி யழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும் நீலோற்பல[illegible] தேனைச் சொரியும். எ-று. ()

வே[illegible]

கிழலையுஞ் சுரிக்கு மோதி நெடும்புனல் குடைய வன்ன
மழலைவண் டானந் தோடு மருதவண் டான[illegible]ந் தோடு
மழலவிர் மணிப்பூண் பள்ள ரிகினைக் கிசைய வூதுங்
குழலிசை யறுகான் மாதர் குழலிசை யறுகாற[illegible]ட்டம்.

இ-ள். எருமைகீரிலேபோய் விழுந்து கலக்க அன்னம் இளமை[illegible]கிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடையசோ

லையில்தும். பிரகாசம்பொருந்திய[illegible]இரத்தினாபரணங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகினை;யென்னும் [illegible]யிசைக்கு இசையும் படியாக ஊதுகின்ற புல்லாங்குழலிசை இல்லாத[illegible]ாது பெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டுகள் இசையும்[illegible]க ஒலிக்கும். எ-று. (சடு)

முசுவண் டினங்க ளெல்ல[illegible] முடிந்துசங் கிலிக ளாகக்
காசுநேர் கதிர்க ளெல்லாம்[illegible]ன்னசா மரைகள் காட்டத்
தேசுவாய்க் கவளம் பெற்[illegible] தேறுநப் பாகைச் சிந்தி
வாசவன் களிறு போல மருதம்வீற் றிருந்த மாதோ.

இ-ள். ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டின் கூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரத்தினம்போலும் நெற்கதிர்கள் சாமரைபோன்றதாகவும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றதென்கிற பொருளைச் சிலேடையாகக் கொடுக்கும்[illegible]ய வாயினுலே கவளம் பெறுதலாலும் பருவங்கொண்ட தேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியென்னும் பொருளைக் கொடுக்கும் தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளிக் கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகிற அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது. எ-று.

தேசுவாய்க் கவ[illegible]ற்று என்பதைப் பிரகாசம் பொருந்த நல்வளப்பங்களைப் பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையுடைய கவளம்பெற்று எனப்பொருள் கொள்க. தேறுநப்பாகை சிந்தி என்றதை நிறைந்த தேனாகிய அமிர்தத்தை சிந்தி என்றுகொண்டு யானைக்குத்தேறித்தன் கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத் தள்ளியென்று கொள்க. இது சிலேடையுவமம். (சசு)

நாலடித்தர[illegible]க் கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார் கமலப் பழனப் பதிநீங்கி
மண்ணோடோர் பேற்றும் வடவி தியிற்குறங்கி
யண்ணு மலையா[illegible]ாடிக்காளஞ் சென்றுசெரம
விண்ணார் கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின் மேவினான்.

இ-ள். வண்டுக ளிசைபாடுகின்ற தாமரைப் புட்பங்களுடைய மருதநிலத்தானைவிட்டு நீங்கி பூலோகத்தார் வணங்கும் வடக்குவீதியி லெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்போய் வணங்க ஆகாயத்தையளாவிய கொடிகளையுடைய[illegible]தேர் இருக்கும் வீதியில் வந்தான் பார்வதி. எ-று. (சஎ)

[illegible]விருத்தம்.

நச்சு கோபுரத் தூச்சி [illegible]மிசை
வச்சி ரத்தினுன் மதியில் மாசுபோம்
வச்[illegible]மாமணிச் சொர்ணம யாவினர்
பச்சை மாமெல்லாம் பயாச மாருமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின் கொடுமுடியில் சந்[illegible]ன் வரும்போது அக்கோபுரத்தில் விளைக்கப்பட்டிருக்கிற நப்பற்ற வச்சிரங்களி[illegible]னது களங்கத்தை நீக்குவான் இவ்வாமே அக்கோபுரத்திலே

ழைத்திராநின்ற மாணிக்கங்களுடைய [illegible]ிவந்தவொளியினால் அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரதத்திற் கட்டி[illegible]ச்சைக் குதிரைகளேழும் பவள க்குதிரைகளாகத் தோன்றும். எ-று. (௪௮)

வேற்று மேருநேர் மேடை[illegible]னும்
போற்று கார்மதிற் புரி[illegible]ச மீதினும்
தோற்று நீலமா மணியி[illegible]ன் சோதியா
லேற்ற வானதி யமுனை[illegible]யானதே.

இ-ள். வேறுவேறாகி [illegible]ருவையொத்த மேடைகள்மேலும் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும் இழைத்திருக்கும் நீலரத்தினத்தின் பிரகாசத்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கங்கை யமுனைபோல் கறுப்புநிற மடைந்தது. எ-று. (௪௯)

பாவை யாமெனப் பணைமு[illegible]ழங்கவே
யாவை மாதரா ராட் ரங்கின்மேல்
விரவு பச்சையின் கதிரை வெய்யவன்
புரவி கௌவிடும் புல்லென் றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள் மு[illegible]ங்கப் பெண்கள் நாட்டியஞ் செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி[illegible]ல் இழைத்திருக்கும் பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப் புல்லென்று நினைத்துச் சூரியன் இரதத்திற் ச[illegible]டிய பச்சைக்குதிரைகளேழுங் கௌவும். எ-று. (௫௰)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அந்தநைய வீதி கடந்துமணி ய[illegible]ஞ்சேர்ந்
துத்தமனை யென்னையா ளுடையானைச் சோணகிரி
வித்தகனைக் கண்டு பணிந்துருகி மீண்[illegible]டுபல
சத்திகள்தம் மோடு தலேச்சுரத்தை [illegible]மவினாள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத் தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் உத்தமனை என்னையாட்கொண்டவனை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மை. எ-று. (௫௧)

[illegible]சியிலோர் கால்விரலை யூன்றிமெ[illegible]ரு காலமடித்து
நாசியினை விழிகளையு நாட்டி ம[illegible]ன்முட்டித்
தேசி னமுதுருகு தெள்[illegible]முதை யுண்டுதவக்
கோசிகனைப் போல்முயல்வார் *கோடான கோடியே.

இ-ள். [illegible]சியிலே ஒருகாலின் விரலை யூன்றிக்கொ[illegible]ண்டு ஒருகாலை மடித்து மூக்கு நுனியிலே கண்களைச் சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினி[illegible] வளர்த்துப் பிரகாசமான அமிர்ததாரனைசெய்து பிரமரந்திரத்தின் வழியாய் வருகி[illegible]

* கோடானகோடியே யென்பது கிராமிய வழக்கச்[illegible]

அமிர்தத்தைச் சாப்பிட்டு விசுவா[illegible]த்திரன்போலத் தவஞ் செய்வார் அனேகங் கோடிபேர். எ-று. (௫௨)

காமமல மூன்று[illegible] நல்[illegible]வினையுந் தீவினையுஞ்
சாடி மனமிற[illegible] தானிறந்து தன்மயமாம்
வீடு பெறவிரும்பி வேட்கைபிறி தில்லாமற்
கூடுசிவ ஞானியர்கள் கோடான கோடியே.

இ-ள். ஆணவம் காமியம் ம[illegible]யை யென்கின்ற மும்மலங்களையும் நீக்கி நல்வினை தீவினை யொப்புவந்து மனமென்பது இறந்து தற்போதங் கெட்டு உலகம் சிவ சொரூபமாய் மோட்சம் பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் கோடிபேர்கள் அம்மலைச்சாரலில் இருப்பார்கள். எ-று. (௫௩)

தொண்[illegible]ட ளாகமங்கள் சொன்னவிதி முறைமையைந்
தண்டி முடிவு சவுராதி யர்ப்பூசித்
தண்டர்பிரா னஞ்செழுத்தை யோதி யகமகிழ்ந்து
கொண்ட கிரியையினர் கோடான கோடியே.

இ-ள். அடியார்[illegible]ளாடு ஆகமங்கள் சொன்ன விதிமுறைப்படி சூரியன்முதல் சண்டேசுரர் அந்தரமாகப் பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லாம் முதல்வனான சிவபிரானுடைய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை யோதி மனமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகி[illegible]வர்கள் கோடான கோடிபேர். (௫௪)

தெரு மியம நியமா தனவிகையும்
போபிரா ணாயாமம் பிரத்தியா காரமொடு
தாரணை யான சமாதிவகை தன்னிலுமெய்
கூருமுய லியோகிய[illegible]கள் கோடான கோடியே.

இ-ள். இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களின் வகைகளை யறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமப்பட்டு முயல்கின்ற யோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள். எ-று. (௫௫)

மாதவர்க ளின்னசெயல் செய்யும் வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ் சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த
சீத வருவிகளும் பார்த்துச் சிறப்புற்றுக்
கோதமனா ராச்சிரமந் தன்னிற் குறுகினாள்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவமுடையோர்கள் செய்யும் செய்கைகளைப்பார்த்து மாந்தோப்புச் [illegible]ழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதமான அருவிகளையும் பார்த்துச் சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இருக்கிற கௌதமருடைய ஆச்சிரமத்தில் அம்மன் சேர்ந்தாள். எ-று. (௫௬)

அந்த வி[illegible]டந்தனையாள் செல்ல வருகினை[illegible]
மை[illegible]ம்லவந் தேத்திநேர் வாழ்த்தி[illegible] கோதமனார்

முந்திமுனி யெவ்விடத்தே யென்றான் முனிபுதல்வன்
தந்தைமர் தருப்பைக் கெய்திறைஞ் சாற்றினான்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இந்திரன் அம்மை போனவுடனே அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும் வந்துபணிந்தார்கள். அம்மை ஆசிர்வதித்து வேதங்களை யுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்கச் சதானந்தர் தருப்பை கொண்டுவருகிறதற்குப் போனாரென்று சொன்னார். எ-று. (௫௭)

பின்னு மவனுரைப்பான் பேதைமையேன் புன்குடிசில்
கன்ன லமுதே கண்பபோ திருந்தருளி
லன்னவளைக் கொணர்வே னென்றே யடிதொழுது
தன்னை யளித்தவன்பாற் சென்றான் சதானந்தன்.

இ-ள். மறுபடியும் பார்வதியைப் பார்த்து கருப்பஞ்சாறு போன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என் குடிசை வீட்டில் கூணப்போது இருந்தால் என்தகப்பனாரைக் கொண்டுவந்து சேருகிறேனென்று பாதங்களைத் தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப் போனார் சதானந்தர். எ-று. (௫௮)

இங்கிவன் செல்போதி லிளந்தருப்பை கொய்துமுனி
புங்கவர்கள் சூழ்ந்த வருமுனிவன் பூத்தலர்ந்து
அங்கவனக் கற்பகம்போ லாருன் றுதலா லிந்தவனந்
தங்களுடைய மல்லவென்று சந்தேகயுற் றுநோக்கினான்.

இ-ள். இப்படி சதானந்தர் போகிறபோது இளமையாகிய தருப்பைக்கொய்து அனேக முனிவர்கள் சூழக் கௌதமர் வருகிறதற்குமுன்னே இவ்விடத்தில் எல்லா விருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக் கற்பக விருக்ஷம்போலக் காணுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே இது யாருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தார். எ-று. (௫௯)

இந்தலத்தில் வந்தவரா ரென்றுரைத்து மாதவற்குப்
பத்துருவந் தந்த முனியும் பராசரனு
மந்திரியு மப்புதுமை யாராயு மெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக் கண்டிவரா ரென்ன புகலேலான்.

இ-ள். இவ்விடத்தில் வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷ்ணுவுக்குப் பத்துத் தரம் பிறக்கச் சாபங்கொடுத்த பிருகுரிஷியும், பராசரும், அத்திரியும் அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடைய பிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்தி லுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்று கேட்டார் கௌதமர். எ-று. (௬௦)

க ... ந்தம்.

தாதையி ... கேளிறை ... ங்களை யளிக்குஞ்
சோதியில ... ய் ... ளை ... தாழுது சொ ...

ஞாதமறை தேடிமவ னைத்துடிசை மேவற்
கேதுதவ மேதுதவ மேதுதவ மென்றான்.

இ-ள். சதானந்தர் தன் தகப்பனாராகிய கௌதமனைப் பார்த்து ஐயா பிரமன்முதலாகிய ஐவரையுந் தன்னிடத்தி லுண்டாக்கிய தேசோமயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச் சொல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள் தேடுதற்கரிய அம்மை நம்முடைய குடிசையில் வர என்ன தவஞ்செய்தோ மென்றார் கௌதமர். (௬௧)

ஓடினன் னனைத்துமக னுச்சியை முகந்தா
னாடினன் மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல் புகுந்தான்
பாடின னெடுந்தருவை பார்மிசை யெறிந்தான்
வீடினது நந்தம்வினை வேரொடு மென்றான்.

இ-ள். கௌதமர் இவ்வார்த்தையைச் சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டியணைத்து உச்சிமுகந்து ஓடினார்; திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்தி லாழ்ந்தார், பாடினார், தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார், என்னுடைய பாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்று சொன்னார்.

அந்திரி முதற்றலைமை யந்தணர்க ளெல்லாங்
கைந்தல மெடுத்தவர் நடந்தனர் களிப்பால்
விந்தகி யிருக்குமிட மேவியெதிர் கண்டார்
பந்திவலை யிற்படு பதங்களில் விழுந்தார்.

இ-ள். அத்திரி ரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் நின்று கைகளையுந் தலைமேல் வைத்துக் கூத்தாடினார்கள். சந்தோஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தை யடைந்து எதிரே கண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ-று. (௬௨)

நின்னிலைமை கன்னியிறை நின்பிரம சாரி
யென்னுமுறை யன்புமுத லென்றுமறை யெல்லா
முன்னிடை பழித்தல குயிர்த்தொகைக ளெல்லா
மன்னையெனு முன்பெருமை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். தாயே நீயோ கன்னிகை, சுவாமியோ நித்தியபிரமசாரி, என்று நெடுங்கால தொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித் தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்பட்ட உன்பெருமையை யாரறியப் போகிறார்கள். எ-று. (௬௩)

நிந்தனை யுதற்றருவை நீந்தனை நிடந்தே
சந்ததியை வேருவை சந்திரிவ மென்றே
இந்தனைய மைத்துயிர்கள் யானைவயு மவியபா
யந்தித மாருமுனை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். நித்தியமாக விருக்கிற சிவபிரானை முதலில் உண்டாக்குவாய் அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாக வருவாய் சத்தி சிவமென்கிற தன்மையைக் கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னை யாரறியப் போகிறார்கள். எ-று. (௬௫)

மெய்ப்பொருண் மகேசனரன் வேதனரி யானால்
மைப்பரும கேசுயுமை வாணிதிரு வாவை
இப்படியு மன்றியவ னெப்படியெ டுத்தா
னப்படியு மாவையுனை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். பரமசிவன், மகேசுவரர், உருத்திரர், பிரமன், விட்டுணு ஆனால் நீ மகேசுவரி, உருத்திரி, சரசுவதி, இலட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அச்சிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன்பெருமையை அறியவல்லவர்கள்.

நெஞ்சுருகி மாதவர்க ணின்றிவை புகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கோதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு ரிந்தன னதற்குமுன மேயின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்.

இ-ள். மா தவத்தையுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்று இப்படி தோத்திரஞ்செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தில் கௌதமர் வரும்போதே இரண்டு கைகளையுஞ் சிரத்தில் வைத்துக் கூப்பித் தாமரை மலரையொத்த அம்மை இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான். எ-று.

அன்பினுயர் கோதமனு மன்னையை வணங்கி
யின்புற வுரைப்பனய னெண்டிசை புரப்போர்
தன்சிர மிதிக்கரிய தாளிணைக ளென்னென்
புன்குடில் மிதிக்கவென புண்ணிய முடித்தேன்.

இ-ள். பத்தியினாலே உயர்ந்த கௌதம ரிஷியும் பார்வதியம்மையை வணங்கிச் சொல்வான் பிரமன் அஷ்ட திக்குப்பாலகர் சிரத்திலே வைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டும் அடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறு வீட்டில் மிதிக்க என்ன புண்ணியம் செய்தேன். எ-று. (௬௮)

இந்தமொழி சொற்றனு மிளங்கொடியும் வேலன்
றந்தையிடை சென்றிடு வனங்கது தவிர்த்தால்
சிந்தைமகி ழுன்னிடையில் வந்துகுறை தீர்வேன்
மைந்தவென வோதினள் மறுத்துமிவை சொல்வாள்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகிய கொடிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக் கொள்வேன் அவ்விடம் விட்டால் என்மேல் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில் வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடியுஞ் சொல்வாள். எ-று.

நாயகன் மொழிந்திட நடந்தபடி யெல்லாம்
பாயிர மெனும்படி பகர்ந்தன ளவர்க்கு
நாயினை மொழிந்தள வென்றசதம கற்கன்
றாயிரம் விழித்திர ளளித்தமுனி சொல்வான்.

இ-ள். பரமசிவன் சொன்னபடி பூமியில் வந்து தானச்சமாசாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடு கூடிய நூல்போல் முறையாக விரித்து எவருக்குந் தாயாகிய பார்வதி சொன்னபோது முற்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங் கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர் சொல்வார். எ-று. (௭௦)

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் சிலேச்ச
முத்தம மிதிற்றரும மொன்றுபல வாகும்
மெய்த்தவ மியற்றியிடில் வெள்விடையின் மேல்வந்
தத்தனு மிடப்புற மளித்தருளு மென்றார்.

இ-ள். இத்தலம் முதன்மையான தலம் இதனுடைய பேர் சிலேச்சம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்தால் அனந்தம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்தால் நன்றாம் இதிலிருந்துகொண்டு நீ மெய்ம்மையாகிய தவம் பலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு நீ மெய்ம்மையாகிய தவம் செய்தால் வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளி பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம் கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர். எ-று. (௭௧)

மாலயன் வசுக்கண்மக வான்முனிக ளித்தோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனித்தவ முடித்தார்
காலமிட னன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றுன்
மூலமுதல் வல்லியு முடிப்பனிது வென்றாள்.

இ-ள். அம்மையே! விட்டுணு பிரமன் அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேக முனிவர்கள் இவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு தப்பற்ற தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார். நீவந்த காலமும் இடமுநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீ தவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகி முடியுமென்று கௌதமர் சொல்ல எல்லாப்பொருள்களுக்கு மூலமாகிய அம்மையார் தவஞ்செய்து என் கருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள். எ-று. (௭௨)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கோதமனே முதலாய முனிவர்க் கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி பகர்ந்திவிடை கொடுத்துச் சோணகிரிதலமா மதன்குணபாற் பன்னசாலை புதிதமைப்பித் தகமகிழ்ந்து புறம்பு காக்க, மாதரெழு வரையழைத்து நாலுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்து காக்க, வாதரவி னிருத்தி வைகுந்தர் மருங்குகாக்க வரிதரியுட் புறங்காக்க வமைந்தாள் மன்னோ.

இ-ள். கௌதமர் முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் இனியவசனஞ் சொல்லி உத்தரவு கொடுத்து அருணசலத்துக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் பன்னசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக்காவலாக வைத்து நாற்

ருவாசலையும் எட்டு வயிரவர்கள்காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் தன் இரண்டு பக்கமுங் காக்கவும் துர்க்கை உட்புறம் காக்கவுஞ் செய்தாள் பார்வதி. எ-று. (௭௩)

கொந்தளகஞ் சடைபிடித்து விரித்துப் பொற்றோட் குழைகழுத்திற் கண்டிகையின் குப்பை பூட்டி, யுந்துமா வுரிகிர்பட்டாடை நீக்கி ருரித்துமா வுரிசாத்தி யுத்தூளத்தால், விந்தைதிரு நீறணிந்து கனற்குட் காய்ந்து விளங்குமூ சியிலொருகால் விரலை யூன்றி, அந்தியக விறைபதத்தின் மனத்தை யூன்றி யரியபெருந் தவம் புரிந்தா ளகில மீன்றாள்.

இ-ள். புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோள் கழுத்து காதுகளில் உருத்திராக்ஷமாலைகளைத் தரித்து ஆடுகின்றபாம்புரிபோ லிருக்கிற பட்டாடை யுடுப்பதைவிட்டு மாவுரி தரித்து செய்த்தைக் கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந் தரித்து நெருப்பில் காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற் பெருவிரலை யூன்றி இராப்பகலாக மனத்திலே பரமசிவத்தைத் தியானமாக நிறுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச் செய்தாள் உலகத்தைப் பெற்ற பார்வதி. எ-று. (௭௪)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியி னுப்ப ணினியதவ மியற்றுநல்கண் டிளைத்துவாடிக், களைத்துமனந் துடித்துவிழி புதைத்துவாலிந் கண்ணீரின் மூழ்கிநின்றாள் கமலத் தாளு, முளைத்துமனந் தளர்ந்தழுவி விழுந்தாள் மற்றை யுயிரெல்லாங் கரைந்துகரைந் துருகாநின்ற, வளைத்துவளைத் துரைப்பதென்றுய் வருந்து மாலால் வயிற்றிலுள்ள கருப்பமெலாம் வருந்திடாதோ.

இ-ள். மிகவுஞ் சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடை வளைந்து அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச் செய்வதைப் பார்த்துப்பார்த்து இளைத்து வாட்ட மடைந்து களைத்து மனம் துடித்து இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு சரசுவதி கண்ணீரால் முழுகினள் இலட்சுமி மனம் வருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது விழுந்தனள், மற்ற சீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகின. நானிதைப் பிரித்துச் சொல்வதனால் என்னபயன், தாயான பார்வதியின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ. எ-று. (௭௫)

முன்பனியிற் கருகுபட்ட கமலம் போல முகந்தோன்றப் பனியதன்றுண் மூழ்கி நிற்கும், பின்பனியி லதிசீத விடத்திற் சேரும் பெருமழைக்குண் மின்னனைப் பேணி நிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிதுபோல் வேண்டு மரியதவம் புரிந்தனளவ் விடத்துவேதன், வன்பணியிற் றுயிலெடுமான் முதலாந் தேவர் மறைபுகுந் தவச்சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்.

இ-ள். முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போல முகமாத்திரந் தெரியக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தடாகங்களிலேயிருந்தும் பின்பனிக் காலத்திலே அதிக சீதளம் பொருந்திய இடத்திலேயிருந்து மழை பெய்கிறபோது அதில் ஒருமின்னலைப்போலச் சஞ்சலப்படாது நின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோல வேண்டிய தவத்தைச்செய்தாள் அவ்விடத்தில் பிரமனும் வலிய சர்ப்பத்தில் நித்திரை செய்கின்ற விட்டுணு முதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷ்டம் பொருந்திய தவச்சாலையை வந்து அடைந்தார்கள். எ-று. (௭௬)

அந்தரியு மாயவனூர் முதலாந் தேவரனைவருக்கு முபசார மளித்து நீங்கள், வந்தவா றியம்புமென மகிடனாலே வருந்தியதுந் தளர்ந்ததும் வகுத்துச் சொன்னார், சுந்தரியுங் குமரியுடன் கூடரும்வாளாற் றெடுகளத்தின் மகிடனாரந் தொலைப்பா யென்றாள், விந்தையதுபுரிவனெனப் பணிந்தா ளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண் டாரே.

இ-ள். பார்வதி விட்டுணு முதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசாரஞ் சொல்லி நீங்க ளிவ்விடத்திற்கு வந்தவகை சொல்லுங்களென்று கேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனாலே தாங்கள் துன்பப்பட்டுத் தளர்ச்சி யடைந்தவகை விவரமாகச் சொன்னார்கள், அதற்குப் பார்வதி துர்க்கையைக் கூப்பிட்டு நீ சத்தியினாலே யுத்தகளத்திலே மகிடாசுரன் வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்று சொன்னாள் அதற்குத் துர்க்கை அப்படியே செய்கேனென்று பணிந்தாள். தாயாகிய பார்வதி இந்த வார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் விட்டுணு முதலானவர்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள். எ-று. (௭௭)

கலிவிருத்தம்.

கோதமாச்சிர மந்தனிற் கோல்வளை
நீதி லாத்தவஞ் செய்ந்து செப்பினேன்
மேதி மாமுகற் காய்ந்தமும் வெள்விடைச்
சோதி பாக மடைந்ததுஞ் சொல்லுவேன்.

இ-ள். சத்தி கௌதமருடைய ஆசிரமத்திற் குறையில்லாத தவம் செய்தது சொன்னேன் பிறகு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷப வாகனராகிய சிவபிரானது இடப்பாகத்தைப் பார்வதி அடைந்ததையும் சொல்லுவேன். எ-று. (௭௮)

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௩௨.

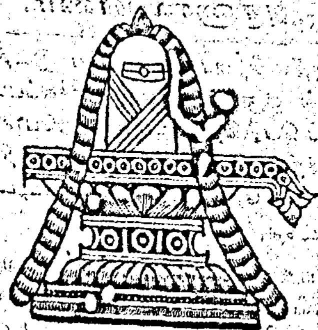

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

பார்வதியார்

இடப்பாகம் பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அஞ்சன கிரியில் வாழு மசுரன்ரு ளார்க்குந் தீர
னஞ்சமே யனையா னந்த நமனுக்கு நமனாய் வந்தோன்
செஞ்சிகை யெரியைத் தீக்கும் தீமையா னளகை நாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்த வுள்ள வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரினும் அதிக பராக்கிரமத்தை யுடையவன் விஷத்தினுக்குச் சமானமானவன் அந்த எமனுக்கும், எமனானவன் சிவப்பாகி மேலே யெழுகின்ற கொழுந்தை யுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையடைய அங்கேயிருக்கிற வளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன். எ-று. (க)

...மக் கண்ணன் றாங்கு மாவினைத் தலைவால் கூட்டி
...வண்போற் கொள்வன் வன்னிவா கனத்தைக வாங்கி
வேமற்ப ...ஞ்சி மைந்தர்க் கு...வுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் ...க்குங் கையாற் ...ழிந்தமு தருந்துஞ் சூரன்.

இ-ள். விஷ்ணு...த்திரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத் தலையையும், வாலையும் ஒரு கையினுலே சேர்த்துப் பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவண் கல்லாகஎறிந்து விளையாடுவோன் அக்கினியைத் ...விட்டு அவனேறுகிற ஆட்...தை...மைப்போலச் சிவப்பு மயிரையுடை... ...பிள்ளைகளுக்கு ...க்கொ...பான். சந்திரனை அவனேறுகி... ...த்தோடே ...கையினுலே பிடித்துப் பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்து வருகி... ...மிர்தத்தைப்பானம் பண்ணுகிற சூரன். எ-று. (உ)

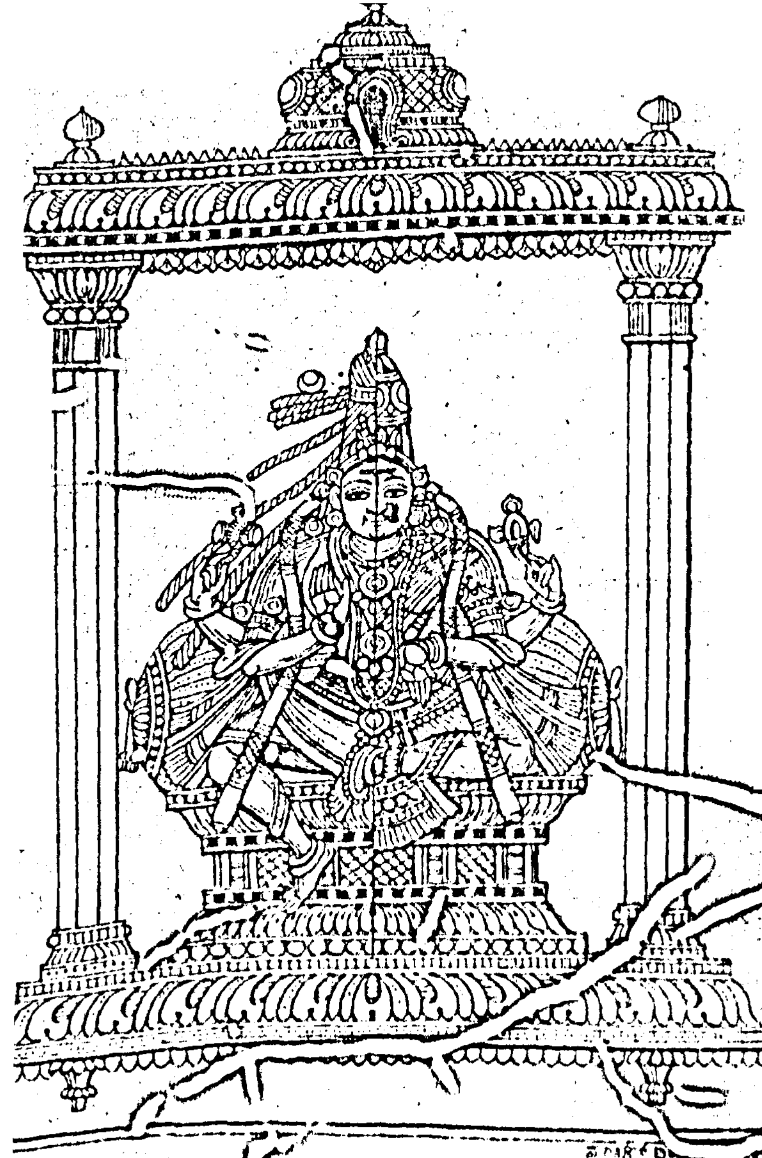

கருதிய மகவான் வெள்ளைக் களிற்றின்மேற் றிரிவன் பின்னைப்
பரிதிதே ரதனிற் பச்சைப் பரிசெலப் பவனி போவா
னிருதியைச் சுமக்கு மாளி மேற்றுவ னினத்தின் மூழ்கிக்
குருதிகொப் புளிக்கு வாளொன் றெடுத்துயிர் களைத்துங் கொல்வான்.

இ-ள். உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம் வருவான். சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக் குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப் போவான். நிருதியைச் சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொண்டு [illegible] இனங்களாலே மூழ்கப்பட்டு இரத்தங்களைக் கொப்பளிக்கும் ஒரு வாளாயுதமெடுத்து சருவசீவன்களையுங் கொல்வான். எ-று. (௧)

அன் [illegible] ன் மகிட மா [illegible] ற்றிரு வஞ்சிக் காலத்
[illegible] னவன் மகிட மேறுங் காலினாற் றிரிந்தா னென்று
லென்னவன் கொடுமை நம்மா லியம்பலா மிலங்குஞ் சோதி
மன்னவன் கிரியைச் சாய்ந்தான் மீனுக்கா வாரி தூர்த்தான்.

இ-ள். அ [illegible] ப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தை யுடையவனைப்பூமியினாலே தெற்குத் திக்கிலிருக்கின்ற எமன் எருமைக்கடாவிலேறு மற்ற காலினால் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மாலெப்படிச் சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவபிரானிருக்கிற கைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான். மீன்வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான். எ-று. (௨)

மயனெனுந் தச்சன் செய்த மகிடமா புரத்தி னன்று
வயனுறு கரிசி நல்க விருந்துழா னவனுக் காய
பயனுறு நுகர்ச்சி வேண்டி யாயிரம் படைக்கை யாளர்
கயமுதல் விலங்கு தேடி வேட்டையாக் கானிற் சென்றார்.

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தின கசிதமாகச் செய் [illegible] பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமன் நித்தியம் அருளும் அமுதையுங் கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நாளில் அந்த அசுரன் தின்னுகிற ஆகாரத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத் தேடி வே [illegible] மார்க்கமாகக் காட்டுக்குப் போனார்கள். எ-று. (௩)

கானகஞ் சென்று வஞ்சி கலந்செய்தா ரகத்த [illegible] ருழ
வானவர் பணியு மட்ட வாசொர் தொலைத் [illegible] ாவி
போனவ ரழிந்த வாறும் புரிகுழ றவ [illegible] த
ரானவ ரவுணர் [illegible] ற்றிசித் தா [illegible] ள்.

இ-ள். அ [illegible] வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிர மசுரர்க [illegible] அபார்வதி [illegible] தவஞ்செய்துகொண் டிருக்கிற வனத்தைச் சுற்றிக்கொண்ட அதைக்கண்டு தேவர்கள் [illegible] கின்ற காவலாக விருந்த அஷ்ட வயிரவர்களும் அந்த ஆயிரம்பேரையுங் கொன்றார்கள்; அவர்கள் இறந்துபோனதும்,

அம்மை தவம் பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசுரன் பாதத்தை வணங்கித் தெரிவித்தார்கள். எ-று. (கூ)

போற்றியங் கவர்கள் சொல்லப் புகைநகை பிறந்த கங்கி
தூற்றிய விருக ணண்ட கோள [illegible]முஞ் சுழன்ற தங்கே
நாற்றிசை யுள்ள வேழ நடுங்கிய திமையோர் கூட்டங்
கூற்றமுங் காந்த தால காலமுங் குளிர்ந்த தன்றே.

இ-ள். தூதர்கள் வணங்கித் தெரிவித்த அளவில் புகையும் சிரிப்புமுண்டாயின. இரண்டுகண்களும் நெருப்புகள் பறக்க வீசின. அண்டகோளமும் திருகிறென்று சுழன்றது. அஷ்ட திக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத் தொங்கப்போட்டன. தேவர்கூட்டம் நடுக்[illegible] யடைந்தது. எமனும் ஒளித்துக்கொண்டான். ஆலகால வி[illegible] குளிர்ந்தது. எ-று.

அப்படி மகிடன் சீறு மளவினி னிரும்ப [illegible] னென்போன்
செப்பிடு முனது கோபம் பொறுப்பரோ சிறிய ரென்றே
முப்புடை யிளநீ ரென்னு முலைச்சிவாழ் வனத்து ளாளாக்
கைப்படை யதனாற் கொல்வே னெனச்சொல் [illegible] கடிது போனான்.

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரன் கோபிக்குமளவில் நிரும்ப[illegible]கிற படைத்தலைவன் அரசனே உம்முடைய கோபத்தை அற்பமானவர்கள் ஆர் பொறுப்பார்கள் என்று சொல்லி இளநீர் ஒத்த தனமுடைய பார்வதி தவஞ்செய்கிற வனத்தி லிருப்போளைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டுப் போனான். எ-று. (அ)

குடதிசைக் கடலெச் சீறிக் குணதிசைக் கடல்சென் றென்ன
நெடியதேர் கரிமா சேனை யெழுந்தன னிரும்ப னென்போன்
வடகிரி தனக்குங் கும்ப மாமுனி மலைக்கு நேரே
இடை[illegible]ரிய மேரு வெழுந்ததா மெனனச் சென்றான்.

இ-ள். மேற்குச் சமுத்திரத்தின்மேற் கோபித்துக் கிழக்குக்கடல் சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரிய தேர்களும் யானைகளுங் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டன. நிரும்பாசுரன் மகா மேருவுக்கும் [illegible]ருக்கின்ற பொதிய மலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்த ஒரு பெரிய மே[illegible]தென்று சொல்லு[illegible]டியாகப் போனான். (கூ)

வேறு.

எழுந்தவ[illegible]தநேர் தூசகதயா யிரம்[illegible] விரத மேறி,வ
ழிந்தரி மதத்தடலை [illegible]ந்ததுக ளடக்கவும்பை வனத்திற் சென்று
ன், கொழுந் தவிடுங் கனல் [illegible] பலகோடி குன்றம்
[illegible]தைழுந்தபடைத் [illegible]க்கணங்கு நோக்கண[illegible] பொருதெதி
ரே. தடுத்தா ரன்றே.

இ-ள். இப்படி நிரும்பாசுரன் பச்சைக்[illegible] ஆயிரங் [illegible]ட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறு [illegible]றுக்கள்முன் [illegible]கின்ற

யானைகளின் மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான். கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள் அநேக மலைகள்விட்டெழிய இவர்கள் வருவது கண்டு அம்மையிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப் [illegible] எதிரேதடுத்தார்கள். எ-று. (ய)

சண்டனுருந் திரன்சோமன் கபாலிநேர் சங்கரன்கோ தண்டன் வீதக, னென்டெரிய சித்திராங் கதனென்னும் வயிரவர்க ளிருநால் வோரு, மண்டமுக டையங்கத் தா[illegible]ளைத் தொலைத்திட்ட வரிகள் போலக், கண்டகனுஞ் சாரதியுந் தேருமன்றிச் சேனையெல்லாங் கனத்திற் சாய்[illegible]தார்.

[illegible]ள். ருத்திர[illegible]மன் கபாலி தனக்குத்தானே ஒத்த சங்கரன் கோ[illegible]ண்டன் வீதன் சித்திரா[illegible]னும் எட்டு வயிரவர்களும் அண்டகோள முடைபட யானைகளைக் கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக் கர்ச்சித்து நிரும்பாசுரனும் அவன் சாரதியும் தேருந் தவிர மற்றச் சேனைகளையெல்லாம் [illegible]டிப்பொ[illegible]திலே கொன்றார்கள். எ-று. (யக)

அட்டவயி ரவர்படையா லணங்குகளாற் றனதுபடை யழிந[illegible]
[illegible]வட்டநெடுந் தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்
[illegible]ணில் வானி கோத்தான், விட்டகணை களைவிலக்கித் தேரோட்டுஞ்
சாரதியை வீழ்த்தி வாளி, தொட்டகரங் களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக் குடித்ததச் சூர மாது.

இ-ள். எட்டு வயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டு பெண்களாலும் தன்னுடைய படைமுழுவதும் இறந்துபோவதைப் பார்த்து நிரும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடிய தேரை விட்டுக்கொண்டு தாக்கணங் கென்பவளுடைய [illegible]த்திலே கணக்கில்லாத பாணங்களை [illegible] அப்பாணங்களை விலக்கித் தேர் நடத்துகிற சாரதியைக் கொன்று அம்பு[illegible]களை யறுத்து அவனுடைய தலையையும் அறுத்துக் கொன்றாள் தாக்கணங்கு. எ-று. (யஉ)

ஓடினசெங் குருதிநதி யுடலிழந்து விழுமவுண ருயிர்கள் [illegible]பால், வாடினவெங் குறைநத்தலைக ளவுநிழமு மருந்தாகின் [illegible]லைபோலச், சூடி[illegible] வயிரவரும் தாக்[illegible]ணங்கு நோக்கண[illegible]ம்பை வாகை[illegible]டினர்க ளவுணரொன மகிடமுகற் குரை[illegible]னர்போய் விளைந்த தூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டு பெண்களாலும் தேகமறப்பட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகு[illegible] ஓடியது நித்தியம் மாமிசத்தைத்தின்று [illegible]டுகிற பேய்போல் க[illegible]ந்தங்கள் கூத்தாடி[illegible] வயிரவர் முதலான[illegible]கள் தும்பை வாகைமாலை சூடிக்கொண்டார்கள். அசுரர்கள் இறந்துபோனார்களென்று [illegible]டாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்தில்போய்ச் சொன்[illegible]ர். எ-று.

கேட்டளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன் முகநோக்கிக் கிளத்து வாஞேர், காட்டிலுறை சிறுபேயுங் கணங்களுநம் பெரும்படையைக் கடிந்து வென்ருல்,நாட்டமுத லெணயன்மா லெனக்கினிமேற் றிறைகொடுக்க நாணு வாரோன், தீய்டிங்கை புரிந்தெழுந்தா னேழி னுறு யிரங்களிரு றிரத மீதில்.

இ-ள். மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்ட அளவில் தன்னருகிலிருக்குங் கயிடவன் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுவான் ஒரு காட்டிற் சஞ்சரிக்கிற சிறிய பேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரிய சேனைகளைக்கொன்றனவென்ருல் சிவன் பிரமன் விட்டுணு முதலானவர்கள் சொன்னபடி கேட்பார்களோ வென்று அதிகமாகிய நகைகொண்டெழுந் திருந்து ஆயிரம் யானைகள் கட்டிய தேரிலேறிக் கொண்டான். எ-று. (௰௪)

பதிற்றொரு கோடி யானைப் படைஞராய்க் காந்த னீலன்
முதுகாவ் குருதி யண்ட னீசக்கு சண்டன் முண்டன்
மதுகயி டவன்றிக் கண்ணன் புகைக்கண்ணன் மாலி யென்றும்
அதிகொளா யிரண்டு பேரும் தேர்களைத் தூண்டிச் சென்ருர்.

இ-ள். மகிடாசுரன் தேரிலேறினவுடனே பதிற்றொருகோடி யானைப் புலத்தை யுடையவராகிய காந்தன் நீலன் முதுகான் குருதி அண்டன் நீசகன் சண்டன் முண்டன் மதுகயிடவன் திக்கண்ணன் புகைக்கண்ணன் மாலியென்று அதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் தங்கள் தங்கள் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டு போனுர்கள். எ-று. (௰௫)

கரிமுகத் தவர்நி வாத கவசர்கள் காலகேயர்
பரிமுகத் தவுணர் மேதிப் பனைமுகத் தவர்கள் பற்றி
எரிமுகத் தவுணர் சீறி யெழும்புலி முகத்துக் களரி
நரிமுக தவுணர் வெள்ள மாயிரஞ் சென்ற வன்றே.

இ-ள். யானைமுகத்தை யுடையவர்கள் நிவாதகவசர்கள் காலகேயர்கள் குதிரை முகத்தை யுடையவர்கள் எருமை முகத்தை யுடையவர்கள் நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தை யுடையவர்கள் புலிமுகத்தை யுடையவர்கள் சிங்க முகத்தை யுடையவர்களாகிய அசுரர் கூடிய ஆயிரம் வெள்ளம் சென்றது. எ-று. (௰௬)

பாய பரிகளிற் பாதி பரிகளிற் கரிகள் பாதி
காய்கரி களிற் பாதி கடும்பரிக் கொடுந்தேர் செல்லப்
பேய்களும் பிணங்களாடப் பிணங்கவெண் கொடிக ளாட
வேய்நளப் பறைக ளார்ப்ப விந்தை காணில்.

இ-ள். இப்படி ஆயிரம் வெள்ளங் காலாட்கள் சென்றப்பட்டவுடனே ஐந்நூறு வெள்ளங் குதிரையும் இருநூற்றைம்பது வெள்ளம் யானையும் நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளம் தேரும் நடக்கப் பேய்களும் காக்கைக் கூட்டமும் விளுந் தகப்படுமென்று களித்துக் கூத்தாட வெள்ளக்கொடி புள்

ளாங்குழல் பேரிகை இவைமுதலான வாத்தியமுழங்க மகிடாசுரன் அம்மை இருக்கிறகாட்டில் வந்து சேர்ந்தான். எ-று. (௰௭)

அடலவன் வரக்கண் டஞ்சி யடைந்துமைக் கபய மென்று
பட்டுறு முனிவர் கூற வுமையவள் பயங்க டீர்த்து
விடலுட னருகு நின்ற விந்தையை விரும்பி நோக்கிக் [னீ.
கடகங்கொண் டெறிவா யென்றுள் விடைகொடு பெயர்ந்தாள் கன்

இ-ள். வல்லமை பொருந்திய மகிடாசுரன் வருவதைப்பார்த்து பயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டுச்சொல்ல அம்மை அவர்களுடைய பயங்களைத் தீர்த்துத் தன் சமீபத்தில் நின்ற பெருமை பொருந்திய துர்க்கையைப் பார்த்து உன்னுடைய கத்தியினுலே அவ்வசுரனைக் கொன்றுவிடென்று சொல்ல, உத்தரவு பெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை. எ-று. (௰௮)

ஆளிமேற் கன்னி செல்ல வருணநா யகிமுன் செல்ல
காளிநூந் தமியின் செல்லச் சுந்தரி கணங்கள் செல்ல
ஞாளிமேல் வடுகர் செல்ல நான்முகி முதலா மாதர்
ஆளிமேற் செல்லத் தங்கள் விடையின்மேற் றாசி சென்ருர்.

இ-ள். துர்க்கை ஆளிவாகனத்தி லேறிக்கொண்டுபோக அருணாயகி யென்பவள் முன்னே போகவும் காளி தூந்துமி என்கிற இருவரும் பின்னே போகவும் பார்வதியின் கணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர் போகவும் அபிராமி முதலாகிய மாதரெழுவரும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு தாசிப்படையாகத் தொடர்ந்துப் போனுர்கள். எ-று. ()

சென்றுமே தோமரத்திற் குன்றிற் சிலைகளிற் படையிற் கையிற்
கன்றிட மகிடன் சேனைப் பாதியைக் கணத்திற் சாய்த்தார்
வன்றிறன் மகிடன் சேனைத் தலைவரும் மகிடன் போலக்
குன்றென வெதிர்ந்து கன்னி படையெலாந் தாக்கிக் கொன்றார்.

இ-ள். இப்படி துர்க்கை சேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினுலும், மலைகளாலும், வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும், கைகளினுலும் கோபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசுரனுடைய பாதிசேனையை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டாள் மகிடாசுரனும் அவனுடைய சேனாத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்து துர்க்கையின் சேனைகளை யெல்லாம் அதக்கிக் கொன்று வென்றுர்கள். எ-று. (௨௰)

துந்துமி முதலா நால்வ ருடைந்தனர் குலவி
சுந்தரி வராகி யாது
விற்றிறை மறைய வென்று மொழிந்து முனைந்தார் ஞாளி
யுந்தில குலத்தார் கன்னி

இ அசுரனது படைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி சண்டை என்கிற சத்திகளும் தோற்றார்கள்

நீலகண்டி வராகி சண்முகி திரிசையாள் இந்திரை மரையாளென்கிற வழு மாதரும் யுத்தஞ்செய்ய மாட்டாமல் காட்டி லொளித்தார்கள். சுவானவாக னத்தையுடைய வயிரவர்களும் தோற்ருர்கள். துர்க்கை மனந்தளர்ந்து உமா தேவியே யென்று தியானித்து நின்ருள். எ-று. (௨௧)

உறுதுணை யுமையே யென்னும் பொழுதில்யோ கினிகள் வானி
லறுபத்து நாலு கோடி யதிர்த்தெழுந் தழலின் மாரி
இறுதியா யுருளச் சேனை யிடிமழை சொரிதை யாலே
குறுகிய மகிடன் சேனைத் தலைவருங் கொதித்துச் சென்ருர்.

இ-ள். துர்க்கை அம்மையே துணையென்றபோது அறுபத்து நான் குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்தி லார்ப்பரித் தெழுந்து நெருப்புமழையும் இடிமழையும், சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைக ளெரிந்து போயின. அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள் கோபித்துச் சண்டைசெய்வார் கள். எ-று. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருகி கன்றனைச் செற்றன ளாரணி
மருவு காந்தனை மாய்ந்தனள் வாரணி
கரனை வென்றனள் வேலுடைக் காரணி
நரக ஞருயி ருண்டன ளாரணி.

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுட னே அபிராமி யென்பவள் அருகிகனென்பவனைக் கொன்ருள், வாரணியெ ன்பவள் காந்தனென்பவனைக் கொன்ருள், சண்முகி யென்பவள் கரனென் னும் அசுரனைக்கொன்ருள், காரணி யென்பவள் நரகனென்னும் அசுரனைக் கொன்ருள். எ-று. (௨௩)

சூலி யாணி தொலைத்தனண் மிண்டனைக்
காலி மாமுகி சண்டனைக் கொன்றன
ளால வூணி மதுவை யழித்தன
ணீல ஞருயி ரிந்திரை நீக்கிஞள்.

இ-ள். சூலக்கையா ளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வாராகி சண்டனென்பவனையும், நீலகண்டி மதுவென்னு மவனையும், இந்திரா நீல னென்பவனையுங் கொன்ருர்கள். எ-று. (௨௪)

துந்துமிக்கொடி சோணித வூணனைக்
கந்து மிக்க படிக்கதை காட்டினள்
கந்து மிக்க நி[illegible]
கந்து மிக்கெரிக் கண்ணனை வாட்டினள்.

இ-ள். துந்துமிக் கொடியையுடையவள் சோணித வூணனென்பவ னைத் [illegible] தண்டாயுதத்தா லடித்[illegible] சக்கரத்தை கையிலேதரி த்[illegible]ருணைசலை யென்கிறவள் அக்கினிக் கண்ணனைக் கொ[illegible]

கயிட வன்புகைக் கண்ண னிருவருஞ்
செயிரின் மாளுறச் செற்றனள் சுந்தரி
நெயிடு மிக்க நிணம்பொரு வேலினன்
மயிட வன்முகங் கண்டெதிர் வந்தனள்.

இ-ள். சுந்தரி யென்கிற சத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனை யுங் கொன்ருள். நெய்யைப் பொழிகின்ற நிணம்பொருந்திய வேலாயுதத் தை யேந்திய துர்க்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த்துவந்தாள். எ-று.

வெங்க டாமுகன் மேவலு மாதர்க
டங்க ளாயுதங் கொண்டு தடிந்தனர்
சிங்க வூர்தி யவனெதிர் சென்றுதைச்
சங்கை யூதினன் மேருச லிக்கவே.

இ-ள். வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய அசு ரன் யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்களாயுதங்களினு லே அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினுர்கள். அவ்வேளையில் சிங்கவாகனத் திலேறிவந்து துர்க்கை யவனுக்கெதிரேபோய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங் கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்வைத்து ஊதினுள். எ-று. (௨௭)

செருவி லங்கவள் சங்கொலி செய்திட
வொருவ ரின்றி யவுண ருறங்கினர்
பெறுவ ரங்களிற் பெற்ற சரங்களை
இருவருஞ் சொரிந் தார்மழை யென்னவே.

இ-ள். வல்லமை பொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை ச ங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்க ளொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்தை யடைந் தார்கள். அருமையாகிய வரத்தினுலே பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இரு வரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள். எ-று. (௨௮)

எத்த வெந்தச் சரவிசை யெனினும்
அந்த வந்தக் கணையா லறுத்தனள்
வித்தை மீண்டிரு வெம்பிறை வாய்க்கணை
சிந்தி ஞளவன் சென்னி யழுத்தவே.

இ-ள். எந்தெந்தப் பாணங்களைத் துர்க்கை விட்டாளும் [illegible]வைகளை அந்தந்தப் பாணங்களினுலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினுன். அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடைய சிரத்தில் அழுந்தும்படி யாக [illegible]ட்டாள். எ-று. (௨௯)

வெம்பு செம்புனல் வெள்ள முழுக்கிய
செம்பு போலச் சிதற [illegible]
[illegible] போல [illegible] மாங்கள
[illegible]ப்பு போல விளங்[illegible] கோ[illegible]ய.

இ-ள். இரத்த வெள்ளம் உருகின செம்புபோல் சிதறிவிழ விட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாக விருந்தாலும் அசுரன் தலையிலே முளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலே வைத்து அழுந்தி வளைந்து தோன்றின. எ-று. (௬௰)

வெற்றி கொண்டவள் வில்லை முறித்தன
ளுற்ற வம்பிற் சிலைநுதன் மோதினள்
கொற்ற வன்பின் குலங்கள் விடுத்தவ
னெற்றி யிற்கண் ணழலி னிமிர்ந்ததே.

இ-ள். செயங் கொண்டவளாகிய துர்க்கை கையிலிருந்தவில்லை யிரண்டாக முறித்தாள். அந்த வில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே அடித்தாள். மிகப் பலம் பொருந்திய அம்புகளை விட்டவனாகிய அந்த மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்நெருப்புப்போலச் சுருக்கென்று தாக்கியது. எ-று. (௬௧)

சாப வெஞ்சிலை போகத் தரிப்பளோ
கோப மிஞ்சிக் கொதித்தெழு கூற்றத்திற்
றீப மென்னத் திகிரியொன் றேவியே
பாப காரி தலைவிழப் பண்ணினள்.

இ-ள். துர்க்கை வில் லொடிந்தும் பொறுக்காமல் அதிக கோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பும் எமன்போல் பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சக்கராயுதம் விட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரன் தலையறும்படி செய்தாள். எ-று. (௬௨)

கன்னி யாழி யெறிக் கடாமுகன்
சின்ன பின்னங்க ளாயுஞ் சிதைந்திலன்
முன்னை மாதவந் தன்மையின் மும்மதந்
துன்னு மால்கரி யாயெதிர் தோன்றினன்.

இ-ள். துர்க்கை சக்கராயுதத்தை விட்டெறிய மகிடாசுரன் தேகஞ் சின்னபின்னமாயுஞ் சாகாதவனாகிப் பூருவ காலத்திலே செய்த தபோபலத்தினால் மும்மதங்களைப் பொழிகின்ற பெரிய யானை யுருவங்கொண்டு எதிராக வந்தெதிர்த்தான். எ-று. (௬௩)

ஆளி யேறுசென் றங்கவ னச்சியின்
மேலை வாரி நகர்ந்தது மொய்ப்பினன்
மேலு வுங்கதை கொண்டெதிர் வீசினன்
கூளி [illegible] கூர்மைவே லேவினள்.

இ-ள். அப்படி யானையுருவங்கொண் டெதிர்த்த அளவில் துர்க்கை யேறுகிற ஆளிபோய் அந்த யானையுச்சியி லிருக்கின்ற மூளையைக் கையிலே அறைந்து தோண்டி யெடுத்துத் தின்றது. அதனாலேயுஞ் சாகமற் கையினாலே திரும்பியுந் தண்டாயுதங் கொண்டெறிந்தான். பேய்களுக்கதிகாரியா யிருக்கிற துர்க்கை கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை விட்டாள். எ-று. (௬௪)

விடந்த தும்பிய வேல்பட வெஞ்சமர்க்
கிடந்த தும்பி முகவ னிறந்தன
னடந்த தும்பிக ளாயிர மாயிரங்
குடைந்த தும்பி மரமெனக் குன்றியே.

இ-ள். விஷத்தைக் கக்கிக்கொண் டிருக்கிற வேலாயுதம் பாய்ந்தவுடனே யுத்தத்தில் நின்ற யானைமுகன் அதைச் சகிக்க மாட்டாமல் இறந்து விட்டான். அநேகமாயிரம் வண்டுகள் குடைய வுள்ளே யொன்றுமில்லாமற் றுளையோடு கூடிய அத்திமரம்போல. எ-று. (௬௫)

வீழ்ந்த பின்பரி வேடம் தரித்தெதிர்
போந்து வெங்கதை கொண்டு புடைத்தனன்
சேர்ந்த வன்கதை யும்மவன் சென்னியு
நாந்த கங்கொண் டறுத்தன ளாரணி.

இ-ள். அப்படி விழுந்து இறந்துபோன வுடனே குதிரைமுகமுள்ள அசுரனாகி யெதிரே வந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான். அடித்த தண்டாயுதத்தையும் தலையையும் கத்தியினாலே அறுத்துத் தள்ளினாள் துர்க்கையும். எ-று. (௬௬)

அங்க தனயி னழலுரு வாயினன்
கங்குலை யாயினன் காரிரு ளாயினன்
பங்க யாசன னாயினன் பங்கய
மங்கை நாயக னாயினன் மாயையால்.

இ-ள். அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருவங்கொண்டு வந்தான். அதன்பின்பு சகலப்பிரளய ரூபங்கொண்டும் அந்தகார மாகியும், தாமரைப்புட்பத்திலிருக்கின்ற பிரமனாயும், இலட்சுமி நாயகராகிய விட்டுணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினாலே. எ-று. (௬௭)

ஈறு கண்டவ ளென்செய்வள் மாயையால்
வாறு செய்தன னென்றுத ளர்ந்துமை
பாத நெஞ்சினிற் பற்றினள் பற்றிய
போதி லோர்மொழி விண்ணிற் புகன்றதே.

இ-ள். அப்படி அசுரன் பலபல வடிவங் கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலே துன்பப் படுகின்றான். என்ன உபாயஞ் செய்தாலும் சாகிறதில்லை இதற்கென்ன செய்வேனென்று துர்க்கை பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டு பாதங்களையும் மனத்திலே தியானித்தாள், அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில் நின்றும் அசரீரி ஒருவாக்கியஞ் சொல்லிற்று. எ-று. ()

மாய வேடங்க ளன்றி மகிடமே
யாய போதி லவன்றலை தள்ளிமே
[illegible]ய தாளின் மிதித்துக் கொலைசெய்தி
[illegible] மாயை யெனச்சொலித் தேர்ந்தனள்.

இ-ள். அநேகவிதமான மாயவேஷங்க ளெல்லாமல் சுபாவமான எருமைமுகரூபங் கொண்டபோது அவன் தலையை யறுத்துக் கீழே தள்ளி உனது பரிசுத்தமாகிய காலினாலே மிதித்தால் தீமை பொருந்திய மாயை தொலைந்துபோமென்று சொல்லத் துர்க்கை தேறினாள். எ-று. (௫௯)

மட்டின் மாயை விடிவின் தொலைந்துபின்
னெட்டி லைத்தலை சூலத்தி னீக்கினாள்
துட்டன் மேதியை வாய்ப்படை தொட்டனள்
வெட்டி வீழ்த்தி யடியின்மி தித்தனள்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டு வர நெடுமையான கவருடைய சூலத்தினாற்குத்திக் கொன்றாள், பின்பு அத்துஷ்டன் பழைய எருமைக்கடா முகத்தை யுடையவனாகி ஆயுதங்களைப் பிரயோகஞ்செய்த அளவில் அவைகளை விலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டித் தள்ளிக் காலினாலே மிதித்துக் கொன்றாள் துர்க்கை. எ-று. (௬௰)

ஒப்பி லாப்பத மூன்றி மிதித்திடில்
தப்பி மாயை தவிர்ப்பது பாரமோ
வப்ப தத்தை நினைக்கினு மாணவஞ்
செப்பு காமிய மாயையுந் தீர்க்குமே.

இ-ள். துர்க்கை பாதத்தை நினைத்தாலும் அதை நினைத்தவருடைய ஆணவம் மாயை காமியம் என்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும். அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாத பதம் பரிசமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயை மாத்திரந் தவிர்ப்பது பெரிதோ. எ-று. (௬௧)

போத வானவர் பூமழை பெய்தனர்
மேதி மாமுகன் மெய்க்கதி யுற்றனன்
தீதி லாதவன் செங்களந் தன்னிலோர்
சோதி லிங்க மிருந்தது தோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள் மிகவும் புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள். மகிடாசுரனும் அம்மை கையினா லிறந்ததனாலே மெய்ம்மையான மோட்சத்தைச் சேர்ந்தான். யாதொரு குற்றமுமில்லாத அவன் சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒரு படிகலிங்க மிருந்தது. எ-று. (௬௨)

கண்ட மட்டிலக் காக்கொளக் கார்நவ
கண்ட மட்டிற் புரந்த கடாமுகன்
கண்ட மட்டி லிருந்த கடவுளைக்
கண்ட மட்டி லெடுத்தனள் கன்னியே.

இ-ள். நவகண்டமும் ஆண்ட மகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் துர்க்கை யறுக்க அக்கழுத்தி லிருந்த படிகலிங்கத்தைக் கண்டபோதே கையினா லெடுத்தாள். எ-று. (௬௩)

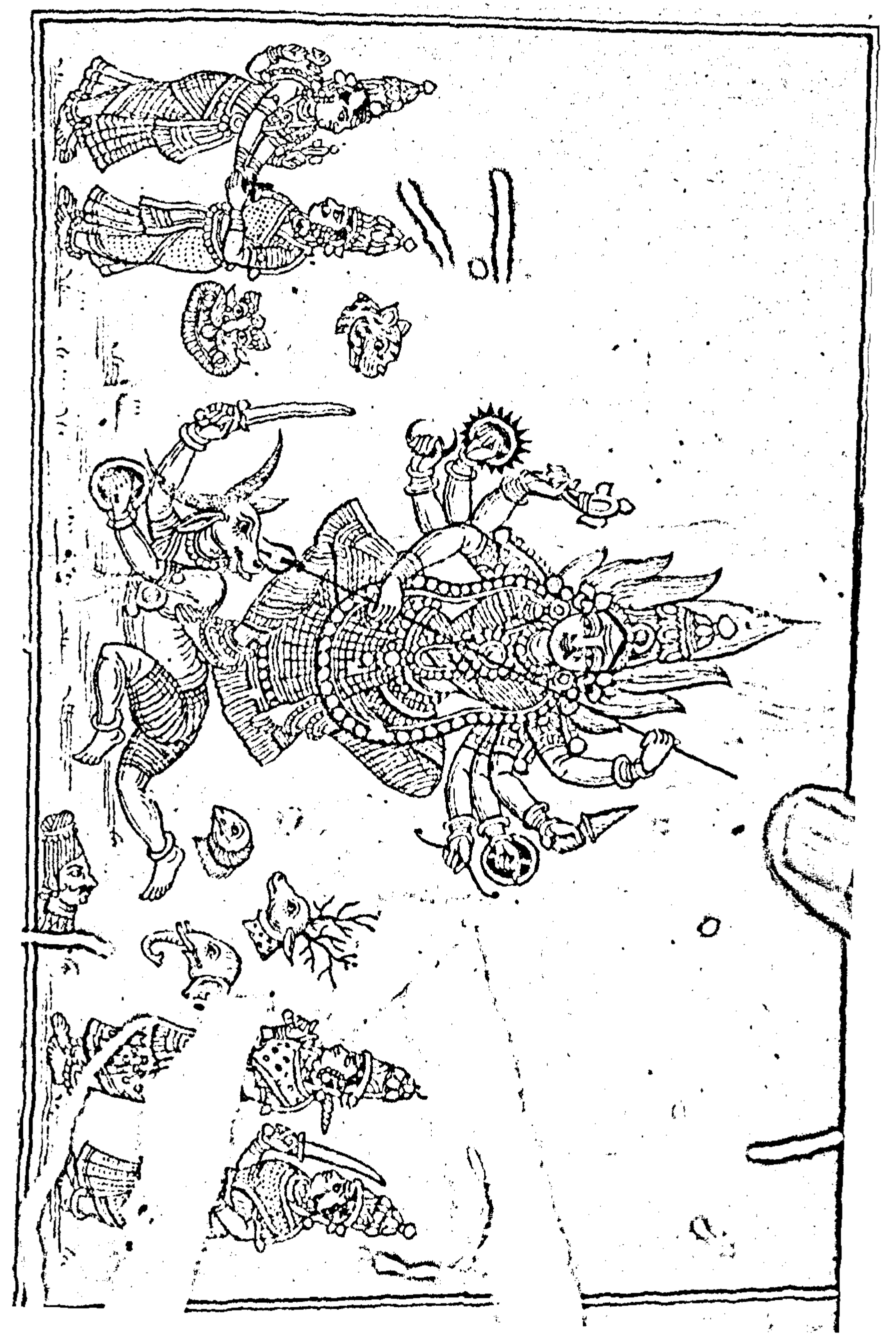

கொண்டு சென்றுமை கோகக கப்பகங்
கண்டு போற்றிக் கடவுளை யீந்தனள்
வண்டு வார்குழல் வாங்கினள் செங்கையி
லண்டர் நாயகன் விண்டில துகையால்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட படி[illegible]லிங்கத்[illegible] எடுத்துக்கொண்டு போய் உமாதேவி பாதங்களைத்தொழுது நட[illegible]காரிய மெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக் கொடுத்தாள். வண்டுகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடைய பார்வதி கையினாலே வாங்கினாள். தேவர்கட்கெல்லாம் நாதராக விருக்கின்ற சுவாமியும் அம்மை கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே கையை விடாமற் கெட்டியாக விருந்தார். எ-று. (௪௪)

தாயு மங்கது கண்டு மகிழ்ந்திறை
ஏய வென்கரம் பற்றிய தேதென
வாயை யங்கை புதைத்து மகமதிக்
கோயி ரங்கண் ணளித்தவன் கூறுவான்

இ-ள். பார்வதி அந்த ஆச்சரியத்தைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி யடைந்து சுவாமி என் கையை விடாம லிருந்தது எதனாலே என்று கேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண் கொடுத்த கௌதமர் வாயைக் கையினாலே பொத்திக் கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (௪௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முன்னமகத் தியன்முதலா முனிவர்களைம் பதின்மர்வர முனி
பாற் செல்ல, வன்னவன்றன் ற[illegible]திப்பா லவமதிப்பா யிருந்தவு
மவனை நோக்கிப், பொன்னனைய [illegible]வமுனிவர் வெருண்டுரைப்பார்
ரெமையிகழ்ந்த புன்மையாலே, உள்ளரிய கருமேரு யிவிப்பிறக்
கக் கடவாயென் றவனையச் சொன்னார்.

இ-ள். முற்காலத்திலே அகத்தியர் முதலான ஐம்பது ரிஷிகள்கூடி வரமுனி யென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள். அந்த வரமுனி தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரம் செய்யாம லிருந்தார். அப்போது அவரைப் பார்த்து பொன்போலும் அரிய தவத்தையுடைய எல்லா முனிவர்களுங்கோபித்து எங்களை அவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவராலுங் குறைவுசொல்லப்பட்ட கரிய எருமைக்கடாவாகப் பிறப்பாயென்று அவர்கள் வருந்தச் சபித்தார்கள். எ-று. (௪௬)

அருந்தவரைப் பகின்மருகன் றுரைத்தமொழிக் கொடுமையா
கங் கடர்சாபம், யிருந்தவரு மெழுந்துபணிந் தெனதுபிழை பொ
று[illegible]தருள்வி ரென்று ளந்தப், பெருந்தவர்கள் படவுடைப்பார் பதி
[illegible]நாதத் தவனானெனப் பிறந்த பின்னர், இருந்தவர விடம்வேலன்
தவம்புரியு முனைகளைத்திறீர்ப்பா ளென்றார்.

இ-ள். அரிய தவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களு மன்று சொல்லியசாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ் செய்து முனிவர்களே தெரியாமல் நான் செய்த பிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்க ளென்றார். அதற்கு முனிவர்கள் நீர் எருமை முகம் பொருந்திய அசுரனாகி அரசாளுங்காலத்தில் சுவாமி இடப்பாகம் பெறும்படி தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தை கொடிப்பெருமுந்தில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள். எ-று.

ஆங்கவர்சொற் படியிலவ் வசுரர்பெருங் குலத்திலுதித் தரசனாகி, யோங்கியபேர் மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை புரிகுநலு மொருநாள் வேட்டைத், திங்குசெய வனத்திலடைந் தழற்பசியா லிளைத்தோடித் திரிந்தா னங்கே, நீங்கரிய வருச்சனைசெய் மன்னதனென் ஞெருமுனிவ னேர்ப்பட்டானே.

இ-ள். அந்த முனிவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் வரமுனி அசுரகுலத்திற் பிறந்து அரசனாகி மகிடாசுர னென்கிற பெயரையடைந்து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி வனத்தில் வந்து மிகுந்த பசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவம் செய்கின்ற மன்னவரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட்டான். எ-று. (௪௮)

மன்னதனு மவனை யிவன் கரத்திலிங்கத் துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்து போனான், பின்னதனு லவன்மிடற்றிற் சிவனுருவ மிருந்ததனாற் பெருமை யடைந்தே, யன்னதுமா யிவன்சிவனு முருந்தரித்த வுடலாயினை யுருவ மன்றோ, வன்னதனால் வினையடர்ந்த தனுதவிருநவதீர்த்த மாடி லென்றான்.

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னதனென்கிற ரிஷியைக் கையிலிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்டுப்போனான். பின்பு அவன் கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டு யடிகலிங்க மிருந்ததனால் மிகுந்த பெருமை யடைந்தான். அந்த இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொரூப மன்றோ! அவனைக் கொன்றபடியினாலே பாவம் சம்பவித்தது, நீ நவதீர்த்தங்களாடினால், அப்பாவம் போமென்றார் கௌதமர். எ-று.

அன்புமுநி யுரைத்தளவி லொருமொழியந் தரத்திலெழுந் தரியதீர்த்த, மொன்பதுமவ் விடத்திலவரு மவைவருமா றியற்றுமென வுமையும் விந்தை, நன்பதும முகநோக்கி யுனதுவைவா ளெறிந்துகங்கை தருவா யென்றாள், வன்பணில மெடுத்தாளுந் தொழுதுகைவா ளிலத்தெறிந்து வாங்கும் போதில்.

இ-ள். மிகவும் பத்தியையுடைய கௌதமர் இப்படி சொன்னவுடனே வில் பாலந்திர ஆடுதற்கு ஒன்பது தீர்த்தமும் இவ்விடத்தில்வரும்படிச் சிறப்பென்ற ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தை பிறந்தது. அதைக் கேட்டு

பார்வதியும் துர்க்கை மலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கின்ற வாளினாலே பூமியைப் பிளந்து கங்கைவரும்படி செய்யென்று சொல்ல ஐயசங்கை கையிற்றரித்த துர்க்கையும் வணங்கி வாளாயுதத்தால் பூமியிலே வீசியெடுத்தபோது. எ-று. (௫௰)

நவநதியும் பிறவுளநன் னதிகளும்பொற் சோகந்நீர் நல்ல தானசுவையதிக முதவுபல தடாகங்களுங் கெழுந்தனவச் சுனையினூடே, பலமகல வொருமாதமுழுகியிருந் தாள்கரத்தைப் பற்றி நீங்காச், சிவவடிவு மகன்றதுகன் மாண்டிருந்து கரையில்வந்தா ளேடவர் போற்ற.

இ-ள். ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடாயாறும்படி ருசிசெய்யும் நல்லருசியைக் கொடுக்கின்ற அநேகம் தடாகங்களும் உண்டாயின. அந்நதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மை குற்றம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். கையைப் பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமும் நீங்கிற்று. அப்போது தேவர்கள் போற்றும்படி மனம் சந்தோஷித்து அம்மை கரையில்வந்து சேர்ந்தாள். எ-று. (௫௧)

அருவுருவா மொருசிவனை யதன்கரைமேற் புறத்திருத்தி யருச்சித் தாணம். விருவினையுந் தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந் தீர்த்தமெனன் றியற்பே ரிட்டாள், திருமருவும் பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்க தீர்த்தமெனத் திருப்பே ரிட்டாள், குருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத் தொழக்கனகக் கோயில் சார்ந்தாள்.

இ-ள். அருவமாயும் உருவமாயும் விளங்கும் ஒப்பற்ற சிவனை அக்கரையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனை செய்தாள். நம்முடைய நல்வினை, தீவினை இரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என்பாவந் தீர்த்தாரென்று பேரைத்தரித்து அழகிய அர்ச்சனைக்குக் கடகதீர்த்தமென்று பெயரிட்டாள். நிறம்பொருந்திய மணிபொருந்திய அருணையத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப் போனாள். எ-று. (௫௨)

முருகுமலர் சயனறடத்திற் படிந்துவெண்ணீ றணிந்துசெங்கை முடியிற் கூப்பி, யருகுவருங் கோதமன்சொற் படிதொழுதுட் புகுந்துகண்ணு ளமுதைக் கண்ணுற், பருகிநில முறவிழுந்து பணிந்தெழுந்து பரவசமாய்ப் பாடி யாடி, யுருகியுளந் தழுதுயிர்த்து வைம்புரிந்து தனதுகுறை யுரைத்துப் போற்றி.

இ-ள். வாசனையுள்ள தாமரை மலரிலிருக்கிற பிரமதீர்த்தத்தில் முழுகி விபூதிதரித்துச் சிவந்த கைகளைச் சிரமேல் வைத்துத் தண்டனிட்டு தன்னருகே வருகிற கௌதமர் சொன்னபடி உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சி பொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணாலே தரிசித்துப் பூமியிலே தேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவசமாகிப் பாடி

யாடி உருக்கமடைந்து களித்து ஆனந்தக் கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச் செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லிவணங்கினாள். எ-று.

கார்த்திகைத்திங் களிற்றிருநா ளாகமத்தின் படிநடத்திக் கனற்கண் ணானைத், தோத்திரம்பண் ணுதலுமொரு சுடர்மலைமே லெழுந்தநச் சுடரி னூடே, [தொ]ந்தரிய பலகோடி யிரவியென வொருசோதி யெழுந்து மின்னே [வா]வாய் [இ]மலை வலமாக நடத்தியென வுரைத்துடனே மறைந்த தன்றே.

இ-ள். கார்த்திகை மாதத்தில் ஆகமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானைப் பணிந்த அளவில் மலைமேலே ஒருபிரகாசமுண்டாகி அதிற் சொல்லுதற்கரிய பலகோடி பால சூரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இம்மலையை வலமாக நடந்துவாவென்று சொல்லி மறைந்து விட்டார். எ-று. வத்தரிய பலகோடியிரவி என்றது, இளஞ்சூரியர் பலகோடி என்றற்கு. (௫௪)

நாரிதனைச் சிலையாக்கு முனிவனும்மப் படிவலமா நடத்தி யென்றான் வாரியென மழைபுகழக் காரிகையு நடந்தனடன் மலர்க்கை கூப்பி பேரிகையுங் காகளமுஞ் சல்லரியு மல்லரியும் பெரிய வானிற் றாரியமுந் துந்துமியு மத்தளமுங் குடமுழவுந் துவைத்த வன்றே.

இ-ள். அகலிகையாகிய பெண்ணைக் கல்லாக்கிய கௌதமரிஷியும் அம்மா அப்படியே வலமாகப் போவென்று சொல்லச் சமுத்திரம்போல் வேதகோஷ்ட முழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை, காகளம், சல்லரி, மல்லரி, முரசு, துந்துமி, மத்தளம், குடமுழா இவைமுதலான வாத்தியங்கள் முழங்கவும்பார்வதி இரண்டுகையுங் கூப்பிக்கொண்டு நடந்தாள். எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப் பசிமுதலா மகபதிநாட் டரிவையர்க ளாடல் காட்டக், குரும்பையென நெருங்குமுலை வரையரமங் கையர்மலரின் குப்பை கொட்டக், கரும்புகனிந் தனையமொழிப் புனலரமங் கையரிரட்டுங் கவரியாட்ட, விரும்புருக நகைபுரிய மாவலினார் மணிவிளக்க மெடுத்து நீட்ட.

இ-ள். இப்படி பார்வதி வலம்வரும்போது அரம்பை ஊர்வசி முதலான தெய்வலோகத்துப் பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னங் குரும்பையொத்த தனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மை நடந்துவரும்போது பாதம் பூமியிலே பட்டு உறுத்தாம லிருக்கப் புட்பங்களைக் குப்பையாகக் கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய நீரமங்கையர் சாமரமெடுத்துவீச இரும்பு முருகும்படி நகைசெய்கின்ற நாகலோகத்துப் பெண்கள் இரத்தின தீபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டுவர. எ-று. (௫௬)

இறமுத லிரண்டுபாடல் குளகம்.

மூண்டமமன் டபமயிலும் புலோமிசையு முறுந்தவள முளரிமாதும், கண்டகமும் வழிப்பாலு மொழிந்துவர நிலமகடன் கைகளீட்ட, அண்டர்குல மடந்தையரு முனிவர்குல வனிதையரு மருவிப் பூந்தேன், வண்டலிடுஞ் சேறகற்றி மலரினறுந் தாதுள்சொரிந்து வழிக ளாக்க.

இ-ள். தாமரைப் புட்பமாகிய மண்டபத்தி லிருக்கிற இலட்சுமியும், இந்திராணியும் வெண்டாமரைப்பூவி லிருக்கிற சரசுவதியும், போகிறவழியிலிருக்கும் முள்ளுகளையும் கல்லுகளையும் தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத் தாங்கத் தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும் புட்பத்தி லிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிச்சேற்றை நீக்கி புட்பத்துக்குள் ளிருக்கிற பராகப்பொடிகளைக் கொட்டி நல்லவழியாகச் செய்ய. எ-று. (௫௭)

கன்றினதுன் னிருசரணம் பொறுக்கருள்வா யெனவங்கை கங்கை கூப்ப, மன்றனலத் திசையணுகி யழற்கிரியை யெதிர்முகமா வணங்கிப் போற்றி, தென்றிசையு நிருதிபெருந் திசையினையுங் கடந்தருட திசைக்குச் சென்றாள், குன்றவிலாப் புகழரனு மழவிடைமீ தினிற்காட்சி கொடுத்துப் போனான்.

இ-ள். கங்கை அம்மா பார்வதி உன்பாத மிரண்டும் பூமியிலே பட்டுக் கன்றிப்போய் விட்டன பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டு கைகளையுங் கூப்ப அழகிய அக்கினி திசையிலே வந்து அக்கினிமலையை எதிர்முகமாகத் தொழுது தெற்குத் திசையும் நிருதி மூலையும் தாண்டி மேற்குத்திசையிற் போனாள். குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடைய சுவாமியும் இளமையான ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்து தரிசனங் கொடுத்து நடந்தார். எ-று. (௫௮)

நாற்றிசையுட் போற்றிசெயும் புகழணியண் ணாமலையா னடித்தாள் போற்றி, மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்தாவட திசையணுகி விரும்பி யேத்தி, யேற்றிசைபு மிசை றதிசையு மகிழ்ந்தகுண திசையடைந்தா ளிமயமெற்பிற், சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த செயல்போலச் செறிந்த நன்றே.

இ-ள். நாலுதிக்கும் வணங்கும் கீர்த்தியையுடைய அருணாசலேசுரனடைய பாதத்தை வணங்கி மேற்குத்திசையும் வாயுதிசையுந் தாண்டி வடதிசையில் மறுமடியுந் தொழுது எற்றிலேறுகின்ற ஈசானனுடைய திசையைக் கடந்து கிழக்குத் திசைக்கு வந்தாள் அப்படி வந்தது இமோற்பர்வதத்தில் சுவாமி கலியாணஞ் செய்தபோது ஓமாக்கினியை வலம் வந்தது போலிருந்தது. எ-று. (௫௯)

கலிநிலைத்துறை.

பாறுசும்பன்னைச் சங்கொலி நெடியமால் பணிலத்
தாறுசுட்டமலை நாதர் தினையி னொவ
வான துந்துமி கம்பலை திரையொலி மறைந்த
தேனி றைந்திடு மலர்மழை யிமையவர் சிதற.

இ-ள். பாணுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தை வைத்து ஊதுகிற ஒலியும் விட்டுணு தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிற சத்தமும், நாரதர் வீணையை வாசிக்கிற சத்தமும் ஆகாய தும்புருவினுடைய சத்தமும் திசைகளெல்லாஞ் செவிபடச் செய்தன. தேனிறைந்த புட்பவருஷங்களைத் தேவர்கள் சொரிய. எ-று. (௬௰)

இதுமுதன் மூன்று பாடல்களுங் குளகம்.

கற்றை வார்சடை யிருப்பிறை நெடுநிலாக் கமழப்
புற்ற ராமணி யினவெயில் விரித்திடப் புவியைப்
பெற்ற மாதினுக் கொருபுற மளித்திடம் பிடித்த
வெற்ற ரவெனப் புரிபூணூன் மார்பகத் தலங்க.

இ-ள். கற்றையாகிய நீண்ட சடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையின் நெடுமையான சந்திரிகை பிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற மணி காந்தியை விரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்காகப் பிடித்த வெற்றநூல்போல் புரியாகிய பூணூல் மார்பிற் பிரகாசிக்கவும். எ-று. (௬௧)

பிறப்பி லாவவன் மறையெலா மளவிடாப் பெரியோ
னிறப்பி லாவிறை விசை யிவ்வேனி லெழுந் தருளு
மறத்தி ருமகி யடிபணிந் திறைஞ்சின ளனைத்துந்
துறக்கு மண்ணலு மவளுட னிவையிவை சொல்லும்.

இ-ள். பிறப்பில்லாத மூர்த்தி அநேக வேதங்களாலும் அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாத பரமசிவன் ரிஷபாரூடராகத் தெழுந்தருளத் தருமம் வளர்க்கின்ற பார்வதி அச்சுவாமி பாதத்தைத் தொழுது வணங்கினள். எல்லாவற்றையும் நீக்கிய கடவுள் அவ்வம்மையோடு சொல்லுவார். எ-று. (௬௨)

பெண்ணு மாணுமாப் புலகுளர்ப் பொருளெலாம் பிரித்தோ
மண்ணி தாகிய பீடமு மிலிங்கமு மானோ
மெண்ணு நீயென நானென விரண்டில மாமு
முண்ணி லாவிய வயிரமு மிசைந்துட னுறைவோம்.

இ-ள். உமையே நீயும் நானும் பெண்ணும் ஆணுமாகி உலகத்தில் அனேகம் ஜீவராசிகளை வேறுவே றுண்டாக்கினோம். சமீபமாய் ஆவிடையாரும் இலிங்கமு மானோம், நீயென்றும் நானென்றும் வேறுபேதமில்லை. மாமும் அதற்குள்ளே யிருக்கிற வயிரமும்போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம். எ-று. (௬௩)

அங்கம் யாவுநம் பொருட்டுவிட் டிமயவெற் படைந்தா
யிங்கு நாமுனக் கொருபுற மளித்தன மேயத்தக
மங்கை யேநம திடப்புறத் துறையென மகிழ்வுற்
றங்கை யாலணைத் தருளின னருகியோன் றானே.

இ-ள். தேகத்தை விட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்தில் வந்து பிறந்தாய் அவ்விடத்தில் நாம் உனக்கு ஒரு பாகங் கொடுப்பது சுபாவமே பெண்ணே! நம்முடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷமடைந்து கையினாலே அணைத்துக்கொண்டார். இரண்டுதேகமும் உருகி ஒரு தேகமானார்கள் அம்மையும் சுவாமியும். எ-று. (௬௪)

அடுத்த செஞ்சடை யொருபுற மொருபுற மளகந்
தொடுத்த கொன்றையோர் புறமொரு புறமலர்க் குவளை
வடித்த சூலமோர் புறமொரு புறமலர்க் குவளை
திடத்தி வார்கழ லொருபுற மொருபுறஞ் சிலம்பு.

(இ-ள்.) அப்படியிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதியும் அம்மையினுடைய பாதியும், ஒரு தேகமானபோது ஒருபக்கத்தில் சிவந்தசடை ஒருபக்கம் கூந்தலும், ஒருபக்கம் கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம் புஷ்பமாலையும், ஒருபக்கம் சூலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பல புஷ்பமும் ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும் ஒருபக்கம் சிலம்பும் தோன்றின. எ-று. (௬௫)

பசஞ்ச வன்னமற் றொருபுற மொருபுறம் பவளக்
கச்சு லாமுலை யொருபுறங் கவின்பார்
பச்ச நீக்கிய வரமுமெய்ந் நயமொன் றங்கை
யிச்சை மியிசை ருவல்கவ் புணர்ந்திரு ரிமையோர்.

இ-ள். ஒருபுறம் பச்சைநிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும் ஒருபுறம் அபயமும் ஒரு கச்சணிந்த தனமும், ஒருபுறம் அழகிய மார்பும், ஒருபுறம் பொருந்தியவலப்புறம் வரதமுமாகிய கைகளாக ஆசையோடு இருவரும் பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள். எ-று.

இவ்வாறு இருவரும் பொருந்தின கோலத்தைச் சொல்லும் திருமால் பெருமானும், "வலக்கலந்தான் வலகீ யிடந்தான். கழலிடம் பாடகம் பாம்பு வலமிட மாடகம் வேல்வல மாழியிடந், தெரிவலம் பந்திடமென், பலந்தார் வலமிட மாடகம் வேல்வல மாழியிடந் சங்கரற்கே" எனப் பொன்வலந்தாழ் சடைவலக் கண்ணங் குழல்வலஞ் சங்கரற்கே எண்ணத் தந்தாதியில் அருளிச் செய்தவாறு மறிக. (௬௬)

இந்த மாக்கதை படித்தவர் செவிகளிற் கேட்டோர்
சந்த மாசல முனிவினிற் றமிழ்க்கடல் கடப்பார்
மைந்த ரோடுநற் கிளையுட னுலகினில் வாழ்வார்
பந்த பாசமற் றழிவிலாப் பாகதி பெறுவார்.

இ-ள். இக்கதையைப் படித்தவர்களும், செவியிற் கேட்டவர்களும் சந்தன விருட்சங்கள் சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகத்தியர்போல்

தம்முந் கடல்கடப்பார்கள், சந்தான பாக்கியத்தோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில் வாழ்வார்கள். தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண் டிருக்கிற தீவினையைத் தள்ளி மோக்ஷம் பெறுவார்கள் எ-று. (கூஎ)

முனிவ னேயெனைப் பயந்தவ னுரைத்தநிம் முறையென்
றனைய மாமுனிக் குரைத்தலு மவனெழுந் திறைஞ்சிக்
கனக வச்சிராங் கதனுயர் கதிபெறுங் கதையை
வினவி னன்முனி வினவிலு மகிழ்ந் நிவை விளம்பும்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப் பெற்ற பரமசிவன் சொன்ன சரித்திரத்தின் முறை யிதுவென்று அவருக்குச் சொல்ல அம்மார்க்கண்டேய ரிஷி எழுந்து தண்டஞ்செய்து பின்பு சுவாமீ வச்சிராங்கத பாண்டியன் உயர்வாகிய மோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லுங்களென்று கேட்க நந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்து சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று.

இந்தாவது,
இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சுா.

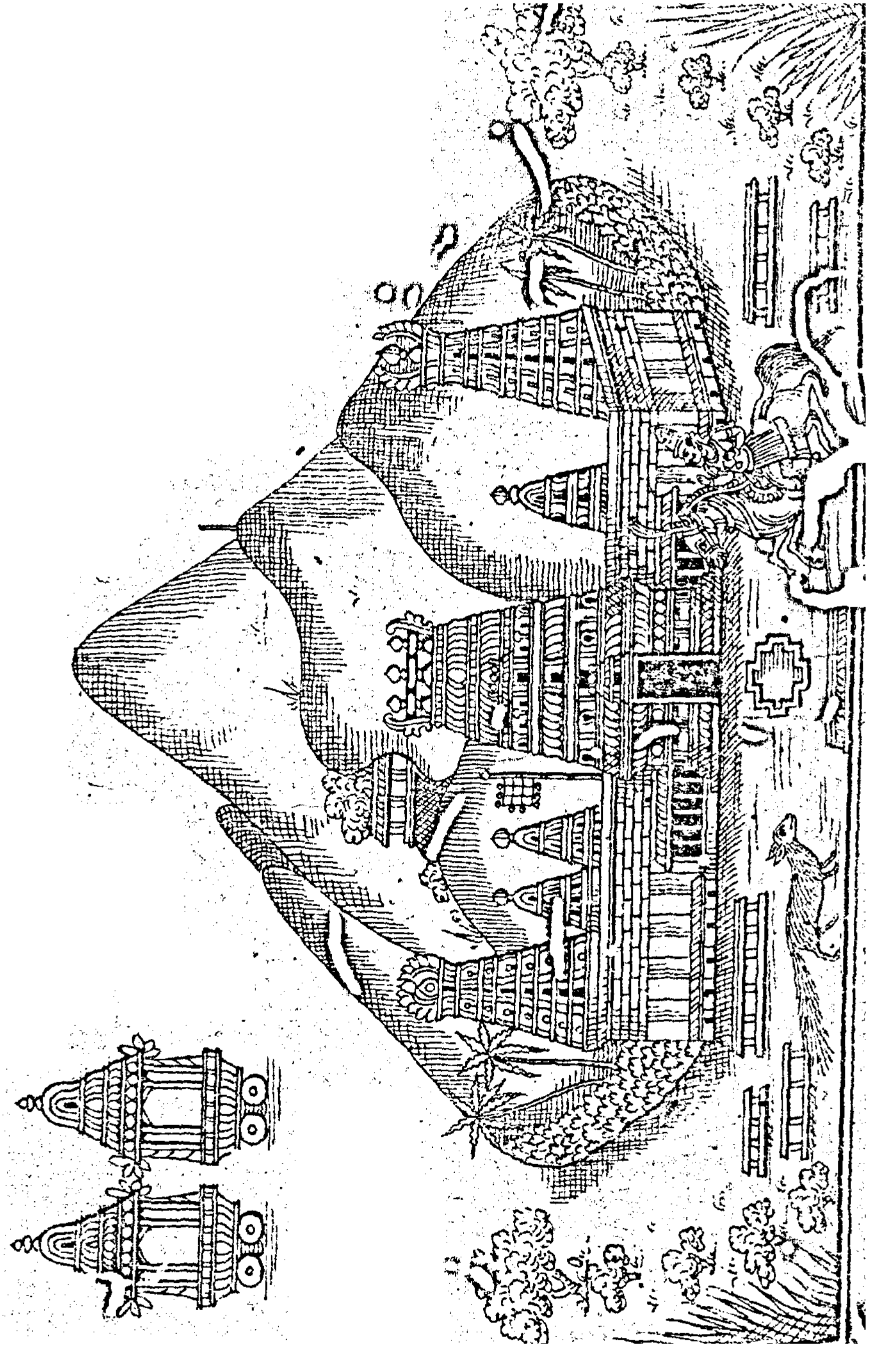

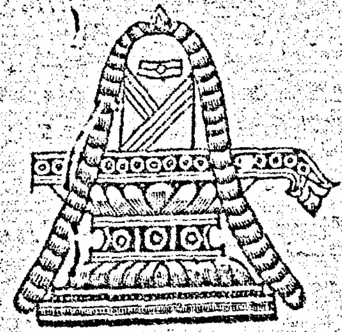

சிவமயம்.

ஆறுவது,

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

1

தோடுமகழ் சந்தன வனத்திடை திரிந்தே
நீடுதமி ழின்சுவை யளைந்துநெடு நாளா
யாடுமயி லன்னவர்க ளன்னநடை போல
வா[illegible]சை தென்றல்பயிலும் வையைவள நாடு.

இ-ள். பூவிதழ் மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிலே சஞ்சரித்து என்றுமுள தமிழின் மதுரம் அளாவி நெடுநாள் ஆடுகின்ற மயில்போன்ற பெண்கள் நடைபோல வாடைக்கா[illegible]ரு சம்பந்தமாகத் தென்றற்காற்று வருகின்ற வையையாறு பொருந்திய பாண்டியநாடு. எ-று. (க)

வெவ்விருக [illegible]ரிடையை மின்[illegible]ன மருண்டே
செவ்விபெரு [illegible]தைகை செறிந்த[illegible]ரு நாடு
நவ்வினைய யாரளக நள்ளிருள தென்றே
மவ்வலரு கேயலரும் வையைவள நாடு.

இ-ள். விருப்பம் செய்யும் கண்களிரண்டையுமுடைய பெண்களி டையைப் பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகு பொருந்திய தாழைகள் புஷ்பிக்கும் நாடு, மான்போன்ற மாதர்கள் கூந்தலைப் பார்த்து இருளென்று நினைத்து முல்லைச் செடிகள் கரையிலே புஷ்பிக்கு[illegible] வையை ஆற்றினுடைய வளம்பொருந்திய நாடு. எ-று. (உ)

அந்தவள நாட்டிற்பெரு[illegible] கோமா
னிந்திரன் முடிக்கி[illegible] யெறிந்தவளை யீர
விந்தையுறு தென்கயிலை நெற்றிவிழி போல
முந்திய திசைக்கரி முகத்தெழுதி வைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிவள நாட்டாருக்கு அரசன் அரசர்க்கரசனானவன், தேவேந்திரன்முடி சிதறும்படியாக வளையென்னும் ஆயுதம் பிரயோகித்தவன், குற்றமற்ற தென் கைலாசத்துக்கு நெற்றிக்கண்போல் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள் முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியை யெழுதி வைத்தவன். எ-று.

முந்திய திசைக் கரிமுகத்து எழுதினைந்தோன் என்பதற்கு எல்லாத்திசைகளிலுஞ் சிறந்த கிழக்குத்திசை யானையாகிய ஐராவதத்தின் முகத்திலே அத்திசைக் கிறைவனான இந்திரனைத் தன் வலியால் பொருதவென்றமை எழுதி வைத்தவனென்னலுமாம். (௩)

ஆக மாதி மதனி னழகிய
னாக மாதி தெளிந்த வறிவினன்
பாக நாரியப் பத்தியி னன்மொழிப்
பாக நாரியர் பற்றிய தோளினன்.

இ-ள். தேகமுதலானவைகளால் மன்மதன்போ லழகுள்ளவன், ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்த விவேகத்தை யுடையவன், பாகத்திலே பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பத்தி யுடையவன், பாகுபோல் மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்பாநின்ற தோளை யுடையவன். எ-று. (௪)

வான கத்தினு மண்ணினு மெண்ணிம
வான கத்தினும் வைத்த புகழினன்
கான கத்தொளி யா...
கான கத்தொளி யாமனைக் காப்பவன்.

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும், பூமியிலும், எண்ணத்தக்க இமயபருவதத்தினிடத்திலும், தன் கீர்த்தியை நாட்டினவன், சுவாமி சரிக்கின்ற சுடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆத்திமாலையினது வாசனையைத் தன் மனத்திலே நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக் காக்கின்றவன். எ-று. (௫)

தங்க ணாயகனைத் தலை சூடிய
வெங்க ணாதரடித்தலை யேத்தினன்
பொங்கு நன்றி யறிந்து போற்றுவா
ரிங்கி வர்க்கிணை யாவரு மில்லையே.

இ-ள். தங்குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை முடியில் புனைந்த எங்கள் நாதரது பாதங்களைத் தலையினாலே வணங்குகின்றவன், மிகுந்த நன்றியை யறிந்து அ... பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவனுக் கொப்பானவரொருவருமில்லை. எ-று. (௬)

...த்து வார... பட்பு..ம் பட்புகழ்
...வித்து வாரி யிறைத்த... மேன்மைபோ
லத்து வாரியில் வாரினர் நல்கிய
முத்து வாரி யிறைத்திடு முன்றிலான்.

இ-ள். நீண்ட பத்துத்திக்கிலும் பரவக் கீர்த்தியாகிய விளையை வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழ்கின்ற கடலில்குளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறைந்து கிடக்கின்ற முற்றத்தையுடையவன். எ-று. (௭)

ஆட றந்த வரசன் புகழ்க் கடல்
ஓடு கின்ற விலங்கதி ரோட்டுதேர்
கூடு செக்கர் பவளக் கொடிகளே
நீடு திக்கினர் நீரின் மனிதரே.

இ-ள். வெற்றியமைந்த அரசன்கீர்த்தியாகிய கடலுக்குள் ஓடுகின்ற கப்பல் சூரியனோடுகிற தேர் கூடிய செக்கர் வானமே, அக்கடலிற் படர்ந்த பவளக்கொடிகள், நீண்ட எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற் சஞ்சரிக்கும் நீர் மனிதர். எ-று. (௮)

எச்ச ராசர ரங்களிற் பெய்தவே
நச்ச ராவுவ காண நலத்தினன்
கச்ச ராவு கழற்பொலி காலினன்
வச்சி ராங்கத னென்றொரு மன்னவன்.

இ-ள். அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவையும் சந்தோஷத்தை யடைய விஷத்தையுடைய ஆதிசேஷன் தாங்கும் உலகத்தை ஆளுந் தன்மையை யுடையவன், கச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலையுடையவன், வச்சிராங்கத பாண்டியனென் றொருவ னிருந்தான்.

படையிற் றோன்ற வரசரைப் பல்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்கை வியப்பரோ
கொடையிற் றோற்றிடு கொண்டலை யுஞ்சிறை
யிடையிற் போட்டன னென்று திருக்கவே.

இ-ள். அவன் யுத்தத்திலே தோற்ற அரசர்களைச் சிறையில் விட்டானென்ப தென்ன ஆச்சரியம்; தன் கொடைக்குத் தோற்ற மேகத்தையுஞ் சிறையிற் போட்டானென்ப திருக்கும்போது. எ-று. (௯)

நாட்டு மவ்வர சன்னொரு நாளிலே
வேட்டை யாட விருப்பின னாகியே
மூட்டு சேனை கரிபரி மொய்த்திட
ஓட்டி னன்பரி யுத்தர திக்கிலே.

இ-ள். இப்படி செயத்தை நாட்டிய வச்சிராங்கத பாண்டியன் ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி மனத்திலெண்ணி..., குதிரை... சேனைகள் சூழக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு வடதிசையில் நடந்... எ-று.

துங்க வாம்பரி மீதிவன் றோறலு
மங்கை வேழ மகன்றகன் றோடின

திங்க ளின்குலச் செல்வனெனன் றஞ்சியே
யெங்கு மோடி யிருட்கண்ட [illegible]மென்னவே.

இ-ள். சந்திரவமிசத்திற் பிறந்த அரச[illegible]ராவும் சிறந்த குதிரைமே லேறின மாத்திரத்தில் சந்திரனைக் கண்ட இரு[illegible] கூட்டம்போல் அதிக்கையையுடைய யானைக் கூட்டங்க ளஞ்சியோடின. எ-று. (௰௨)

வீறு மம்புலி யின்குல மேன்[illegible]மையான்
வீறு மம்புலி யின்புலம் வீட்[illegible]
றூறி லொன்று கடமைகொண் டாள்பவ
றூறி லொன்று கடமைகொன் றனரோ.

இ-ள். சிறப்புள்ள அம்புலியென்னும் பேரினையுடைய சந்தி[illegible]லத்திற் பிறந்த மேன்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகிய புலிகளைக் கொன்றான்; ஆறிலொரு கடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் வழியில் நேரிட்ட கடம்பை மிருகங்களைக் கொன்றான். எ-று. (௰௩)

சேர மானினந் தன்னைச் சிதைப்பவன்
சேர மானினந் தன்னைச் சிதைத்தனன்
வார மாய்கலைச் சங்கம் வளர்த்தவன்
வார மாய்கலைச் சங்கம் வளர்த்தனன்.

இ-ள். சேரனென்னும் பெயரையுடையசேரன துசேனையைச் செயித்தவன் நெருங்கிய மானினங்களைக் கொன்றான்; அன்போடு ஆரா[illegible]ன்றி வித்திய சாங்கத்தை வளர்த்தவன் [illegible] [illegible]ங்களை [illegible]த்துக் கொண்டான். எ-று. (௰௪)

சோனை போன்மத மாரி சொரிந்திடும்
யானை தேர்பரி யாலுந் ளாகிய
தானை பின்னிடத் தான்றனி வாசிமேற்
கான நாவினைக் கண்டுதொ டர்ந்தனன்.

இ-ள். சோனை மழைபோல் மதம் சொரிகின்ற யானை, தேர், குதிரை, [illegible]லாள் இவர் பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகவே குதிரைமேற் கொண்டவனாய் ஒரு புழுகு பூனையைத் தொடர்ந்தான். எ-று. (௰௫)

அந்த நாவி யகன்றரு ணாசலந்
தந்தி யேபோல மாய்வினைத் தேர்டனு
முந்த [illegible] வாசி யதன்பின் முடுகினான்
சந்த [illegible] விழுந்தது கண்முனே.

இ-ள். அப்படி [illegible]லே துரத்தப்பட்ட புழுகுபூனை சிகிறத்திலே அருணா[illegible]லத்தை வலமாக [illegible]யோடினவனவில் வேகத்தோடுங் குதிரை[illegible]த்தினான்; அந்தப் புழுகுபூனை வந்து கண்முன்னே விழுந்தது.

பச்சை நாவி பருகினர் போல்விழுந்
தச்ச நாவிதன் றுகம் விடுந்தெழில்

விச்சை வேந்தர் யாதிக்க விமானமே
விச்சை பேணிநதுன் டேகி யெழுந்ததே.

இ-ள். நாவியாகிய விஷம் சாப்பிட்டவர்கள்போல் விழுந்து. பயந்ததையுடைய புழுகுபூனை த[illegible] தேகமுந் விட்டு வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் அதிக்க விமானத்தின்[illegible]மேல் திவ்விய தேகம் பெற்றுக்கொண் டெழுந்தது. (௰௭)

மேவு மந்த வாசி[illegible] விழுந்திட
மாவும் விழ்ந்து வடிவு தனைத்துறந்
தேவி யர்க்கெழு தாவருக் கொள்டரு
பூவி மானமே தேறிப் பொலிந்ததே.

இ-ள். தற்செயலாய் அதின வாசன் விழவே குதிரை இடறி விழுந்து தன்தேகம் விட்டுச் சித்திரக்காரரும் எழுதக்கூடாத திவ்யரூபம் பெற்று ஒரு புட்பவிமானம் ஏறிப் பிரகாசித்தது. எ-று. (௰௮)

தைவி லங்கனை யாள்பரிக் காலின்விழ்ந்
தவ்வி லங்கை யரசனைப் போலவே
செவ்வி லங்கி வடியினிற் றேம்பினன்
வெவ்வி லங்குட னோடி விழார்களோ.

இ-ள். யானைபோல்பவனான வச்சிராங்கத பாண்டியன் குதிரைக் [illegible]ருகில் விழுந்து அந்த இலங்காபுரியையாண்ட இராவணன்போல் அருணாசலத்தி னடியில் கருத்தினான். மிருகத்தின்பின் ஓடுகிறவர் யார்தான் விழார்கள். எ-று. (௰௯)

பாய்ந்த நாவி பரிப்பெயர் போய்ப்புறம்
காந்தி சாலி கலாதரர் பேர்படைத்
தாய்ந்த நண்பொ டருவியங் கண்ணராய்
மோந்த லைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினர்.

இ-ள். பாய்ந்து செல்கின்ற குதிரை நாவியென்னும் பேர்போய[illegible] காந்திசாலி கலாதர னென்கிற பேர் படைத்தவராய் மிக்கஅன்பாய் அருவிபோல் கண்ணீரிலிருந்து நீர் பெருக ஒருவர்க்கொருவர் கட்டி யணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்திலே மூழ்கினார்கள். எ-று. (௨௰)

அன்ன வீரர்க் ளவ்விடை நின்றபின்
மன்னர் மன்னவன் மறிந்து வந்தவா
[illegible]
[illegible]

இ-ள். அவ்வீரர்கள் அவ்[illegible] நின்றபோது தம் [illegible]குச் சேர்ந்து வந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய் வருந்துகின்ற பாண்டியன் இடம் வந்த காரணமென்னவென்று இரங்கி வருந்தி முற்றனர். எ-று. (௨௧)

விஞ்சை மன்னர் விமானத்த ராகியே
தஞ்ச மில்லவன் றன்புடை சூழ்ந்துநீ
யஞ்ச லஞ்சலென் றங்கை யமைத்தனர்
பஞ்ச வன்மகிழ் வோடும் பகருவன்.

இ-ள். வித்தியாதரர்களாகிய அவ்விருவர் விமானத்திலேயிருந்துகொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்தில் வந்து நீ பயப்படவேண்டாம் பயப்பட வேண்டாமென்று கையமர்த்தினார்கள்; அப்போது பாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடு சொல்வான். எ-று. (௨௨)

நீதி யாய்வரு நீரெவ ரெத்துயர்
காதி காரண மாதில் வருந்துயர்
போது மாறெது போதியு மென்றவ
னோத வோதக் கலாதர னோதுவான்.

இ-ள். நீதி பொருந்திய நீங்க ளிருவரும் யார் உங்களுக்கு இப்படி வந்த துக்கத்திற்குக் காரணமென்ன அதுசென்றது எவ்விதத்தினாலே சொல்லுங்களென்று கேட்கக் கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான். எ-று. (௨௩)

வாய்ந்த சாலி மதுரையின் மன்னனே
யேய்ந்த விஞ்சையர் யாங்கவ னிவன்பெயர்
காந்தி சாலி கலாதர னென்பெயர்
ஆய்ந்த நன்தன ராய்விளை யாடினோம்.

இ-ள். செல்விளைகின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்பற்ற வித்தியாதரர்கள்; இவன்பேர் காந்திசாலி; என் பெயர் கலாதரன்; நாங்க ளிருவரும் சிநேகராய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம். எ-று. (௨௪)

மார வேளொடு வசந்தனும் போலவே
யார வேபிரி யாதுறை நாளிலே
சேர ஊழ்வினை சென்று தொடர்ந்திட
மேரு மால்வரைச் சாரலின் மேவினோம்.

இ-ள். மன்மதனும் அவன் சிநேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒருவர்க்கொருவர் பிரியாமல் வாசஞ்செய்யு காலையிலே முன்செய்த ஊழ்வினை வந்தடைய மகாமேருவின் சாரலிலே போய்ச் சேர்ந்தோம். எ-று. (௨௫)

மாச்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனி வாழு
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனி வோனே
நீர்ச்சொரிய நெஞ்சுருகி நின்றமர மெல்லா
பூச்சொரியு நந்தவன மீதினிடை புக்கேம்.

இ-ள். கோபமிக்க துருவாசர் வாழ்கின்ற ஆசிரமத்தி னருகிலே அந்த ரிஷி மனமுருகித் தண்ணீர் சொரிய வளர்ந்த விருட்சங்களெல்லாம் புட்பங்களைச் சொரியும் நந்தவனத்திற் புகுந்தோம். எ-று. (௨௬)

புக்கவ னிருஞ்சிறு புதுப்பகளை மிதித்தான்
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர் பறித்தேன்
அக்கணமு னார்த்துமுனி யங்கிவிழி யாலே
கக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழ வந்தான்.

இ-ள். அப்படிப் புகுந்தவனாகிய இக்காந்திசாலி அங்குள்ள சிறு புதல்களை மிதித்தான்; மிகுந்த வினையையுடைய நானும் அவைகளி லிருக்கும் மென்மையாகிய புட்பங்களைப் பறித்தேன்; அக்கணமே துருவாசரிஷி அழிந்து விழிகளாலே நெருப்பைக் கொட்டிக்கொண்டு சடை யவிழ்ந்து விழக் கோபித்து வந்தார். எ-று. (௨௭)

முத்துமணி யாமென முகத்தினில் வியர்ப்ப
வித்துருமம் வைத்தனைய மெல்லிதழ் துடிப்ப
வுத்தரியம் வீழ்வரை யடிக்கடி யுயர்த்திச்
சித்திர வழற்பொறி தெறிக்கவிவை சொன்னார்.

இ-ள். முத்துகள்போல் முகத்தில் வேர்வை யுண்டாகவும், பவளம் போன்ற மென்மையாகிய இதழ் துடிக்கவும், நழுவிப் போகின்ற வஸ்திரத்தை யடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறி தெறிக்க இவைகளைச் சொன்னார். எ-று. (௨௮)

செந்தபனர் தங்கதிர் வராதுசிறு காலு
நந்துமறு காலுமொரு காலுமிதை நன்று
சிந்தையு மிசைந்துயுக ராசுமுடி வெய்தா
நந்தவன மீதொருவ ரெய்தவெளி தோ.

இ-ள். சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் வெப்பமுடைய பயிர்தியினாலே வர க்கூடாது; தென்றற்காற்றும் வண்டுகளும் ஒருபோதும் இவ்வனத்திலிருந்து விடைய மாட்டா. இலையுதிராது; வாடாது; காய்ப்படையாது. இவ்வனத்தில் ஒருவர் வருவதற்கு எளிதோ. எ-று. (௨௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சேவிஞர்க்கினிய பூசைக் கனிமலர் செழுந்துரங் காவில்
பாவிகாள் புகுந்தென் கோபக் கனலிடை பஞ்சானீர்
மேவிய அரங்க மாகேன் றியர்க்குறை விடமைந்த யிந்த
வாவியாய்ப் பிறப்பா யென்று நுண்மலர் பறித்த வென்னை.

இ-ள். சிவபரமாகவராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்கு உதவும் புட்பங்கள் இருக்கும் சோலையில் பாவிகளே நீங்கள் புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்பட்ட பஞ்சானீர்கள். இக்காந்திசாலிக்குக் காட்டுக் குதிரையாய்ப் போவென்று விதைபோல் சபித்தார். புட்பம்பறித்த என்னைப் புழுக பூனையாய்ப் போவென்று சபித்தார் துருவாசரிஷி. எ-று. (௩௰)

கோதிலாமை தவமதாகப் பலித்திடுங் கொடியோ னிட்ட
சாபமே வரவே நாங்க ளிருவருந் தளர்ந்து ஞான
தீபமே யருளே யன்பர் செல்வமே யெனச்சென் றேத்தி
பாவமே விடுமிச்சாப மொழியுநாள் பகர்தி யென்றேம்.

இ-ள். கோபமே தவமாகப் பலித்த பொல்லாத ரிஷியிட்ட சாபம் எங்கள்மேல் வர நாங்க ளிருவருந் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கே, கிருபையே, பத்தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப் பாவம் உண்டானதினாலே எங்கள்மேல் வந்த சாபம் ஒழியும் நாள் என்றைக்கு சொல்லுமென்று கேட்டோம். எ-று. (௫௧)

முனிவது தவிர்ந்து சாப முனிவறு மொழியா னிந்த
தனிவருஞ் சாபஞ்சோணா சலந்தனை வலஞ்செய் தாற்போம்
மனிதருஞ் சுரரும்போற்று மலைவலம் புரிகை தானும்
முனிமையாம் பாண்டி நாட்டி னிறைவனு னெய்து மென்றார்.

இ-ள். துருவாச ரிஷிக்குக் கோபம் நீங்கி நானிட்ட இவ்வொப்பற்ற சாபம் திருவண்ணாமலையை வலமாக வந்தாற்போம். மனிதரும் தேவரும் வணங்கும் அந்த மலையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தல் சிறந்த பாண்டிய தேசத்தரசனாலே கிடைக்குமென்றார். எ-று. (௫௨)

என்றொரு கதையுஞ் சொல்வா னெரியுழற் கிரிய தாக
நின்றவெம் மிறைவன் முன்னு னெடு *வனக் கடவு ளீந்த
மன்றல்சேர் கனியைத் தன்சே யிருவரும் வருந்திக் கேட்க
வின்றுலகனைத் துஞ் சூழ்ந்தோர்க் களிப்பனென் றிறை[illegible]ன்

இ-ள். இப்படிச்சொல்லி ஒரு கதையுஞ் சொல்வார். அக்கினிமலையாய் நின்ற சுவாமி முன்னே வருணன் கொடுத்த வாசனைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளைகளாகிய விநாயகர், சுப்பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங் கொடுக்கின்றேனென்று சொன்னார். எ-று. (௫௩)

கந்தனு மயிலி லேறிக் கடலுலக கனைத்துஞ் சூழ
முந்தினன் கரிய வானை முகத்தவ னெழுந்தெல் லோர்க்கும்
தந்தையாந் தனது தாதை தனைவலம் புரியத் தந்தை
மைந்தனைத் தழுவி வேண்டும் வரத்துடன் கனியு மீந்தான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் மயில்வாகன மேறிக்கொண்டு சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமிமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தார்; யானைமுகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமி தானே உலகமாயிருக்கிறார்; அவரைச் சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச் சுற்றிவருத லொக்குமென்று யார்க்குந் தகப்பனாகிய தன்னுடைய தகப்பனைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தார்; சுவாமி மகனைத் தழுவிக்கொண்டு வேண்டிய வரங்களும் பழமுங் கொடுத்தார். எ-று. (௫௪)

* வனக்கடவுளென்பது-வருணபகவான்.

மேலைநாள் கடிது மேவிக் கனிதா வினவத் தம்மைக்
காசினிறல் வலமா யிந்தக் கரிமுகன் வந்தா னோழு
காலமே வலஞ்செய் தாலும் பலபல தவஞ்செய் தாலும்
பாலகா நமைச்சூழ் தெய்வப் பலத்திற்கிணை [illegible] பார்க்கில்

இ-ள். முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியைச் சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேசுரன் காலால் நடந்து சுற்றி வந்தான்; ஏழுலகத்தை வலஞ்செய்தாலும் பலவாகிய தவத்தைச் செய்தாலும் மகனே நம்மைச் சுற்றிவரும் பலனுக்கு ஒப்பாகுமோ பார்க்குமிடத்தில். எ-று. (௫௫)

செம்மலை யுருவ நம்மைத் தினம்வலம் புரிந்தோர் வேதன்
தம்மினு மதிக மாயோன் றனக்குமே லதிகம் பார்க்கி
லும்மினு மதிக ரிந்த வுமையினு மதிகர் மைந்தர்
எம்மினு மதிக மென்றா னெவர்க்குமே லதிக மானோன்.

இ-ள். சிவப்பாகின மலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம்வந்தவர் பிரமனிலும் அதிகராவார். விட்டுணுவிலும் அதிகராவர்; பார்க்கில் உங்களிலும் அதிகராவர் பார்வதியிலு மதிகராவர் மகனே எம்மைப் பார்க்கிலும் அதிகராவர் என்றார் எல்லார்க்கு மேலாகிய பெருமான். எ-று. (௫௬)

மாசிலா நமது மேனி வரைதனைச் சுமரர் தாமும்
பூசனை புரிய மாட்டா ரதைவலம் புரிந்த பேருக்
[illegible]யா யளிக்கும் பூசை நமக்கினி தளிக்கும் பூசை
[illegible] தீமைக்கு நமைச்செயுங் கொடுமை யாகும்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்; அதை வலமாகச் சுற்றிவந்தவருக்கு ஆசையுடனே செய்கிறபூசை நமக்கு இனிதாகச் செய்கிற பூசையேயாம். அவர்களுக்குக் கஷ்டம்படி செய்த தீமை நமக்குச்செய்த தீமையேயாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளினார். எ-று. (௫௭)

என்பது மொழிந்தா னந்த னெனச்சொலி முனியன் போனான்
பின்புநன் படியே நாவி புலியாய்ப் பிறந்தோ மென்று
தென்புலி யுடையாய் நின்னாற் றிருமலை வலமும் பெற்றோ
மின்பொலி பழைய கோலம் படைத்தெழில் விமானத் தானோம்.

இ-ள். இப்படி சுவாமி சொன்னாரென்று துருவாசரிஷி சொல்லிப் போனார்; பின்பு அப்படியே குதிரையாகவும் நாவியாகவும் பிறந்தோம். இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய அரசனே உன்னால் திருமலையைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தோம் மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற பழைய உருவம் பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம். எ-று. (௫௮)

எக்கடம் வரவி லன்பா லிடுக்கண்வந் தணைந்த [illegible]
யாமே
வெங்கனல் வரையை மானின் மிசைவலம் வரு[illegible]

பொங்கிய தவமும் பூசை புரிந்திடிற் போமென் றோதித்
தங்களூர் புகுந்தார் காந்தி சாவியுந் தானுமாக.

இ-ள். என்னுடைய சரித்திரம் இது அக்கினி சொரூபமாகிய இம் மலையைக் காலினாலே வலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறி வலஞ்செய்தபடியினாலுண்டான பாவம் வந்து சேர்ந்தது அதுவும் சுவாமியைப் பூசைசெய்தாற் போமென்று சொல்லிக் காந்திசாவியுங் கலாதரனுந் தங்களூருக்குப் போனார்கள். எ-று. (௬௧)

வேழமும் பரியுந் தேரும் வீரருஞ் சுவடு நாடிச்
சூழமந் திரிக ளோடுஞ் சூழ்ந்தனர் துயரந் தீர்ந்தான்
தாழையின் கமுகின் காடுந் தவளவான் கதிரைத் தீண்டும்
வாழையுங் கரும்பின் சாற்றின் வளர்ந்திடும் வையை நாடன்.

இ-ள். அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும் தேரும் காலாள்களும் அடிபற்றிக்கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது விசனம் நீங்கினான் தென்னமரங்களும் கமுகவனமும் சந்திரனைத் தழுவும் வாழைமரங்களும் கரும்பின் சாற்றினாலே வளர்ந்திடும் பாண்டிய தேசத்துக் கரசனாகிய வச்சிராங்கத பாண்டியன். எ-று. (௬௰)

இரதனாந் தனது மைந்தன் றனைக்கடி தழைப்பித் தாதி
பாதனா மெனவிப் பாரைப் புரவெனப் புகர்ந்தால் சில
விரதனாஞ் சுதனைக் கேளா வதன்முனம் விடைபெற்றானை
யிரதனன் மருங்குஞ் சூழப் பதிபுகுந் திறைமை செய்தான்.

இ-ள். வச்சிராங்கத பாண்டியன் தன் பிள்ளையாகிய இ[illegible] பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன்னாள் நமது வமிசத்தில் பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல் இராச்சியத்தைக் காப்பாற்றென்று சொன்னான். அவ்வார்த்தையைக் கேட்பதற்கு முன்னமே விடைபெற்றுக்கொண்டு மகன் ஆனை தேர் முதலாகிய சேனைகள்சூழ மதுரைக்குப்போய் இராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்தான். எ-று. (௬௧)

முறையினால் விறையின் வந்த கனகமு முத்துந் தேவர்
இறையினா லளந்த பொன்னுந் தினந்தொறுங் களிற்றின் மேலே
இறைவனுந் தனது தாதைக் களித்திட விறைவன் பேணிப்
பிறையினற் கினிய பூசை திருப்பணி பெரிதுஞ் செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொருகடமைகொண்ட திரவியமும் கடலிற் குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையிட்ட பொன்னும் தினந்தோறும் ஆனையின்மேலேற்றி அரசனாகிய தன் தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கத பாண்டியன் சடையில் சந்திரனைத் தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணி பெரிதாகச் செய்தான். எ-று. ()

செய்தபின் றவம் [illegible] கேத்தமாச் சிரமந் தோர்பா
லெய்திய பன்ன [illegible] லை யியற்றிநம் பாவந் தீர்க்கு

மைதவழ் மிடற்றாற் கன்பாய் மலைவலஞ் செயுநா ளந்தக்
கைதவற் கெதிரே வந்தான் கைதவர்க் கெதிரே வாரான்.

இ-ள். அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசை முதலானவைகளும் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவஞ்செய்வதற்கு நினைந்து கௌதமருடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற் சேர்ந்து பன்னசாலை[illegible]டைய பாவத்தை தீர்க்கின்ற நீலகண்டருடைய சுவாமிக்கு அன்பாயிக் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்ற நாளில் கைதவனாகிய பாண்டியனுக்கெதிரே தோன்றினார் வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவர்க் கெதிரே வாராத பரமசிவன். எ-று. (௬௨)

அரிச்சிறு பிறையும் போத வருள்பொழி விழியு நீல
மணிக்கறை மிடறு நாலு கரங்களு மலர்த்தை மாதுங்
கணிச்சியின் விடையின் மீதி லிருப்பதுங் கண்டேன் பாவப் [பி]ணி.
பிணிச்சிறை விடுப்ப தென்றே வெனச்சொலிப் பெரிதுந் தாழ்ந்தா

இ-ள். அழகு அமைந்த சிறிய சந்திரனையும் மிகவும் கருணை பெருகிற கண்களையும் நீலமணிபோல் பிரகாசிக்கின்ற கண்டத்தையும் நான்கு கைகளையு மலர்போன்ற பாகத்தில் மாதுவையும் மழுவுமுடையவராய் இடபவாகனத்தின்மேல் இருப்பது பார்த்து என்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னை விடுவது என்றைக்கோவென்று சொல்லி மிகவும் பாண்டியன் வணங்கினான்.

கலிவிருத்தம்.

அண்ணாமலை யுடையாரிடப விடையாயணி சடைசேர்
[illegible]லை யுடையா யெம்மை யுடையாய் மாதல் தழுவும்
கண்ணாமலை யுடையாய்வினை கடவாதறி வரிதற்
கொண்ணாமலை யுடையாயுமை யுண்ணாமுலை தலைவா.

இ-ள். அண்ணாமலை யென்னும் பெயரை யுடையவரே இளமையாகிய இடபவாகனத்தை யுடையவரே அழகுள்ள சடையில் குளிர்ந்த கங்கையை யுடையவரே எங்களை யாட்கொள்ள உடையவரே நெற்றியிற் கண்ணுடையவரே பாவிக ளறியப்படாத கைலாயத்தி லிருக்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகிய பார்வதியம்மை தலைவரே. எ-று. (௬௩)

மையாகிய வினையேனுனை யொருமாவினில் வலமாய்ச்
செய்யாதது செய்தேனிது தீராதுயர் செய்தான்
பொய்யாதவன் மொழிகின்றது கண்டேயருள் பொழியுந்
தையானனை யுடையான்மழ விடையானிவை யருள்வான்.

இ-ள். தீவினையை யுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒரு குதிரையிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததனாலே பொறுத்தருள வேண்டுமென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொல்ல அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்[illegible]ய ஐந்து திருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருளிச்செய்தார். எ-று. (௬௪)

மன்னுறுக பதிநீயெமை மதியாதொரு குசலி
மங்காளவிட லாற்றுய தனுலேநார் வடிவா
யின்னுதன பெற்றுயினி யிமையோரதி பதியாய்ப்
பொன்னுடனே யென்றேசு மொழிந்தேயினற மறைந்தார்.

இ-ள். வச்சிராங்கத பாண்டியனே நீ பூருவசன்மத்தில் தேவேந்திரனாயிருந்தாய், அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்மேல் பிரயோகஞ் செய்தாய், அதனாலே பூமியில் மனிதனாகப்பிறந்து துன்பமடைந்தாய். அதன்பின்பு நம்மைப் பூசித்துவலம் வந்தபடியினாலே இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக தேவலோகத்துக்குப் போவென்று வரங்கொடுத்து சுவாமி மறைந்தார். எ-று. (௪௭)

அருணைப்பதி வளமிப்படி யருணைபுரி நினைவோர்
மரணந்துய ரடையார்சிவன் வடிவாகுவ ரென்றுன்
கருணைக்கொரு கடலேபர கதிபெற்றன மென்றே
சரணந்திடை பணிந்தார் நமன் றனைவாட்டிய தவத்தோன்.

இ-ள். அருணசலத்தின் வளமிப்படி இத்தலத்தை நினைப்பவர்கள் மரணத் துன்பம் பொருந்தாமல் சிவசாரூபம் பெறுவார்களென்று நந்திதேவர் சொல்ல எமன் வாடும்படிசெய்த தவமுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உம்மாலே பரகதி யடைந்தேனென்று அவர் பாதத்திலே வணங்கினர். எ-று. (௪௮)

இக்காதையின் பொருளானதொ ரெழுத்தொன்றினுந் தெளிந்தோர்
தக்காருடன் படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம் பெறுவார்
முக்காலமு மிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண் முடிப்பார்
புக்கார்சிவ கதியென்பது புதுமைப்பொரு ளன்றே.

இ-ள். இக்கதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோர்களும் பெரியோர்களோடு படித்தவர்களும் சிவசாயுச்சியமடைவார்கள். திரிகாலத்திலு மிதைக் கற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக் கேட்டு முடிப்பவர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது ஆச்சரியமாமோ. எ-று. (௪௯)

ஆறவது,
வச்சிராங்கத பாண்டியன் சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௪௪௯.

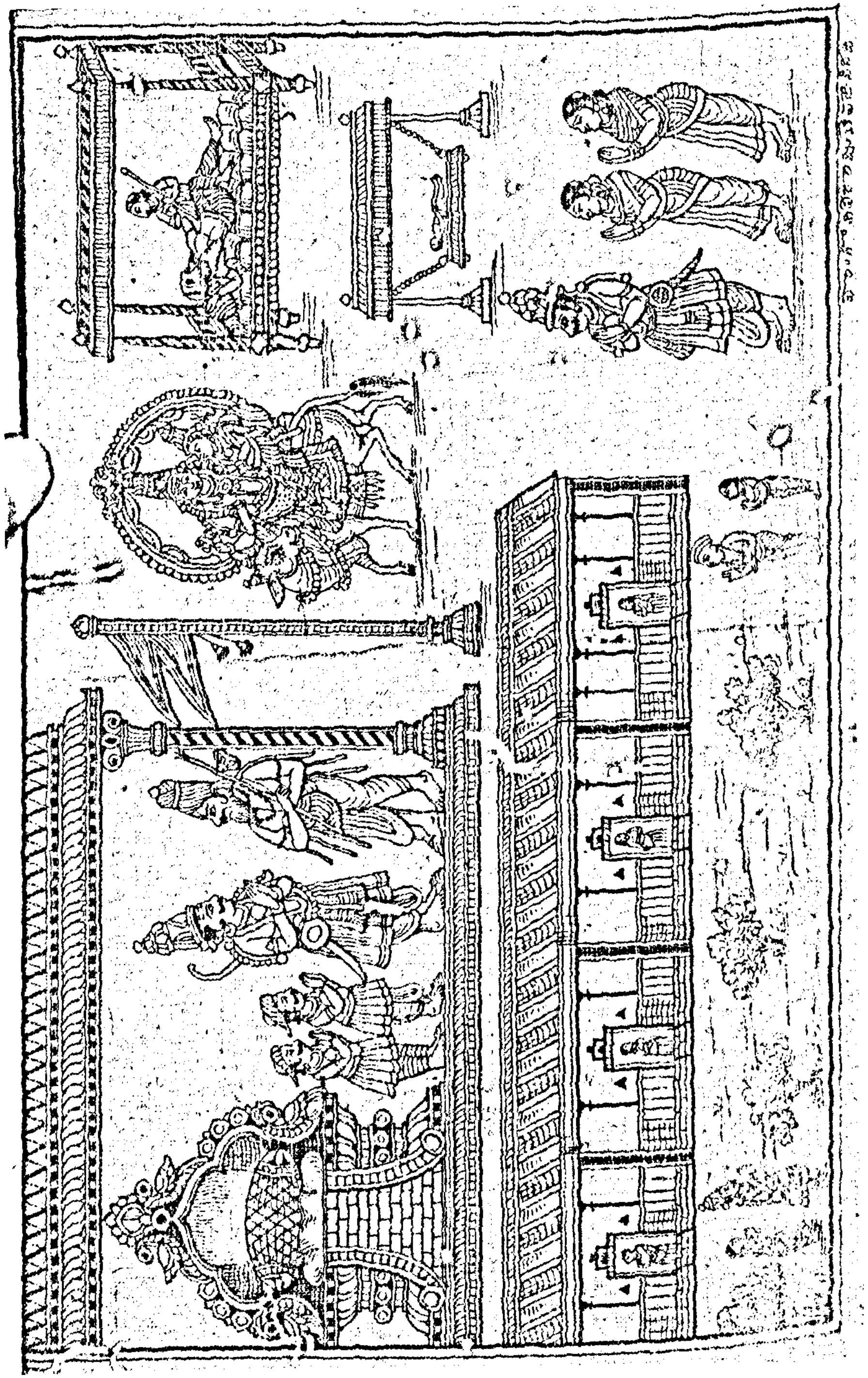

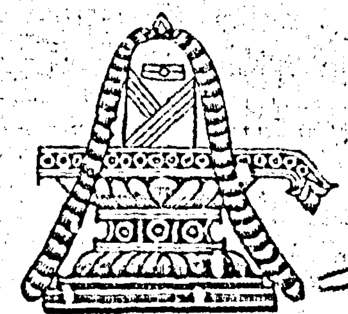

சிவமயம்.

ஏழாவது,

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை

பாச முற்றவச் சிராங்கத பாண்டியன் பிணி
வாச மாய்ந்தவிர்ந் தேமினி *நாம் வல்லாளனுக்கு
ஈச னேமக வாகவந் தெய்திப்பின் னுயுறி
நேச மாயருள் செய்ததை யுடைத்துரை செய்வாம்.

இ-ள். சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாதபத்மங்களில் மிகவும் அன்புடையவனாகிய வச்சிராங்கத பாண்டியன் சரிதையைச் சொன்னோம். இனி வல்லாளமகாராஜனுக்கு பரமசிவமே புத்திரனாகித் தோன்றி மறைந்து பின்னர் அக்கடவுள் விகம்பின்கண் வெள்விடையின் மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருள்செய்ததையும் மார்க்கண்டேய முனிவரே உமக்குச் சொல்லுகின்றோமென்று நந்திதேவர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்.

மணிமிடை முற்றிடைப் பாடமா ளிகைகளுஞ் சோலை
யணிகளைப் பக நிலையுறு சிறப்பினை யார்ந்த
கணிகை மாமலர் கற்பினை யருந்ததி கணம்போல்
பிணையெனச் சொல விசைக்குமா மருணையம் பதியாம்.

இ-ள், மாணிக்கம், மரகதம், வயிரம், வைடூரியம், கோமேதகம், புட்பராகம், இந்திரநீலம், முத்து, பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் ஆகாயத்தையளாவி யுயர்ந்து நிற்குங் கனிகளை உதிர்க்குஞ் சோலைகளும் மலர்ச்சோலைகளெங்கும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக் கொப்பான வடிவமும் கற்பும் வாய்ந்த கணிகையர்கள் வசிக்கும் அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (௧)

* இதில் விருப்பாக்ஷத்தை யரசாண்ட திருவண்ணாமலையர் விருப்பத்தாலும் பிரதாப ருத்திரியத்தாலும் மேற்படி வல்லாள மகாராஜன் வமிசந் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இத்தகை சிறப்பை வகித்திடு நகருக் கிறைவன்வல் லாளனெ
ன் றிசைக்கும், சத்திய மொழியா னற்குண முடையான் தன்னுயிர்
மன்னுயி ராகப், பத்தியாய் நாளும் பாதுகாத் திடுவோன் பகாருஞ்
சோனற் குலத்தோன், அந்தனு ரடியை நித்தமுந் துதித்தே யவர்
திருப் பணிசெய வந்தோன்.

இ-ள். இத்தன்மை பொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருணாசலம் என்னுந் தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாள மகாராசனென்பவன் மிகவும் சத்திய வாக்கியமுடையவன், நற்குணமுடையன் சகல வுயிர்களையுந் தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன், அக்கினி வமிசத்தில் உதித்தவன், சகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபய சரணம்புயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதி செய்பவன் அக்கடவுளினது திருப்பணி செய்யும்பொருட்டு ஓர்வடிவாயுதித்தவன். எ-று. (௩)

பிறர்பொரு ளாசை யற்றவன் றனது பெண்டிரை யன்றிமற்
றோரை, முறையுடன் றமக்கை தங்கைய வென்ன மொழிந்திடு நன்
னடை யுடையோன், நெறியுட னாற்றி லொருபங்கு குடிக
ளிலையுட
ன் றாப்பெறும் நெறியோன், கறைமிடற் றண்ண லாலயப் பணிக்
கே கருத்துகந் தியற்றுநல் லன்பன்.

இ-ள். ஒருவன் பொருளின்மீது இச்சையென்பதை மறந்தவன், தன் மனைவியாரையன்றி மற்ற ஸ்ரீகளைத் தமக்கை மார்களைப்போலவும், தங்கைமார்களைப்போலவும் மனத்திற் பரிவுகொண்டவன், குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன், ஆலாலமுண்ட கண்டராகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசரது ஆலயத் திருப்பணியை மனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மைபொருந்திய பத்தியையுடையான். எ-று. (௪)

நீதியாய் புலியும் பசுவுமோர் துறையி னெருங்கியே புனலு
ண்டு வசிக்கும், போதனை யுறும் வேதியர் மறையைப் புகன்றி
ட யாவருங் கேட்பார், ஆதியாங் கடவு ளருள்பெற நகரை யலங்
கரித் தற்புதஞ் செய்வார், வீதியிற் புனலைத் தெளிந்துமின் னார்
கள் மேம்படு கோலமு மிடுவார்.

இ-ள். அரசன் ஆணையால் புலியும் பசுவும் ஓர் துறையிற் சேர்ந்து தண்ணீருந்திக் களித்து விளையாடி வாசஞ்செய்து வரும், வேதாகமங்களை யுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள் செய்யும் வேதபாராயணம் யாவரும் பத்தியோடுங் கேட்பார்கள். ஆதியாகவும் ஒப்பற்றதாயும் விளங்குங் கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய திருவருளைப் பெறும்பொருட்டு அந்நகர் முழுவதும் வீதிகடோறும் வரிசை வரிசையாய் மகாதோரணங்களும் மாவிலைத் தோரணங்களும் விருதுபத் தாசங்களுந் தூக்கி எங்குஞ் சுகந்தபரிமளம் வீசும் புட்பங்களால் அலங்காரஞ்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்கள் வாசனை கமழுஞ் சலந்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களை யிடுவார்கள்.

மாதரும் மாரி சொரிந்திடு மாசுணையை யதினைச் செழிப்புற
விளையும், சாதகமென் போரா யக்கணை யழைத்தே தழைக்கவோ ரது
அனைவ பளிப்பார், யாதவர்க் கேவல் புரிந்தவர் கேட்கும் வகைபெறா
ந் தந்தருள் பெறுவார், நீதனு வைத்தி டையினைக் கமைத்து நிலந்
தாம் பூசித்து வருவார்.

இ-ள். அவ்வருணையம் பதியென்னுந் தலத்தில் மாதரும்மாரி பொழிந்துவேளாண்மை எக்காலமுங் குறையாது செழித்தோங்கி விளைந்துவரும். அல்லாமலும் அந்நகருள்ள யாவரேனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்துவந்து புசிப்பு வேண்டுமென்று வினவுபவர்களை அக்கணமே அழைத்து சயித்யோபசாரஞ்செய்து கைத்தல், புளித்தல், கார்த்தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், தித்தித்தல் என்னும் அறுசுவையோடுங் கூடிய உணவை திருப்தியாகக் கொடுத்து உபசரிப்பார்கள். மேலும் தபோமகிமையை யுடைய குணமுடையவர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப் புரிந்து இச்சித்துக்கேட்ட வஸ்துக்களையெல்லாங் குறைவில்லாமல் ஈந்து அவர்கள் அருளைப் பெறுவார்கள், இவையல்லாமலும் சீர்தனுகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுரனாலயத்தில் எங்கும் பிரகாசம்பொருந்தச் சக்தாய் திருவிளக்குகள் அமைந்து அக்கடவுளை என்றும் பத்தியோடும் பூசித்துப் பணிந்து வருவார்கள். எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

இந்த வண்ண மினைவன் விதிப்படி
அந்த மாநக ராளு தின்குநாள்
எந்த [illegible]ன் பேர்சொல
சந்த திசிறு தின்றென் றுதாழ்ந்தனன்.

இ-ள். இத்தன்மையாய் அரசன் செங்கோல் முறைப்படி யாதொரு குறைவில்லாமல் அந்நகரம் செழித்தோங்கி யிருக்கையில் தூர்ஜன் மன்னனாகிய வல்லாள மகாராசன் தனக்கு ஆண்டவ [illegible]னால் எவ்வாச் சிறப்பும் பொருந்தியிருக்க நாம் எடுத்தவைத்து உச்சியோந்து முத்தமிடவும் அகமகிழவும் இனிய மழலைச்சொற்களாற் கிளைகுளாவுந்த முறவும் பிள்ளைகளையவர் சொல்லவும் பிள்ளையில்லாமற் போயிற்றேயென்று மனம்வெதும்பி மிகவுந் துன்பமுற்றான். எ-று. (௬)

ஐயன் பூசை யமைத்துறை வோனிந்த
மெய்ய நீதியின் மாநகரோ வகற்றிக்
கொய்ம் மலர்களிற் கோது றச் செய்கெனே
செய்யும் வல்லாளன் செப்பு மனைக்கரே.

இ-ள். சகதீசனாகியும் உமாபதிசுரனாகியும் விளையாட்கொள்ளும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் தூயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுரருக்குப் பேறுபெறுந் செய்யப்பட்ட பூசையில் ஒருநாளுங் குறையாதோ அல்லது இக்நகரி நடக்குமதில் மாறுபாடாகிய குற்றங்களுண்டோ இவைகளெல்லாமலும் அக்கடவுளை அர்ச்சித்துப் பணியும்பொருட்டு கொய்த மலர்களில் ஏதேனும்

குறையுண்டோ என்செய்கேன் அறியேன். இனியான் செய்யும்விதியாது கூறுவீர்கள் மந்திரிகளே என்றான் வல்லாள மகாராசன். எ-று.

அண்ண லேகமை யாதரித் தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடை யான்றன் கருணையால்
கண்ணு மாதுலர் யார்க்குநல் லன்புடன்
பின்னை மாயறஞ் செய்யின் மகவுண்டாம்.

இ-ள். எங்களிறைவனே நம்மை யாட்கொள்ளும்பொருட் டெழுந்தருளிய சகலபுவன கர்த்தாவாயும் சர்வாந்தரியாமியாயும் திரிநேத்திரமுடையவராயும் அடியார்க ளிதயத்தில் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேசரது தன்மைபொருந்திய கருணையினால் நம்பதியை நாடிவரும் ஆதுலர் முதல் அந்தணர்களும் இன்னும் மற்ற எவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லையென்னாது அவர்மனங் களிப்புறும்படி உள்ளன்போடும் நல்குவோமாயின் புத்திரனுண்டாமென்று சொன்னார்கள் மந்திரிகள். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சுந்தர வருணை நாதர் தூலங்குமிந் நகரி னுள்ளே
வந்தவ ரெதுகேட் டாலும் வழங்குது மெனவிப் போது
அந்தர மளாவ நீங்க வழகிய துவச நாட்டி
நந்தலி லென்பே ரோங்க நன்முர சறையச் செய்மின்.

இ-ள். சோமதரனாக் கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும் இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எந்தப் பொருளை கேட்டாலும் குறைவின்றித் தருகிறோம் வாருங்கள் உற்றவர்களே என்று கரங்களை நீட்டியழைப்பது போலும் அவ்வெல்லையுட் புக்க மாந்தர்களைக் கலியென்னும் பிணி யணுகாமற் றுரந்த ஆகாயபரியந்த மளாவி யுயர்ந்துபடபடாகாரஞ் செய்யும்படியாய் அழகியதோர் துவசம் நாட்டி என் பெயர் எங்கணுஞ் சிறக்கும் பொருட்டு எழுகடலொலிகளையுங் கவளீகரித்து இடிமுழக்கம் போற் பேரொலி காட்டும் முரசமார்ப்பச் செய்யுங்களென்றான் வல்லாளராசன். எ-று.

நாத்திரி முற்று நற்சீர் தழைக்குமெங் கோனே கேண்மோ
சாத்திரம் புகழு மீசர் தாடொழுந் தொண்டர் மேய்ப்பர்
தோத்திர விரவ லோர்கள் தோன்றிய வண்ண மியுப்
பாத்திர சோரமென்று பகர்ந்தன ரமைச்ச ராேனார்.

இ-ள். நெடியகடல் சூழ்ந்த உலகமெங்கும் மிகுந்த கீர்த்தியை விரியச் செய்த எங்களரசே இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும் ஆறு சாத்திரங்களும் புகழத்தக்க உமாமகேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய உபயசரணாம்புயங்களைப் பணியும் மெய்யன்பர்கள் தபோமகிமையைபெற்ற விருத்தர் தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர் முதலியவர்களின் மனத்திற் றோன்றிய வண்ணம் அளித்துக் களிப்படையச் செய்விக்கும்படி

யாகிய பாத்திரரோ நாம் இறைவனே யென்று மொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். எ-று.

பூவிலப் பொருளைக் கேட்கப் போகுமோ கேட்டி லெல்லா
ரியாவரா யினுந்தா னல்கா ராதலாற் புகன்ற வண்ணந்
தீவிர மாகச் செய்வீ ரெனத்துவ சத்தை நாட்டித்
தேவர்நா டளவு மோங்கச் செயமுர சறைவித் தாரால்.

இ-ள். இவ்வுலகில் இல்லாத பொருளைக் கேட்பாரோ அவ்வாறு கேட்ட போதிலும் யாவரேனும் எத்தன்மை வாய்ந்தவரானாலுங் கொடார், ஆகையால் யான் உங்களுக் குரைத்த விதியின்படி கொப்பனச்செய்வீர் என்றமைந்த மொழியைக்கேட்டு மந்திரிகள் துவசத்தை நாட்டி வானுலகளவும் பேரொலி முழக்கம் எட்டும்படி ஜெயமுரசறைவித்தார்கள். எ-ற.

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நாதன்வா ழருணை நகரினில் வேந்த னாட்டிய துவசத்தை நோ
ர்ந்து, பூதலத்துள்ள விருத்தர்கா வடிகொள் சூரிய ருடன்மிகச் சி
றந்த, மாதவர் மறையோ ராதுல ரேனை மாந்தர்வந் தனுதினம் தன
ஞேர், ஏதமில் வேண்டும் பொருளடைந் தென்று மிலகுவாழ் வுறு
வமென் றிசையவார்.

இ-ள். நாதனாகிய ஜகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும் அருணையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியிருப்பதாய் கேள்வியுற்ற நெடியகடல் சூழ்ந்த வையகத்தி லிருக்கும் விருத்தர் பிரமசாரிகள் பத்தினர் தபோதனர் முனிவர் கலைக்கூத்தர் யாசகர் முதலிய யாவரும் பத்தியோடுங் கூட்டங் கூட்டமாய்க் கூடிவந்து தத்தம் வறுமை நீங்கும்படி அரசனிடம் வேண்டியவைகளைப் பெற்று குறைவின்றி வாழ்வோமென்று வருவார்கள் எ-று.

வறுமைசெயப் பொன்வேண்டி வந்தோருக் காயிரம்பொன் வழங்கிப் பின்னுங், கொடுமையாக நிலம்பற்றி சொற்றவனை மனைமீட்டுக் கொடுமென் றோர்க்கு, மதிப்பொ டாயிரம்பொன் றந்தவனா மகிழச்செய் ததன்பின் னோங்கு, முதுமறையோ ருபநயன முடிக்க வென்று வர்க்குதவு முன்னாரிலார்.

இ-ள். விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆயிரம்பொன் அரசனை நாடிவந்து கேட்டவர்கள் மனம் திருப்தியடையும்படி ஆயிர மாயிரமாகப் பொன் கொடுத்தும் பின்னர் ஆபரணமுதலிய மனையையோ யாவும் கொடுமை வைத்து மீட்டுக்கொள்ளுவதற்கு வகையில்லாமல் மூழ்கிப்போமென்று அரசர்க் கரசனாகிய எங்கள்கோவே, தேவரீர் அவற்றை மீட்கும் பொருட்டுத் திருவருள் சுரப்பீராயின் மிக்கபுண்ணியமாமென்று பணிந்து வினவியவர்களுக்கெல்லாம் அக்கணமே இரண்டாயிரம் பொன் கொடுத்து அவர் மனமகிழச் செய்வித்தும் அதன்பின்பு வேதாகமங்களை யுணர்ந்த பெரி

யோர்களாகிய அந்தணர் வந்து அரசனை ஆசிர்வதித்து மகாராஜனே உபநய னம் நடத்தவேண்டி யிருக்கிறதென்று அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு நூறுபொன் கொடுத்து மகிழச் செய்விப்பார். எ-று. (௰௪)

ஆலயத்தி னுற்றமண் டபமுஞ் சூழ்மதிலு மவமாமென் னிற், கோலமுறை வமைப்பதனுக் கிறையவனே திரவியங்கள் கொடுப்பா யென்னச், சீலமுட னிருபதினா யிரம்பொன்னுந் தந்து சீர் செய்யென் றவன்பின், ஞாலமதின் மடந்தருமஞ் செய்யவைம்ப தாயிரம்பொன் னல்கினானால்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசன் எழுந்தருளி யிருக்கும் கோயிலினுள் நவ மணிகளினாலுஞ் சந்திர காந்தக் கற்களினாலும் அமைத்துப் பிரகாசித் தோங்கி யிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சுடராகிய சூரியனுஞ் சாய்ந்து ஒதுங் கிப் போகும்படி ஆகாயத்தை யளாவி மேகங்கள் தவழுஞ் சுற்றுமதில்களுங் கிலம்பட்டிருக்கின்றமையால் அவைகளைத் திருத்தச்செய்யும் பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்யவேண்டும் மகாராஜனேயென்று கேட்குங்கால் அரசன் மிக்க பத்தியோடும் ஜகதீசன் திருப்பணி நிறைவேறும் பொருட்டு இருபதி னாயிரம் பொன் கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ் செய்தும் பின்பு உலகின் மடம் புதுக்கவேண்டுமென்று லவைகளுக்கு ஐம்பதினாயிரம் பொன்னுங் கொடுத் தான். எ-று. (௰௫)

அந்தகர்க்குஞ் சங்கமர்க்கு முடவருக்கு மேழைகட்கு மாபந் தென்று, வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாறாத சஞ்சலமும் வறுமை நோ யால், நொந்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்றவர்க்குந் தினந்தினமும் நிவன்றவாறு, சந்தமொடு பரிசளித்தல் நாரதரு மோர்ந்தங்ஙன் சார்ந்திட் டாரால்.

இ-ள். கண்ணில்லாதவர்களுக்கும் ஜோகி, ஜங்கமர்களுக்கும் காசரு ணுதி ளற்றவர்களுக்கும், வினைவழியால் வெவ்விய ஆபத்து நேர்ந்து வந் தவர்களுக்கும், ஆதுலர்களுக்கும், கெடாத துன்பத்தை யடைந்து தரித்திர மென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனநொந்தவர்களுக்கும், பின்னும் சொல் லும் சகல யாசகர்களுக்கும், எக்காலமும் அவரவர்கள் விரும்பிய வண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவி செய்வதை நாரதமுனிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லா ள மகாராசனிடத்திற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளி வந்தார். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மாதவ முனிவ ரங்கு வந்ததை மன்ன னோர்ந்து
காதல்கொண் டண்மைச்சர் சூழக் கடிதினி லரசை விட்டுப்
போதல னெதிர்சென் றேத்திப் புனிதனை யழைத்து வந்து
சோதமில் பீட நல்கி யெழுந்தபின் னியம்பு வானால்.

இ-ள். மகாதபோதனராகிய நாரதமுனிவர் வரவைக் காவலாளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாள மகாராசன் மிகவும் அன்போடும் சிங்காசனத்தை விட்டெழுந்து மந்திரி முதலிய சேர்வைக்காரர்கள் புடைசூழ்ந்து வரும்படி அரசன் எதிர்சென்று பணிந்து தபோதனரை மீட்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருவருள்கூர்ந் தெழுந்தருளிவந்த மாதவமே, புண்ணியப் பொருளே யென்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும் அழைத்துவந்து குற்றமற்ற மணிகளினா லலங்காரம் பெற்ற பொற்பீடமளித்து அதிலெழுந்தருளிய பின் சொல்லு கின்றான். எ-று. (௰௬)

அயன்றவத் தினிலு திக்கே யழகிழ கரத்தில் வீணை
வியமுறக் கொண்டு பாடும் மென்முனி வரனே மேன்மை
நயமுடன் கொடிய னேன்பால் நாட்டமுற் றெழுந்த செய்தி
துயையுட னருள்க வென்னத் தாபதர் நிசைப்ப தானார்.

இ-ள். சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பிரமன் தபோமகிமையால் உதித்து செசரோருகம்போன்ற அழகிய கரத்தில் வீணை இலங்கக்கொண்டு கானஞ் செய்யும் மேன்மைபொருந்திய முனியே தாங்கள் ராயினுங் கடையேனாகிய பேதையேன்மேல் கருணைவைத் தெழுந்தருளி வந்த சங்கதியை அருள் செய்யவேண்டுமென்று பணிந்து நின்ற வல்லாள மகாராசனைப் பார்த்து நாரத முனிவர் கூறுவார். எ-று. (௰௭)

நலத்தின்மேன் மகிமை யுற்ற தாபதர் புகழு மானைவ
புலத்தினை வென்ற யோகர் புகலுமு வனையுள் வன்னி
குலத்தினில் வருமன் னாநின் கோதிலாத் தருமங் கேட்டுந்
நலத்தினை யறிய வந்தோம் நின்றிட வெனவு ரைப்பான்.

இ-ள். புவனத்தின்கண் மகிமைபொருந்திய முனிவர்களும் புகழத் தக்க ஐம்புல னுகர்ச்சிகளையும் வென்று மெய்யுணர்ச்சி பெற்ற புண்ணியர் களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்று முக்குலத் தரசருள் அக்னி குலத்திலுதித்த அரசே, நின் குற்றமற்ற மகாதானத்தின் பெருமை யைக் கேள்வியுற்று அதையறியும் பொருட்டு வந்தோமாதலால் உன் கருத் தை வெளியிடுவா யென்று நாரதமுனிவர் கேட்க அரசன் சொல்லுவான்.

முக்குல வரசருண்டென்பதும் அரசருள் அக்கினிகுல முண்டென்ப தும் கதிருட்புத்தேள் மூவர் தள்ளரு மரபின் றுங் கம்பியோர் தமையு நாம் கூறுமாற்றுரை முனைக. ந்தான்' என்னுந் திருவிளையாடற் புராணங் கூறுமாற்றுமுணர்க.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மறைமுறை யறிந்த தாபதர் புகழுமாதவ முநிவரோ சேவ்வே,
தன்னியிலென் னனைத் தாங்கலு மெய்ப்போ சாற்றவு மகவில தநறு
ற, பனிமலர்க் குழலாள் பாகனார் தொழும்பர் பரிவுடன் கேட்டவை
யம்போற, கனிவுட னளிக்கத் தவசமயர் மதேன் சடவுளின் செ
யலறி யேனே.

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் புகழத்தக்க மாதவ போபல முடைய நாரதமுனியே எளியேன் ஆருமையைத் தாங்கிக்கொள்ள வும் பின்னர் எளியேன் பெயரைச் சொல்லவும் தனக்கினில்லாமையால் மன

மெலிந்த பூங்குழலையுடைய உமாதேவி பாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசராடியார்கள் இச்சித்துக் கேட்டவைகளை இல்லையென்னாது கொடுக்கும் நியமங்கொண்டு விரதமுநாட்டி நடத்திவருகிறேன் நம்மையாட்கொள்ளுங் கடவுளின் திருவுளம் யாதோ அறியேனென்றான் வல்லாள மகாராசன். எ-று.

திருவுயர் தரும நடத்துவர் மகிமேற் சேயரைப் பெறுவரென் றேநற் றருமநூல் களிறுஞ் செப்புவ தன்றித் தக்கவ ரும்புகல்வ தனாற், பெரு[illegible]நதியு மதியமுஞ் சடையிற் பெட்புட னுற்றெலாங் காக்குங், குருபர னருளாற் குமரிலு முண்டாங் கொற்றவா செல்வருள் ளென்றான்.

இ-ள். அழகிலுயர்ந்த முப்பத்திரண் டறங்களையும் இரப்ப[illegible] இல்லையென்னாமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கியங்களைப் பெறுவார்களென்று மேன்மை பொருந்திய ஆகம சாத்திரங்களிற் சொல்லியிருப்பதல்லாமலும் மறைவிதி யுணர்ந்த பெரியோர்களுஞ் சொல்லுவார்கள். ஆதலால் எங்கும் பரவி மகிமையுள்ள கங்கையையும் பிறைச் சந்திரனையுஞ் சடையிற் றரித்து எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தி னருளால் மக்கட்பேறு பெறுவாய் எனக்கு விடைதருவாய் அரசனேயென்று நாரதமுனிவர் விடைபெற்றுச் சென்றார். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்ற னிதனைக் கயிலைவள்ளர் பரமனுக்கு வழங்க வேண்டித், துன்னுமுனி கடந்[illegible]ற்றுச் செல்லுகையிற் சிவகணங்கள் துதித்து நிற்க, முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும் பணிந்து பின்னர் முனிவர் சூழச், சென்னிமதி யணிந்தபிரான் றிருக்கோலங் கண்டிறைஞ்சிச் செப்பு வானால்.

இ-ள். வல்லாளமகாராசனுடைய நன்மார்க்கத்தையும் தருமபரிபாலனத்தையும் கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் பார்வதிசமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி யெண்ணங்கொண்டு தவத்திற் சிறந்த முனிவன் ஆசையோடுஞ் செல்லு[illegible]யில் அங்ஙனம் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்து நிற்க முன்[illegible] பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் இரண்டாஞ் சங்கரனாகிய நந்திதேவரைப் பணிந்து பின்பு மகா தபோதனர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழும்படி உமையவள் இடப்பாகத்தில் இலங்கக் கொலுவீற் றிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருக்கோலத்தைக் கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்தெழுந்து போற்றிய முனிவர் கூறுவார். எ-று. (உஉ)

தேசின்மிகு கயிலையில்வாழ் தேவாதி தேவேநின் றிருத்தாள் போற்றி, மாசின்றி விளங்கருணை யம்பதியின் வல்லாள மன்னனென்பொன், ஓசைபெ[illegible]ச் சுதனவேண்டிக் கொடிநாட்டி யுலகிலுள்ளோ ருவந்து கேட்[illegible], பாசமுடனெதையேனுந் தருவனென்று பறைசாற்றும் பண்[illegible]க் கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்குந் தேவதேவனே, உன் உபயசரணங்கள் போற்றி, பூலோகத்தில் குற்றமற்று விளங்கும் அருணையம்பதி யென்னுந் தலத்துக் கிறைவனாகிய வல்லாளமகாராசனென்பவன் தன் பெயரை விளக்கஞ்செய்[illegible]ர் புதல்வனை வேண்டி, யாவர் எப்பொருளை விரும்பிக் கேட்ட போதிலும் அவர் திருப்தி யடையும்படி தருகிறேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்தி வரும் பெருமையைக் கேளும் எந்தையே யென்று பின்னுங் கூறினார் [illegible]முனிவர். எ-று.

நீதியை வளர்ப்ப[illegible]ண்மை[illegible]யக் காப்போ னெறிமுறை [illegible] [illegible]ரிதனைக் க[illegible]சமேனு முருகுலாய்க் குவவிற்பிற மாதோன், [illegible]ந்தநற் பூபன் பூதலத் துயிர்க ளியாவுந்தன் னுயிர்போற் புந்தியுட் கருதியே காப்போன் ஆதியே நினது பதமலர் பணியவன் [illegible]அறுதினத் தொழுமவ முன்பன்.

இ-ள். நன்மார்க்க நீதிப்படி வளர்ப்பவன் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றத் தக்கவன் செங்கோல் நீதி பிசகாதவன் பாவங்களென்னும் இரு[illegible]ந்த உலகத்தி யெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஒளியே உருவங்கொண்டு உலகத்தி யெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாகிய ஒளியே உருவங்கொண்டு உலகிற் பிறந்து மேன்மை பொருந்திய அரசன், அல்லாமலும் பூமியில்வாழுமன்னுயிர் யாவுந் தன்னுயிர்போல மனத்திலெண்ணிக் காப்பவன், அடியவர்க் கெளியன் ஆதிக்கடவுளாகிய தங்கள் சரணகமலங்களில் மனம் பொருந்திச் சதாகாலமும் பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்து வரும் மெய்த்தொழும்பனென்று நாரதமுனிவர் பரவிக் கூறினார். (உ௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வந்தயா முனிவன் கூறும் வாய்மையை யிசைகேட்டு
அந்தவன் வானன் றன்மை யாமுங்கண் டறிவோ மென்றே
சிந்தைசெய் முதிர்ந்து மற்றுந் தேவர்க்கு நிருதி கட்கும்
அந்தமா ரிடமெய்தச் சாற்றினன் றனக்கோ ரில்லான்.

இ-ள். அங்ஙனம் வந்து வல்லாளமகா[illegible]ன் பெருமையைச் சொல்லும் நாரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசி[illegible]கேட்டு அவ்வரசன் தன்மையும் நாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மனத்தில் நினைத்து அதிசெய்யை நாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று முனிவனுக்கும் மற்றுத் தேவர்கள் இருடிகள் யாவர்க்கும் தங்களிருப்பிடம்போய் சேரும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளினார் ஒப்பு யுந்தர்தம் இருப்பிடம்போய் சேரும்படி பொருவருமில்லாத உமாமகேசர். எ-று. (உ௪)

அந்தணர் கயிலை நாத னருளினைப் பெற்றோர் தமையமைந்த
திக்கெலா மதிக்க நன்றேனும் பிரண்டபொற் சூரியன் றான்றி
அக்கர மணிந்த விச னருட்பதம் வந்து போற்றச்
செங்கர மேவியனு மாங்கு சின்னமோழி யருமா வதாமே.

இ-ள். அக்கணமே கயிலையபதியாகிய பரமசிவன் அருணாபுரிக் கிறைவனாகிய குபேரனை வரும்படி கட்டளையிட்ட மந்திரத்தில் வண்டிவையு

மகிழ்க்கும்படி அவ்வரசன் அளவிறந்த பொற்குவியல்களோடும், பிரயாணப் பட்டு அக்குமணிகளாகிய உருத்திராட்ச மாலைகளையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாக வணிந்த சிவபெருமானிடம் வந்து அடிபணிந்து போற்றி நிற்கச் செவ்வானம்போன்ற தேகக்காந்தியுடைய பரமசிவன் அங்ஙனம் சிலவசனங்களை யருளுவார். எ-று. (௨௬)

அளகையா ளரசே கேளரு ணையம் பதிவாழ் வேந்தன்
உளமுறு நிலையிசை நிக்க வுன்னிய படியா னீரிம்
வளமுறுஞ் சிட்ட னுெமாந்தி யுடனெம் மோடு
புளகமாய் வருக வென்... தன்றனன் ...நிலைநாதன்.

இ-ள். அளகாபுரிக் கிறைவனே, பூமியில் நாம் அருணையம்பதியில் வாழும் வல்லாள மகாராசன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்த செட்டிகுமாரனாகி அளவிறந்த பொருளோடும் நம்முடன் மனமகிழ்ந்து வரக்கடவையென்று கூறினார், கயிலாயபதியாகி யுங் கிரிநேத்திர முடையராயும் விளங்குஞ் சகத்குரு. எ-று. (௨௭)

மாலய னிருவர் கண்டு மனத்தினி லென்று மில்லா
மால்கொள வும்ப ராரு மலர்மழை சொரிய வேத
நால்களுந் துதிக்க யாரு நவலுதற் கரிய மாதோர்
பாலொளிர் பரமன் யாரும் பரவுஞ்சங் கமராய் நின்றார்.

இ-ள். விட்டுணுவும் பிரமனும் கண்டு மனத்தில் ஒருநாளுமில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு போற்றவும் தேவர்கள் புஷ்பமாரி பெய்யவும் வேதாகமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாமகேஸ்வரியை நாகபாகத்திற்கொண்ட பரமசிவன் சகலரும் பணியும்படி சங்கமராய் வேடங்கொண்டு நின்றார். எ-று. (௨௮)

தேவதேவ கயிலை வாழுந் திருவுயர் சிவக ணங்கள்
யாவரும் மைய னாற்சி ரருளினா லண்டி யானார்
பூவினி லிணையில் வல்லாளன் பொருந்துறும் பதியை நாடிக்
கோமுறை யோர்கொண் டாடக் கூட்டமாய் வருவ தானார்.

இ-ள். தேவதேவனாகிய பரமசிவன் வாழுங் கயிலாயகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதையன் கருணாகரத் திருவருளால் ஆண்டிக ளுருவங்கொண்டு உலகில் இணையில்லாக் கீர்த்தியை யெய்திப் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கும் வல்லாள மகாராசன் வாழும்பதியை நோக்கி அரசநீதியோர் கொண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து வந்தார்கள். எ-று.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினி லருந்ததி கணவனை யிறைபோற் கருதுதா யொருவருமில்லையோ, பொற்புறு மைந்தரி லில்லையோ பசிக்குப் போனகமளிப்பவ ரில்லையோ, விற்பன முடைய வரசர்களிலையோ வியப்புடனெ

ங்களைக்கூவிக், கற்பனைபோடு மழுதினைப் படைக்குங் கன்னியரில்லையோ வென்பார்.

இ-ள். கற்பினில் அருந்ததியைப்போலிருக்கும் தத்தம் கணவனையே தெய்வமாகப் பாவித்து நடக்குந் தாய்மார்களொருவருமில்லையோ, அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்மைகள் வாய்ந்த மைந்தர்களில்லையோ, அடியார்கள் பசிவேளை யறிந்து அன்னங்கொடுப்பா ரில்லையோ, மறநீதியோடுங் கூடிய அரசர்களில்லையோ, சந்துருஷ்டியாய் எங்களைத் தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய் பத்திரத்தோடும் அன்னம் பாலிக்கும் கன்னியர்களுமில்லையோவென்று கூறினர். (௩௰)

பொன்னளித் தாலும் வேண்டுவ நிலைதப் புடனாந் தரிலும் யாம் வேண்டோம், அருமணித னளிலும் விரும்போம் தொயாம் வேண்டோம், அருமணிதனளிலும் விரும்போந் தோங்குமுந் தாமுங் கருதோம், மன்னர்கள் செங்கோ லரசினை யோம்க்கு வழங்கினு மனமதி லில்லை, அன்னமிந் தெம்மை யாதரிப் பாரோ லன்புட னுண்ணுவோ மென்பார்.

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் விரும்போம், இரத்தினங்களையுழுத்தி யிலங்கும் அழகிய ஆணிகளையும் விரும்போம், பிரகாசம்பொருந்திய முத்துமாலைகளிலும் மனம்வையோம், தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம், முத்துமாலைகளிலும் மனம்வையோம், அரசர்கள் செங்கோலின் ஆட்சியைத் தந்தபோதிலும் வேண்டோம், அறுசுவை பதார்த்தவகைகளோடும் அமுதளிப்பார்களானால் மிகவும் அன்பாய் உண்ணுவோமென்று அடியார்கள் கூறினர். எ-று. (௩௧)

நவ்வியுங் கரந்தி லிருந்தனை நீந்த நாதர்சங் கமருமே நடந்தி, சொவ்விய வருணை மாநகர்த் தெருவி லொளியுறக் குழுதவாய் மலர்ந்து, செவ்விய பசியான் மெலிந்தவ ரேற்க மேவுவ போலவுங் கூர்ந்து, செவ்விய கொவ்வை லாயசாங் கனிகந் தெருவினைச் சார்ந்தவரானார்.

இ-ள். அழகிய கரத்தில் மானைத் தரித்தவராகிய சங்கமர் சிறப்போங்கி இலங்கும் அருணையம்பதி வீதியில் பொருந்தத்தக்கதாகச் செல்லுமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து கொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புறும் இரப்போரைப்போலே வாற்றிச் சிவந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற கனிவாய்மாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில் வந்தார் பரமசிவனுன சங்கமர். எ-று. (௩௨)

கெண்டைபோல் விழியுங் கிளிபோல் மொழியுங் களமதி வதனமு மென்பூச், செண்டையார் குழலுஞ் சந்தன முலையுந் தெய்வசிலைகுரும்பை நேர் முலையா, சண்டைபி லிருந்த வல்லிடை யாயுமைங்கணை மாரனும் புரியுந், சண்டையே யாற்றுந் தருவெபோல் கின்றகாள் சாற்றுது மொளவவர் மொழியார்.

இ-ள். சேற்கெண்டை போன்ற அழகிய விழியையும் அந்தகத்தைபொத்த இனிய வார்த்தைகளையும் ஆகாயத்தி லிலங்கும் பூரணச் சந்திரோ

நயம்போன்ற திருமுக வொளியும் கிரண நிறைந்த களபமலர்களாற் கட்டப்பட்ட பந்தை நிகர்த்து ஊசலாடுங் குழலும் சுகந்தங்களைத் திமிர்ந்து தென்னங் குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசிக்கும் இரண்டு குயங்களை யுடைய வனிதையர்கள் பக்கலில் இன்றிரவு விடியுமளவு மிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, சாமளை இவ்வைந்து மலர்களை ஐந்து கணைகளாகவும் கரும்பை வில்லாகவும் வளைத்து போர்புரிய எழுந்திருக்கும் மன்மதன்கணை வலியைத் தவிர்க்கும் பொருட்டுப் பரியமாகக் கொடுக்கும் பொன்னைப் பகருவீர்கள். பெண்களென்று [illegible]சங்கமர் வினவியபோது அக்கணிகை மாதர்கள் கூறுவார்கள். எ-று. (௬௬)

[illegible] வளித்த பாம்பைப் போன்ற [illegible] ஐயகேள் [illegible]கள், பொய்யது மொழியோம் வஞ்சக மொழி [illegible] புணர்தலுங் கோரிருள் முற்றும், நையவொருத்திக் காயிரங் கனகந் தருவதல் வாறனித் திடினியாம், மெய்யுடன் மெய்யும் பொருந்திய கலவி வினோதம் [illegible] மதன்வினை தவிர்ப்போம்.

இ-ள். வெவ்விய விடங்களை யுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக வணிந்த ஸ்ரீ கைலாயபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரிய சங்கமரே யாங்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம். வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுஞ் செய்யோம். இவ்விரவு முழுமையுந் தகலீலைகளை யநுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன் கொடுக்கும் நியமமாதலால் அது போற் றருவீராயின் யாங்கள் [illegible] மெய்யும் ஒன்றுபடத் தக்கதாக அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ் செய்து அனங்கன் கணையுங் கருத்தும் நாசம்படி புணருவோ மென்றார்கள் கணிகைமாதர்கள். எ-று. (௬௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாந்தளையார்க ளுரைத்திடவணைந் தந்துமொன் றொருத்திக்கோ[illegible]த்தகாந்தனைத் தப் பிரியாநீர் என்னவும் நகர் காட்டிடிபிங்க கட்டுப் பட, புணர்த்துவிலை மாதர்களின் வீதியெலாஞ் சங்கமாயொளிரச் செய்து, [illegible] நடமிகந்த திருவருணை நகரினிலெல்லாரு மருளச் செய்தார்.

இ-ள். அக்கணிகை மாதர்கள் சொல்லியவைபோல் அவர் மகிழும்படி கனகம் சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியை நியமித்து கங்குல் விடியளவும் விட்டு நீங்காதிருக்கவென்று கன்னாடையிலாற் றெரிவித்து மிகவும் சாலவே பிரகாசிக்கும்படி செய்து எண்ணிய எண்ணங்களை யெல்லா முற்றச் செய்யும் அழகிய அருணையம் பதி எங்காவதும் வளையிலுங் காதலிலேபுரியச் செய்தார் சங்கமராகிய பரமசிவன். எ-று. (௬௮)

விலைமாதர் தனித்திருக்கு மில்லமெலாந் தாங்கியெய்யு காமன், கலைமார்க்கப் படி மருவச் செய்ததுங்க மருமிகமிக்க கமழு மாதன், வி

லைமார்க்க மாய்ந்திட்ட சடையுடன் மேவெந்த நிலந்தைகளாளுந், வி லைமார்க்க மறிந்தமன்னாளன் கண்டெடிர்சென் றிறைஞ்சியழைத் திருந்திச் சொல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள் தனித்து வசிக்கு மிடைக்காநு அரிதாகச் செய்து கொடிய மன்மதன் சாஸ்திரவிதியின்படி அஷ்டவித ஆலிங்கனமும் நகக்குறி தந்தக்குறி தாடனங்கள் அதாபதநான்குவித லீலைகள் இவைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய சற்சிவ னவனிடமெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும் பொருந்திய சன்மார்க்க நிலையைப் பரிசோதித்த சடையருதிய அனேகரோடும் அரசன் அரண்மனைவாசலை நோக்கிச்சென்றுழையில் அப்புதிதினிறைவனுவியும் தருவின மாக்கையாவும் புனைநா புனைந்த மன்னருமாகிய வல்லாள மகாராஜன் சங்கமர் வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று பணிந்து போற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளா லலங்கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம் பொருந்திய அழகிய சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச் செய்து அஞ்சலியத்தனாய் நின்று கூறுவான். எ-று. (௬௯)

வேறு.

பண்ணிய தவமோ வன்றிப் பாரினி லியானியற்றும்
நண்ணிய தருமம் யாதோ நயக்கிலவ் வாறு நல்கப்
புண்ணிய வசமோ தேவர் பொன்னடி வருந்த விங்கு
கண்ணிய முறுவென் றங்கள் கடைத்தலும் பெறுமே னென்றான்.

இ-ள். தமியேன் செய்த தவப்பலனோ அல்லது ஸ்ரீ அருணாசலேசர் வாழும் இவ்வுலகினியம்பதியில் வசியேற்ற செய்யப்பட்ட கிரியைகளின் புண்ணியமோ பரமசிவத்தைப்போ லெழுந்த சங்காதேவரின் பிரகாசம் பொருந்திய தங்கமயமாகிய உபயசரணகமலங்கள் வருந்த முறைப்படி இவ் [illegible]ருள்சுரந்த விதியாநீர் அவற்றைத் திருவாய்மலர்ந் தருளிருங் [illegible] அத்தன்மையா யடியே னடத்திக் கன்னியனுவல்லா[illegible] [illegible]கடாகதத்திலுந் தோய்வே னென்றான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (௭௦)

மன்னகேள் ராகவீதி மார்க்கமும் நீ[illegible] வாழி
உன்னையாக் கருதி வந்த தேச[illegible] முறுதலில் மாதன்
பான்றுமைநா கக்கையா லின்று படித்தவிர் வயான பாற்றங்
கன்னியை நல்கிற சேர்ந்தி கடலேழும் வயங்கு மென்றார்.

இ-ள். இப்பூமண்டலத்திற் கீர்த்தி பொருந்திய வல்லாளமகாராஜனே உன் அரசும் செங்கோல் முறைமையும் நீடூழிகாலம் வாழி இப்போது உன்னை யாம் வேண்டி வந்த காரணம் யாதெனில், உருவிலியாகிய மன்மதனுடைய முல்லை அசோகு நீலோற்பலம் மாம்பூ சாமளைமலரென்ற சொல்லப்பட்ட ஐந்து கணைகளுமாய் இன்று யாம் படுந் துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஒரு மாதை எனக்குக் கொடுக்கும்படி சொன்னையே யானுமுன் கீர்த்தி எழுகடல் சூழ்ந்த இவ்வையகத்திற் பிரகாசிக்கு [illegible]மாகிய பரமசிவம். எ-று. (௭௧)

இறைவிட தேவ ரீருக் கெழின்மண முடிப்பிப் பேனென்
றுரைநயுணர்ந் தைய ராஜே ராசேகே ளதுமா தொல்லை
வரைநசெயுங் காம நோயை மாற்றுதல் விலைமா தர்க்கே
புனையல்போற் றெரியு மென்றுபுகன்றனர் பெரியோ ராங்கு.

இ-ள். இவ்வாறு பரமாதரை இச்சித்துத் திரிவதைப்பார்க்கினும் எக்காலமும் தேவரீரை விட்டகலாம லிருக்கும்படி சிறப்போங்கிய மணஞ்செய்துவைக்கின்றேனென்று மிகு பத்தியும் பரிவுங்கொண் டுரைத்த வல்லாளமகாராசனது அன்பு நிலையையறிந்த சங்கமராகிய சிவபெருமான் சொல்லுகின்றார் அரசனே இப்போது நீ சொல்லிய வார்த்தை கொடிய துன்பத்திற் கிடமாயும், சுடர்முன் மெழுகுபோல் மனம் ஒருங்கு கெடுத்தர்மல்பலவித நோய்களை உண்டுபண்ணி அலையச்செய்யும். அதுவல்லாமல் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தடுமாறி காமவெகுளி மயக்கத்தால் நாவறண்டு சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும் அவுடதம் விலையின்றார்களுக்குக் கைவல்லியப்பட்டதேயன்றி இதரமான மாதரியார்கள், ஆதலான் அவரால் மெய்ப்பிணியை மாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர் கூறினர். எ-று. (௯௯)

இட்டைசெய் வோர்க்கும் போத நிகழ்த்துசங் கமரே தங்க
ளிட்டத்தின் படியான் செய்வே னென்றிறை காவ லோரை
விட்டதி விரைவிற் சேரர் வேசையா ரொருமின் ஞனோ
இட்டமா யழையி னென்ன வேகினர் வாய்வின் மிக்கோர்.

இ-ள். இல்வாழ்க்கையைக் கடந்து சதா நிட்டை செய்யும் தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ் செய்விக்கும் மகிமைபொருந்திய சங்கமரே, உமது கருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று அங்குள்ள காவற்காரரை அழைத்து நீங்கள் அதிசீக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய கணிகை மாதர்கள் வாழும் வீதியிற்சென்று அதிரூபலாவண்யமுள்ள ஓர்மாதை அழைத்து வாருங்களென்று ... காற்றினும் அதிவேகமாய் நடக்குங் காவலாளர்கள் ... கள். எ-று. (௱)

சென்றுவே சையர்கள் வாழுந் தெருமனை தோறும் புக்கு
நின்றங்கு நோக்குங் கால ... யமாய் நடன கீதம்
கொன்றைநூ டியவெம் மான்றன் குழுமுன ராடல் கண்டு
இன்றுத வாதென் றெண்ணி யிறைக்குவந் துரைப்ப தானார்.

இ-ள். அரசன் ஆணையைப்பெற்றுச் சென்றதூதர்கள் அழகிய விலைமாதர்கள் வாழும் வீதிகளில் மனைகள் தோறும் புகுந்து புகுந்து பார்த்துவருகையில் ஒரு வீடாகிலும் நீங்காமல் சுரலய தாளத்தோடு கந்த பாத நாட்டியங்கள் வீணைகான சங்கீத முழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச் சூடிய சிவனடியார்கள் வீடுகள்தோறும் தனித்தனியாயிருந்து ... கொண் டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக் கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவராய் தமது அரசனிடம் வந்து கூறினார்கள். எ-று.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அம்மொழி யோர்ந்த மன்னவன் வெகுண்டே யமைச்சரை நோக்கியே புகல்வா, னம்பொழி பிறழ்வ தாண்டிருச் செயலோ நாம்செய்த பூசையின் குறையோ, செம்மொழி யார்ந்த சங்கமர் கேட்டதெரிவையர் கிடைப்பது மரிதென், றிம்மொழி யவர்மு னிசைப்பது முறையோ வென்னவு மமைச்சர் ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த் தூதர்கள் உரைத்த மொழியைக் கேட்ட அரசன் கோபித்துத் தன் மந்திரிமார்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவான். நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகிய சங்கமருக் குரைத்தமொழி புரண்டுபோவது ஐசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசன் திருவுளச் செயலோ அல்லது நாம் ஆண்டவனுக்குச் செய்த பூசையின் குறைவோ, என்செய்வேன். செவ்விய சொற்கள் பிரகாசிக்கின்ற சங்கமர் நம்மைநாடிக்கேட்டமாதர் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் நாம்புகலுவது தருமமோவென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராசனைப் பார்த்து மந்திரிமார்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (௱௧)

சிந்தையிற் கவலை யுற்றிட வேண்டாஞ் செல்வனே பேதையோம் சென்று, விந்தைகொள வேசை மாதினைக் கொணர்வோம் வியாகுலம் விடுமென் னவர்வாழ், சந்தைகொள் வீதி யடாந்தவர் மனையிற் றங்கிய கோலமு நோக்கிப், பந்துநேர் முலைமேற் சந்தமு மணிந்த பாதந்தையர்க் கெடுத்துரைப் பாரால்.

இ-ள். மனத்திற் கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரசே, கடையர்களாகிய யாங்கள்சென்று அடியவர் எண்ணிய வண்ணம் அதிரூபலாவண்யமுள்ள கணிகை மாதைக் கொண்டுவருவோம், தாங்கள் துன்ப மொழியுமென்று சொல்லி அவர்வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற் புகுந்து ... கையில் எங்கும் ... டியார்களை வணங்கியிருப்பதைப் பார்த்து ... பந்துபோன்ற அழகிய தனங்களின்மீது சுகந்த பரிமளங்களை யணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எ-று. (௱௨)

மையுலாம் விழிநேர் மாதர்க ளொருங்கி வாழுமிவ் வீதியி லொருத்தி, மெய்யுலா மரசை நாடிய பெரியோர் விரகதைத் தணித்திடுவாரேல், கையுலாங் கடகப் பணிமணி வடமுங் கலித்திடு சதங்கையு மணிந்து, நெய்யுலாந் தயிர்பா லறுசுவை யன்ன நிரந்தர முண்டுவாழ் குவரோ.

இ-ள். நீலோற்பலம் போன்ற பிரகாசம் பொருந்திய கண்களையுடைய பெண்கள் கூட்டமாய் வாழ்ந்துகொண் டிருக்கும் வீதியில் யாராகிலும் ஒருமாது உண்மைவிளங்கும் எங்கள் இறைவனை நாடியவந்த சங்கமர் வெவ்விய காமநோயைத் தணிப்பாரோயாகில் அவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைத்த ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஒலிக்கும் பாதச்சதங்கை முதலிய நூபுரங்களை அணிவதல்லாமலும் ...

பால் தயிர் அறுசுவை பதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும் யாதும் குறைவின்றி வாழ்வார்கள். எ-று. (௬௪)

இன்னவா றமைச்சருரைக்கவும் மின்னு ரிறைஞ்சியே யாங்களெல் லோரும், முன்னுமிவ்வடியா ரிடம்பொரு ளிரவு முழுமையு மிருந்திடப் பெற்றோம்; அன்னவரிவ் விரவு கழித்தபின் நீவிர் சொற்றது போல்வா மமைச்சர், தம்மனகஞ் சலித்து மன்னனுக்க தனைச் சாற்றவு மாங்கவன் மொழிவான்.

இ-ள். இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்த மொழியைக்கேட்டமின்னலைப்போற் றுவளும் இடையினையுடைய அக்கணிகை மாதர்கள் எதிர்வந்து நின்று பணிந்து பலவாறாகத் துதித்து நீங்கள் யாவரும் இப்பசற் போதே நம்மை யாட்கொள்ளும் ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய மெய்த் தொழும்பாகிய இவ்வடியார்களிட மின்றிரவு விடியுமளவும் சகலலீலைகளுக் கிணங்கி நடப்பதாய்ப் பொன்னைப் பற்றிக்கொண்டோ மாதலால் இந்நாள் செல்லுமானால் தேவரீர் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவை கேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம் மனஞ்சலித்து அவணின்று நீங்கி அரசனிடம் வந் தவ்வாக்க அங்ஙனம் கூறுவான் வல்லாள மகாராசன். எ-று. (௬௫)

அற்பயிது நமக்கரிதா யிருப்பதெத்தகா லந்தோவென் றயர்வுற் றுங்கு, பற்பலவாய் சிந்தைதனி லெக்கமுற்றீ திறையருளும் பான்மை தானோ, தற்பரனைப் போலெழுந்த சங்கமருக் குறைத்தவண்ணந் தருவே னென்று, விற்பொருதும் வேந்தனெறி விரைவாகக் கணிகையர்பால் மேவினனால்.

இ-ள். அற்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கும் காரணமாக... ...ன் துன்பமடைந்து பின்பல விதமாய் மனத்தில் எக்கங்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவிளையாடலோ! ஜகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தருளி வந்த சங்கமர் எண்ணிய வண்ணந் தருவேனென்றெழுந்து வில்லேந்தி யொளிரும் வல்லாள மகாராசன் மிகவும் சீக்கிரமாய் விலைமாதர்கள் வாழும் வீதிக்குச் சென்றான். எ-று. (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வந்தவ னதுகேட்டா இம் வழங்குது மெனப்பதாங்க
...ளாவ நாட்டி யளித்திடு நாளி னின்று
சுந்தர சங்கமற்குச் செலவிட்டிப் பிறநா ளென்னைப்
பந்தமாய்க் காப்பு வட்கிப் பணியினாற் தருவே னென்றான்.

இ-ள். நம்பதியை நாடி ...சிவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக் கேட்டபோதிலும் கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாய பரியந்தம் உயர்ந்து பறக்கும் அடியாய்த்... வசை முயர்த்தி நடாத்திவரும் நாட்களில் இன்று விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மை நாடிவந்த அழகிய சங்கமருக்கு உமது கோவை

யகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாறு இ ஆசையோடிங் காப்பாற்றிய கணிகைக்கு என் அரசுக்குரிய இப்பதியை யளிப்பேனென்று உரைத்தான் வல்லாள மகாராசன். எ-று. (௬௭)

கரிபரி யுடனும் வேண்டுங் கனகமுந் தருவே னுத்தச்
சொரிதரு சிவிகை யீவேன் றொல்லுல கோன்க ளுற்கிங்
கரிய செங் கோலு நல்கி யவர்க் கிபர வுபணியுஞ் செய்வேன்
பெரியவர் விரகந் தீர்த்தாற் பெற்றதா யெனக்கா மென்றான்.

இ-ள். யானை, குதிரை முதலிய வாகனங்களோடும் தாங்கள் வேண்டிய பொன்னுந் தருவேன். இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்காரஞ் செய்த பல்லக்கும் கொடுப்பேன். இப்பூமண்டல முழுமையும் ஆளுகின்ற தபோதி... அவர்கட்கியான் பணியும் என் செங்கோலைக் கொடுத்தாளும்படி செய்து... காமநோயைத் தணிவிடையுஞ் செய்வேன். இன்று நாடிவந்த சங்கமரது காமநோயைத் தீர்த்தால் என்னைப் பயந்த அன்னையுமாவாரென்று அரசர்க்கரசனாகிய வல்லாள மகாராசன் புகன்றான். எ-று. (௬௮)

உலகினில் வருந்தக தந்த வுயர்கக யிம்மே யென்று
கலையுணர் முநிவ ராகு... கழுவ ராதலானுந்
தலமதி லுற்ற செய்ய ...ரோர் விரகந் தீர்க்கா
இலகுமென் னுயிர்கேட்டாலு மீகுவேன் வருவீர் மின்காள்.

இ-ள். கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் வழங்கும் இன்பங்களுக் கெல்லாமேலாகிய மாறனார் விழியினையுடைய பெண்களின் கலவித்தொழிலில் ...ளிவர்களும் கூடியிருக்கவரும் இன்பமென யிகமென்று வேதாகமங்களுரைத்த ...னமைபொருந்திய சங்கமின் ...ன் ஆதலால், நமது பதியை நாடிவந்த ...னவர்களுக்கு பிரசாத ...ம் விரகவேதனை... கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் ...பொருந்திய என் பிராணனைத் தானமாகக் ... வருவீர் கணிகை மாதர்களேயென்று கூறினான் வல்லாள மகாராசன். எ-று.

இந்த வாசுக் கிங்க ளரசனின் படியே யாங்கள்
...தமி லடியார் தம்போ ...ன்புறப் ...றுனும் பெற்றோம்
...நாதவேன் செய்வோ மென்று நங்கையர் பணிந்துரைக்கப்
...நல மன்னன் வெட்கிப் புகழ்மனை ...ந்து சார்ந்தான்.

இ-ள். அரசன் சொன்ன மொழியைக் கேட்ட விலைமாதர்... இன்று குற்றமற்ற பரமசிவனீர் ஆக்கினையின்படி நடந்து வரும் ... ...ன் அடியார்களிடத்தில் கலவித்தொழில் புரியும் பொருட்டு பொருள் பெற்றுக்கொண்டோ மாதலால் எங்களை ஆட்கொள்ளும் இறைவனே யாங்களென்செய்வோமென்று அடிபணிந்துரைத்த மொழியைக்கேட்ட வல்லாளமகாராஜன் நாணமுற்றவனாய் திரும்பி பொருந்திய ... மனையைச் சேர்ந்தான். எ-று. (௬௯)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இல்லமுற்ற மன்னன்மதி வதனமாறி யிருப்பதனை மங்கையர்
களிசைந்து நோக்கி, மல்லமா தேவியரு மினியா ளாகும் வண்மை
மிரு சல்லமா தேவி யாரும், தொல்லுலகைப் புரக்கவல்ல எங்கள்
கோவே துன்பமுற்ற காரணமென் னவற்றை நீவிர், சொல்லுமெ
ன வடிபணிந்து வினவவாங்கு ஆயநெறி யோனவருந் திறசொல்
வானால்.

இ-ள். அரண்மனைவந்து சேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணச்சந்திரோத
யம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலனத்தால் வேறுபட்டிருப்பதைக்கண்ட அவன்
தேவிமார்களில் மல்லமாதேவியும் மிருவண்மை பொருந்திய இ[illegible]யாரா
கிய சல்லமாதேவியும் நெருங்கிவந்து நெடியகடல் சூழ்ந்த உலகங்களை யெ
ல்லாம் ஒருகுடைகீழலினின்று பரிபாலனஞ் செய்யும் எங்கள் காதலனே
எக்காலுமில்லாத இன்று மனத்திற் றுன்பம் நேர்ந்தவாறென்ன, அதனை
தேவரீர் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்து கேட்க
அங்ஙனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாராசன் மங்கையர்
களுக்கு நடந்த செய்தியைக் கூறுவான். எ-று. (௫௧)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இன்றொரு முதியோர் மாதை ரின்பத்தி னிச்சை கொண்டு
வென்றிசேர் நம்மை நாடி வினவிய படிக்கி சைந்திம்
மன்றநில் விலைமின் னார்கள் வாய்ப்பது மரிதா னெந்தே
னென்றவர் வாய்மை கேட்ட வெழின்மனை யாருஞ் சொல்வார்.

இ-ள். இன்று ஒரு [illegible]போன்ற விழியினையுடைய மடந்
தையர்கள் மயக்கத்தின்மேல் மனம்வைத்து [illegible] வற்றி பொருந்திய [illegible]
யைச் சேர்ந்து நம்மை வினவிய வண்ணம் இசைந்து இவ்வருணைமாநகர்
முழுமையும் விலைமாதர்கள் வாழும் வீதியெங்கணுந் தேடியும் கிடைப்பது
அரிதா யிருப்பதால் துன்பமுற்றேன் நான் கொண்டிருந்த வயிராக்கியத்தை
யும் துறந்துவிட்டேன். என்செய்[illegible]ன் அடியவ[illegible]க்குரைத்தமொழி தப்பிப்
போகின்றதே யென்றுகூறித் துன்பமுற்றிருக்கும் மன்னன் வாய்மையைக்
கேட்ட மங்கையர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௫௨)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

விரகமுற்ற வடியவர்க்கு[illegible]க்களித்த வேந்தனின் மனம்யா
தோ வறிகி லோம்யாம், இருவர்களிற் சிறியவளா மென்னை யன்னோ
ற் கிசைந்திடவுங் கருத்துளதோ விசையே னென்றாள், திருவாரு
மன்னனக மகிழ்ந்து நோக்கிச் சேயிழையே யடியவரோ டுறையிற்
சேர்[illegible]யாற் படுந்துயர மொழிப்பா யென்று உத்தமனு
ம் [illegible]பரியவருக் குரைத்திட டானால்.

இ-ள். விரகவேதனையால் மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கந்நே[illegible]
ணியச் செய்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ் செய்த எங்களரசே, தங்களு
டைய கருத்து எத்தன்மையதோ அறியேங்க ளறியோம் ஆதலால் எங்களிரு
வர்களிற் சிறியவளாகிய என்னை அவ்வடியவர்க் கிசையச்செய்யும்படியாய்
கருத்திருக்குமானால் தேவரீர் எண்ணங் குறைபடாம லவ்விதமே நடக்கி
ன்றேனென்று கூறியபோது இலக்குமி [illegible]யாகவும் பொருந்திய வல்லாள
மகாராசன் மனமகிழ்ந்து தன் மங்கையைப் பார்த்து பெண்கள் நாயகமே,
என் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிவைத்த என்னிருகண்மணிகளே நம்மை
நாடிவந்த சங்கமரோடு பள்ளியறையிற் சேர்ந்து மன்மதனும் படுந் துன்பத்
தைப் போக்குவாயென்றுசொல்லி விடைகொடுத்துப் பின்னர் உத்தமகுண
த்தை யுடையவனாகிய மன்னன் பெரியவரிடஞ் சென்று தேவரீர் கருத்
தின்படி யமைத்தேன் அங்கீகரித்துக் கொள்ளுமென்று மிருபத்தியோடெ
கூறினான். எ-று. (௫௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

அந்தணர் நன்னீ ராடி யழகுற வறையுட் சேர்ந்து
பிந்தகல் வியாழை மீட்டி விநோதமாய்க் கீதம் பாடிப்
பங்கவி னெருங்கி யந்தப் பரமனைப் பார்க்குங் காலி
லந்தணி மெய்ப [illegible] யரியயோ தந்தி யாற்றுன்.

இ-ள். இராஜபத்தினியாகிய சல்லமதேவி உடனே மஞ்சனமாடி
ஆடையாபரண மணிந்து சுகந்த பரிமளங்களை யணிந்து பஞ்சசச்சாய வர்
ணக்கங்களேந்தி வீணையெடுத்துப் பள்ளியறையுட் பிரவேசித்து இந்திரநீல
மரகதங்களாலமைத்தொளிரு மஞ்சத்தில் அம்சதூளிகா சயனத்தின்மீதா
ரோகணித்துக்கொண் டிருக்கும் அடியவர் பக்கலில் [illegible] சென்றமி
யைத் [illegible] வீணையை மீட்டி [illegible] லசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில்
ன்றுபெரியவர் சித்திரப்பிரதிமைபோ லசைவற்றிருப்பதை [illegible] பெரிய
உருத்திராட்ச மாலிகாபரண மணிந்து விளங்கும் மெய்யினையுடைய பெரிய
வர் யோகநித்திரையி லிருப்பதைக் கண்டாள் சல்லமாதேவி. எ-று. (௫௪)

பின்னுமம் மங்கை யந்தப் பெரியவர் முகமெண்ணித்
துன்னுமங் கவர்ம [illegible] சுகந்தநீ ரணிந்துத் தூவி
நன்னயந் தடனே [illegible] நயனமுந் திறவா தந்தோ
தன்னையும் நோக்க [illegible] தயங்கியே குழைப்ப தானாள்.

இ-ள். பின்னையும் அருந்ததிக் கொப்பாகிய அவ்வரிவையானவள்
யோகநித்திரையி லிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழ்க்கத்தக்கதாக நினைத்து பிரகாசம்
பொருந்திய அவர் [illegible] சுகந்தமுலவும் பனிநீரையெடுத்துத் தெளித்தும்
கண்விழியாமலிருத்தலையும் தன்னையும் நோக்காமலிருப்
பதையுணர்ந்த தேவி மெய்ந்நிறைமெலிந்து கூறுவாள். எ-று. (௫௫)
நன்னயர்தொடு [illegible]
மேவுதனை அணைந்த வாய்மை விளம்பட முனிபோ [illegible]
யந்தலை யென்றி றைஞ்சி வெழிதாழ படுக்கை யாங்கு

[illegible]ய் மேல்வி ழுந்து நழுவவப் பரம ஞானோர்
ந்தவுங் குழந்தை யாகி யின்புற வழுவ தானார்.

இ-ள். அரசர்க்கரசனாகிய வெங்கோமானானைத்தவாய்மை விறதாவா வநு தருமமோ ஐயோ கடவுளேயென்று தொழுது அழகுலாவும் மாது அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரிய[illegible]மேல் மெதுவாய்ச் சாய்ந்து ஆலிங்கனஞ் செய்கையில் ஸ்ரீ கயிலாயபதியாகிய சிவபிரான் வந்துங்குழந்தை வடிவமாகி யவ்வணங்கு களிப்பும் ஆச்சரியமுங் கொள்ளத்தக்கதாக செங்குமுதம்போன்ற அழகிய வாயைத்திறந்து அ[illegible]வாரம்பித்தார். எ-று. (௫௬)

அரனொரு குழவி யாகி யலறியே யழும்போ தாங்கே
பரமனார் செயலென் றெண்ணிப் பார்த்திபன் விரைவில் வந்து
கரமதி லெடுத்த ணைத்துக் களிப்புற வுச்சி மோந்து
விருகட னிருக்கும் போதவ் விமலனு மறைந்திட் டானால்.

இ-ள். ஸ்ரீ கயிலாயபதியாகிய பரமசிவம் குழந்தை வடிவாய் அலறி யழுகின்ற செயலறிந்த அரசன் இது ஆண்டவன் திருவிளையாடலென்று உணர்ந்து மிகத் தீவிரமாயங்கு சேர்ந்து தாமரை மலர் போன்ற விருகரங் களாலெடுத்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து[illegible]க்க காதலோடும் பேரானந்தங் கொண்டிருக்கையில் சகதீசனாகிய [illegible]பெருமான் மாயமாய் மறைந்தார். எ-று. (௫௭)

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

ஐயனே நினது திருவுளச் செயலை யறிவமோ வறிவிலேம் யாங்கள், மெய்யனே [illegible]கள் மூன்றுடை யானே வேதனே வேதநாயகனே, ஐயனே மெய்மைச் சோதனை செயேல் சுதனென்த் தோன்றியே மறைந்[illegible]ய், செய்[illegible]யெங்கட் கென்வி[illegible]யென்று தேவியோ டரசனு மெலிந்தான்.

இ-ள். ஐயனே, நின்கருத்தை யறிவில்ல[illegible] நாங்களறிய வல்லோமோ. மெய்மையானவனே, கண்கள் மூன்றுடையா[illegible]ன, வேதசொரூபியே, வேத நாயகனே, பரிசுத்தனே, எங்களைச் சோதனை [illegible]ய்யவேண்டாம், குழந்தை வடிவங்கொண்டு மறைந்தாயே, நன்றியிலமையா[illegible]வனே, எங்களுக்கென்ன கட்டளையென்று தேவியோ டரசனும் உள்ளம் மெ[illegible]ந்தான். எ-று. (௫௮)

கொற்றவ னிவ்வா றுளமெலிந் தாங்கு [illegible]மென்னக் கதறுமக் காலே, நற்றவந் தோர்க டிதிசெய மீச னுயகி யு[illegible]விடை யேறிச், சுற்றிஇங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விதிமால் தொ[illegible]வு மருணையம் பதிவாழ், வெற்றிகொ ளிறை[illegible]த் தரிசன மு[illegible] விரகுடன் பணிந்தவன் றுதிப்பான்.

இ-ள். அ[illegible]ன் இவ்வகையாய் மனம் வெ[illegible]ம்பிக் சோவென்று வாய் [illegible]ட்டலறி நி[illegible]கையில் மகிமை பொருந்திய தவத்தினை யுடையவர்கள் போ[illegible]ப் பணியத்தக்க பரமசிவம் பார்வதி தேவியோடும் வெள்விடையேறி

அநேக சிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும், பிரமனும், விட்டுணுவும் [illegible]களிலேறி வரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாள மகாராசனுக்கு [illegible]னந் தந்தமாத்திரத்தில் ஆவலோ[illegible]ம் பூமியிற்பணிந்தெழுந்து சிரத்தில் இரு கரங்களையுங் கூப்பித் துதித்தான். எ-று. (௫௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலா[illegible]யவிருத்தம்.

ஆதியே சரண மண்மே லடியுனாக் கருந்த வல்ல
சோதியே சரணங் கங்கைந் தூயசெஞ் சடையிற் றின்னப்
பாதிமா மதிய ணிந்த பரமனே தமியேற் குற்ற
நீதியைத் தாங்க வோர்சேய் நின்மலா வருளு வாயே.

இ-ள். ஆதி நாயகனாகிய தேவே சரணம் உலகில் அடியார்களைச் சோதித் தாட்கொள்ளும் பூரணனே சரணம் அருட்பெருஞ்சுடரே சரணம், கங்கையையும் சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன்போற் பிரகாசிக்குஞ் சடையிற் றரித்த பரம்பரனே அடியேன் செங்கோல் விதியை எற்கக்கொள்ளும்படி ஓர் புதல்வனைக் கடாக்ஷித் தருளல்வேண்டுமென்று தொழுதான்.

சுந்தர மன்னா கேண்மோ சுதனுமக் கியாமே யானோம்
அந்தந்தி னுமு னக்கே யுறைவிதி முடிப்போ மென்று
சந்திரசே கரனார் வாழ்[illegible]ச் சார்ந்தனர் கயிலை பின்னர்
பந்தமா யுலகை வேந்தன் [illegible]ண்புட னாண்டு வாழ்ந்தான்.

இ-ள். அழகுலாவுங் கீர்த்தி பொருந்திய அரசே யாமே உனக்குப் பிள்ளையாய் தோன்றின படியால், உன் அந்தியகாலத்தில் வேதவிதியிற் கூறுங் கடன்[illegible]செய்துவருவோமென்று சந்திரசடாதாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழ்த்துதல் கூறித் தேவகணங்களுடன் கயிலா[illegible]சேர்ந்[illegible]ர்பு மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராசன் அருணையம்பதி[illegible]ய ஆண்டு வாழ்ந்து வந்த[illegible]. எ-று. (௬௧)

எழா[illegible]வது,

வல்[illegible]ளமகாராசன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௭௰.

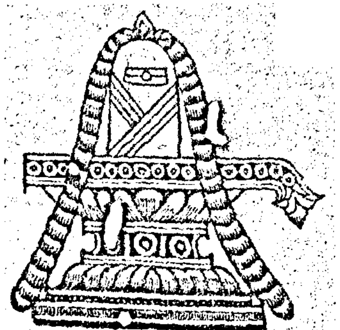

சிவமயம்.

எட்டாவது,

தீர்த்தச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங் களிற்றுமுகப் பிள்ளையி[illegible]ப தம்போற்றித் திரையான் முத்தந், தருமலையு மொருமலையுந் [illegible]லைந்தமலைக் கிழவனிரு சரணம் போற்றிப், பொருமலையு மிரங்கலையு மடியாருங் கொழிக்கவழற் மொருப்பாய் நின்றேன், கருமலையுஞ் செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையுங் கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

இ-ள். அந்தஞ் செய்யத்தக்க யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார் இரண்டுபாதத்தையும் வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக் கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் கிரவு[illegible]மென்னு மலையையும் அடக்கிய சுப்பிரமணியர் பாதத்தை வணக்கித் துன்பத்தையும் சோர்வையும் அடியார்களுக்கு ஒழிக்க அக்கினிமலையாக நின்று என்னுடைய பிறவியைக் கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகதநிறம் பொருந்திய பார்வதியாரையும் மனத்திற் சேர்ப்பாம், எ-று.

கலி[illegible]ருத்தம்.

தேங்கு மன்பிற் சிவபுரா ணத்தனி
லோங்கு ருத்திர சங்கிதை யோதினே[illegible]
பாங்கி லிங்க புராணப் பரப்பினு
மீங்க டிந்த படியு மியப்புகேன்.

இ-ள். பெருகிய அன்பினோடே சிவபுராணத்தி[illegible] உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திரசங்கிதையை முன் சொ[illegible]னேன் பெருமை[illegible]ாகிய இலிங்கபுராணப்பரப்பிலே கானடிந்த தன்மையுஞ் சொல்வேன் எ-று. (உ)

ஆதி தேவ னருளச் சனகனும்
வேதம் வல்ல வியாதனுக் கீந்தன[illegible]

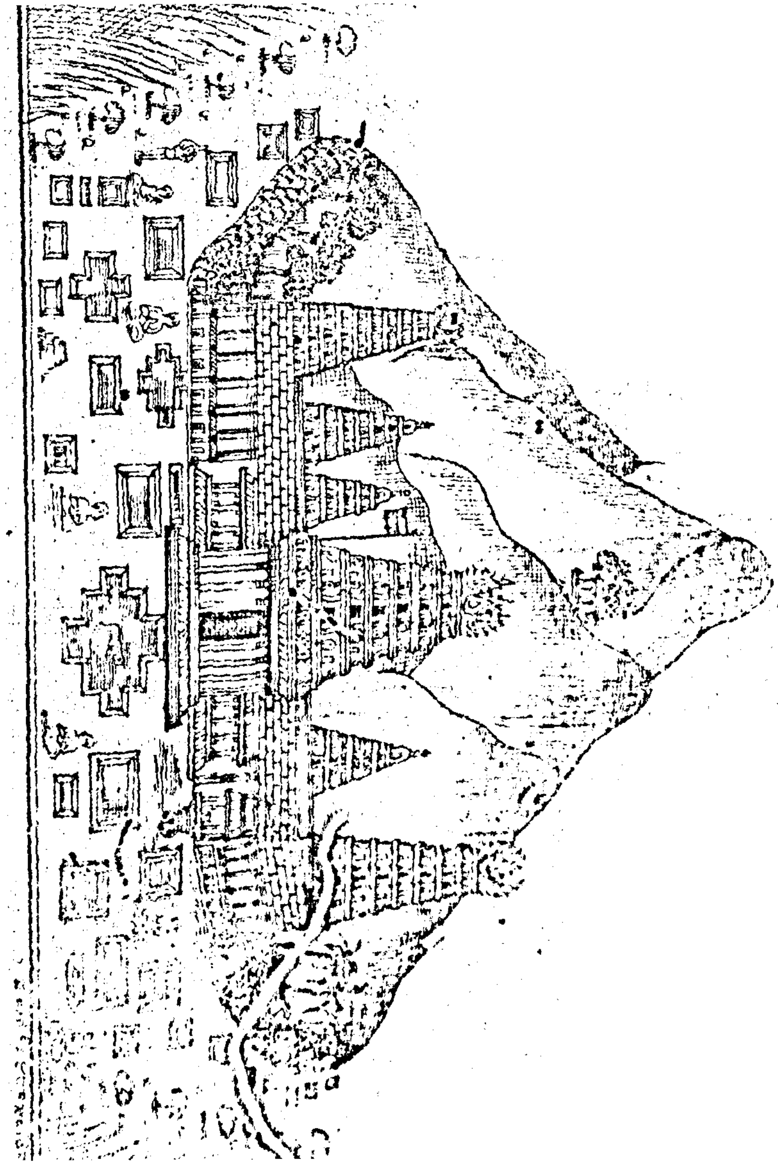

சூத னுக்கவன் சொல்லினன் சூதனு
மேத மற்ற விருடியார்க் கிந்தனன்.

இ-ள். ஆதியிலே பிரமன் சனகரிஷிக்குச் சொல்ல, சனகர் வேதவியாசருக்குச் சொல்ல, வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச் சொல்லினார். சூதரும் குற்றமற்ற நைமிசாரணியத்து ரிஷிகளுக்குச் சொல்லினார். எ-று. (௩)

வன்னி மாமலைத் தோற்றமும் வான்மலைக்
கன்னி பாகங் கலந்தது முன்னமே
சொன்ன தாதலி னங்க தொழிந்தனன்
பின்ன ருள்ள கதைசில பேசுவாம்.

இ-ள். அக்கினிமலை தோன்றியதும், பெருமையமைந்த மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம் பெற்றது முதலியதும் முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதை நீக்கிப் பின்னுண்டாகிய சில சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவோம். எ-று. (௪)

தீர்த்த மும்மதிற் செய்தரு மங்களும்
வாய்ந்த வெண்பின் வலமு மிலிங்கமு
மேய்ந் திடாதவ ரெய்து மிகழ்ச்சியும்
பார்த்த னன்பொருள் கொண்டவர் பாவமும்.

இ-ள். தீர்த்தங்கள் மகிமையும், அதிற் செய்யப்பட்ட தருமங்களும் கிரிப்பிரதட்சணத்தின் மகிமையும், இலிங்கமகத்துவமும், சுவாமியை வணங்காதவரடையு மிகழ்ச்சியும், அவரடைந்த இகழ்ச்சியைப் பார்த்துச் சுவாமியின் பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்ற பாவமும். எ-று. (௫)

பந்த மாயறி யாதுசெய் பாவமுஞ்
சிந்தை யாரவறிந்துசெய் தீமையும்
முந்தை யோர்க ளொழித்த முறைமையு
மெந்தை நான் மகிழ்வு மியம்புகேன்.

இ-ள். பந்தவசமாயறியாமற் செய்த பாவமும், மனதார அறிந்து செய்தபாவமும், முதற்காலத்தி லுள்ளவர்கள் அப்படி வந்த பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்ட முறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்த புழுகுபூனையின் செய்கையுஞ் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

விருப்பில் கோதமனு ரீசன் றிருமுனே வேள்வி நாட்டத்
திருப்பொலி சடையோன் றன்னாற் செனித்திரு மறையோ னங்கு
உருப்பொலி கனலோ னென்ன வுற்றன னவனை நோக்கிப்
பொருப்பிறை யவனைப் பூசை புரியெனப் புகழ்ந்து சொன்னான்.

இ-ள். உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமி சந்நிதிமுன் வேள்வியொன்று செய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினிவளர்க்க அழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தச் சுவாமி கிருபையால் முன்னமே தோன்றி

யிருக்கிற சிவபிராமணன் அந்த யாகத்தில் * அக்கினி சொருபம்போலப் பிறந்தான்; அவனைப் பார்த்துக் கிருபமாகி விளங்கிய அருணசலேசனைப் பூசைசெய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ் சொன்னார். எ-று. (எ)

மற்றுமேழ் தருப்பை தீயி லிடுதலு மலர்மா தென்னக்
கற்றையங் குழலின் [illegible]ரு முதித்தனர் கணிகை மாராய்
நிற்றலு மிறைவர் முன்[illegible] நிருத்தமே புரியு மென்று
னற்றடம் பலவும் கண்டு நகாமுஞ் சிறப்புஞ் செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின் கௌதமர் ஏழுதருப்பையை யெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலே போட்ட அளவில் இலட்சுமிபோலக் கற்றையா யிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழு பெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள்; அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் சுவாமி சந்நிதியில் நாட்டியஞ்செய்து விருங்க ளென்றார், அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி யனைச்சிறப்புச் செய்தார்கள். எ-று. (அ)

மந்திரம் பரவும் வேந்தி மலைதனக் கடுத்த கீழ்பா
லிந்திர தடமுன் டந்த விந்திரன் முதலே கண்ட
தந்தரத் தமரர் தாமு மதிற்றின மூழ்க லாலே
சந்தனக் குழம்பு நாறு மணக்குமை மந்தாரின் மாலை.

இ-ள். தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்த கிழக்குத் திக்கில் இந்திரதடாகமென் றொன்றுண்டு, இது இந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது; தேவலோகத்தி லுள்ளவர்கள் அதில் நித்தியமும் முழுகுதலால் சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுட்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனையும் மணக்கும். எ-று. (கூ)

பாமமா மதிற்றைப் பூசம் படிந்திடிற் பருகிற் கோடி
பிரமபா தகம்போ மென்று லதினலம் பேச லாமோ
சுரர்பதி மூழ்கி முன்னே தொடர்ந்தி வினைக டீர்ந்தா
னிரவியுள் ளளவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றான்.

இ-ள். மேன்மை பொருந்திய இந்திர தீர்த்தத்தில் தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து ஒருகை சலம் ஆசமனஞ்செய்தால் கோடி பிரமஹத்தி தோஷம் போமென்றால் அதன் பெருமையைப் பேசக் கூடுமோ? இந்திரன் முன் அதில் மூழ்கித் தன்னைப்பற்றிய தீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரிய னுள்ளளவும் வாழத் தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான். எ-று. (ய)

அங்கிதன் பெயராந் தீர்த்த மருணைமால் வரைதன் கீழ்பா
பொங்கிய ததனின் மீனத் திங்கட்பூ ரணையின் மூழ்கில்
செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை யவரால் வந்து
தங்கிய வினையுந் தீருந் தருமமுந் தவமுஞ் சாரும்.

* அக்கினி சொருபம்போல் பிறந்தான் என்கிற மொழியை கௌதம புராணத்தில் தெரிந்துக்கொள்ளவும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குத் தென் கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்தமென் றொன்றுண்டு, அதில் பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்மையான மீன்போன்ற கரிய கண்களையும் சிவப்பாகிய வாயையுமுடைய மாதர்களால் வந்து பொருந்திய பாவமுந் தீரும் தருமமும் தவமும் சேரும். எ-று.

வளரெரிமுன் னொருநா ளெழு மறைக்குல முனிவர் காதற்
றுன்னிய மடந்தை மாரை விழைந்தன் சுவாகை யந்தப்
பன்னியர் வடிவ மாகப் புணர்ந்துமேற் படர்ந்த பாவந் [ன்.
தன்னைத்தான் கண்ட வந்தத் தடந்தனிற் படிந்து சாய்த்தா

இ-ள். அக்கினிதேவன் முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிமார்களை விரும்ப அதைத் தன் பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவி யறிந்து அந்த மாதர் வடிவத்தைத் தானெடுக்கப் புணர்ந்து மேலே நினைத்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டான். எ-று. (யஉ)

தென்றிசை தரும தீர்த்த முளததிற் செறிந்து மூழ்கிற்
பொன்றிகழ் வடிவ மாகு முடற்பிணி பொடிபட் டோடும்
வென்றியிற் காலன் முன்னாள் விதிப்படை தொடர மேனி
குன்றிய சாபந் தீர்த்தா னதனிடைக் குளித்து மாதோ.

இ-ள். பின்னும் அம்மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் எமதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு, அதில் அடைந்து மூழ்கினால் உடல் பொன்வடிவமாகும், தேகத்திலுள்ள வியாதிபோம் வெற்றி பொருந்திய பிரமனது ஆயுதந்தொடர்ந்து தேகங் குன்றினதை எமன் அதில் முழுகித் தீர்த்துக் கொண்டான். எ-று

நிங்கிரு நிருதி தீர்த்த முளதுமே னிருதி கோணந்
தாங்கதின் முழுகி னருங் கரும்பகை யனைத்துந் தீரும்
ஓங்குமத் தடத்தின் முன்னே யுருகிய நிருதி மூழ்கி
நீங்கிய கனற்கட் பேழ்வா யலகையை விசையம் பெற்றான்.

இ-ள். நீங்குதற் கரிதாகிய நிருதி தீர்த்தமென்று திருமலையிலிருக்கின்றது, அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரிய பகைகளெல்லாந் தீரும். உயர்ந்த அத்தீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகின பலத்தினாலே நிருதி நெருப்புநிறம்போன்ற கண்களையும் ஆழமாகிய வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான். எ-று. (யங)

வரையரு மலைக்கு மேல்பால் வளம்பெறு வருணதீர்த்த
நசைபெற வதனின் மூழ்கிற் கிரகமோன் பாணு நன்றும்
இசைபெறக் கிரகமெல்லா முழுகுமவ் விடத்தில் வாயு
திசைதனிற் பவன தீர்த்த முழுகிலைய் துயரந் தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்குத் திக்கில் வளப்பமுள்ள வருணதீர்த்தமென் றொன்றுண்டு, ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் நன்மையைக் கொடுக்கும்; முன் அந்த [illegible]பேரும் அ

தில் தங்களிஷ்டத்தை யடைய மூழ்குவார்கள். வாயுதீர்த்தமென் றொன்றுண்டு. அதில் முழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந் தீரும். எ-று. (௰௬)

வடதிசைக் குபேர தீர்த்த முழுகினோர் வறுமை போமத்
தடத்திற் குணபா கன் மருத்துவர் சமைத்த தீர்த்தம்
புடைசெறிந் ததனின் மூழ்கிற் புலையரிற் கடையரேனு
மடைவுடன் வருணனுன் லதிகமா யானைச் சேர்வார்.

இ-ள். வடக்குத் திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென் றொன்றுண்டு, அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம். அதற்குக் கிழக்கு ஈசானி யதிக்கிலே அசுவினி தேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது; அதில் முழுகினால் நீசரைப் பார்க்கிலும் இழிந்தவரா யிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு மதிகமாகிப் பரமசிவனைச் சேருவார்கள்.

அந்தகத் தடந்திற் றெம்பா லகத்தியத் தடமுண் டங்கு
முந்திய கன்னி மாதம் மூழ்கியுட் கொண்ட பேர்கள்
சந்திர வதனங் கண்டார் தமிழ்க்கவிக் கரசராவர்
செந்திரு மயிலுங் கல்விச் செல்வியுஞ் சேரு மன்றே.

இ-ள். முன்தெற்காகச் சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத் தெற்காக அகஸ்திய தீர்த்தமென் றொன்றுண்டு, அதிற் புரட்டாசி மாதத்தில் முழுகி ஒரு கை ஜலம் உட்கொண்ட பேர்கள் சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்து தமிழிற் சிறந்தவர்களாவார்கள்; இலட்சுமியும் சரசுவதியும் அவரிடத்திற் சேர்ந்திருப்பார்கள். எ-று. (௰௭)

தனபதி தடந்தனைச் சேர வதிட்டனார் தடமுண் டந்த
முனிவனைப் பசியில் மூழ்கி முனிவரிற் றலைமை பெற்று
ரனையதில் முழுகி னோர்கட் கங்கமுஞ் செங்கை நெல்லிக்
கனியென விளங்கு பாவக் கடலதுங் கடப்ப ரன்றே.

இ-ள். முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகேவதிட்டதீர்த்த மென் றொன்றுண்டு, அதில் வதிட்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுகி முனிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையா யிருக்கப்பெற்றார்; அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குச் சாத்திரங்களெல்லா முள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்கும், பாவமாகிய கடலையுங் கடப்பார்கள். எ-று. (௰௮)

கங்கைவேற் குமர ஞானை முகத்தவன் கதிரோன் வெற்பின்
மங்கையோர் வடுகன் கன்னி மதியமெண் வசுக்கள் வெள்ளைப்
பங்கய மடந்தை தேவர் குடைதடம் பலவுஞ் சூழு
மங்கதோர் வடத்தின் மேன்மை மறைகளு மறிவு றுமே.

இ-ள். கங்கை, வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியர், விக்கினேசர், பார்வதி, வயிரவர், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள், அஷ்டவசுக்கள், சரசுவதி, மற்றுமுள்ள தேவர்கள் முழுகியதீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு; அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின் பெருமையை வேதங்களுஞ்சொல் அறியா

ஒருநதி தானு மொவ்வாத் திருநதி வடபா லாக
வருநதியே முழுகிப் பூமான் மாயவ னுரத்திற் சேர்ந்தா
ளருமறை பரவுஞ் சோணை நன்னதித் தென்பால் றொன்றுங்
சுரநதி யமுனை பொன்னி பணிந்துதங் பாவ நீங்கினார்.

இ-ள். ஒரு நதியையும் ஒப்புச்சொல்லக் கூடாத திருநதி என்று ஒருநதி அருணாசலத்துக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் உண்டு. அதில் இலட்சுமி முழுகி விட்டுணுவினுடைய மார்பைச் சேர்ந்தாள், நர்மதை நதி வணங்குஞ் சோணையென்று ஒரு நதி, அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும்; அதில் கங்கை, யமுனை, காவேரி முதலிய நதிகள் முழுகி தங்கள் துன்பம் போக்கிக்கொண்டார்கள். எ-று. (௨௰)

புண்ணிய வாறு தெய்வ மலைக்கு மேற் றிசையைப் பொங்கு
நண்ணிய புண்ணி யாற்று ரென்றுபேர் நகரந் தானும்
எண்ணிய நதியின் மூழ்கி யீழனென் றரசன் நீங்காம்
பெண்ணியல் வடிவந் தீர்ந்தான் வடிவமும் பேறும் பெற்றான்.

இ-ள். தெய்விகம்பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில் புண்ணிய நதியென்று ஒன்றுண்டு. அதனருகிலே புண்ணியாற்றூர் என்று ஒரு நகரமுண்டு, அதிலிருந்த ஈழனென்கிற அரசன் தனக்குத் தீங்காக வந்தடைந்த பெண்ணுருவை அந்நதியில் முழுகித்தீர்த்து நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான். எ-று. (௨௧)

திருந்துசே யாறு முன்சொற் றிருநதி வடபாற் றொன்றும்
பொருந்தவே லெறிந்து செவ்வே ளமைந்திடப் புனிதநீரி
லருந்திக ழமரோன் மூழ்கி யசுரனைத் தொலைத்து
மருந்தயி லமரர் சேனா பதியெனும் வரமும் பெற்றான்.

இ-ள். அழகிய சேயாறு என்னும் நதி முன்சொன்ன திருநதிக்கு வடபக்கத்தி லிருக்கும். அதுமுன் சுப்பிரமணியர் வேலெறிந் தழைத்த தீர்த்தம். அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அச் சுப்பிரமணியரே முழுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானம் செய்யுந் தேவர்களுடைய சேனாபதி யென்கிற பேறும்பெற்றார். எ-று. (௨௨)

திருந்தரா லயந்தி லுள்ளோ சிவதட முளதாநித்தம்
கருத்தினால் நினைத்தார் தெய்வக் கங்கையிற் படிந்த தொக்கும்
உருத்திரர் பலரு மாசி மகத்திலே புகுந்து மூழ்கி
யருத்தினி லிருந்து தேவ ரெவரினு மேற்றம் பெற்றார்.

இ-ள். சுவாமி ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒரு தீர்த்தமுண்டு. அதைத் தினந்தோறும் தன்மனத்திலே நினைத்தால் கங்கையில் முழுகியபலனுண்டாகும், அநேக ருத்திரர்கள் மாசியாதத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சிவபவாகனரு டாராய் எல்லாத் தேவர்களிலும் மேன்மை பெற்றார்கள். எ-று.

சக்கர தீர்த்த மந்தத் தடத்தினிற் குடைபாற் றோன்றும்
மைக்கட லனைய மேனி வராகமால் படிந்த தாகும்
அக்கரை வலமா[illegible]ர் முழுகினோ ரருந்தி னோர்கள்
அக்கரா [illegible] உகன் [illegible]ப்பதம் பெறுவ ரன்றே.

இ-ள். சக்கரதீர்த்தமென் [illegible]ருதீர்த்தம், முன்சொன்ன தீர்த்தத்து க்குக் கிழக்கி[illegible]க்கின்றது; அ[illegible]ன்னமே சமுத்திரத்தி னிறம்போன்ற விட்டுணு வ[illegible] அவதாரத்தில் மு[illegible]கிப் பேறுபெற்றதாகும். அத்தீர்த்தத் தை வலமாக[illegible]ரும் அதில் [illegible]ழுகினவர்களும் அந்நீரை உட்கொண் டவர்களும் [illegible]முத[illegible]த்தில் நி[illegible] நீங்கிச் சிவபிரானது இரண்டு பாத ங்களையும் இடம[illegible]க்கள் எ-று. (௨௪)

நாயக னமரும் கோயின் மரு[illegible] னாரிசுக் கோரிற்
றாயவன் பெயராற் றீர்த்த மியல்வன் றிசையிற் றோன்றுங்
காயமுந் தடத்திற் றோய்ந்தார் பிறவியாங் கடலிற் றோயா
ராயொரு சனனந் தோறு மடைந்ததீ வினையுந் தீர்ப்பார்.

இ-ள். அருணாசலேசர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப் பக்கத் தில் அக்கினி திசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தம் உண்டு. அதில் முழுகினவர்கள் பிறவிக்கடலில் மூழ்கார்கள். ஆயிரம் பிறப்புகள்தோறுஞ் சேர்ந்த தீவினையுந் தீர்ப்ப[illegible]ர்கள். எ-று. (௨௫)

அத்தடன் முழுகிச் செ[illegible]ரான் னணுவள வளிப்பா ராகிற்
சத்தசா கரஞ்சூ ழிந்தப் [illegible]வியெலாந் தனத்தி னோடு
முத்தணி மணியி னோடு நிறைந்தது முழுது மீசன்
பத்தர்பா லளிக்கு மந்தப் பலத்தினு மதிக மாகும்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் தங்கம் ஒரு அணுவளவு கொடுப்பா ரானால் சத்தசமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இப்பூமி எல்லாம் சொர்னத்தினாலும், நவ ரத்தினங்களினாலும் நிறைந்து, அவைகளை யெல்லாம் சுவாமியினுடைய பத் தரிடத்திற் கொடுக்கும் பலனினு மதிகமாகும். எ-று. (௨௬)

தேனாரு தடத்தின் மூழ்கிச் செய்யவா னீந்தோர் வெள்ளைத்
தானவா ரணஞ்சூழ் செம்பொற் [illegible]யிலநேர் வி[illegible]னத் தேறி
மேனகை யரம்பை தூய கவுரிக ளிரட்ட மே[illegible]
யாலிலோர் மயிர்க்கோர் கற்ப மாசா[illegible]தந் தி[illegible]ப ரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்திய புட்பங்களையுடை[illegible]ய அத்தீர்த்தத்தில் முழு கிச் சிவப்புப் பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட [illegible]வள்ளையானை கள் சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேரு[illegible]பாலுஞ் சொர்ன விமா[illegible]த்தி லேறிக் கொண்டு மேனகை, அரம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகிய கவ[illegible]வீசப்போய் அப்பசுவின் மயிர் ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபதத்தில் இரு[illegible]பார்கள்.

காலமே யதனின் மூழ்கிக் கரியவா னளித்தோர் கோல
நீலமால் வரைபோ[illegible] னீல நெருங்கிய விமானந் தேறிச்

சூலமே பிடித்துப் பூத கணந்தவர் தொடர்ந்து போற்றப்
பாலலோ சனர்வாழ் கின்ற பாபதந் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகி[illegible]ப்பசுவைத் தானஞ் செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலை[illegible] நீலரத்தின மிழைத்த விமா னத்திலேறிச் சூலாயுதம் பிடித்துக்கொ[illegible] பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவ[illegible]னுடைய பரமபதத்தி லிருப்பார்கள்

வெள்ளையா னளித்தோர் வெள்ளை [illegible]டைகளா யிரஞ்சூ[illegible] முத்தின்
கொள்ளையாம் விமானந் தேறி யிமை[illegible]யவர் குழா[illegible] டேத்த
வள்ளலார் பதத்திற் சேர்வர் மழைக்குடை[illegible]ருப்[illegible] நந்தோ
ளொள்[illegible]ரும் பரிமா விந்தோ ரிந்தி[illegible]பதத்[illegible]ர்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுகி வெள்ளைப் பசுவைத் தானங்கொடுத் தவர்கள் ஆயிரம் வெள்ளை ரிஷபங்கள் சூழ்ந்த முத்தினா லலங்கரிக்கப்பட்ட விமானத்தி லேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வணங்கச் சுவாமி பதத்தில் சேர்வார்கள். மழைக்குக் குடையும் பாதரட்சையுங் கொடு த்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரை கொடுத்தவர் இந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள்.

கன்னியைத் தான மாகக் கரைதனி லளித்தோர் தேவர்
பொன்னிய லுலகிற் போக பூமியி லளகை நாட்டின்
மின்னிகழ் மலரோ னாட்டில் விரும்பின நு[illegible]ந்து தேவர்
சென்னியால் வணங்கிப் போற்றச் சிவப[illegible] [illegible]ருப்ப ரன்றே.

இ-ள். அத்தீர்த்தக் [illegible]ரையிலே கன்னிகாதானஞ் செய்தவர்கள் தே வலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரி பட்டண த்திலும் பிரகாசம் பொருந்திய பிரமலோகத்திலு[illegible]னாலிருந்து விரு ம்பினவற்றையெல்லாம் அநுபவித்து தேவர்கள் தலையாலே வணங்க அந ன்பின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள். எ-று. (௨௮)

உத்தம தலத்திற் கோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்னம்
நித்தமாங் காசி மீதோ ரனப்பலன் றனக்கு நேரா
தத்தலத் தனந்த கோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்னஞ்
சத்திய வருணைநாட் டொனப் பலன் றனக்கொவ் வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலத்தில் கோடி அருமையாகிய தவசிகளுக் குப் படைத்த அன்னத்தின் பலன் நித்தியமாயிருக்கிற காசியில் பெரியோ ர்களுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கும் ஒவ்வாது; அப் படிப்பட்ட [illegible]ாசியி லநேககோடி த[illegible]ளுக்குப்படைத்தஅன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலத் தலத்தில் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப் பலனுக்கு[illegible]ப்பாகாது. எ-று. (௨௯)

ஆவடி [illegible]வு பூமி யந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடி [illegible]ழலிற் றங்கள் கிளையுடன் செருந்தி வா[illegible]வார்

மாவிடை யார்க்கு விட்டோர் மற்றொரு விடைமே லேறி
மேவிடுஞ் சிவலோ கத்திற் பவனிபோ யுலப்ப ரன்றே.

இ-ள். பசுவின் [illegible]படியளவு பூமி பிராமணர்கட்குத் தானஞ் செய்தவர்கள் [illegible] பாதத்[illegible]லே தங்களுடைய சுற்றத்தோடு களித்து வாழ்வார்கள். சுவாமிக்குப் பெரு[illegible]மபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு ரிஷபவாகனத்[illegible]லேறிக்கொண்டு சிவலோகத்தில் பவனியாகப்போய்[illegible]காஷித் திருப்ப[illegible]கள். எ-று. (௯௨)

சாலைகள் ச[illegible]த்தோர், நந்த வ[illegible]ஞ்சமைப் பித்தோர் கேணி
கூலமார் தட[illegible]கள் [illegible]ட்டோர் [illegible]பிசனூர் பதத்திற் சேர்வார்
ஆலய மெழுகி[illegible] [illegible]விளக்[illegible]ட்டோ ரலங்க ரித்தோர்
வேலையி னடுவிற் பாந்தள்[illegible] [illegible]ணைதயிற் றுயில்வ ரன்றே.

இ-ள். அருணாசலத்திலே சாலை வைத்தவர்களும், நந்தவனம் வைத்தவர்களும், கிணறுகள், மணற்குன்று பொருந்திய குளங்கள் வெட்டினவர்களும் இந்திரபதவி யடைவார்கள். ஆலயத்திலுள்ள பள்ளம் நிறவிமெழுகி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும், அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விட்டுணுவாய்த் திருப்பாற்கடல் மத்தியில் சர்ப்பசனத்தில் யோகநித்திரை செய்வார்கள்.

மழைப்புன லரிதா நாளின் மருவநீர்ப் பந்தல் வைத்தோர்
செழிக்குமேற் பதவி [illegible]ன்னிற் றேவருந் துதிக்க வாழ்வார்
புழைக்கைமா வுரிய ச[illegible]பர்க் கணிகலை புனைவித் தோரோ
ரிழைக்கள விறந்தகால [illegible]மறைபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். நீரரிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்கள் செழிப்பான [illegible] பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி வாழ்வார்கள். யானையுரி போர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்களொரு இழைகள் விறந்தகாலம் சிவபதத்தி லிருப்பார்கள். எ-று. (௯௩)

மடஞ்சமைத் தவர்க ளந்த மடத்திலோர் அகட்டோர் கற்ப
மிடம்பிடித் தழியா வீட்டி லிருப்பர்வே றிறந்த பேர்க்கும்
விடங்குடித் திறந்த பேர்க்கும் விதியினு லாறுதி வேள்விக்
கடன்கழித் தனரோ லந்தக் குல[illegible]லாங் கதியிற் சேரும்.

இ-ள். இத்தலத்தில் ஒரு மடங்கட்டினவர்கள் அம்மடத்திலிருக்கிற ஒருதுகளுக்கு ஒருகற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள், பின்னும் வேறுவிதமாயிறந்தவர்கட்கும் விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம் அத்தலத்தி[illegible] செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாருங் கதியி[illegible]சேருவார்கள். எ-று. (௯௪)

காகமுன் பலிபீ டத்திற் பலிதனைக் கவரும் போதி
லாகமார் சிறையுங் கீழே புடைத்தரா லயத்தி னூடே
[illegible]ங்கையா னமது கோயில் விளக்கிய தென்வுட் கொண்டு
பாகசா தனனூர் [illegible]ழும் பதியினைப் பரம னீந்தான்.

இ-ள். ஒருகாக்கை அத்தலத்துக் கோயிற் பலிபீடத்தில் வைத்திருக்கிற பலியன்னத்தை வாயினாற் கொத்தும்போது தன்னுடைய சிறையால் கீழே யடித்தது. அதைச் சுவாமி பார்த்து ஆலய[illegible]யத்திறால் நம்முடைய கோயிலை விளக்கினதென்று நினைத்து இந்திரன் வாழ்கிற தேவலோகத்தை அச்சகாயத்துக்குக் கொடுத்தருளி[illegible]. எ-று. (௯௫)

மூடிக மொன்று கோயின் முறைமையிலாக் கிளறும் போது
தேடரு மணியொன் றங்கே தெரியவோர் விளக்கிற் காட்ட
வாடிய பெருமான் றீப மளித்ததென் றதற்கு நல்[illegible]
வீடுயர் நெறியுங் காட்டி விரைந்து[illegible] லோக [illegible]தந்தான்.

இ-ள். ஒரு பெருச்சாளி கோயிலில் [illegible]யுண்டாக்கும்போது தேடற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கே [illegible] சந்நிதியிலே விளக்குப்போலக் காண்பிக்க நடனஞ் செய்த சுவாமி நமக்குத் தீபங் கொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சலோகபதவியைக் கொடுத்தார். எ-று. (௯௬)

சிலந்தியொன் றொருநா ளந்தத் திருமலை யிடத்து நூலைக்
கலந்துடை னிழைக்க வீது கலைநமக் களித்த தென்று
நலந்திகழ் முசுகுந் தயதற்குநல் லறிவு நல்கி
யுலந்தபின் னெடிய மாய வுலகினை யுதவி னானே.

இ-ள். அம்மலையில் ஒருநாள் ஒரு சிலந்தி [illegible] வாயினாலே பின்னலிட இது வஸ்திரம் செய்து கொடுத்ததென்று அச்சிலந்தியை [illegible] பிறப்பித்து நல்ல ஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவியோகமான பிறகு [illegible] லோகம் கொடுத்தார். எ-று. (௯௭)

வேறு.

ஒருமனைலைச் சிவனுருவ மெனநினைத்தவ் விடத்தில் வைத்
தோ னொருவன் பின்னைப், பரகதியுங் கடைத்துசிவ னென்னவே [illegible]
றுமையகன்ற பதவி சேர்ந்தான். பொருவரிய வருணகிரிப் பதியின் மகிமையைத் துப்புண்டரீகத், திருமுகமலர்ந்தே [illegible]ந்தனனுன் மறைபுகன்ற செல்வன் [illegible].

இ-ள். பின்னும் அத்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச் சிவனுருவமென்று நினைத்து வைத்ததனால் அவன் மேலாகிய கதியைச் சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கின்ற சாரூப்பிய பதவியைப் பெற்றான். ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின் மகிமை இதுவென்று தாமரை மலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லி யிருந்தான் நான்குவேதங்களையுஞ் சொன்ன பிரமன்.

எட்[illegible]வது

தீர்த்தச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௬௱௭௰.

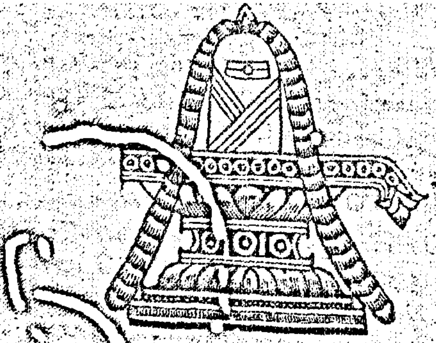

சிவமயம்.

ஓம் ... த...து,

திருமலைவலம்புரிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

கனகமல கனகமலத் தடங்களது பெருமையினுற் களித்தே
னந்த, வனக்மலை வலம்புரியுஞ் செய்வினையுந் தெரியவுரைத் தருள்
வாயென்று, சனகமுனி யெழுந்துபணிந் துரைக்குதலு மனமகிழ்
ந்து கிரணக்கோலிற், றினகரனர் திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்
கடவுளிவை செப்ப லானுன்.

இ-ள். [illegible] பிரமனே, பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய தாம
ரைப்புட்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெருமையைச் சொல்லக்கேட்டுச்
சந்தோஷித்தேன் பாவரகிதமாகிய கிரியை வலஞ்செய்யும் பெருமையுந் தெ
ரிய அருளிச்செய்யென்று சனகரிஷி எழுந்து வணங்கிச் சொன்ன அளவில்
மனம் சந்தோஷித்துச் சூரியன் தன் கிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்து
மூடுந் தாமரை மலராகிய கோயிலில் வாசஞ் செய்கின்ற பிரமன் சொல்லத்
தொடங்கினுர். எ-று. (க)

கற்பமேலா மரியதவம் புரிந்தவரு மதின்பெருமை காண மாட்
டார், அற்பதவம் புரிந்தவருங் கருணகிரி வலத்தினல் மறிய லா
மோ, சிற்பரன்றன் புகழ்கேட்கும் விருப்புடையா யெனவுனக்குச்
செப்பா நின்றே, னற்புதவிக் கதையமுதைச் செவிவழியே புகட்
டின்ப மருந்து கென்றுன்.

இ-ள். கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ் செய்தவர்களும், அதன் பெரு
மையை யறிய மாட்டார்கள், அற்பமான தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அரு
ணசலம் வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடுமோ, பரமசிவனுடைய
புகழைக் கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச் சொல்லத் தொடங்கி

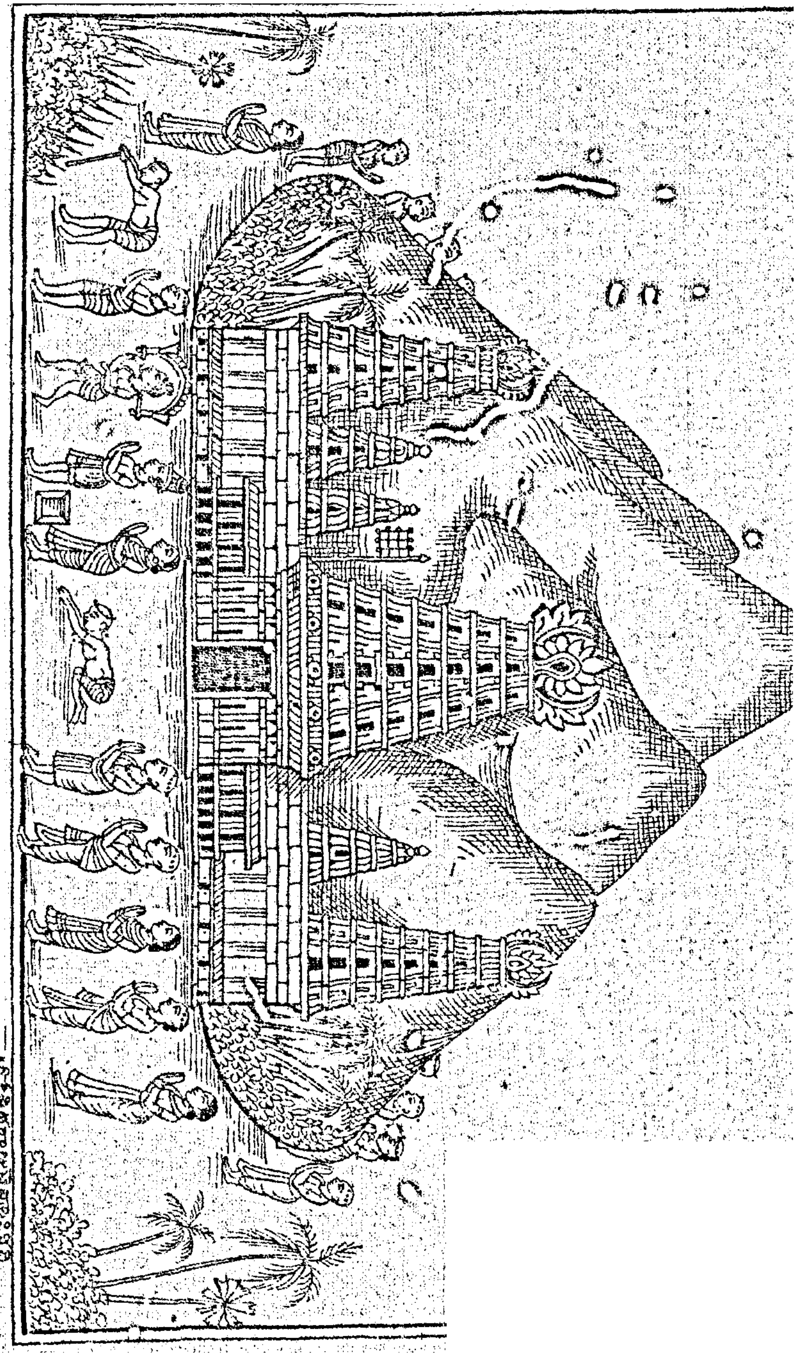

ஞும். அற்புதமான இக்கதையாகிய அமிர்தத்தை உன் காதாகிய வாய் வழியிலே புகட்டி இன்பமாக அருந்தென்று சொன்னார் பிரமன். எ-று. (௨)

சோணகிரி வலம்புரிதல் பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணி யாகு, * மேனரகக் குழிபுகுதா தரியமுத்தி யழிக்கேற வேணி யாகும், காணரிய தவத்திலுக்கு மர்த்திலுச்கு மரும்பொருட்குங் காணி யாகும், வானுதன்மின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை மனமுருக்கு மகிழ்ச்சி யாகும்.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ் செய்வது பிறவி என்னும் பெரியகடலைத் தாண்டுவதற்கு ஒருதோணியாகும். ஏழு நரகக் குழியிலும் புகுதாமல் அருமையாகிய முத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியுமாகும் காணியாயு மிருக்கும். ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியை மனமுருக்குஞ் சந்தோஷமாகும். எ-று. (௩)

காசிமுதற் சிறப்புடைய தலங்களிலே யிருந்திறைவனைக் கற்பகாலம், பூசைசெய மொருபலமு நெடுங்கால மரியதவம் புரிந்தானுந், தேசிகனு ரைத்தபடி சமாதியிலே யிருந்துபெருஞ் சித்தி தானு, நேசமுட னருணகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பதற்கு நிகராமோ.

இ-ள். காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய தலங்களிலிருந்து சுவாமியைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்தலும், அநேக காலந் தவம் செய்தலும், குருசொல்லிய முறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து அடைகின்ற சித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம் வரவேண்டுமென்று சொல்லிய பலனுக்கு நிகராகுமோவென்று சொன்னார். எ-று. (௪)

அருணகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பளவி லதிகபிரமத்தி நீங்கு, நருமதைதயி னளவுமது வருந்தவம் வருந்தநடு நடுங்கி யோடு,மருவுபெரும் பொருள் கவர்ந்த பழவினையுங் காங்குவித்து வழிகொண் டேகும், குருபத்திற்குத் தவறிழைத்த கொடுவினையும் பயந்தகருங் குலையுந் தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமளவில் பிரமகத்தி பாதகம் போய்விடும், நருமதையாற்றுநீரளவு மதுவைப் பானம் பண்ணிய பாவமும் வருத்தமுற்று நடுநடுங்கி யோடிப்போகும், பிறருடையபொருளைக் களவு செய்த பழமையாகிய பாவமும் கைகுவித்துக்கொண்டு ஓடிப்போகும், குருவாகிய சுவாமிக்குத் தவறுசெய்த பாவமும் பயந்து கருப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும். எ-று. (௫)

அந்தவினை யுடன்படலும் பெருங்காற்றி னெறிசுடர்போ லவியா நிற்குந், தந்தையரைக் கடிந்தவினை கருடனுற்ற வரவெனவே தளர்ந்ததாயு, மைந்தரையு மகளிரையுந் தொலைத்தவினைக் கடல்சு

* ஏழ்நரகக்குழி யென்பது ஏனரகக்குழி என மருவி முடிந்தது.

வறி வறிய வாகு, மெங்கைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கு
மிடமேதெதன் றிசைக்குந் தானே.

இ-ள். [illegible]ந்தியைக் கெடுக்கும் பாவமும் அருணாசலத்தை வலஞ்செ
ய்யுமென்று நினைத்த அளவில் சூறைக்காற்றி னெதிரிலிருக்கும் தீபம்போ
லவிந்துபோம். தந்தையைக் கொன்றபாவமும் கருடனைக் கண்ட பாம்பு
போல[illegible]ந்து ஓடிப்போம். குழந்தைகளையும், மாதரையுங்கொன்ற
[illegible]மாகிய கட[illegible]ம் வற்றிப்போம். எம்முடைய சுவாமி[illegible]வியம் திருடின
பாவமும் [illegible]க்குமிட மெங்கேயென்று ஓடிப்போம். எ-று. (சு)

வேறு.

ஓரடிக் [illegible] செய்த பலத்தினை யுதவா நிற்கு
மீரடி ராச சூ[illegible]ந்தரு மினிய மூன்று
கோடி பரிமே[illegible]தின் பலத்தினை நிறைக்கு நாலு
பாரடி யிடுவார்க் கியாகப் பலனெலாம் பலிக்குந் தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்து ஓர
டி எடுத்து வைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்த பலன் சித்தியாம். இரண்டடிக்கு
இராசசூய யாகபலன் சித்தியாம். மூன்றடிக்கு அஸ்வமேத பலனுண்டாம்.
நாலடிக்கு எல்லா யாகத்தின் பலனுஞ் சித்தியாம். எ-று. (எ)

வலங்கொளோ ரடி[illegible] பூமி வலஞ்செயும் பலத்தை நல்கும்
அலங்குமீ ரடியே[illegible]த்த மாடிய பலன்க ளீயும்
தலங்கொண்மூன் றடித ளீமொண் டானத்தின் பலத்தை நல்கு
மிலங்குநா லடிக்கி யோகத் தெண்வகைப் பலத்தை நல்கும்.

இ-ள். [illegible]தக்கணஞ் செய்கையில் தூக்கிவைத்த ஓரடியின் பலன்
பூப்பிரதக்கணஞ் செய்தபலன் தரும், இரண்டடியின்பலன் சருவதீர்த்த மா
டிய பலன் தரும், மூன்றடியின் பலன் சோடச தானப்பலன் தரும், நாலடி
யின்பலன் அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்த பலன்தரும். [illegible]-று. (அ)

வைத்தவோ ரடியே பூசைப் பலனெலா [illegible]வழங்கு மங்கே
உய்த்தவீ ரடியே லிங்கந் தாபித்த[illegible]ல்கு
மெய்த்தவே யடிமூன் றி[illegible] பலஞ்சொலின் விமானங் கோடி
யெத்தனை தாயிக் கோயில் ச[illegible]மைத்தபே றெல்லா நல்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப் பூசாபலன்களெ
ல்லாம் பலிக்கும். இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிட்டை செய்தபலன் கொ
டுக்கும். மூன்றடிக்குக் கோடிவிமான[illegible]ங்களையுடைய கோயில் கட்டிய
பேறு தரும். எ-று. (கூ)

வேறு.

நீட்டரு ணகிரிவலந்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திரர்வா ணிலைகை
க் கொண்டோர், நாடியிரண் டடியிட்டோர் மகேசுரர்தம் பதத்த
டைந்த[illegible]தி[illegible]ஞ் சூடி, ஆட்டரவம் புனைந்தமலை வலமாக வெழுந்தொ

ருமூன் றடியிட் டார்க்கே, கோடிதலை முறையவரைச் சிவலோகந்
தனிற்கொடுபோய்க் குடிவைத் தாரே.

இ-ள். நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓரடி
வைத்தவர்கள் உருத்திரபதமடைவார்கள், இரண்டடி வை[illegible]ள் மகேசுர
பத மடைவார்கள். மூன்றடி வைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனி
தரையும் பதவியிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும். எ-று. (௰)

நன்றிதரு மரு[illegible]கிரி வலமாகச் சிறிதுவழி நடந்த பேர்க்கு[illegible]
துன்றுநெடுங் கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலை வழிகடுகித் தொலையா தெ
மன்றியுமம் மலைவலமாய் நடந்தவழிப் பாலுறுத்து பழற்சி யாலே
கன்றியகா லனைக்காணிற் கன்றியகா லனைப்போலக் [illegible]ாணும் பாவம்.

இ-ள். நன்றியைக் கொடுக்கும் அரு[illegible] வலமாகச் சிறிது
தூரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தை [illegible]சுகின்ற வெள்ளிமலையா
கிய கைலாயத்திற்குப் போகும்வழி விரைவிற் [illegible]ாலையும் அல்லாமலும், அம்
மலையை வலமாகப் போம்போது பருக்கைக் கற்களாலும் அழற்சியி[illegible]
கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்டால் எமனென்று பயந்து பாவங்
கள் ஓடிப்போம். எ-று. (௰௧)

என்னிமலை வ[illegible]புரிந்தோர் பத[illegible]துகளொன் றொருவாயு வச
த்தினாலே, புன்னகர் மனையவிடம் பு[illegible]திலது கயிலையெனப் புனித
மாகு, மின்னுமவர் பதத்துகளோர். ம[illegible]ருடற் செறியிலவ ரிறப்
பு நீங்குந், துன்னுமவர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர் பெருமை
களென் சொல்லு வோமே.

இ-ள். அக்கினிமலையை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்[illegible]ட்டிய தூக
ளொன்று காற்றினால் நகரத்தையொத்த இடங்களிற் சேர்ந்தால் அதுவு
கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம். இன்னும் வலம்வந்தவர்கள் பாதத் தூளில்
ஒன்று மனிதர் தேக[illegible]திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களை பின்பற்றி வருகிற
பிறப்பும் நீங்கும், அ[illegible]படியாம்போது பிரதக்கணஞ் செய்தவர்பெருமைகளை
என்னசொல்லுவே[illegible] எ-று. (௰௨)

இத்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங் கயிலையினி னேரும்
போது, சந்திரன்வெண் குடை[illegible]யடுக்கு மிரவிவிளக் கெடுக்குமங்
கை தருமர் தாங்கும், மந்திரமே லிந்திரனூர் வழிக்குமலர்ப் பரப்பி
டுவா னளகைக் கோமான், வந்[illegible]செய் தருகுவருங் கந்தமலர் மழை
சொரிவார் வசுக்க டாமே.

இ-ள். இவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன் வாசஞ்
செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது சந்திரன் வெள்ளைக் குடை[illegible]
டிப்பான், சூரியன் விளக்கெடுப்பான், தருமதேவதை [illegible]தாங்கி வரும், இந்
திரன் வருகிறவழியில் புட்பங்களைப் பரப்புவான், குபே[illegible]ஞ் செ
ய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டவசுக்கள் புட்பவரு[illegible]ம [illegible]ழிவார்கள்.

மேனகையு மரம்பையுட னுருப்பசியுந் திலோத்தமையும் வீணை யார்க்கும், கானநடம் புரிவர்கங்கா நதியுடனே யமுனாநதி கவரி வீசும், போனகவின் னமுதுமலைத் தாதிவுமுதி லெடுத்தெதிரே போ கும்போ[illegible]ன்முங்கேசன் டலர்மடந்தை நானுமுன்னே மறை புகழ்ந்து நடக்குந் தானே.

இ-ள். மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும், திலோத்தமையும், வீ[illegible]யுடனே சங்கீதம்பாடி நடனஞ் செய்து[illegible]ண்டு வருவார் கள், கங்கையும் யமுனையும் சாமரம் வீசிக்கொண்டு வருவார்கள், சாப்பிடத் தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையன்[illegible] ஆடைகளையும் மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிரே வரும், இலக்குமி பூவும் கத்தூரியுங் கொண்டு வருவாள், முன்னே நாலுவேதங்களும்[illegible]ண்டு வரும். எ-று. (௰௪)

வேறு.

சேற்பொதிந் திருளுங்[illegible]ங்கை படிவதுஞ் சிறந்த தானம்
[illegible]ப்பது மியோகத் தலை வருதலும் பலமோவ் வாதால்
ஆர்ப்பொலி சடையான் சோணு சலத்தினை வலமாய்ச் சூழல்
காற்பல னென்றெண் ணுதே முழுப்பலங் கருதுங் காலே.

இ-ள். சேற்கென்டை[illegible] நித்தா விளையாடு[illegible] கங்கை முதலிய தீர் த்தங்களி லாடிய பலனும் சிற[illegible] சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்த பல னும் யோகஞ் செய்தலினால்[illegible]த பலனும் ஒப்பாகாது. ஆத்திமாலை தரித்த சடையையுடைய சிவசொரூபமாகிய அருணசலத்தை வலஞ்செய்தால் காற் பலமென் றெண்ணுமல் முழுப்பலமாம் நினைக்கும்போது. எ-று. (௰௫)

நிரந்தர பி[illegible]யோர் போற்ற நெடியமால் வரையைச் சூழ்வோர்
பரந்திடும் வழியிற் றோன்றும் பாலினுற் சிவந்த பாதம்
வரங்கொள வணங்கும் வானோர் மகுடகோ டிகளிற் றைத்து
விரிந்தசெம் மணிக டாக்கி மீளவுஞ் சிவக்கு மா[illegible]ரா.

இ-ள். எப்பொ[illegible]ழுதும் தேவர்கள் வணங்கும் [illegible]ருமையுள்ள அருண சலத்தை வலஞ்செய்[illegible]வார்களுடைய வழியிற் கிட[illegible]ற்கல்லுகளைமிதி த்துச் சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறுவதற்கு வணங்கும் தேவர்களு டைய மகுடகோடிகளிற் பதித்துப்[illegible]ாசிக்கும் இரத்தினகோடிகள் தா க்கி மறுபடியுஞ் சிவக்கும். எ-று. (௰௬)

கானடை கொடுக்கப் பெற்றென் [illegible]ியகண் டெரியப் பெற்றென்
மானிடப் பிறவி யுற்றென் மலைவ[illegible]ம் புரியா மாந்த
ருனுடைப் புழுக்கூ டேறி நரகிடை யூச லாடி
நானிடர்ப் படுவ தல்லா லுய்கிலர் சனக வென்றார்.

இ-ள். [illegible]ப்பட்ட அருணசலத்தை வலஞ் செய்யாதவர்கள் கால் நடையுண்[illegible] [illegible]ரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம்? சிறந்த கண் கள் [illegible]ப் பெற்றென்ன பிரயோசனம்? அரிய மானிடப்பிற

ப்பாகப் பிறந்தென்ன பிரயோசனம்; மாமிசம் நிரண்ட புழுக்களையுடைய தேகத்திற் சேர்ந்து நரகத்தில் விழுந்து அலைந்து துன்பப்படுவ தல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள். சனகனே என்றான் பிரமன். எ-று. (௰௭)

வஞ்சியர் புணர்ச்சி வேண்டின் மன்னர்கை வசமா வேண்டி
னஞ்சிய பகைமை யெல்லா மக்கணத் தகற்ற வேண்டிற்
பிஞ்சின மதிபோ னல்ல புதல்வனைப் பெறுதல் வே[illegible]
சஞ்சித முதல் மூன்று கருமமுந் தவிர்க்கல் வேண்டின்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் நல்ல மாதருடைய போகம் வேண்டினால், அரசர்கள் கைவசமாக வேண்டுமானால், அஞ்சத் தகுந்த பகையெல்லாம் அக் கணத்திலே நீக்கவேண்டுமானால், பாலசந்திரன்போல நல்ல பிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானால், ஆகாமிய சஞ்சித பிராரத்துவமாகிய மும்மலங்களையு நீக்கவேண்டுமானால். எ-று. (௰௮)

முயலக னலகை பூத கணங்களை முனிய வேண்டிற்
றுயருறு பிணியு மாகச் சோகமுந் தவிர்க்க வேண்டி
னியலிசை யறியவேண்டின் மலைவலம் புரிவார் வல்லார்
மயலறு புகழை வேண்டின் மலைவலம் புரிவார் வல்லார்.

இ-ள். முயலகன் போன்ற அரக்கரையும் பசாசுகளையும் பூத கூட்ட ங்களையும் கோபிக்க வேண்டினால், துன்பஞ் செய்யும் வியாதியையும் தேக த்தில் வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால், இயலிசை முதலாகிய கல்வி யை வேண்டினால், அழகை வேண்டினால், குற்றமற்ற கீர்த்தியை வேண்டி னால், அம்மலையை வலஞ் செய்வார் பெரியோர்கள். எ-று. (௰௯)

வரந்தரு மருக்க வார மலைவலம் புரிந்தோர் வெய்யோ[illegible]
தெரிந்தமண் டலத்தைக் கீறிச் சிவநதி பதியாய்ச் சேர்வார்
நிரந்தருஞ் சோம வாரந் திருமலை வலமாய் வந்தோர்
புரந்தர னெனவே[illegible] பாரும் புரந்தரன் றன்மை பூண்பார்.

இ-ள். சிறந்த ஆதிவாரத்தில் அம்மலையை வலஞ்செய்தவர்கள் சூரி யமண்டலத்தைப் [illegible] சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள், [illegible]ஸ்திரமாகிய சோம வாரத்தில் வலமாய் வ[illegible]வார்கள் இந்திரன்போல எழு[illegible]தைசமாண்டு சில சாரூப்பிய மடைவார்கள். எ-று. (௨௰)

மங்கள தினத்திற் சூழ்வோர் கடனுடன் வறுமை நீங்கிச்
சங்கிலித் தொடரா மேழு பிறப்பையுந் தவிர்ப்பார் புந்திக்
கெங்கணு யகரைச் சூழ்வோ ரீருங்கலை பறைக ளாலா
றங்கமுந் தெரிந்து முத்திக் கருகரா யமர ராவார்.

இ-ள். மங்கள வாரத்தில் கிரியை வலஞ் செய்வோர் தங்களுக்குண் டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும் நீங்கி சங்கிலி க[illegible]போல் [illegible]க்கண டாத எழுபிறப்பையு நீக்குவார்கள். புதவாரத்தில் [illegible] ஞ் செய்வோர் நாலு வேதங்களும், ஆறு சாத்திரங்[illegible] க லைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்[illegible]. எ-று.

மாவியா முந்திற் செய்ய மணிவரை வலமாய்ச் சூழ்வோர்
மூவரும் புகழுந்தேவர் முனிவர்தங் குரவ ராவார்
தாவிலா [illegible]ரி வாரந் தனில்வலம் புரிந்தோர் கஞ்சப்
பூவையைப் புணரும் பூவை புணருமால் புரத்திற் சேர்வார்.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய குருவாரத்திலே அம்மலையை வலமாய் [illegible] மூர்த்திகளும் புகழும்படி தேவர்கள் முனிவர்களுக்கு எசமானராவார்கள், குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரி லிருக்கின்ற இலக்குமியையச் சேரும் காயாமலரை யொத்த விட்டுணுபதத்தை சேருவார்கள். எ-று. (௨௨)

உதயமே சனிநாள் [illegible]ர்க் கொன்பது கிரக நன்றாய்
பதினொன்று மிடத்தி [illegible] ஆய பலன்களைப் பலியா நிற்கும்
மதியணி சிவன்[illegible] வருடம்வந் துதிக்கு நாளும்
[illegible]கமா மதிந [illegible]கு [illegible]ப்பசி முதலா மூன்றும்.

இ-ள். சனிசார உதயத்தில் பிரதக்கணஞ் செய்வோர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொன்றுமிடத்தி லிருந்த பலனைக் கொடுப்பார்கள், சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பி லன்றும் ஐப்பசி முதலாகிய மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்[illegible]ன்ன பலன்களி[illegible]ம் அதிகபலன் சித்தியாகும். எ-று. (௨௩)

அயனசங் கிராம மாசி மகந்திலர்த் தோதயத்தில்
வெயிலுறுங் கதிரைப் பாம்பு விழுங்குநாள் விதிபாதந்திற்
பயனு[illegible]வலஞ்செய் வோர்க்கும் பலன்களிற் கோடி யாகும்
அயர்வறுந் தினமுஞ் சூழ்வார் பேற்றையா ரறிய வல்லார்.

இ-ள். உத்தராயணத்திலும், தக்ஷணாயனத்திலும், மாசிமகத்திலும், அர்த்தோதயத்திலும், சூரியகிரகணகாலத்திலும், வி[illegible]ாதத்திலும், இஷ்டசித்தியை அடைய விரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்கு [illegible] கோடியங் கதிகமாகப் பலன் கிடைக்கும், தளர்ச்சி யடையாமல் தின[illegible]றும் வலஞ்செய்தவர்களுக் குண்டா[illegible]ம் பலனை யாரறிந்து சொல்ல[illegible]ல[illegible]ர். எ-று. (௨௪)

காரிகை யிலாரை யற்றைக் [illegible]லும் புணர்ந்திடாம
லீரினின் மூழ்கித் தூய தூய்நீறுவெண் ணீறு சாத்தி
யாரிடை முறைமேய தான மேற்[illegible]கா மலைவகொள் ளாமற்
பாரிடை நடந்து சூழ்ந்த நேர[illegible]ரைப் பணிந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படி அதிக பலனை[illegible]தரும் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனின், பிரதக்கணஞ்செய்யும் அன்றைக்குப் பெண்க[illegible]ப்புணர்ந்[illegible]ிடாமல் நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய [illegible] விபூதி தரித்து அவ்விடத்திலே தானம் கிரமமாகக் [illegible]ரிடத்திலும் தானம் வாங்காமல் பூமியிலே கால்[illegible]ைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப் பணிந்து வணங்கி.

கஞ்சுகப் போர்வை நீத்துக் கவிகையுஞ் செருப்பு நீத்தே
யஞ்சுதல் வெருளி சோக மக்கணந் தகற்றி வாசி
குஞ்சர முதலா யுள்ள வாகனங் குறுகி டாம[illegible]
விஞ்சிய வடைக்கா யுண்டி வழியில் வெறுப்ப தாக்கி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ் சட்டையும்போர்வையும் நீக்கிக்குடை பிடித்துக்கொள்[illegible]ாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப் போட[illegible]ல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரையானை முதலாகிய வாகனங்[illegible]லேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும் வெறுத்து. எ-று. (௨௬)

செங்கைவீ சாமற் சோரா தவகையாற் சிரத்திற் கூப்பி
மங்கையர் பதிகர் நீச ருறுப்பிலார் வடிவு நோக்கா
தங்குறு மடியி னோசை செவிப்புறா தரசர் மாதர்
திங்களை யிரண்டு சென்று நடந்திடுஞ் செல்பேறு சென்று.

இ-ள். கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல், சோர்வில்லாமல் [illegible]சந்தோஷத்தோடு சிரத்திற் கைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு யாதனையும் பாவிக தோஷத்தோடு சிரத்திற் கைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு யாதனையும் பாதிகளையும் நீசனையும் அவயவ ஈனனையும் பாராமல் நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தம் காதிற் கேட்காமல் மெள்ள அரசமாதர்கள் பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கி[illegible]துபோல நடந்து [illegible]-று. (௨௭)

இருவினை யகற்று மந்த மலையையெண் டிசையும் வீழ்ந்து
பரவியங் கதனைச் சூழ்ந்த கடவுளர் பணிந்து போற்றி
யருவமாய் வலமாஞ் சித்த ரமரரை மனத்தாற் போற்று
யுருவியங் கரைநோற் றைநதாற் படுமென வொதுங்கிச் சென்று.

இ-ள். நல்வினை தீவினைகள் இரண்டையும் நீக்கு[illegible]மலையை எட்டுத் திக்கும் வணங்கி அத்திக்கி லிருக்கும் சுவாமிகளையும் வணங்கி உருவமின்றி தெரியாமல் வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிற சித்தர்களையும் தேவர்களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ் செய்து அவர்கள்மேல் தங்கள் கைகால்கள் படுமென்று பயந்து வழியி[illegible]ன்றும் ஒதுங்கிச் சென்று. எ-று. (௨௮)

வானமார் மலை[illegible]பொன்னிற் படிகநன் மணியா மெண்ணி
மோனமாய் நடக்க வல்ல திறை[illegible]ம் மொழிக[illegible] சேட்க
வானவிச் செயலி றுலே வ[illegible]செய்தா லயர்ந்து னவ்வழி
யேனமுன் னறியான் றுளைப் பணிந்துதன் னிருந்ததை யெய்தி.

இ-ள். ஆகாயமட்டு மளா[illegible]ய அம்மலையைப் [illegible]பொன்போலவும் படிகம் போலவும், இரத்தினம் போல[illegible] நினைந்து மௌன[illegible]ய் நடக்கவேண்டியது, அல்லது சுவாமி துதிகளைக் கேட்க வேண்டியது, இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம் வந்து கோயிலுட் சென்று விட்டு[illegible]வாகிய ப[illegible]யாத சுவாமி பாதங்களை வணங்கித் தாங்களிருக்கு[illegible] [illegible]து. எ-று.

குங்[illegible]வங் குணத்தார் சூழ விருந்துநின் கலிப்பால் கொள்க
வன்றியே புலவு நீத்து வடிசிலை யுண்க நீதி

நின்றவத் தலத்தோர் செய்யு நிலைமையி னதிரு சத்திற்
சென்றவர் வருந்த மாயெவ் வகைவலஞ் செயினுஞ் சீராம்.

இ-ள். அப்போ துயர்ந்த குணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் சூழ இருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக்கடவர், அப்படியில்லாவிட்டால் மாயிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப் புசிக்கக் கடவர், இப்படி வகைகளை நீதி பொருந்திய அத்தலத்தி லிருக்கிறவர்கள் செய்ய வேண்டியது, அதிக தூரத்தில் நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடைய வருத்தத்தினாலே எவ்விதமாக வலஞ் செய்தாலும் நன்மையாம். எ-று. ()

குன்றுத லிலாத ஞானச் சனகவிச் சயிலஞ் சூழ
வெண்டிசை புறப்போர் தம்பே ரினிற்சிவ லிருவங் கண்டார்
வண்டிசை பெருகு மோதி மலைமகள் மலையின் கீழ்பால்
கண்டனள் பவள வெற்பிற் கயிலைவெற் பிறைவன் காட்சி.

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையி னெட்டுத் திக்கிலும் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் தங்கள் பேரினாலே இலிங்கங்களைத் தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள், வண்டுகளின் ஒலி பொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதி தேவியின் கிழக்குத் திக்கில் பவளமலைபோல் ஒரு இலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தாள். எ-று. (௬௧)

மணிவரை பரியிற் சூழ்ந்த வச்சிராங் கதனப் போது
புணர்பவந் தவிர்க்கத் தென்பால் புழுகணி யிறையைக் கண்டான்
தணிவிலா வினைக ளிக்கத் தமியனேன் மலையின் மேற்பால்
அணியண்ணா மலையா னென்னு மருவுரு விறையைக் கண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையி லேறிக்கொண்டு வந்த வச்சிராங்கத பாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னை யடைந்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தென்திக்கில் புழுகணியிறைவ னென்ற ஒருலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தான் தணியாத பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் அம்மலையின் மேற்குத் திக்கில் அணியண்ணா மலையானென்கிற பேருடைய ஒருலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசைசெய்தேன். எ-று. (௬௨)

வாலவெங் கதிர்மேற் சோணா வரைகடந் தொருநாள் பாய்ந்து
சாதுமந் தபரத் தனதுபே ரிறையைக் கண்டா
னுலய முழுதுந் தேவர் நாகர்நாட் டுறைவோர் சித்தர்
சீலமா முனிவர் கண்ட சிவவுருத் தரிக்கொ ணாதே.

இ-ள். சூரியன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்பேரிட்டு ஒரு இலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசைசெய்தான்; அதுவல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தார்கள், முனிவர்கள் இவர்களாலே தாபித்தும் பூசைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக் கூடாது. எ-று. (௬...

ஈசனார் வடிவ மான விலிங்கமவ் வெல்லை சூழ
யோசனை மூன்றுஞ் சேர நெருங்கும்வா னுடுக்கள் போலப்
பேசுவ தெவனோ வந்தத் தலத்தினிற் பெருமை வேதா
நேசுறுங் கவுரி யானை முகத்தனுந் தெரிக்கொ ணாதே.

இ-ள். பரமசிவரூபமான அநேகஇலிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச் சுற்றி மூன்றுகாவதவழி மட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்கள்போல நெருங்கியிருக்கும், அப்படி யிருக்கிறபோது அத்தலத்தின் பெருமையைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விநாயகர், இவர்களாலேயே சொல்லக் கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ. எ-று. (௬௩)

தாதவிழ் மலரோ னிவ்வா றுரைத்தலுஞ் சனகன் போற்றி
வேதனே பிறவி தீர்க்கும் விமலனே விமல னான
வாதியைப் பழித்தோன் செம்பொன் கவர்ந்தபே தையுந் தீரும்
பாதகந் தவிரு மாறும் பகரெனப் பதுமன் கூறும்.

இ-ள். தாது விரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமன் இப்படி சொன்னதும், சனகரிஷி வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பை நீக்கும் பரிசுத்தரே, பரிசுத்தரான சிவனைப் பழித்தவர்களுக்கு வந்த பாவமும், அவர் தனத்தை அபகரித்தவர்களுடைய பாவமும், அவைகள் நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமன்சொல்லுவாராயினன். எ-று.

ஒன்பதாவது

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௬௪.

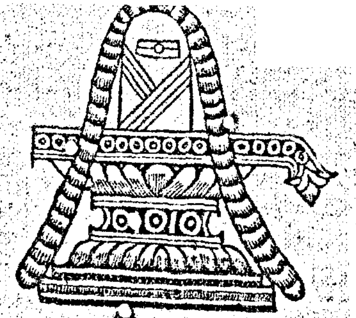

சிவமயம்.

பத்தாவது,

ஆதித்தச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அற்ற மற்ற முனிவர் சூழு மருண பூத ரத்துடன்
மற்ற வெற்பு மொக்கு மென்றி கழ்ந்து ரைத்[illegible] மனிதர்வாய்
புற்றெ ழுந்து புகையெ ழுந்து புழுநெ ளிந்து புலவுநீர்
சுற்றெ ழுந்து பெருகு மண்டு சோரி மாரி சொரியுமே.

இ-ள். குற்றம் நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்து வரும் அருணசலமென்னுமலையோ[illegible]ற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தை சொன்ன மனிதர் வாயிலே புற்றுண்டாகிப் புகை புகைந்து புழுக்கள் நெளிந்து புலால் நாற்றம் நாறுகின்றநீர் சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாரி சொரியும். எ-று. (௧)

அந்த மைந்தர் தம்மை எற்றி யந்த கன்ற னேவலாய்
வந்த தூதர் செக்கி லிட்ட ரைத்த ரைத்தெ டுப்பர்வாய்
வெந்த வாளி னுல றுப்ப ரெந்தை சோண செ[illegible]பயே
நிந்தை செய்வை என்ற டித்து நெய்யில் வே[illegible]வைப்பரே.

இ-ள். அருணசலத்தை நி[illegible] அம்மனிதர்களைப் பின்பு எமனுடைய ஏவலாய் வந்த தூதர்கள் செக்கிலே அநேகதரம்போட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள். அ[illegible]ள் வாய்களை நெருப்பி[illegible]போட்டுக் காய்ச்சிய கத்தியினலறுப்பார்கள்; எ[illegible]ாண்டவன் மலையை[illegible]ந்தைசெய்வாயென்று அடித்து நெய்யிலே [illegible]ப்போடுவார்கள். எ-று. (௨)

பஞ்ச ழு[illegible] வைத்த ரக்கு ருக்கி வாய்ப ரப்பியே
நஞ்சி னைப்பு கட்டி வெய்ய நரகி லேகி டத்துவார்
அஞ்சி யந்த நரகு தானு மருவ ருந்த லைத்திடும்
நெஞ்ச கத்தி லெண்ணி னர்த மக்கு மீது நிகழுமே.

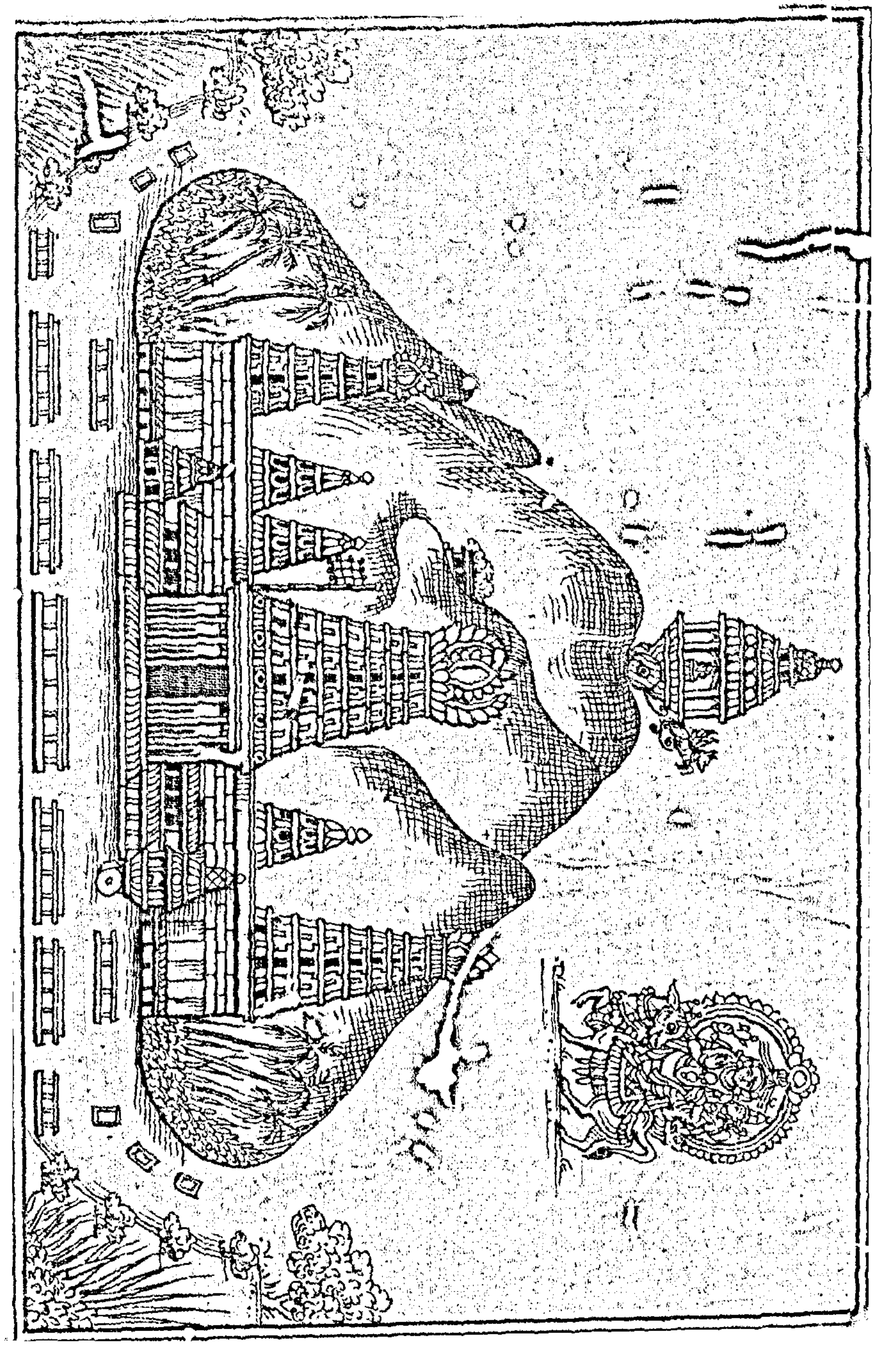

இ-ள். பின்னும் அவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை எமதூதர்கள் [illegible]ரதத் துவைத்து அரக்கை யுருக்கி வாயிலே விட்டு நஞ்சைக் குடிப்பித்[illegible]மையாகிய நரகிலே தள்ளுவார்கள், அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாக்குகிறதற்குச் சகிக்கமுடியப்[illegible]வருத்தும் இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனத்திலே இம்மலையைக் குறைவா[illegible] வெண்ணினவர்க[illegible]க்கும் உண்டாம். எ-று. (௫)

குருக்க டந்த தாய ராவி கொன்ற தீயர் முதலினோ
ரிருக்கும் வெய்ய நரகின் மீதி லிட்ட போதி வர்களும்
பெருக்க நொந்து பாவி யென்று பேசு வார்க ளெம்முடன்
சரிக்கொ ணாது தள்ளு மென்று தங்கள் கண்பு தைப்பரோ.

இ-ள். ஆசிரியர்களையம் தாய் தந்தையரையும் பிராணன்வாங்கிய [illegible]யபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிய நரகத்திலே இவ்வ[illegible]த்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது இவர்க[illegible]ம் பாவிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு சுவாமியை நிந்தித்தபடியினால் நம்மிலும் பாவிகளென்று சொல்லி நம்மோடிவர்கள் சரியாயிருக்கக் கூடாது தள்ளிவிடுமென்று த[illegible]கள் கண்களைப் பொத்திக்கொ[illegible]ளுவார்கள். எ-று. (௬)

என்று நா[illegible]று நானும் [illegible]வைய மேழு முண்ட மாலுமா
யன்று மின்[illegible]டாத வருணை பூத ரத்தையோர்
குன்ற மென்ற [illegible]-சென்று குன்றி மெய்க்கு றைந்துமுன்
கன்றி னொரு [illegible]னென்று கதைவி ளம்ப லாயினான்.

இ-ள். பிரமன் இப்படி யென்று சனகரிஷிக்குச் சொல்லிப் பின்னு[illegible]ஞ் சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுமுண்ட விட்டுணுவுஞ் சேர்ந்து அ[illegible]ன்றுமுத லின்றுயவ[illegible]யிலும் அளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணாசலத்தை ஒருவன் ஒருமலையென் றிகழ்ந்துபே[illegible]க் குன்[illegible]தலடைந்து தேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான், முன் காலத்[illegible]லே செ[illegible]ற அக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௭)

உலவு கின்ற சோதி யாவு முள்[illegible] வைத்தி வ்வுலகிலோர்
மலைய தாகி நின்ற தெய்வ மலைக[illegible] மற்ற மலைகள்போல்
அலகு பெற்ற விரவி யெண்ணி[illegible]ழி யொன்று வாசியே
ழிலகு தேரம் மலையி னுச்சி யெல்[illegible] யாய்ந டத்தினான்.

இ-ள். நான்கு திக்கிலுஞ் சென்று விளங்கும் பிரகாசங்களை-யெல்லாம் தன் உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலையுருவங் கொண்ட தெய்விகமாகிய அருணாசலத்தை மற்ற மலைகள்போல நினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழு கு[illegible]யும் பூண்ட தேரை அவ்வருணாசலத்தி னுச்சிவழியின் எல்லையாக நடத்தி[illegible] சூரியன். எ-று. (௮)

முருந்தர் தேடி மந்த வெற்பின் முடியின் மேவு முன்னமே
மிகுந்த சோதி[illegible]புள்ளி னும்வெடித்தே மூந்து வெம்மையா[illegible]
புகைந்து [illegible]ல் விசத மூவர் புரமெரிப்பொ ரிந்ததே
யுகைந்து பச்சை வாசி [illegible]யாவு லாந்து வாசி யானதே.

இ-ள். சூரியன் விட்டுணுவினால் தேடப்பட்ட அம்மலையின் உச்சியி லே போவதற்குமுன்னே மிகுந்த பிரகாசமான மலை வெடித்து அவ்வுள்ளி டத்தில் நின்று எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத் தேர் திரிபுரமெ ரித்த பரமசிவன் நகையாகிய நெருப்பிலே பொரிந்ததுபோலப் பொரிந்து போய் விட்டது; நடத்தப்பட்ட குதிரைகளோ சிவனில்லாத குதிரைகளா யின. எ-று. (எ)

[illegible] அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

[illegible] ளாசிக் கொடியதே ரலைத்தோராக்
கதிரையுந் தனது பாகன் காலென விழுந்த பானு
மதியழிந் திருந்தா னந்த மலைவலஞ் செய்து ஞானக்
கதிபெறச் செல்வோன் கண்[illegible] கதிரவற் கிறையு ரைத்[illegible]ன்.

இ-ள். அம்மலையி னிடத்தில் நின்றெ[illegible] [illegible]ரண [illegible]ப்பத்தினாலே குதிரைகள் ஏழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடி[illegible] [illegible]ர் கானல்போ லத் தோன்றியு முருவில்லாதநாய்த் தன்னுடை[illegible] [illegible]கலை யிழந்தது போலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்[illegible] சூரியன் மதிகெட்டிருந் தான். அந்[illegible]லையை வலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகிய கதியை அடையும் படி போகின்ற நான் பார்த்து அச்சூரியனுக்கு இவ்வார்த்தைகளைச் சொன் னேன். எ-று.

ஐயனே மலையென் [illegible]ண்ணி[illegible]ந்தையா லிகழ்ந்து வீழ்ந்த
நையனே யொருநா[illegible]த்துங் [illegible]யிலை யுனக்கென் றுலுஞ்
செய்யுமோர் [illegible] னாலே [illegible]க்கலாந் தெ[illegible]ளிவு ளார்க்கு
மெய்யனை யருணை [illegible]னை வலஞ்[illegible]யென் றுரைத்து மீண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலேசரை ஒ[illegible]லையென்று நினைத்து ஆகங்காரத்தி னால் நிந்தித்து கீழே விழுந்து [illegible]கின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனை உனக்கு எவ்வகையினும் [illegible]ருகாலத்தும் கதி கிடைக்காது; அப் படியிருந்தாலும் ஒரு தொழிலினாலே கிடைக்கலாம்; அது யாதெனில் தெ ளிவுள்ளவருக்கு மெய்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டு வாவென்று சொல்லித் திரும்பினேனென்றான் பிரமன். எ-று. (௯)

போதிக்க படியே சென்று பொன்மலை[illegible]மாய் முன்னெஞ்
சாதித்த வருக்கன் சோணா சலத்தி[illegible]மாய் வந்தான்

வாதிக்கு மழுவி னூழ மழுவிடை மீதிற் கோடி
யாதித்த ரெனவே தோன்றி யாதித்தற் கருளிப் போ[illegible]னன்.

இ-ள். பிரமன் அனுக்கிரஞ் செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன் னே வலமாக வருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்[illegible] வலஞ் செய்துகொண்டு வந்தான். அச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துச் ச[illegible]ருக்களைக் கொல்லுகின்ற மழுவை யேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் கோடி சூரி யர்போலத் தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளி னார். எ-று. (௰)

பன்னிரு மாதந் தோறும் பரிதிமுற் பயத்தி னாலே
வன்னியின் வடிவு தான மலையினை வலமாய்ச் செல்வான்
சென்னியி னே[illegible]லை செல்லா னிடப்புறஞ் செல்வான் நன்றோர்
அந்நிலை வரும்போ தேத்தி யலர்சொரிந் த[illegible] மேகிறான்.

இ-ள். சித்திரை முதல் பங்குனியீறாகச் சொல்லப்ப[illegible]ள தமும் சூரியன் முன்னே தனக்குண்டான பயத்தினாலே அக்கினி வடிவமா கிய மலையை வலஞ் செய்துகொண்டு போவான்; அம்மலையினுச்சியின் மே லும் போகா[illegible] இடப்புறமாகவும் போகான்; அம்மலைக்குச் சமீபத்தில் வரு ம்போது தோ[illegible]திரஞ் செய்து புட்பமாரி பொழிந்து செல்வானென்று சொ ன்னான் பிரம[illegible] எ-று. (௰௧)

பத்தாவது,

ஆதித்தச் சருக்க[illegible]

முற்றி[illegible]

ஆக[illegible]திருவிருத்[illegible] - ௪௱[illegible]

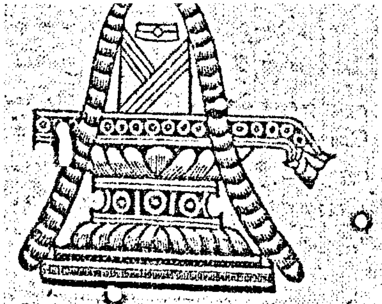

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது,

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அருணைவா ழிறைவ[illegible] திரவிய மணுமட் டாயினு[illegible] கரந்தபே ருடனே, மரணமாய் நமனு[illegible] டழலிலே குளிப்பார் வச்[illegible]ர வுலக்கை யான் மறிவ, ரிருணிறை நரக மிருபத்தெண் கோடி[illegible]டத்திலு ம டைவிலே யிருப்பார், தாணியிற் புழுவாய்ப் பிறப்[illegible]ள் களவு தன க்கிணையந் நவருமத் தகையர்.

இ-ள். அருணசலேசரது திரவியத்தில் [illegible]ணுவளவேனும் திருடின வர்கள் உடனே மரணமடைந்து எமலோகத்திற்குப்போய் அக்கினிக்குழியி லே விழுந்து அவஸ்தைப் படுவார்கள். வச்சிரத்தினாற் செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள். இருள் நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடி நரகங்களி[illegible] டைவாக விழுந்து கி[illegible]பார்கள். மறபடியும் பூமியிலே வந்து புழுவாய்ப் பிறப்பார்கள். அத்திரு[illegible]டுக் குட[illegible]பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட து ன்பத்தை அடைவார்க[illegible] எ-று. (க)

ஒங்கிய தன[illegible]ளிசைத்த[illegible]ான் னெதிரோ யுற்றபே ருடலைபு மொறுக்குந், தேங்கிய கருணை [illegible]னநாயகர்பொற் செய்கையைப் படியினிற் கரந்து, வாங்கிய பே[illegible] கிளையுடன் சிதைக்கு மலையி னுங் கடலினு மொளிந்து, நீங்[illegible] தொடர்ந்திடும் விடு மோ நிழலெனத் தொடருமெங்[illegible]லந்தும்.

இ-ள். திருடி பூமியினுள் ஒளித்து வைக்கப்பட்ட பொன் அவ்விட த்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங் கண்டிக்கும் அப்படிச் செய்வது மிகுந்த கிருபையையுடைய அருணசலேசருடைய திரவியத்தின் செய்தி யாம். அப்பூமியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்[illegible]ண்டவனாயே வென்றால் அவர்களுறவோடு கெடுக்கும். மலையி[illegible]லினு மொளித்துக்கொண்ட

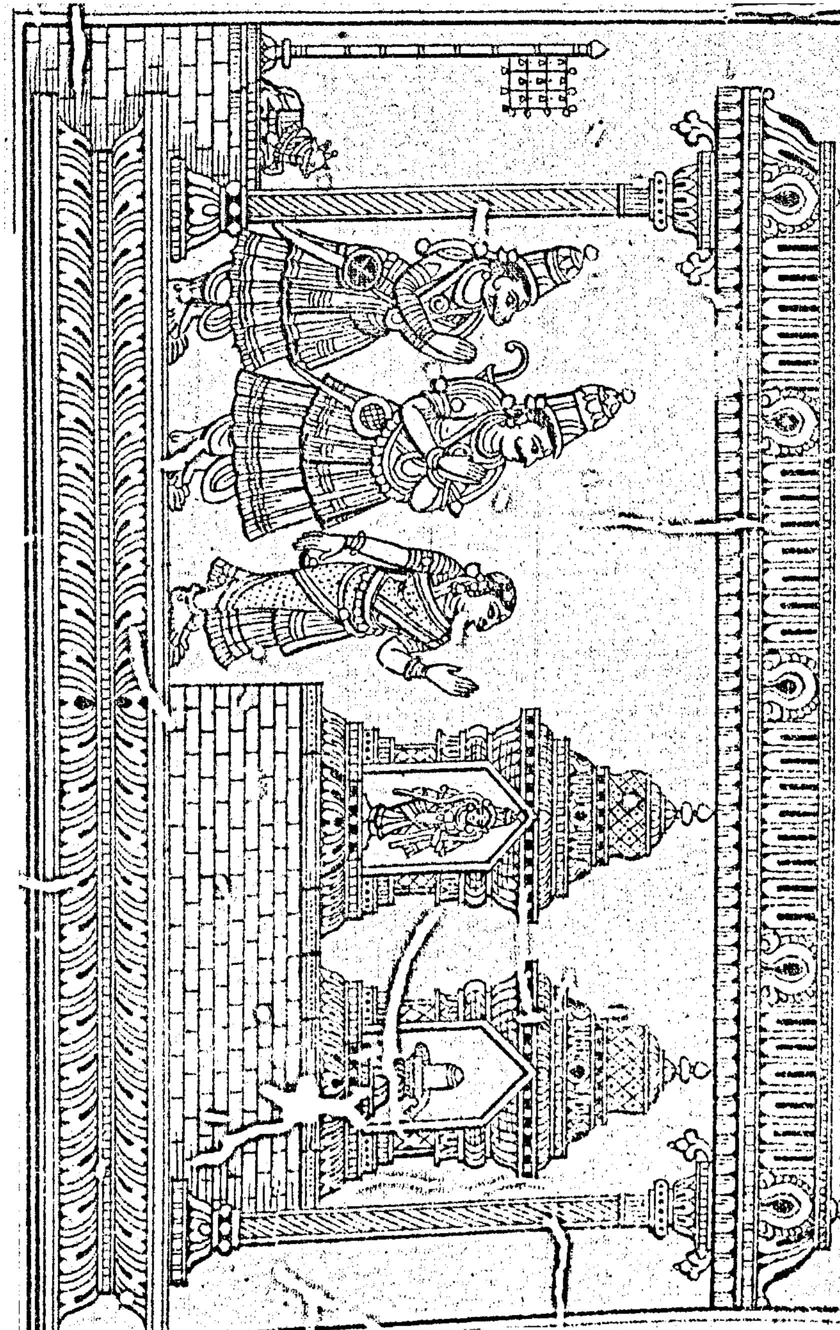

[illegible]ந் தொடர்ந்து வருத்தும்; விடமாட்டாது; எவ்[illegible]த்திற் போனு
லும் நிழலைப்போலத் தொடரும். எ-று. (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையை விழுங்கலா நெருப்பைக் கவிட்டங் கு
ழைத்திழைத் தெடுத்துக், குடிக்கலா மிரும்பை யுருக்கலாங் கவி
ம்பாற் கொள்ளலா மருந்தினாற் குணத்தால், முடிக்கலாம் பகை
யை யருணைநா[illegible]யகர்பொன் விழுங்கினால் மிடற்றிலே பிடிக்கும்,
உடற்குளே கனலும் புகை[illegible]ளவோ வுயிரையு முள்ளத்தையு
[illegible]க்கும்.

இ-ள். பின்னும் பிரமன் சொல்லுவான் கல்லைக் கடிக்கலாம், நெரு
ப்பை யெடுத்து விழுங்கி விடலாம், விதத்தோடு சொல்லும்படியான[illegible]கல்
[illegible]க்கலைச் [illegible]குழைத்தெடுத்துச் சாப்பிடலாம், இரும்பை[illegible]த்த
லாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம், [illegible]வைகள் உபத்திர
வஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்ல மருந்துகளாலே நிவர்த்தி பண்ணிக்[illegible]
ளலாம், அருணாசலேசர் திரவியத்தைச் சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும்; தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக் கனற்றும்; புகையுண்
டாக்கும் இவ்வளவுதான் செய்யுமோ வென்றால் அவர்களுயிரையுங் கொ
ன்று உள்ளத்தையுங் [illegible]க்கும். எ-று. (௩)

முக்கணான் பொருளைக் கவர்ந்தபே ரிருக்க முயன்றபேர் நி
னைத்தபேர் முதலா, யக்கணத் தழில ரவர்களு மிருக்க வடியவர்
பொருள்கவர்ந் தலைக்கத், தக்கது நினைத்தார் கெடுவரென் றனைத்
தாச் சத்தியம் பலபல சாற்றிச், செக்கரும் கருக வொளிவிடு ம
ணிப்பூண் திசைமுக னொருகதை செப்பும்.

இ-ள். மூன்[illegible]ண்களையுடைய அருணாசலேசரது திரவியத்தைத்
திருடினவர்கள் படுகின்ற துன்ப மிப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அப்
பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயற்சி செய்தவர்கள் திருட நினைத்தவர்கள்
இவர்களெல்லாரும் க்ஷணத்திலே யழிவார்கள் அவர்களு மிருக்கட்டும் சிவபத்தர்க
ளுடைய பொருளைத் திருடினவர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும்
கெடுவார்களென்று பலபல சத்தியத்தா[illegible]வானமுங் கரு
கும்படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தின[illegible]ங்களைத் தரித்த பிரமன் ஒருகதை
சொல்லத் தொடங்கினன். எ-று. (௪)

[illegible]டதிசைக் கிறைவன் முழுமணிக் க
[illegible] விக்கிர மனெனயா ருளனெ
[illegible], இக்கிலத் [illegible] நிறைந்த மருட்கோடிக்கனி
[illegible]பார்வான், வன்னா[illegible]திறந்த மருட்கோடிக்கனி
[illegible]களாற் றேய்ந்த, பொன்னவிர் கழலான் றருமமும்
கழலா[illegible] புகழ்ப்பெயர் பிரதத்த னென்பான்.

இ-ள். பிரமன் சொல்லுவான், முற்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேச
த்துக்கு அரசனா யிருக்கின்றவன், 1விலையுயர்ந்த முத்துக்களுக் கிருப்பிட

மாகிய கம்பீரத்தை யுடையவன், தெய்வலோகத்தினின் [illegible] யிலிறங்கிய தேவேந்திரன் போன்றவன், ஆண்மைக்குணத்தில் சுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், அரசர்கள் பணியும்போது அவர்களாலே நிரை நிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத் தரித்தவன்; தருமமென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன் கீர்த்திபொருந்திய பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன். எ-று. (௫)

காலனேர் விழியார் முகமென [illegible] ங்கிக் களங்குடைத் தொழுக்கிய மதிபோல், நீலமாமணிக்காம் [illegible] யெந்தவெண் கவிகை [illegible] டுநிலைப் பாப்பெலா நிகழ்த்தச் [illegible] சாலவே பணியா வரசர்களிரேன பொற் சாணமே படிந்துயிர் பெறுமென், றேலவே யழைக்குந் தருமதேவதைபோ லிரண்டுசா மரைகளார்த் திட [illegible]

இ-ள். எமனைப்போலக் கொடுமைசெய்கிற கண்களையுடைய பெண் [illegible] முகம்போல விளங்கிக் களங்கத்தை யுடைத்து ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல நீலரத்தின மிழைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெள்ளைக்குடை நீண்ட சந்திரிகையைப் பூமியின் பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுந்த மரியாதையோடு பணியாத பகையரசன் [illegible] பார்த்து இந்திரனுடைய அழிய பாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்க ளென்று பொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதையைப் போல இரண்டு சாமரங்கள் வீசவும். எ-று. (௬)

வருணமண் டலத்திற் புரவிபோற் கிடந்த மரகதக் குரகதம் வயங்க, அருணமண் டலத்தை யளவிடுங் கொடித்தே ரடவிகள் புடவியை யடைப்பக், கிரணசிந் தூரத்துப் புகர்முக மருப்பிற் கிம்புரிக் கரிதிசை கிளரத், தரணிபர் நடுங்க மந்திரி [illegible] த்தோ டெழுந்தனன் றண்டையாத் திரையே.

இ-ள். வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போல் உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள்பிரகாசிக்கவும், சூரிய மண்டலத்தை யளாவிய கொடிகள்கட்டிய தேர்க்கூட்டங்கள் பூமியையடைக்கவும், கிரணம் பொருந்திய சிந்தூரந் தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்களையுமுடைய யானைகள் திசைகள் தோறும் பிரகாசிக்கவும் பகைமன்னர் பயப்படும் மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டான் பிரதத்த ராசன். எ-று. (௭)

அங்காப்புற் றேற யவனர்ஙெவற் [illegible] யர் வில் [illegible] கொளவச், சங்கிலித் தொடர் [illegible] மற்றமண் டலிகர் [illegible] தாங்களே சுமக்க, சிங்கவே றெனவே சோழநா டணைவான் திருநதி கடந்துதன் னருணைக், கங்கைவார் சடையான் கோயில் [illegible] புகுந்தான் கங்கையுங் காசியும் புரப்பான்.

இ-ள். இப்பிரதத்தராசன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்க தேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து அரசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தரசர் வில்லிலிருக்கிற நாணியைக் களைந்துகொள்ளவும், மற்ற தேசத்து அரசர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கும் போகும்படி புறப்பட்டுத் திருநதியைத் தாண்டி அழகிய அருணாசலத் தலத்துக்கு வந்து கங்கையைத் தரித்த சடையையுடைய பரமசிவன் கோயிலிற் புகுந்தான் கங்கை நதியையும் காசி தேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்த ராசன். எ-று. (௮)

அரும்பவிழ் மலர்கொண் டருச்சனை புரிய வருணைநா யகர்திரு [illegible] யில், விருப்பியுட் புகுந்து பணியுமவ் விடத்தில் விடத்தினு [illegible] ங் கொடியகூர் விழியாள், இரும்பையு முருக்கு மிசையினு ளொருத்தி யிலங்கிழை யாருட னிறைபால், கரும்பெனு மொழியார் பாடுதல் கேட்டான் [illegible] னன் வளைத்தவேள் கரு [illegible]

இ-ள். காசிதேசத்து அரசனாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புட்பங்களைக் கொண்டு அருச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ் செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய்கின்ற கூரிய கண்களையுடையவள் இரும்பும் உருகும்படி செய்யும் சங்கீத வித்தையை யுடையவளாகிய ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சில பெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்த பாலும் கரும்பினிரதமும் போன்ற மொழியினாலே பாடுவதைக் கேட்டான். அக்கணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்த கருப்பு வில்லை [illegible] காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராசன்.

அன்னமோ கிளியோ வமிர்தமோ திருவோ வமா [illegible] கிளியோ விரதியோ பிரமன் மனத்தினாலருக் களித்த [illegible] வருந்தமே னங்கையோ, என்னமோ கமதாய்த் தனதுநாட் டினிற்கொண் டேகுவ னினைந்தன னதற்கு, முன்னமே குரங்கு முகமதா யிருந்தான் முறுவலா யினதெவர் முகமும்.

இ-ள். காசிதேசத்துப் பிரதத்த ராசன் அத்தாசிப்பெண்ணைப் பார்த்துச் சொல்லுவான். இவள் [illegible] தேவாமிர்தமோ இலட்சுமியோ, அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகா [illegible] மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமன் மனத்தினால் [illegible] என்று நினைத்து, மோகத்தோடு தன்னுடைய தேசத் [illegible] அப்பெண்ணைக் கொண்டுபோவதற்கு நினைத்தான். அந்நினைப்பு உண்டாகு முன்னமேதானே குரங்குமுகத்தை யுடையவனாயிருந்தான். அதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள். எ-று. (௯)

மந்திரிக் கிழவ ராசனை வினவி மன்னவ நினைந்தவா றதனால், வந்தவித் துயரந் தவிர்ந்திட மலைமேன் மருந்திடப் பணியெனவ் [illegible] ந், சிந்தூரங் குவடுங் ககனவாம் பரியுஞ் செழுமணிச்

சிவிகையுந் தேரும், சந்தன மணியுந் தனத்திரளும் பலருந் தமனியக் கோயின்முன் விடுத்தான்.

இ-ள். [..]ந்திரிமார்கள் பிரதத்த ராசனைப்பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசனே தீமையாகிய உமது நினைப்பினால்அடைந்த இத்துன்பம் நீங்கும்படி மலைமேல் மருந்தாகிய அருணாசலேசரை வணங்கென்று சொல்ல, அவ்வரசனும் மலையையொத்த யானைகளையும் [..]வேகமாய்த் தாவுகின்ற குதிரைகளையும், நல்ல இரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டிருக்கும் சிவிகைகளையும் [..]ங்களையும், சந்தனக்குழம்பைப் பூசுகின்ற ஸ்தனங்களையுடைய பெண்களை[..] பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அக்கோயிலுக்குமுன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான். எ-று.

[..]ன்னொரு மந்தப் பூசனை புரிந்தான் பரமனு மவற்கருள் புரிந்தான் இன்னமொழியாள் விருப்பினு லடைந்த[..] முக மொழிந்த[..]னர முகம்பெற் றிறையுள் டணைந்தா னத[..]வான்பொருள் கவர, [..]ன்னியபாவம் யதிமடங் கருப்பொன் னுதவினூற றவிருமென் றுரைத்தான்.

இ-ள். பிரதத்தராசன் சுவாமிக்கு சொல்லுதற்கரிய அநந்தம் அருமையான பூசைகள் செய்ய அப்பொழுது சுவாமியும் அவ்வரசனுக்குக் கிருபை செய்தார். வீணையி னிசைபோலும் வார்த்தைகளையுடைய பெண்மேற் கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம்பொருந்திய குரங்குமுகத்தை யொழித்தான், நல்ல மானிடமுகத்தை யடைந்து அவ்வரசன் தன்னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச் சேர்ந்தான். ஆகையாலே அருணாசலேசருடைய பொருளைத் திருட நினைத்ததனா லுண்டாகிய பாவம் அப்பொருளுக்கும் பதின்மடங்கு திரவியங்கொடுத்தால் தீருமென்று சொன்னான் பிரமன். எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மாதவனை யருணகிரி வளமினு தா[..] [..]வாய் மலர்ந்தானந்தப், போதனையங் கடிபணிந்தன் போதனையால் மகிழ்ந்தனமிப் புவியின் மீதே, கோதமுட னறிந்துசெய்த பவந்தவிருங் கதையினையுங் கூறுகென்றான், முதறிவா யினனு முகத்தினுமா யிரமுகமாய் மொழிய லுற்றான்.

இ-ள். [..]யுடைய சனகரிஷியே அருணாசலத்தினது வளம் இதுதானென்று சொன்னான். அப்பிரமனை அவ்விடத்தில் சனகரிஷி வந்தனஞ்செய்து உம்முடைய போதனையினாலே ஆநந்தமடைந்தேன் இவ்வுலகத்தில் குற்றமாக அறிந்து[..] [..]பாவம் [..]யான கதைகளையும் அருள்செயவேண்டுமெனப் [..] பிரமன் தம்முடைய வாய் நான்கும் ஆயிரம் வாயாகச் சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று.

பதினொன்றாவது,

பிரதத்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் [illegible]

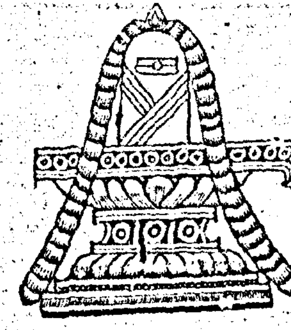

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினால் வடிவினால் மனத்தி னால்பவந்
தாக்கினா ரருணமா சயிலை நோக்கினா
ரீக்கினா ரென்பதை நிகழ்த்தி னான்மறை
தேக்கினான் சிலகதை செப்ப லாயினான்.

இ-ள். வாக்கினாலுந் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் சர்வபாவங்களைச் சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தை யடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்த[..]பொழுதே தங்கள் பாதகத்தை நீக்குவார்கள் என்றுசொல்[..] [..]வேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடைய பிரமன் சில கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரிய சவையிடத்தி லொருநாள்கு வசுக்களும்வந் திருந்தார் முன்னே, தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரைத்த [..] கும்பமுனி முதலானோர் [..] வியந்து தமைநோக்கிக், கொடுமை யாலே, அம்புவியி லெழைத்தவ பவத்தினையு மடைந்து மவமாக்கி யகற்று மென்றே.

இ-ள். எனது [..] பெரிய சபையினிடத்தில் அஷ்ட வசுக்களும் முன்னொரு காலத்தில் வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடைய தவத்தின் பெருமையையும், அதனால் வந்த கீர்த்தியையும் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள். அதைப்பார்த்து அகத்தியர் முதலான ரிஷிகள் உங்களை நீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினால் அக்குற்றத்தினாலே பூமியில் செய்த தவமெல்லாம் அவமாகச் செய்தாயிற்றென்று சொன்னார்கள். எ-று. (௨)

உற்றவொருந் தவத்தினையுந் தமதறத்தி னைத்தினையு முரைத்த பேரு, மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக் கடன்மூழ்கி மறிவ ரென்றேன், சிற்றறிவா யெவசுக்க ளனைவருமே நடுங்கியிந் நீருங் காலஞ், சொற்றனென வுரைத்தா ரானருளாற் றீருமுங் கடையர்தா னென்றேன்.

இ-ள். ஒருமை வாய்ந்த தம்முடைய தவத்தையுஞ் செய்த தருமத்தையும் சொன்னவர்களும், மற்றொருவரை யிகழ்ந்து பேசினவர்களும், துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கி மறிப்பட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன். சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு நடுங்கி, இச்சாபம் எக்காலத்தில் நீரும் அருள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பரமசிவன் கிருபை உங்களுக்கு [illegible] கிடைக்குமோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன். எ-று.

சொன்னவிம் வசுக்களெல்லா மெலியகன்று நெடிய கங்கைத் துறையி லேகி, எல்லோர் நெடுங்கால மிறையைநினைந் தரிய தவ மியற்றினார்கள், வல்லியங்க வொருநாளின் மழவிடைமே லடைந்து நவம் வாமே தென்றான், அல்லிமல ரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக் கடலி லெடுத் தருளு கென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்களெல்லாரும் என் சபையை விட்டு நெடுந்தூரஞ் செல்லுகின்ற கங்காநதியின் துறையிற்போய் அளவில்லாக் காலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச் செய்தார்கள். பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அச்சுவாமி, ஒருநாள் இளமையான ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்று கேட்டு அருள்செய்தார். அவ்வசுக்கள் இதழினையுடைய தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிர[illegible]கொடிய சாபமாகிய கடலினின்றும் எங்களை எடுத்தருள வேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (௫)

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களுடன் றுமதுபவங் கடக்கவேண்டில், தரணியிலே யொருநகரந் தலேச்சுரமென் றிலங்கு மந்தத் தலத்தின் மீதே, அருணகிரி யெனுமலையா யிருக்குமந்தப் பதியணுகி [illegible] வருணதிசை தொடங்கியெட்டுத் திசைகளினு மிருந்துதவ மியற்று மென்றார்.

இ-ள். கிருபாவருஷம் பொழி[illegible]மேகமாகிய பரமசிவன் திருமுகமலர்ந்து அந்த வசுக்களைப் பார்த்து [illegible]கள் கடக்கவேண்டினால், பூமியில் தலேச்சுரமென்று ஒரு திவ்விய தலம் விளங்குகின்றது. அத்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒரு மலையுண்டு. அத்தல[illegible]தையடைந்து அம்மலையைச் சூழ்ந்த கிழக்குத்திக்குத் தொடங்கி எட்டுத் திக்குகளிலுமிருந்து தவம் செய்யுங்களென் றருளிச்செய்தார். எ-று. (௬)

அன்னவை யருணையிற்சி ரரியதவ மியற்றியெல் வளவே யுங்கள், முன்னாமுழற் கிரியுயெட்டு முமாக விளங்கி[illegible]டு மூர்த்தி.

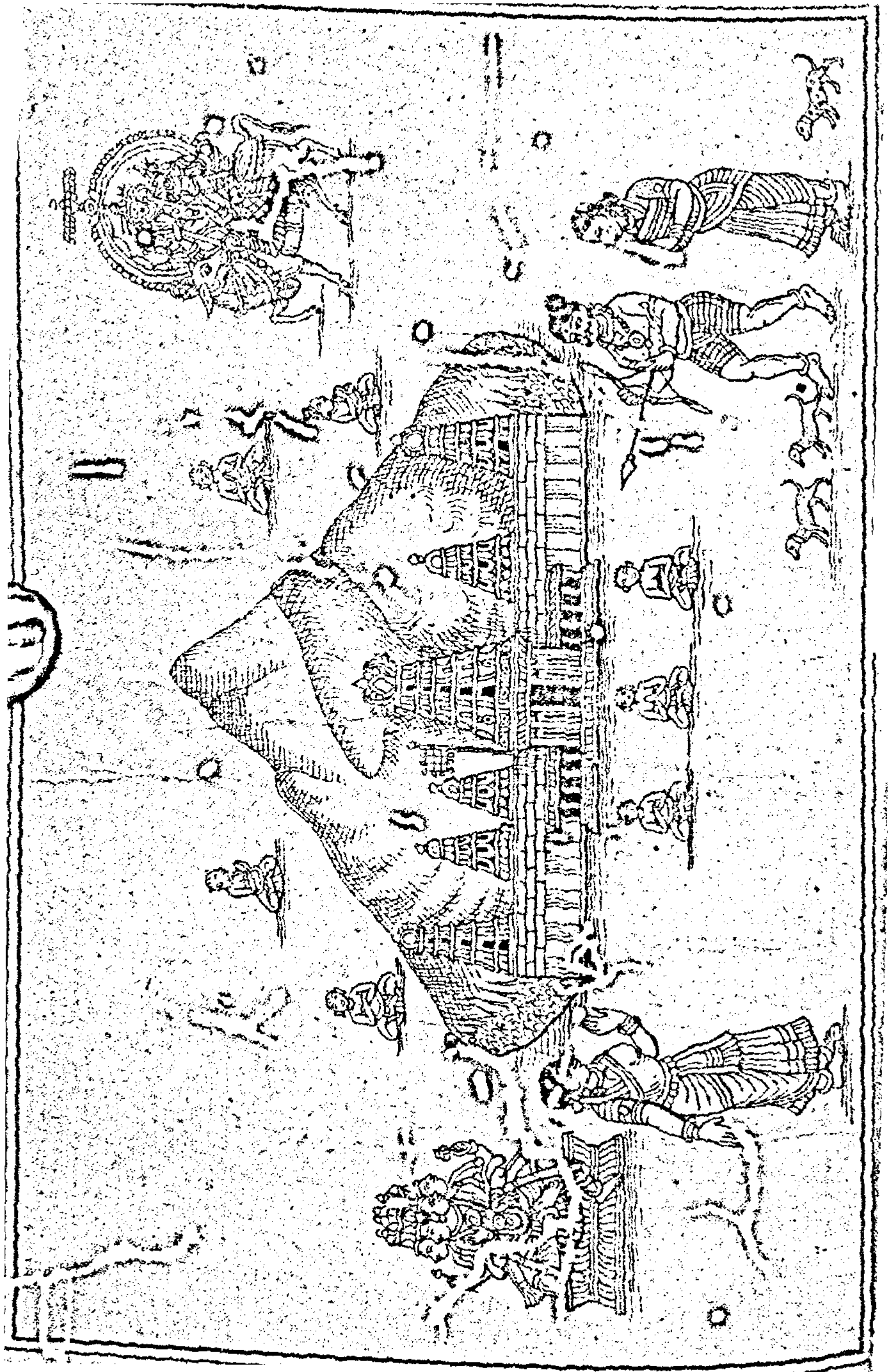

இ-ள். மன்மதனுடைய பா[illegible]த்தினாலே மயக்கமடைந்துவாகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து, நான் தனக்குத் தந்தையென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும், நான் பி[illegible]க்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும், எனக்கு முன்னின்றும் [illegible]ரிடத்தில் [illegible]யாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள; நான்கு பக்கங்களிலும் [illegible]வளைத் தேடினேன். எ-று. (௯௩)

[illegible]சீர்க்கழி[illegible]டி லாசிரிய விருத்[illegible]

கன்னிமானாகச் சென்றாள் கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன் பே[illegible]டு, வன்னியாய்ப் பறந்தாள் சேவல் வடிவமாய்த் தொடர்ந்தேன் மங்கை, பின்னையோர் [illegible]ள பிறங்கலா மருணை நாதன், றன்னையே தூரக் க[illegible]டாள் சரணமென் றுரைத்துச் சார்ந்தாள்.

இ-ள். [illegible]டி நான்தேடி அவளைக் கண்டு பிடி[illegible]உ பிடிப்பதற்கு முன்னே பெண்மானாகி ஓடினள், நான்கலைமானாகத் தொடர்ந்தேன். அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப் பறந்தாள், நான் ஆண்கிளியாய்ப் பறந்து தொடர்ந்தேன். அத்திலோத்தமை பிறகு என்கையி லகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொரு கதியுங்காணமல் வருந்தும்போது, மலையுருவா[illegible]னை தூரத்திற்கண்டு நீரே தஞ்சமெ[illegible]றுசொல்லி அடைந்தாள். எ-று.

மாயமால் விடையின் பாகர் வடிவிலா விடையின்பாகர்
தாயமு லானமெய்யர் கானகத் தாடு மையர்
ஆயுமா ரணத்தின் சோதி யடைக்கல மென்று ஞீயன்
சேயிள மழலை போலத் திருச்செவி சாற்றி னாளே.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவை [illegible]ரிஷபத்தின்மேல் வருகின்றவரே! தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியைப் பாகத்தில் வைத்துக்கொண் டிருப்பவரே! தகிக்கும் அக்கினிவடிவமானவரே! திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே! ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே! சரணடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற்செல்லும்படி குழந்தையின் இளமையாகிய குதலைச்சொல்லைப்போலச் சொன்னாள். எ-று. (௯௫)

முருகலர் குழலி [illegible]டன் முறையிடு முறை[illegible]
திருவுரு வனைத்[illegible] [illegible]ச்சிகளா யிருக்[illegible]பரிந்து
விரைவின்மால் வ[illegible]யக் கிறி வேட்டுவ னாகி நாலு
[illegible]நதியு ஞமலியாக [illegible]தான்றினன் றேகை பாகன்.

இ-ள். வாசனை [illegible]ந்த புட்பமாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய திலோ[illegible]மை முறையி[illegible]றுக்கு என்ச[illegible]மி அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளா[illegible]ருந்தன. அச[illegible]த்தில் மலையைக்கீறி அதினின்றும் தாம் வேடவடிவமாகவும், பார்வதி வே[illegible]ச்சிவடிவமாகவும், நாலு[illegible]ம் நாய்களாகவுந் தோன்றினார் பார்வதி[illegible] இடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொ[illegible] (௯௬)
பரமசிவனார். எ-று.

ஞூடக்[illegible]சங்கை பாகன் [illegible]பாடு தோன்றும் போதில்
வாடிய மருங்கு லாண்மேல் [illegible]யக்கமும் வருந்தந் தீர்ந்தே
ஞூடி[illegible] பெருமா னம்மை முன்[illegible]யுமேன் றஞ்சித் தாழ்ந்தேன்
வேடனைப் [illegible]கண்டால் வெருவுமோ வெருவு றுமோ.

இ-ள். வ[illegible]யலையணிந்த கை[illegible]யுடைய [illegible]ர்வதியை ஒரு பக்கத்தில் [illegible]வைத்துக்[illegible]டிருக்கிற பரமசிவ[illegible] வேடனு[illegible]லைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது, முன்னே நடனஞ்செய்த கவ[illegible] என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து, வளைகின்ற இடைப்பினையுடைய [illegible] லோத்தமைமே யுண்டாகிய மை[illegible]வுண்டாகிய வருத்தத்தையுந் தீர்ந்து அச்சுவாமியை வணங்கினேன். வே[illegible]ப் பறவை கண்டால் பயப்படுமோ [illegible]டாதோ. எ-று. (௰௭)

[illegible]ற்பெண முலையாடன்னை விதிர்த்துவ் விரும்புந் திமை
[illegible] கற்பகோடியினுந்தீரா காயினுங் கருணை யாமித்
தப்பா மலைகண் டாயே யாதலாற் றவிர்ந்தோம் போவென்
[illegible] மொழிந்து மீளப் புகுந்தன னருணை வெற்பில்.

இ-ள். மலைக்கு [illegible] தனத்தையுடைய திலோத்தமையைப்படைத்து நீயே விரும்புதலா லுண்டாகிய பாவம் கற்பகோடி காலத்திலுந் தீராமாட்டாது. ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தானே பரமாகியும் உள்ள இம் மலையைத் தரிசித்தாயாதலால், அப்படிப்பட்ட பாவம் தீர்ந்துவிட்டோம். உன்னிடந்திற்றுப் போவென்று திருவாய் மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமி மறைந்து விட்டார். எ-று. (௰அ)

கலிவிருத்தம்.

தன்னையறி யாமல்வினை சாருமுட லூனாந்
தென்னருணை சேரினது தீருமது இன்னா
பின்னல்வினை யற்றதனி னெண்ணியது பெற்றார்
முன்னமுமொ ரொன்றயன் முனிக்குமொழி கின்றான்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவம் அவன் அருணா[illegible]லத்தை யடைந்தால் தீரும். அது நிச்சயமே; முற்காலத்திலும் அநேகா[illegible]களுடைய வி[illegible]நீக்[illegible] அத்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்தவரம் பெற்றுக்கொண்டார்களென்[illegible]ர் [illegible]சனகாதியர்க்கு ஒருகதை சொல்லுகின்றான். எ-று. (௰௯)

கற்பமுடி வாயிருள் [illegible]யர்த்துபுவி [illegible]லத்
தற்பவிரு ணின்றது [illegible] ரொளிமறை[illegible] ளேலே[illegible]
சொற்பரவை மாயனுண [illegible] கொள்ளாத்
இ[illegible]ரமயோகியர்கள் செப்[illegible]நிக[illegible]தார்.

இ-ள். முற்காலத்திற் பரமசி[illegible]வுடைய [illegible]திருவிளையாட்[illegible]ல் கற்பகாலம் முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகா[illegible]ம் நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிற கால

யர்கு, [illegible] மூங்க னுருப்பவ[illegible]ந் தவிருமென வுண[illegible] வெள்ளி மலையிற் சேர்ந்தான், தன்னை[illegible]டைந் தவர்களெலாந் தனைப்[illegible] ல விருந்தவாந் தருது வாகே.

இ-ள். அன்னப்பறவைகள் தங்கிய வயல்[illegible]அருணாசலத் தலத்திற்குப்போய் நீங்கள் அரிய தவத்[illegible]செய்யுங்கள், அப்படிச்செய்த அவ விலே அக்கினிசொ[illegible]யாய் விளங்கிய ஒப்பற்ற அ[illegible]களுக்கு முன் காட்சி கொடு[illegible]ம். அப்போது நீல்பெற்ற உங்களுடைய பாவமும் நீங்கு[illegible] திருவாய் மலர்ந்து கைலாயத்திற் செழுந்தருளினார் தம்மிடத்திலடைந்தவர்கள் எல்லாரையுந் [illegible]போல உருவத்தை யடைந்திருக்க வாமருளிச் செய்யும் பரம[illegible]. (௧)

முந்தல்[illegible]மவர் புரந்தினைய பெரிந்தபிரான் [illegible]மொழிந்த [illegible] வாரே, அந்தவசு வினைவருந்நசெல் றருணையிலே யரிய[illegible] [illegible]ருவாகி யிருந்தனார், [illegible]தவசு மதிதழைக்க வழ[illegible] [illegible]ங்கே, [illegible]தவசு கிலைபுகழ்ந்த கொடுஞ்சாபந் தீர்களெலாந் தள்ளினார்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும், அவர்க[illegible] திரிபுரங்களையும், நகைத்தெரித்த சுவாமி அருளிச்செய்த பிரகாரமே அவ் வேட்டு வசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையான தவஞ்செய்தார்கள். மு[illegible] இப்பூமி தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுருவமாய் விளங்கியிருந்தது. முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப் புகழ்ந்து சொல்லியதனால் வந்த கொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்டவைகளைத்[illegible]விட்டார்கள் அவ்விடத்தில்.

பூதலந்தூம் திசைகளெலா மிருந்தட[illegible] [illegible]யம் [illegible]தார்த, னாதுவினூற் பழையபடி தமதுபத விகளையடைந் தருண்மேயற் [illegible]ருவாகி யிருந்தார்த, னேதமறும் படிக்கரிய மறைப்பயனைப் [illegible] முடிவெனக்குத் [illegible]போனான்; [illegible]தாளும் பதங்கிரமத் [illegible]டைரியான் முடிவெனக்குத் தெரிந்த தின்றே.

இ-ள். அம்மலையைச் சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலு மிருந்த வசு[illegible] [illegible] அஷ்டமூர்த்தமாகிய சுவா[illegible]யைப் பூசித்தபடியினாலே பழைய[illegible]ம் நீங் விகளைப் பெற்றுக்கொண்[illegible] சுவாமி[illegible]யையும் பெற்றார்க[illegible] [illegible]ணாகிய அச்சுவாமி எட்டுருவமாயிருக்கும்படி அருமையான வே[illegible] [illegible]அறியாமற்போனார். போதும், [illegible] திருவ[illegible]யைக் கொழுந்துடனே அறியாமற்போனார். (௨) எனக்கும் முடிதெரியவில்[illegible] எ-று.

ச[illegible]மறைநினை யானி[illegible] ணைவந்து முகத்தவனெனவ் வசுந்தரிசொற் [illegible] தவந்திருந்தேன், என்ற[illegible] [illegible]ருகுமான [illegible] [illegible]வாழ்[illegible] [illegible] மூவனுன் குன்டமிரா[illegible] [illegible]சங்கு[illegible] னிக [illegible]ருளச் ச[illegible] [illegible] பன்முமயா புனைய[illegible] கோத்தமைசேர் கதையையும் [illegible] னுக்கு.

[illegible] சுப்பிரமணியனைப் பெற்ற பரமசிவன் எட்டுலகுக்கஞ்செ யக தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமுமிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல் லாம் [illegible]ருக்கூடி வணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணையொ ருத்திய நான்கு முகம் [illegible]யுடைய பிரமன் சனகரிஷிக்குச் சொல்லி அருள் புரிகின்ற அந்த [illegible]மலையில், யாழின் இசைபோன்ற சொல்லையுடைய திலோ த்தமை கதையையும் சொல்லத் தொடங்கி[illegible] (௯)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன் முன்னமென் னிடத்திற் சேர்ந்துதன்
பாவம திலாப்பெறும் [illegible] வேண்டியே
யாவரு மருந்தவ [illegible]
காவது செய்யென வுறைந்து போ[illegible]ன்.

[illegible] பிரமன் சொல்லுவான், இந்திரன் முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச் செய்கிறார்கள். அத்தவம் நிறைவேறுதபடி ஏதாவது ஒருவிக்கினம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப் போனான். எ-று. (௰)

[illegible]ன் னியக்க மங்கைய
ரந்தர மங்கைய ர[illegible] நாட்டவர்
சுந்தரங் கடற்புவித் தோகை யார்வனை
மந்தர முலைச்சிய ரழகு வாரியே.

இ-ள். இந்திரன் போனபிறகு இயக்கலோகத்துப் பெண்கள், தேவ லோகத்துப் பெண்கள், [illegible]ப் பெண்கள், அழகமைந்த கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வரையரம்பையர், இவர்களுடைய அழகு எடுத்துக்கொண்டு. எ-று. (௰௧)

வருத்தமின் றிலோத்தமை யென்னும் வஞ்சியை
யுருத்தனன் வலியதன் மதியை யோட்டினன்
மிருத்தசேர் விஞ்சையிற் புவியின் வேட்டவ
னகத்துற வழித்துட லவிப்ப தென்னவே.

[illegible] குளவி தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமர்த்திய விசேடத்தினாலே பு[illegible]ட்டலைக்கெடுத்து அ[illegible] வேறொருதேகத்தைக் கொடுப்பது போலத் திலோத்தமையென்னும் பெ[illegible]ண்டாக்கினேன். அப்பொழுதே அவன்மேற் கொண்ட ஆசையால் [illegible]னுடைய வல்லமையை யிழந்தேன். ஞானத்திற் சொல்லுகின்ற என்னு[illegible] புத்தியையுந் [illegible]ரத்திவிட்டேன். எ-று. (௰௨)

மன்மதன் [illegible] மயங்கி [illegible]மென்
[illegible]ன்மையை யிழந்தனன் [illegible] தாதையென்
[illegible]றன்மனம் பொருந்தில [illegible]தெ[illegible] யுறான்
முன்னினி தெளிக்கநா[illegible] முகமு[illegible]டினேன்.

த்தில் அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில், [illegible]யறியாமல் விட்டுணு சமுத்திரத்தில் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்க மேன[illegible]ன சின்மயமாகிய யோகியர்கள் பரமசிவனை நினைத்தார்கள். எ-று. [illegible] (௨௰)

அத்தனடி யார்கடம தாண[illegible] மறுக்[illegible]
சுத்தனழ லான[illegible] சோதிவடி வானே
னைத்தல[illegible] மெங்கும் [illegible]
ஐம்[illegible] பொறி தம்மிலுள வாயவுல கெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்[illegible]யிருக்கும் பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய [illegible] சோதிரூப[illegible]தை யடைந்தார் எத்தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலும் மற்று எ[illegible]ளிலும் ஆகாயமே தமக்குருவாகிய அத்துவாமி அப்போது சிந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின. எ-று. ()

ஊழிமுடி வாயிருள் புலர்ந்துமுனை [illegible]தே
யாழிமிசை யிற்றுயிலு மச்சுதனை யெய்தி
வாழியென யோகிய ரெழுப்புதலு மாயன்
பாழியிலு நின்றதி பயத்துட [illegible]

இ-ள். ஊழிகால முடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரை செய்யும் விட்டுணுவினிடத்தில் வந்து வாழியென்று சொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அவ்விட்டுணு சர்ப்பசயனத்தினின்றும் அதிக பயத்துடனெழுந்திருந்தார். எ-று. (௨௨)

வையக மளிக்கமல சோனையுற வாதே
பையரவின் மிக்கதுயில் கொண்டபரி சாலே
வெய்யபுன் வினைத்தொழில் விளைத்தன னெனத்துன்
றையுணர்வு மஞ்சியென தையனை நினைந்தான்.

இ-ள். உலக முண்டாக்கும் பொருட்டு பிரமனைச் சிருஷ்டிக்[illegible] படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளு[illegible] கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியை நினைத்தார் [illegible]

அன்பகரு [illegible]மை [illegible] யெதிர் வந்[illegible]
துன்பையகல் வி[illegible]து [illegible] றாயதொழி ல[illegible]ன்
வ[illegible]ன்படிக வெற்புமிசை [illegible] மன்னுசுடர் [illegible]
மின்பு[illegible]ன் வெள்விடையில் வந்தான்.

[illegible]. அடியார்கள் [illegible]னைத்தால் சீக்கிரத்தில் தானே அவர்களுக்கு எதிராகத் தோன்றித் துன்பம் நீக்குவதே தமக்[illegible] தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வன்மையாகிய படிகம[illegible]மல [illegible] சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மின்போ[illegible] நிறத்தோடும் எழுந்தருளி வந்தார். எ-று. (௨௪)

[illegible]ருக்கென் லெழுந்[illegible] பணிந்தருள் புகழ்ந்தே
யருக்கிய முதற்புரி யரு[illegible]சனையி னாலே
அருக்கியென்வினைத்[illegible]டொழுக்கருடி யென்று
மொருத்[illegible]வானினை[illegible] யெடுத்துமொழி கின்றான்.

இ-ள். [illegible]படி பரமசிவன் [illegible]பவரதனத்தில் எழுந்தருளி வந்தவுட னே [illegible] எழுந்து [illegible]ருவடிக் கம[illegible]ளுக்கு வந்தனஞ் செய்து அவருடைய திவ்விய ரூபத்தைப் புகழ்ந்து அ[illegible]க்கு அர்க்கிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செ[illegible] எனக்கு சித்திரையினால் வந்[illegible]ந்தி அருள்செய்யவேண்டு மென்றார் எருக்கம் பூமாலையைத் தரிக்கும் சுவாமி [illegible]கனைச் சொ[illegible]லத் தொடங்கினார். [illegible] அர்க்கியம் முதலாயின என்பன அ[illegible]ர்த்தியம் ஆசம னம் [illegible]. (உ௬)

வாசிமக மேரு தன் மகம்பலசெய் தாலும்
பாசமக லாதவினை பற்றறுக லெண்ணித்
தேசமிகு தென்றிசை செறிந்தருணை தன்னிற்
[illegible]வினை போகுமுனை யென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான பாசவி[illegible]யை நீக்கும்படி நினைத்து அஸ்வமேத முதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது போகாது ஆகையினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத் திசையில் விளங்கும் அருணாசலத்திற்குப்போய் பூசைசெய்தால் உன்னை விட்டு வினைபோம் என்றார் பரமசிவனார். எ-று. (உ௭)

[illegible]றுபொழி லெங்கரு நாமும்வடி வொன்றே
வேறல வதன்பெருமை வேதமுண ராதால்
நீறுபுனை யோகியர்க ணீவிர்பல தொண்ணூற்
றுறுபிர மாவதி லருச்சனை புரிந்தீர்.

இ-ள். வாசனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருணாசலத்திற்கும் [illegible]க்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமன்று. அதனுடைய பெருமையை வே[illegible]றியமாட்டா. விபூதியை முக்கிய[illegible]கத் தரிக்கும் யோகியர்களும் விட்டுணுக்களாகிய நீங்கள் ப[illegible]ம் தொ[illegible]ணூற்றுறு பிரமர்களும் அத்தலத்தில் பூசை [illegible]தீர்கள். எ-று. (உ௮)

முற்றிழை யுரோகிணி முத[illegible]டையின் மூழ்க[illegible]
மற்றவிரு [illegible]த்தருவர் வாழ்[illegible]
கற்றைமதி தக்கனுடல் கன்றுறசபி[illegible]தான்
அற்றமதி[illegible]லத்துபொ[illegible]த்தான்.

இ-ள். [illegible] நன்றாக வேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களையுடைய உரோகிணி [illegible] போகத்தை விரும்பி மற்றை இருபத்[illegible]யகிகளுடைய போ[illegible]ழ்வுகளைய் மறந்துவிட அதை [illegible]ன்சொன்ன இருபத்தேழ்

பெண்களுக்குத் தந்தையாகிய தக்கன் கேள்விப்பட்டு எல்லா நாயகிகளிட[illegible]தும் விருப்பம் வையாமல் ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்த[illegible] அவனுடல் குன்றிபோகக் கடவதென்று சபித்தான். இச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அவ்வருணாசலத்தில் வந்து அத் துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான். எ-று.

நினைப்பளவின் முத்திதரு நீணகர முறும்
மனக்குறை க[illegible]ரை மறைந்தா
னனற்கிரியை நாடியா[illegible]
சுனைக்கமல வாசமிகு சோணகிரி கண்டான்.

இ-ள். நினைத்த மாத்திரத்தில் முத்தியைக் கொடுக்கும் அருணாசலமென்னும் அத்தலத்திற்கு[illegible]போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமி மன்[illegible]தார் வி[illegible]ஷ்ணு அக்கினி வடிவாகிய மலையைத் தியானஞ்செய்து அது விளங்குந் தென்றிசையை யடைந்து சுனையிலி[illegible]காமரைப் பூவின் வாசனை மிகுந்த அத்தலத்தைக் கண்டார். எ-று. (உ௯)

ஈசர்வடி வானமலை கண்டினி திறைஞ்சித்
தேசமிகு நன்னகர் செறிந்துமகிழ் வாகி
வா[illegible]வ தடத்திடை படிந்துவல
பூசனை புரிந்துவினை போயமக[illegible]னான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத் தரிசித்து அன்போடு பணிந்து ஒளியமைந்த அத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்திர தீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரி[illegible] வந்து பூசை செய்துகொண்டு வரத் தம்மு[illegible] வினை நீங்கி விட்டுணு பரிசுத்தனானான். எ-று. (௩௰)

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ் மாயன்
பாவமகல் வித்திடு பலத்தினை யுரைத்துத்
தாவியுமை பாகமுறை சோணகிரி நாத
னாவியின் மகிழ்ச்சியையு நான்முக னுரைப்பா[illegible]

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடைய விட்டுணு அருணாசலத்திற்குப் போய்த் தம்முடைய பாவத்தை நீக்கி அவர் அடைந்த பலனைப் பிரமன் [illegible]ரிஷிக்குச் சொல்லிப் பார்வதி ஒரு புறத்தில் வாசஞ் செய்[illegible] அருணாசலேசர் புழுகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (௩௧)

ப[illegible]ன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தச் சரு[illegible]ம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௬௱௩௰௧.

சிவமயம்.

பதின்மூன்றுவது

புளகாதிபச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வுருவுபல வேறுபுனை புளகனெனு மோசுர னொருபொழு
[illegible] அருணைகிரி மீதுலவி பரியபுழு கேசிதறி [illegible]திகபல மா
ய வனியோர், வெருவவிண [illegible]யோர்முனிவ ரொருவரொழி யா,தழிய
வினைவிரிகை யால வரொலாங், கருணைமலை போலிமைய மலைமலை
பாகருறை கயிலைமலை மேவி மொழிவார்.

இ-ள். நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ள
வல்லமையுள்ள புளகனென்னும் ஓரசுரன் ஒருநாள் புழுகுபூனை உருவமடை
ந்து வெவ்விய நிறத்தையுடைய அம்மலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழு
கைச் சிதறி[illegible]படியால், சுவாமியினாலே அதிகபலம் பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவ
ர்கள் பயப்படவும், தேவர்கள், முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும், துற்
கிருத்தியம் செய்வதனாலே அவர்களெல்லாம் இமயபருவத ராஜனுடைய
[illegible]யபார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளிய கருணை மலைபோ
ன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கயிலாயகிரிக்குப் போய்ச் சொல்
வார்கள், எ-று. (க)

[illegible]கனெனு மோசுரன் மிருகவடி வாகிவதை புரியவுல கேழு
முறை[illegible] வினைதுய மாயினர்க ளென[illegible]னைசெய் தாரவர்கள்
விமலனவ ரோடு புகல்வா,னளவின்[illegible]ண ம[illegible]னபுழு கருணைகிரி மீது
தவி,ய்கிகபல மாயமரு[illegible] யானவனு மிரியகதி
யேறவுமை யிடாலையு மேலற விடுவோம்[illegible]

இ-ள். புள[illegible]னும் ஒரு அசுரன் புழுகு[illegible]வங்கொண்டு
எழுலகங்களிலும் மு[illegible]ய புகைத்து சிவராசிகளையும் வதைசெய்ய அதனா
ல் எல்லாரும் [illegible]தார்களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்
ள பரமசிவன் அ[illegible]ளாடு திருவாய் மலர்ந்தருளுவார். மணம்வீ[illegible]அள
வில்லாத பு[illegible]மதுருவமாகிய அருணசலத்தில் சிதறியத[illegible] அதிக

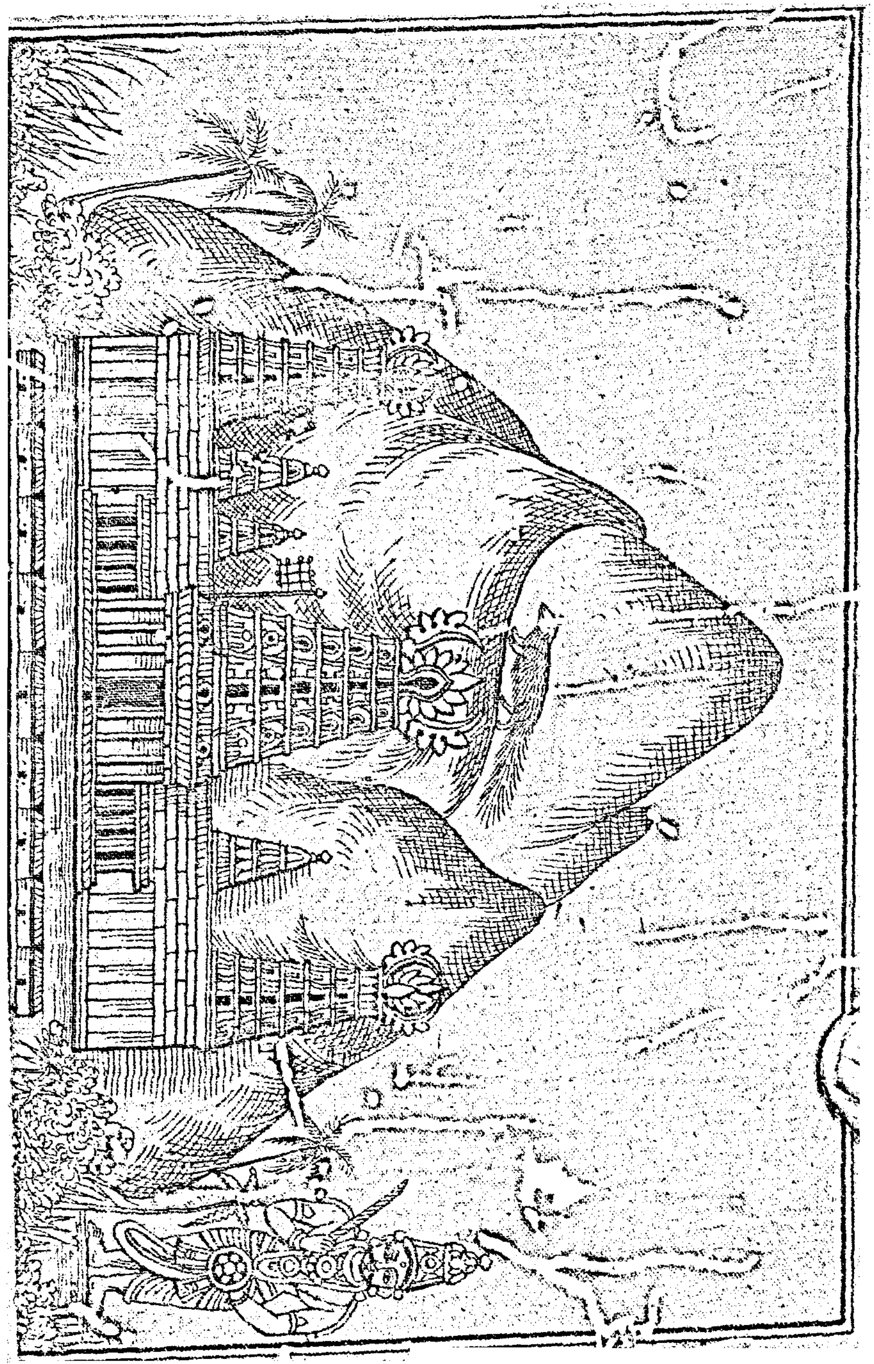

டைந்திருக்கிறன், அப்படிப்பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான், ஆனபடியினாலே அவனை மோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத் துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றுவோம். எ-று. (௨)

மேவுமென வோதியரு ளோடுபுள காதிபனை வேதமுதல் கூவியவுணு, நாவிவடி வாகியவு ருவிவிடு வாமெ னவு நாவிவடி வான்மொழிகுவான், பாவையொரு பாககரு ணாலய புராதன பராபர விலோசனகுளா, எவனெ-ரி யேன்மொழியு மாறுதர வெனவிறைவ னீரடியின் மீது தொழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப் போய்ச் சேருங்களென்று விடைகொடுத்தருளி மிக்ககிருபையோடு புளகனென்னும் அவ்வசுரனை வேதமுலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அ...னே புழுகுபூனை வடிவங்கொண்ட உன்பிராணனை விட்டென்று சொல்லிய அளவில் அவ்வசுரன் சொல்லுவான். பார்வதியை யொருபாகத்திற் கொண்டருளியவரே! கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்றவரே! பழமையானவரே! பராபரமாகியவரே! நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக்கொள்ளுகிற வரங்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமி இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்து சொல்லுவான். எ-று. (௩)

என துகி லாயிருந மென துதிரு மேனிபுக ழினியபுழு கதி
ருமே ... மேயவுண வேபசவி யுயிர்வி..டு நாவிகதி புருகவி
... யோன ... மனமுருகி யேமுனிவ ரிம்..வர்கண மா
...ர்கண் மதிமுடியின் மேல ணியவே, அனவரத மான்மதமு மிம
சலமு மாலயம தருளியென வேபெ ருகுமே.

இ-ள். நானெடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனையின் மயிரால் உண்டாகின்ற புழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் புழுகணி யிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று வணங்கி நாவி யுயிர் விட்டவுடனே அவ்வசுரன் கதி சேரும்படி சுவாமி அனுக்கிரகஞ் செய்தார். அப்படி அவனை இரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும், மனிதர்களும் மனவருத்த மடைந்து சந்திரனைத் தரித்த சுவாமி சிரத்தில் புழுகு காப்புச் சாத்த எப்போதும் அப்புழுகு கலந்து பனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருமையை யுடையதாகப் பெருகி யோடும். எ-று. (௪)

புழுகுபனி நீர்களப மறுவள்வ தேசுமிறை புனையுர்வகை யாவு
கவிஞோர், விழிகுளிர நாடியர ...டிக ளேடரவி ...வரை ...
வீடு பெறுவா, ருழைமருவு பாணியினர் சரிதமிது வாகுமென வுவ
னையுடனேயு ரைசெய்தான், மொழியுமல ராலயனை முனிவருடனே
சனக முனிபுகழ்வி னோடு மரமுதான்.

இ-ள். புழுகும் பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைகளும், கண்ணில் அறுவாவேனும் சுவாமிக்கு ஒப்புக்கொள்ளும்படி செ...ளும், கண்கள் களிப்படையும் படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளை வணங்கி ... கள் ... சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்களும் மோட்ச மடைவார்கள், ... தில் வந்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்விய சரித்திர மிதுவாமென்று

சோஷமாய் அப்பிரமன் சொல்ல அப்படி சொல்லிய பிரமனை சனக னிவர்க[illegible] தோத்திரஞ் செய்து வணங்கிறான். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

[illegible]செழுத்தும் வாழிவாழி யருணைவாழி யருணையான்
கஞ்சமுற்ற சர[illegible]வாழி கருணைவாழி கருணைபோன்
மஞ்சுமேற்ற வானம்வாழி வையம்வாழி வையமேற்
றஞ்சமுற்ற நீறும்வாழி சைவம்வாழி வாழியே.

இ-ள். பாவங்களைப் போக்கக் காரணமான பஞ்சா[illegible]ரம் வாழ்க வாழ்க, அருணசலத்தலம் வாழ்க, அருணசலேசருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகள் வாழ்க, அச்சுவா[illegible] கிருபை வாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம் வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகிய திருநீறு வாழ்க, சைவசமயம் வா[illegible]. எ-று. (க)

[illegible]ர்வாழி நன்மைவாழி நாடோரச நீதி[illegible]
தானம்வாழி தருமம்வாழி சாகவேத மாகமங்
கானம்வாழி கல்விவாழி கற்றறிந்த கேள்வியன்
பானபேர்கள் வாழியீச னடியர்வாழி வாழியே.

இ-ள். ஞானம் வாழ்க, நன்மை வாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரிய நீதியும், கீர்த்[illegible] தானமும் வாழ்க, தருமம் வாழ்க, வேதமும் ஆகம[illegible]னும் வாழ்க, சங்கீதம் வாழ்க, [illegible]ன்மையா[illegible] அவைகளைக் கற்றறிந்தும், கேள்விப் பட்டும், [illegible]தும் அன்புடானவர்கள் வாழ்க, பரமசிவன் அடியார்கள் வாழ்க வாழ்க. எ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர் கேட்டோ ரெழுதினோ ரெழுதி வைத்தோர்
மைக்கடல் சூழ்ந்த விந்த வையக முழுதுங் காத்துத்
தக்கசந் தானபோக சவுக்கியந் தழைய வாழ்ந்து
திக்கருணேச ரன்பாற் சிவபதம் பெறுவர் தாமே.

இ-ள். அவ்வருணசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும், கரியகடல் சூழ்ந்த பூமி முழுதும் காத்துத் தக்க புத்திர சம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணசலேசர் கிருபையினால் சிவபதம் அடைவார்கள். எ-று. (அ)

பதின்[illegible]ன்றாவது,
புளகாதிபச் சருக்கம் முற்றிற்று.

அருணசலபுராணம் மூ[illegible]லமும் உரையும்
முற்றிற்று.

[illegible]ரம உட்பட [illegible] சருக்கம் ப[illegible]னான்குக்கும்
கூடிய விருத்[illegible] கூளக[illegible]ள.

திருச்சிற்றம்பலம்.

114/63